

ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘

วันจันทร์ที่ ๙ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

สำนักกรรมการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

สภารับรองในคราวประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ครั้งที่..... วัน.....เดือน..... พ.ศ.

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘

วันจันทร์ที่ ๙ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

ณ ตึกรัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม รับทราบขั้นตอนและกรอบระยะเวลา ในการทำงานของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	๑
ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี	๑
เรื่องด่วน	
- การอภิปรายทั่วไปเพื่อเสนอวิธีการปฏิรูป ประเทศ ๑๑ ด้าน ตามมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ๑. ด้านเศรษฐกิจ ๒. ด้านพลังงาน	๒
เรื่องหารือ	
ผู้อภิปราย	
- นายวันชัย สอนศิริ	๒
- นายกษิต ภิรมย์	๕
- พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	๖

	หน้า
๑. ด้านเศรษฐกิจ	๙
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายสมชัย ฤชุพันธุ์	๙ ๙๕
- นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล	๓๐
- พลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา	๔๕
- นายธวัชชัย เทอดเผ่าไทย	๔๘
- นายอิสรา ศานติศาสน์	๕๒
- นายนิกร จำนง	๕๖
- พลเอก สรวุฒิ ชลออยู่	๖๑
- พลตำรวจโท อำนวน นิมมะโน	๖๕
- นายวันชัย สอนศิริ	๖๘
- นายกษิต ภิรมย์	๗๑
- นายธานินทร์ ณะเอม	๗๕
- นายชูชัย ศุภวงศ์	๗๘
- นายเพิ่มพงษ์ เชาวลิตร	๘๒
- นายสันตศัภัย จรุงญู งามพิเชษฐ์	๘๔
- นายชูชาติ อินสว่าง	๘๗
- นายทวีศักดิ์ กอนันต์กุล	๙๐
- นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา	๙๓
๒. ด้านพลังงาน	๙๖
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายทองฉัตร หงส์ลดารมภ์	๙๖ ๙๘
- พลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา	๑๐๓
- นายศิริชัย ไม้งาม	๑๐๗
- นายวิทยา แก้วภราดัย	๑๐๙
- นายกษิต ภิรมย์	๑๑๗

	หน้า
- นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	๑๒๑
- ศาสตราจารย์ดุสิต เครืองาม	๑๒๕
- นายกษิติเดชชันทัด เสกขุนทด	๑๓๐
- นายวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา	๑๓๓
- นางถวิลวดี บุรีกุล	๑๓๖
ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี	๑๔๑
ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี	๑๔๑
ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องเสนอใหม่ ไม่มี	๑๔๑
ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ ไม่มี	๑๔๑

ภาคผนวก

รายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘

วันจันทร์ที่ ๙ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๑๘๘ คน

ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ (ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ) :
สวัสดีครับ เรียนท่านสมาชิก ขณะนี้มีสมาชิกลงชื่อมาประชุมจำนวน ๑๓๐ ท่าน
ครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศนะครับ
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม ซึ่งไม่ปรากฏในระเบียบวาระ
คือรับทราบขั้นตอนและกรอบระยะเวลาในการทำงานของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๕๕๘ ได้บัญญัติให้สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ดำเนินการให้เกิดการปฏิรูปด้านต่าง ๆ ตามมาตรา ๒๗ สืบต่อจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ
โดยคำนึงถึงความสำคัญเร่งด่วนและความสัมฤทธิ์ของการปฏิรูปในระยะเวลาที่เหลืออยู่
อันเป็นไปตามโรดแมป (Road map) ระยะที่ ๒ ของแม่น้ำ ๕ สาย คือ ๖ บวก ๔
๖ บวก ๔ เท่ากับ ๒๐ เดือน และโรดแมป (Road map) ของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
คือ ๑ บวก ๑ บวก ๑๘ เท่ากับ ๒๐ เดือน

ดังนั้น เพื่อให้สมาชิกได้ทราบขั้นตอนและยึดถือกรอบระยะเวลาในการทำงาน
ดังกล่าวเป็นหลัก ผมจึงได้ให้เจ้าหน้าที่จัดเตรียมเอกสารโรดแมป (Road map)
ของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศประจำที่นั่งของสมาชิกทุกท่านแล้ว จึงขอแจ้งให้
ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ (ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ) :
ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วน คือการอภิปรายทั่วไปเพื่อเสนอวิธีการปฏิรูปประเทศ ๑๑ ด้าน ตามมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ๑. ด้านเศรษฐกิจ ๒. ด้านพลังงาน ก่อนที่ผมจะอนุญาตให้ท่านสมาชิกได้อภิปรายเป็นการทั่วไปเพื่อเสนอวิธีการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ ผมได้เชิญให้ผู้แทนของคณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง สภาปฏิรูปแห่งชาติ เข้าร่วมนำเสนอภาพรวมของด้านเศรษฐกิจ ๒ ท่าน คือ ๑. นายสมชัย ฤชุพันธุ์ ประธานกรรมการ ๒. นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล กรรมการ ท่านวันชัยครับ เรียนเชิญ

นายวันชัย สอนศิริ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สปท. วันชัย สอนศิริ ผมอยากจะขอหารือท่านประธานก่อนเข้าสู่ระเบียบวาระสักเล็กน้อย ท่านประธานได้กำหนดวาระของการประชุมในวันพรุ่งนี้ไว้ประเด็นเกี่ยวกับเรื่องการอภิปรายแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญในวันพรุ่งนี้ เพื่อเป็นการเตรียมการในส่วนของตัวเองกระผมก็ดี รวมทั้งท่านสมาชิกอื่น ๆ ก็ดี อยากจะขอแนวทางเป็นเบื้องต้นเสียก่อน ผมเกรงว่าการอภิปรายวันนี้เสร็จสิ้นแล้วก็จะจบไป หรือสมาชิกอาจจะมึนน้อยบ้างในช่วงบ่าย ๆ เพราะฉะนั้นถ้าจะเป็นไปได้อยากจะขอแนวทางเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติและเป็นการเตรียมตัวว่าท่านประธานเองมีแนวทางในการที่จะให้สมาชิกอภิปรายในลักษณะใด แบบใด และควรจะต้องดำเนินการด้วยวิธีใดเพื่อจะให้สัมฤทธิ์ผลต่อการอภิปรายในเรื่องนี้มากที่สุด ผมขอคำชี้แนะจากท่านประธานครับ

ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ (ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ) : เรียนท่านวันชัยนะครับ ก็คือว่าทั้งหมดนี้ก็เป็นไปตามที่ได้เคยเรียนให้ที่ประชุมทราบแล้วว่า ท่านมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธาน กรธ. ได้มีหนังสือมาถึงเราขอให้เราทำความเข้าใจในกรอบเวลาที่กำหนดไว้นะครับ ส่วนรายละเอียดท่านอลงกรณ์อาจจะช่วยอธิบายเพิ่มเติม

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิก ตามที่ท่านประธานได้กรุณามอบหมายให้ผมได้ชี้แจงแนวทาง ตามที่ท่านสมาชิกได้ถามประเด็นนี้ขึ้นมาครับ

ประการแรก ก็คือเป็นความร่วมมือจากทาง กรธ. ที่ต้องการทราบความเห็น ถือว่าเป็นการให้เกียรติกับทาง สปท. ทั้งที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ดังเช่นที่เคยบัญญัติในบทบาทหน้าที่ของ สปช.

ประการที่ ๒ ก็คือว่าแนวทางการอภิปรายนั้นจะเป็นการอภิปรายทั่วไป เพื่อให้แสดงความคิดเห็น อย่างเป็นอิสระ มิได้มีข้อผูกพันใด ๆ เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ

ประการที่ ๓ สปท. จะรวบรวมประเด็นทุกประเด็นที่เป็นข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะไปยัง กรธ. โดยเร็วที่สุดนะครับ

สุดท้ายก็คือว่ากรอบประการหนึ่งที่เป็นข้อสังเกตที่ต้องกราบเรียนท่านประธานและเพื่อนสมาชิกก็คือว่า หน้าที่ประการเดียวที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องระหว่าง กรธ. กับ สปท. ก็คือว่าเรามีหน้าที่ในการจัดทำร่างพระราชบัญญัติ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ตรงนี้เป็นส่วนยึดโยงตามหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ ๒ เรื่องด้วยกัน

เรื่องแรก ก็คือว่าร่าง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญนั้นจะเป็นหน้าที่โดยตรงของเรา ไม่ว่าจะเป็นร่าง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญที่ว่าด้วยการเงินหรือไม่ก็ตาม ล้วนแล้วแต่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีก่อนเข้าสู่สภานิติบัญญัติแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ภายใต้แนวนโยบายของท่านนายกรัฐมนตรีที่ได้มีการประชุมแม่น้ำ ๕ สายครั้งแรก ต้องการให้เกิดการประสานงานอย่างใกล้ชิด เพราะฉะนั้นก็จะมีวิป (Whip) ๒ ส่วนที่ท่านประธานจะได้ดำเนินการต่อไปก็คือว่าในส่วนของวิป (Whip) ร่วมระหว่าง ครม. สนช. แล้วก็ สปท. เป็นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ก็คือในส่วนที่เป็นวิป (Whip) ร่วมระหว่างในส่วนของ สนช. กรธ. แล้วก็ สปท. ครับ ด้วยเหตุนี้เองแนวประการหนึ่งที่ผมคิดว่าพอที่จะเป็นกรอบหรือแนวทางตามที่ท่านวันชัย ขอภัยที่เอ่ยนาม ได้ถามมาก็คือว่า

ประการที่ ๑ การอภิปรายควรคำนึงถึงกฎหมายเพื่อการปฏิรูปประเทศที่ท่านคิดว่าควรจะบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

ประการที่ ๒ ก็คือร่าง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญ ซึ่งเดิมพออนุมานได้ว่ามีอยู่จำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับร่าง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องเนื่องด้วยการเลือกตั้ง หรือร่าง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยองค์กระอิสระ ร่าง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยอื่น ๆ นะครับ ตรงนี้ก็พอที่จะเป็นแนวทาง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นโดยนโยบายที่ท่านประธาน สปท. นั้นต้องการให้ทุกท่านได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระนะครับ แล้วก็ทุกความเห็นมีความสำคัญจึงจะนำเสนอไปยัง กรธ. ทุกความเห็นครับ

ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ (ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ) : ก่อนที่จะเรียนเชิญท่านกษิต ภิรมย์ นะครับ ก็อยากจะเรียนชี้แจงเพิ่มเติมจากท่านอลงกรณ์ ได้กรุณาพูดเมื่อสักครู่ครับ ก็คือว่าสำหรับในคราวที่แล้ว สปช. ได้ทำการศึกษาและเสนอแนะไปที่ ครม. ๓๗ วาระบวก ซึ่งรวมเบ็ดเสร็จแล้วนี้ก็ประมาณ ๗๓ เรื่องด้วยกัน ใน ๓๗ วาระบวก รวม ๗๓ เรื่องด้วยกันนั้นมีวาระพัฒนาอยู่ด้วย วาระพัฒนานี้เองน่าจะเป็นวาระการพัฒนาหรือการปฏิรูปซึ่งเราคงทำไม่เสร็จภายในช่วงเวลาที่เรากำหนดไว้ที่จะส่งมอบให้รัฐบาลชุดใหม่ที่มาจากการเลือกตั้งต่อไป -----

เพราะฉะนั้นวาระการพัฒนาประมาณ ๘ วาระดังกล่าวนี้ก็น่าจะเป็นสิ่งหนึ่งที่เราควรจะได้ฝากไว้ให้คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้บรรจุไว้เพื่อฝากให้รัฐบาลชุดใหม่ที่มาจากการเลือกตั้งได้ทำการปฏิรูปต่อไป เพราะการปฏิรูปนั้นจะไม่สิ้นสุดอยู่เพียงแค่แม่น้ำทั้ง ๕ สาย สิ้นสุดลง มันจะต้องเป็นการกระทำที่ต่อเนื่อง ไม่หยุดยั้ง ไม่จบสิ้น เพราะฉะนั้นอันนั้นก็จะเป็นแนวทางอันหนึ่งที่น่าจะโฟกัสลงไปทีวาระพัฒนาประมาณ ๘ เรื่องนั้นเป็นต้น หรือพวกเราอาจจะมีข้อเสนอแนะว่าการร่างรัฐธรรมนูญของเราควรมีสาระอะไรก็ตาม ที่เกี่ยวกับการปฏิรูปที่เราเกี่ยวข้องเพิ่มเติมขึ้นไปอีกก็ได้ ต่อไปก็ขอเรียนเชิญท่านกษิต ภิรมย์ ครับ

นายกษิต ภิรมย์ : ขอบคุณครับท่านประธาน ผม กษิต ภิรมย์ สมาชิก สปท. เบอร์ ๗ ผมขอพูด ๒-๓ นาทีเท่านี้ครับ ๒ เรื่องด้วยกันครับ

ประเด็นแรก ท่านประธานครับ สภาพของเรา กำลังจะเคลื่อนเข้าสู่ การปรึกษาหารือร่วมกันคิดในเรื่องการปฏิรูปที่จะเข้าสู่เนื้อหาที่ลึกซึ้ง คราวนี้ในสภานี้ ก็มีพวกกระผมประมาณสัก ๑๐ คนที่สังกัดพรรคการเมือง แล้วผมคิดว่่าก็อยากจะให้มีเวที ที่ผมสามารถจะปรึกษากับพรรคของผมได้ จะเป็นไปได้ไหมครับ ผ่านท่านประธาน จะขอความกรุณาท่านประธานติดต่อกับหัวหน้ารัฐบาลอนุญาตให้พรรคการเมืองได้ประชุม ภายในสถานที่ทำงานของตนเองในการที่จะมีความคิดออกมาในเรื่องการปฏิรูป จะมอบให้ ผมมาชี้แจงที่นี่ หรือว่าจะส่งโดยตรงไปที่ท่านนายกรัฐมนตรี หรือท่านประธานสภา ก็แล้วแต่ โดยมีเงื่อนไขว่าจะประชุมปรึกษาหารือภายในสถานที่ของพรรคนั้น ๆ ในเรื่องเนื้อหา ที่เกี่ยวกับการปฏิรูป แล้วก็ไม่มีกรวนเมือง บิดเบือนข้อเท็จจริงอะไรอย่างนั้น อย่างนั้น ก็ลงโทษกันไปได้ตามครรลองของกฎหมาย แล้วถ้าเพื่อไม่มีจิตสำนึกอันดีงามในการที่จะ ร่วมกันคิดกันทำ พรรคการเมืองนั้น ๆ นักการเมืองนั้น ๆ ก็จะต้องรับโทษไป แต่ผมคิดว่า สังคมไทยถ้าเพื่อจะเริ่มต้นที่ดีนั้นทุกคนต้องมีส่วนร่วม มันเป็นพื้นฐานอันสำคัญ ของการปรองดอง แล้วถ้าเพื่อจะจัดพรรคการเมืองไม่ให้มีบทบาทในเรื่องการปฏิรูป การปฏิรูป ของเราก็จะไม่สมบูรณ์แบบครับ ผมก็ขอความกรุณาท่านประธานรับไว้พิจารณา แล้วก็ ปรึกษาหารือกับทางรัฐบาลเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง แล้วทุกคนก็ประพฤติ โดยชอบนะครับ นั่นเป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ก็คือเราได้มีการจัดตั้งทีมงานโฆษกแล้ว ผมก็อยากจะขอรับฟังว่า ทีมงานโฆษกมีแนวทางในการดำเนินการอย่างไร เพราะเดี๋ยวจะเกิดความสับสนว่า ผู้ที่ไม่ได้อยู่ในทีมงานโฆษกให้สัมภาษณ์ บางครั้งแยกแยะไม่ได้ว่าเป็นการให้สัมภาษณ์ เพื่อจะขยายความข้อยุติในสภานี้ หรือว่าเป็นการแสดงข้อคิดเห็นส่วนตัว ถ้าเพื่อเป็น เรื่องข้อคิดเห็นส่วนตัวเดี๋ยวก็ต้องบอกไว้ให้แน่ชัดว่าส่วนตัวอาจจะมี ความสับสนกับสิ่งที่เรา ได้อภิปรายร่วมกัน มีข้อคิดเห็น แล้วบางครั้งก็มีข้อยุติไปแล้ว ก็อยากจะขอให้เราได้รับฟัง จากทีมโฆษกในโอกาสอันควรในภายหน้า ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ (ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ) : ขอบพระคุณครับ ซึ่งทั้ง ๒ ประการก็เป็นความคิดเห็นที่มีประโยชน์และมีคุณค่ามาก ขอรับไว้พิจารณา และสำหรับในข้อที่ ๒ นั้นเราจะมีการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ กิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศในวันพฤหัสบดีนี้ ซึ่งเราก็คงจะต้องกำหนดทิศทาง และการดำเนินงานของเราพอสมควร ขอบพระคุณครับ มีใครเพิ่มเติมไหมครับ ท่าน พลเอก เลิศรัตน์ เรียนเชิญครับ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ขออนุญาตให้ ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมกรณีที่ท่านวันชัย ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน และท่านรองประธาน ท่านที่ ๑ ได้กรุณาชี้แจงเรื่องที่เราจะอภิปรายกันวันพรุ่งนี้นะครับ

ประเด็นแรก ในความคิดของผมการอภิปรายเรื่องข้อเสนอแนะในการยกร่าง หรือในการร่างรัฐธรรมนูญที่ กรธ. ดำเนินการอยู่ ก็อย่างที่ท่านรองประธานได้กรุณา ให้ความคิดเห็นแล้วคือว่าเป็นข้อเสนอที่สมาชิก สปท. แต่ละท่านพิจารณาว่าอะไร ที่มีความสำคัญเห็นควรที่จะบรรจุไว้ในรัฐธรรมนูญที่กำลังยกร่างอยู่ก็สามารถที่จะเสนอแนะได้ ทั้งทำเป็นเอกสารแล้วก็มาอภิปรายในห้องประชุมนี้เพื่อให้ที่ประชุมได้รับทราบ ซึ่งก็คงจะมี มากมายนะครับ แต่ผมคิดว่าถ้าในทางที่ดีแต่ละท่านก็รู้ที่อยู่ว่าสมัครอยู่ในด้านไหน อย่างไร ถ้าจะให้ข้อคิดเห็นในส่วนที่ตัวเองรับผิดชอบในแต่ละด้านใน ๑๑ ด้าน ซึ่งมีหลาย ๆ ด้าน ที่เกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญโดยตรงก็จะทำได้ในกรอบเวลาอันสมควร เพราะว่าถ้าจะพูดทุกเรื่อง ก็คงจะใช้เวลามาก หรือเสนอแนะทุกเรื่องก็คงจะใช้เนื้อหามาก

ในประเด็นที่ ๒ ที่ท่านรองประธานได้กรุณาพูดถึงเรื่องพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญ ผมขออนุญาตให้ความกระจ่างเพิ่มเติมนะครับ ความรับผิดชอบ ในการยกร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ซึ่งจะมีกว่า ๑๐ ฉบับ ตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ หรือแม้แต่ตามรัฐธรรมนูญที่ยกร่างอยู่นี้ผมก็เชื่อว่ามีไม่น้อยกว่า ๑๐-๑๒ ฉบับ ทั้งที่ยกร่างขึ้นใหม่ แล้วทั้งที่ร่างแก้ไขเพิ่มเติม เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งจะต้องดำเนินงานต่อหลังจากที่รัฐธรรมนูญผ่านประชามติแล้ว ทั้งพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญที่จะให้มีการเลือกตั้งได้ ๓ ฉบับ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอื่น ๆ ที่ทำให้การบังคับใช้รัฐธรรมนูญบังเกิดผลอย่างครบถ้วนตามที่บัญญัติไว้ในมาตราต่าง ๆ ซึ่งจะอ้างถึงพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ สปท. ที่จริงแล้ว พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นมีความเกี่ยวข้องเพียงนิดเดียว ถ้าเราไปอ่าน ในรัฐธรรมนูญ (ฉบับชั่วคราว) คือฉบับแรกเมื่อปี ๒๕๕๗ ในฉบับเพิ่มเติมปี ๒๕๕๘ เขาอ้าง บอกว่า ในมาตรา ๓๑ ของรัฐธรรมนูญ (ฉบับชั่วคราว) สถาปนาปฏิรูปแห่งชาติ หรือปัจจุบันนี้ เป็น สปท. สถาปนาเปลี่ยนการปฏิรูปประเทศมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ เขาให้เฉพาะในอนุ ๑ หรือ (๑) คือศึกษาวิเคราะห์และจัดทำแนวทางและข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปด้านต่าง ๆ ตามมาตรา ๒๗ ก็คือ ๑๑ ด้านซึ่งเราทราบกันดีอยู่แล้ว เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คณะรัฐมนตรี คณะรักษาความสงบแห่งชาติ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพราะหน้าที่ของ สปท. ก็เป็นไปตามมาตรา ๓๑ (๑) เพียงแต่ว่าในรัฐธรรมนูญ (ฉบับชั่วคราว) ที่แก้ไขเพิ่มเติม

ได้ให้เรามีหน้าที่ในวรรคสองด้วยของมาตรา ๓๑ ในวรรคสองนั้นเขียนว่า ในการดำเนินการตาม (๑) ที่ผมอ่านจบไปเมื่อสักครู่นี้ หากเห็นว่ากรณีใดจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญขึ้นใช้บังคับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ตรงนี้หมายถึงว่าถ้าเราจะขับเคลื่อนการปฏิรูปในด้านใด ๆ ใน ๑๑ ด้าน ถ้าไปเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญก็สามารถที่จะยกร่างแก้ไขเพิ่มเติมไปเสนอได้ ยกตัวอย่างว่าคณะที่ทำเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ถ้าเขาคิดว่าต้องแก้กฎหมาย ป.ป.ช. กฎหมาย ป.ป.ช. เป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพราะฉะนั้นตรงนั้นเราก็สามารถยกร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องกับ ป.ป.ช. ได้ เพราะว่ามันเกี่ยวกับการขับเคลื่อนการปฏิรูปของเราใน ๑๑ ด้าน ผมก็ขอเรียนเพื่อความชัดเจนนะครับว่าเรามีส่วนเกี่ยวข้องกับ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญในส่วนนั้นเท่านั้น

ประเด็นสุดท้าย อยากจะกราบเรียนให้ท่านประธานได้กรุณากำหนดเวลาในการอภิปรายวันพรุ่งนี้นะครับ เพื่อเราจะได้เตรียมมาพูดดีกว่าท่านจะให้กี่นาที กระผมขอเสนอแนะว่าขอสัก ๑๐ นาทีต่อท่านครับในขั้นต้น ขอบพระคุณครับ

ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ (ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ) : ขอบพระคุณครับ ก็มีความเห็นที่มีประโยชน์และมีคุณค่านะครับ แล้วก็สำหรับเรื่อง ๑๐ นาทีเราไปว่ากันตอนนั้นก็แล้วกันนะครับ ผมคิดว่าเรามีการรับฟังความคิดเห็นพอสมควรแล้วนะครับ ขออนุญาตนำเข้าระเบียบวาระต่อไปนะครับ

ขอเชิญผู้แทนของคณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง
สภาปฏิรูปแห่งชาติ นำเสนอภาพรวมของด้านเศรษฐกิจด้วยครับ

(ผู้แทนของคณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง สภาปฏิรูปแห่งชาติ
เข้าชี้แจงต่อที่ประชุม)

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานสภา ท่านสมาชิกที่เคารพรัก
ทุกท่านครับ ผม นายสมชัย ฤชุพันธุ์ สมาชิก สปท. เลขที่ ๑๕๗ ในฐานะอดีตประธาน
คณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง ของ สปช. ครับ ขออนุญาตนำเสนอ
รายงานของคณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง ของ สปช. ตามที่ได้
เสนอต่อสภา สปช. และเสนอให้รัฐบาลแล้วนะครับ ขออนุญาตขึ้นสไลด์ (Slide)
ได้ไหมครับ

(เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการเปิดพรีเซนเทชัน (Presentation))

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : คณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง
เป็นคนที่ทำในเรื่องของการปฏิรูประบบเศรษฐกิจ การเงินและการคลังนะครับ จะขออนุญาต
เริ่มด้วยโครงสร้างเศรษฐกิจไทยนะครับว่าเศรษฐกิจไทยเป็นเศรษฐกิจแบบเสรีที่อาศัย
กลไกตลาดเป็นหลัก แล้วก็ธุรกรรมต่าง ๆ ในทางเศรษฐกิจเกิดขึ้นในภาคเอกชนเป็นจำนวนมาก
ภาคเอกชนมีส่วนใหญ่ถึง ๘๕ เปอร์เซ็นต์ของสัดส่วนของเศรษฐกิจไทย ส่วนภาครัฐนั้น
มีส่วนเพียง ๑๕ เปอร์เซ็นต์ของเศรษฐกิจไทย เพราะฉะนั้นภาคเอกชนจึงมีภาคเศรษฐกิจ
ที่เป็นรากฐานมีพลวัตสูงแล้วก็มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ แปลว่าเศรษฐกิจไทย
ขับเคลื่อนด้วยภาคเอกชน สิ่งที่รัฐบาลทำก็ควรจะเป็นส่วนที่เสริมให้เอกชนพัฒนาเศรษฐกิจ
ได้ดีขึ้นนะครับ บทบาทของรัฐบาลในทางเศรษฐกิจเนื่องจากว่าภาครัฐมีขนาดเล็กกว่า
ภาคเอกชนเยอะ แต่อย่างไรก็ตามรัฐก็มีบทบาทในทางเศรษฐกิจมาก บทบาทของรัฐ
ในทางเศรษฐกิจที่สำคัญมี ๓ ประการ

ประการแรก คือการกำหนดและดำเนินนโยบายเศรษฐกิจ

ประการที่ ๒ คือการกำกับดูแลเศรษฐกิจ

ประการที่ ๓ คือการจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจและทำการผลิต
สินค้าและบริการ หรือประกอบอุตสาหกรรมบางอย่างที่เอกชนยังทำไม่ได้

แต่โดยปกติแล้วรัฐจะไม่ทำธุรกิจแข่งกับเอกชน ข้อความนี้เรามีบัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญหลายฉบับต่อเนื่องกันมาแล้วนะครับ

การกำหนดนโยบายเศรษฐกิจจะแยกออกเป็น ๒ ส่วนใหญ่

ส่วนหนึ่ง คือการกำหนดนโยบายที่มีผลกระทบโดยส่วนรวม เรียกว่าเป็นแมคโคร (Macro) เป็นภาพรวมทางเศรษฐกิจนะครับ

อีกส่วนหนึ่ง เป็นการกำหนดนโยบายการกำกับเศรษฐกิจรายสาขา หรือรายอุตสาหกรรม แยกเป็นภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ เป็นต้น

เนื่องจากเศรษฐกิจมีลักษณะ ๒ อย่างแตกต่างกันอย่างนี้ ในการดำเนินงานของคณะกรรมการสภาพัฒนาการปฏิรูปแห่งชาติที่ยุบไปแล้วนี่นะครับ จึงได้ตั้งคณะกรรมการแยกกรรมการเศรษฐกิจออกเป็น ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งคือกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจ การเงิน และการคลัง ซึ่งผมเป็นประธานดูแลในเรื่องของแมคโครอีโคโนมิกส์ (Macro economics) นะครับ

ส่วนที่ ๒ เป็นเรื่องของเศรษฐกิจรายสาขา เป็นภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ รวมถึงการท่องเที่ยว การขนส่งอะไรด้วยนะครับ ก็เป็นเรื่องที่มีคณะกรรมการอีกชุดหนึ่ง คือท่านเกริกไกร จีระแพทย์ ท่านเป็นประธาน เพราะฉะนั้นในการนำเสนอวันนี้เราก็จะครอบคลุมถึงเรื่องคณะกรรมการ เรื่องที่เสนอโดยคณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง

เรื่องต่อไปที่ผมอยากจะเชิญชวนพวกเราให้ดูก็คือการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจปกติทั่ว ๆ ไปนานาชาติเขาจะกำหนดให้มีเป้าหมายอยู่ ๔ ประการ

ประการแรก คือเป้าหมายเพื่อการเจริญโตทางเศรษฐกิจ

ประการที่ ๒ คือเพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจเพื่อให้เกิดความมั่นคงไม่หือหาว ไม่เปลี่ยนแปลงมากเกินไป โดยเฉพาะในเรื่องราคาและอัตราแลกเปลี่ยน

ประการที่ ๓ คือเพื่อให้เกิดการใช้งานเต็มกำลัง คำว่าการใช้งานเต็มกำลัง คงจะหมายถึงการใช้ปัจจัยการผลิตทุกอย่างให้เต็มที่ ปัจจัยการผลิตมี ๔ อย่าง คือมีที่ดิน มีทุน มีแรงงาน แล้วก็มี การประกอบ การ คนทั่วไปมักจะคิดว่าการมีงานทำของคนงานทุกคน คือการใช้งานเต็มกำลังแล้ว ความจริงไม่ใช่ เพราะว่าปัจจัยการผลิตที่สำคัญคือทุนและที่ดินนะครับ ตรงนั้นต้องมีการใส่ใจด้วย เราทำได้ดีมากในเรื่องการให้คนมีงานทำ ประเทศไทยมีคนว่างงานน้อยเป็นที่อิจฉาของคนทั่วโลกว่าคนไทยมีงานทำ เรามีก่อเกิดตำแหน่งงานมากกว่าจำนวนแรงงานที่เรามีเราจึงต้องนำเข้าแรงงานจากต่างประเทศ ตรงนั้นเราทำได้ดี แต่ว่าในแง่ของการใช้ปัจจัยการผลิตอื่น เครื่องจักรทุกเครื่องเดินเครื่องหรือไม่บางทีก็จะมี การใช้พูลคาปาซิตี (Full capacity) คือใช้การเดินเครื่องเต็มที่ แต่บางเวลาก็เดินเครื่องไม่เต็มที่ แต่เรื่องที่ดินมีปัญหามาก ที่ดินของเรามีจำนวนมากที่ถูกกักตุนไว้เพื่อการเก็งกำไร โดยไม่ได้ก่อเกิดผลผลิตอะไร อันนี้ก็เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจมากนะครับ

เป้าหมายประการที่ ๔ การเงินและการเศรษฐกิจก็คือการกระจายรายได้ คือการลดความเหลื่อมล้ำต่ำสูงในสังคม เป้าหมายประการที่ ๓ และประการที่ ๔ นี้ละ ที่เป็นปัญหาหลักของประเทศไทย ประเทศไทยทำได้ดีมากในเรื่องการเติบโตและการรักษาเสถียรภาพ แต่ทำได้ไม่ค่อยดีในเรื่องของการใช้ปัจจัยการผลิตทุกอย่างให้เต็มกำลัง แล้วก็ทำได้ไม่ดีเลยในเรื่องของความเหลื่อมล้ำ จนกระทั่งเป็นปัญหาระยะยาวแล้วก็ซึมลึก กลายเป็นปัญหาที่ก่อเป็นรากเหง้าของปัญหาทั้งหลายในสังคมปัจจุบัน เพราะฉะนั้น ในการดำเนินการปฏิรูปเราคงจะต้องกำหนดทิศทางให้ชัดเจนว่าจะต้องมีเป้าหมายในเรื่องของการลดความเหลื่อมล้ำด้วยนะครับ ทีนี้เครื่องมือในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจในการกำกับ เศรษฐกิจระดับภาค ก็จะมีนโยบายการคลัง นโยบายภาษีอากร นโยบายการเงิน นโยบายระบบการเงิน แล้วก็นโยบายตลาดทุน กลไกคือองค์กรที่ทำหน้าที่ใช้นโยบายเหล่านี้ก็จะมี กระทรวงการคลัง มีสำนักงานงบประมาณ มีธนาคารแห่งประเทศไทย มีคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และมีคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เราจะมาดูกลไกเหล่านี้เป็นราย ๆ ไปเพื่อค้นหาว่ามีจุดที่เป็นปัญหาตรงไหนเพื่อจะได้ดูว่า จำเป็นต้องปฏิรูปหรือไม่ อย่างไร ดูที่กระทรวงการคลังว่าทำอะไรบ้าง กระทรวงการคลัง จะทำเรื่องรายได้และรายจ่ายของรัฐบาล ไม่ใช่ของรัฐ คำว่า รัฐบาล กับ รัฐ แตกต่างกัน บางทีก็จะสับสนกัน รัฐ หมายถึง ประเทศไทย ในรัฐไทยมีทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

๑๒

สปท. ๘/๒๕๕๘

วิชชุดา ๖/๒

ที่เรียกว่าภาครัฐคือส่วนที่รัฐบาลกำกับได้ ส่วนภาคเอกชนเป็นอิสระ รัฐบาลก็จะกำกับโดยใช้กลไกตลาด โดยใช้เครื่องมือทางการเงิน การคลังไปกำกับ กระทรวงการคลังก็จะดูแลเรื่องรายได้และรายจ่ายของรัฐบาล ไม่ใช่รายได้และรายจ่ายของประเทศหรือของรัฐไทย ขณะเดียวกันก็ดูแลเรื่องหนี้สินและทรัพย์สินของรัฐบาล หนี้สินของรัฐบาลก็จะมีหนี้ที่รัฐบาลไปกู้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ส่วนทรัพย์สินของรัฐบาลจะมีทรัพย์สินทางการเงิน แล้วก็อสังหาริมทรัพย์ แล้วก็รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งรัฐบาลถือหุ้นอยู่ ในส่วนของธนาคารแห่งประเทศไทยก็จะมีนโยบายที่สำคัญที่เขาดำเนินการอยู่ เป็นนโยบายการเงิน นโยบายระบบประกันเงิน และนโยบายอัตราแลกเปลี่ยน ส่วนคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ก็จะมีนโยบายและการกำกับดูแลหุ้นและตลาดหุ้น การกำกับดูแลตราสารหนี้และตลาดตราสารหนี้ และการกำกับดูแลการซื้อขายล่วงหน้าและตลาดซื้อขายล่วงหน้า

คราวนี้ถามว่าคณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจ การเงิน การคลัง และการธนาคาร เวลาเริ่มทำงานได้ตั้งเป้าหมายของการปฏิรูปเศรษฐกิจ การเงิน การคลัง ไว้อย่างไรบ้าง ก็ตั้งเป้าหมายไว้ ๔ อย่างนะครับ ๑. คือเพื่อลดความเหลื่อมล้ำต่ำสูงทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ๒. คือเพื่อรักษาวินัยทางการเงิน การคลัง ๓. คือเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจและเศรษฐกิจไทย ๔. คือเพื่อส่งเสริมธรรมาภิบาล คือขจัดคอร์รัปชัน ๕. ก็คือเพื่อกระจายรายได้ เพื่อกระจายอำนาจทางการคลังสู่ท้องถิ่นนะครับ คราวนี้ข้อเสนอเกี่ยวกับการปฏิรูปทางการคลังก็จะมีปฏิรูปภาษีอากร การปฏิรูประบบงบประมาณ การปฏิรูปทางด้านรัฐวิสาหกิจ การปฏิรูประบบประกันสุขภาพเฉพาะส่วนน้อยนิดที่เกี่ยวกับการประกันสุขภาพโดยบริษัทประกันภัยส่วนใหญ่ยังคงเป็นเรื่องของระบบสุขภาพถ้วนหน้าซึ่งดำเนินการอยู่ ส่วนนั้นก็ยังเป็นส่วนที่ไม่ได้ไปแตะต้องนะครับ แล้วก็มีการปฏิรูประบบการออมเพื่อการชราภาพ สำหรับทางด้านระบบการเงินนั้นเราก็จะมีการปฏิรูปการเงินรากฐาน การปฏิรูปสหกรณ์ออมทรัพย์ การปฏิรูปการกำกับดูแลสถาบันการเงินเฉพาะกิจ แล้วก็การปฏิรูประบบการประกันภัยพืชผล สำหรับทางด้านตลาดทุนเราก็มีการเสนอให้มีการจัดระบบการส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ในทางการเงิน คำว่าการอ่านออกเขียนได้ก็เป็นเงื่อนไขสำคัญในการที่จะดูว่าประเทศพัฒนาแล้วหรือไม่ ใส่ใจกับประชาชนหรือไม่ และการอ่านออกเขียนได้เมื่อก่อนก็ยังหมายถึงการอ่านหนังสือออก และเขียนหนังสือได้ แต่ปัจจุบันนี้การอ่านออกเขียนได้มีความหมายมากกว่านั้น มีความหมายเพิ่มขึ้นอีก ๒ ประการ ประการที่เพิ่มขึ้นอันหนึ่งก็คือเรื่องการอ่านออกเขียนได้ในเชิงไอที (IT) ในเชิงคอมพิวเตอร์และเทเลคอม (Telecom) ว่าต้องใช้เครื่องมือสื่อสารได้ ใช้เครื่องมือคอมพิวเตอร์ได้ ซึ่งเป็นความจำเป็นสำหรับคนในสังคมสมัยใหม่ ส่วนที่เราเสนอมานี้ก็คือไฟแนนเชียลลิเทอเรซี (Financial literacy) คือการอ่านออกเขียนได้ในเชิงการเงิน แปลว่าต้องรู้จักคำนวณรายได้ตนเอง รู้จักคำนวณรายจ่ายตนเอง รู้จักการออม รู้จักการลงทุน และไม่ตกเป็นเหยื่อของการโฆษณาชวนเชื่อจำนวนมาก ซึ่งทำให้เกิดการบริโภคเกินตัว และตกเป็นหนี้สิน ซึ่งขณะนี้ประเทศไทยกำลังเป็นปัญหานี้อยู่คือภาคครัวเรือนตกเป็นหนี้เยอะ เหตุเพราะว่าเราไม่ได้ใส่ใจเรื่องไฟแนนเชียลลิเทอเรซี (Financial literacy) ทางด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศก็มีการเสนอ ๒ เรื่อง คือการจัดทำยุทธศาสตร์เศรษฐกิจชาติ เพื่อให้มีการวางยุทธศาสตร์ในระยะยาว ๒๐ ปีขึ้นไป โดยมีเป้าหมายให้ประเทศไทย

เป็นประเทศที่หลุดพ้นจากความเป็นประเทศรายได้ปานกลาง คือกลายเป็นประเทศพัฒนาแล้ว
 แล้วก็มีการเสนอให้มีการบริหารเขตเศรษฐกิจชายแดนร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน
 โดยให้เป็นหน่วยบริหารเดี่ยว แปลว่าถ้าจะผ่านแดนจากไทยไปพม่ามันจะต้องผ่านด่านไทย
 แล้วออกจากด่านไทยไปเข้าด่านพม่าทำพิธีการ ๒ ครั้ง แนวคิดใหม่นี้ก็คือว่าให้ทำ
 ในด่านเดียวและด่านนั้นเป็นเจ้าของร่วมกำกับดูแลโดยทั้ง ๒ ประเทศ ซึ่งมีรายละเอียดอยู่
 ทางด้านการปฏิรูปเรื่องการเหลื่อมล้ำก็จะมีเรื่องการปฏิรูประบบการเงินฐานราก การปฏิรูป
 ระบบเกษตรพันธสัญญา ที่จริงแล้วเรื่องการปฏิรูปการลดความเหลื่อมล้ำเป็นเรื่องใหญ่
 ที่มีความสำคัญมาก แล้วเรามีผู้เชี่ยวชาญทางด้านนี้ที่ทำงานด้านนี้มาเยอะ คืออาจารย์กอบศักดิ์
 นั่งอยู่กับผมนี้ ผมก็จะให้ท่านบรรยายในรายละเอียดในเรื่องเหล่านี้ะครับ สำหรับการปฏิรูป
 ภาษีนั้น จริง ๆ แล้วระบบภาษีอากรของไทยเป็นระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหว
 ตลอดเวลา มีอีโวลูชัน (Evolution) มีวิวัฒนาการ หรือบางครั้งอาจจะเรียกว่ามีการปฏิรูปก็ได้
 เพราะเป็นการเปลี่ยนขนานใหญ่ แต่ในสมัยที่ทำนั้นไม่ได้เรียกว่าการปฏิรูป เราก็เลยไม่เรียกมัน
 แต่จริง ๆ แล้วมันเป็นระบบที่เปลี่ยนแปลง เหตุที่มันเปลี่ยนแปลงพัฒนาเพราะมันเกิดจาก
 ความจำเป็นอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย
 และของโลก เพราะฉะนั้นมันจึงได้ปรับตัวอยู่ตลอดเวลา -----

แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเรามาวิเคราะห์ตอนนี้แล้วก็เห็นว่ายังมีหลายเรื่องที่เป็นเรื่องใหญ่ ๆ รากฐานที่เราจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่อีก จึงได้เสนอการปฏิรูประบบภาษีอากรขึ้นมา โดยหลักแล้วระบบภาษีอากรของไทยจะมีปัญหาใหญ่ ๆ อยู่ ๔-๕ อัน อันแรกก็คือว่าเป็นระบบภาษีอากรที่ให้ความสำคัญกับการคลังของชาติเยอะมาก คือเป็นการรวมศูนย์อำนาจทางการคลัง แล้วเก็บภาษีเกือบทั้งหมดเข้าสู่คลังของชาติ แล้วเราก็จ่ายออกไปจากคลังของชาติให้กับทุกหน่วยที่เป็นภาครัฐ ที่นี้การดำเนินการอย่างนี้เป็นความเหมาะสมและเป็นการมีวินัยที่ดี ในสมัยเมื่อเรายังไม่มีการกระจายอำนาจ ยังไม่มีการปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วยังไม่มืองค์กรต่าง ๆ หลายอย่างซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ของระบบราชการไทย อาทิเช่น องค์กรมมหาชนอิสระ หรือหน่วยงานที่มีกึ่งอโตโนมี่ (Autonomy) ทั้งหลาย เช่น โรงเรียนมหาวิทยาลัย โรงพยาบาลพวกนี้ แต่พอตอนหลังมีสิ่งเหล่านี้เยอะขึ้น และเรายอมรับถึงการเปลี่ยนแปลงระบบการปกครองของประเทศไทยจากระบบรวมศูนย์มาเป็นระบบกระจายอำนาจ มีอยู่ในตั้งแต่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ปี ๒๕๕๐ ก็มี ขณะนี้ก็ยังดำเนินการต่อตรงนี้ระบบการคลังต้องปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับการดำรงอยู่ของการกระจายอำนาจ เพราะฉะนั้นระบบภาษีจะต้องมีการมาพิจารณาว่าในบรรดาภาษีที่พึงเก็บในประเทศไทยจะต้องแยกเป็น ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งเป็นภาษีสระดับชาติที่เก็บเข้ามาเพื่อทำนุบำรุงประเทศ โดยส่วนรวมเงินที่เก็บได้ส่งเข้าคลังหมด เก็บได้จากทุกภาคส่วนในประเทศไทย แต่ว่าควรจะมีภาษีอีกส่วนหนึ่งที่เรียกเป็นภาษีท้องถิ่นที่เก็บเฉพาะในท้องถิ่นนั้นตามสภาพกำลังความสามารถของคนในท้องถิ่นนั้นที่จะเสียและตามความจำเป็นในการพัฒนาท้องถิ่นตรงนี้นานาชาติมีกัน เราก็มี แต่ว่าเราไม่ได้ให้ความสำคัญกับภาษีท้องถิ่นมากนัก แล้วภาษีท้องถิ่นที่เก็บได้ขณะนี้ประมาณ ๙ เปอร์เซ็นต์ของค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ อปท. ทั้งหลายจ่ายกัน แต่ว่าอีก ๙๑ เปอร์เซ็นต์พึงงบประมาณแผ่นดิน พึ่งรายได้จากส่วนกลาง ที่นี้เราก็อยากจะเห็นว่าจะมีการจัดสรรและมีการเสริมกำลังให้กับภาษีท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งให้ได้สัดส่วนกับแซร์ของอำนาจรัฐ กับสัดส่วนของอำนาจรัฐที่จะแบ่งกันระหว่างอำนาจรัฐระดับชาติกับอำนาจรัฐระดับท้องถิ่นซึ่งในครั้งหนึ่งเคยเขียนไว้ในกฎหมายงบประมาณ ๓๕ เปอร์เซ็นต์เป็นอำนาจของท้องถิ่น อีก ๖๕ เปอร์เซ็นต์ซึ่งส่วนใหญ่เป็นของอำนาจรัฐระดับชาติ ภาษีอากรก็ควรจะสะท้อนสภาพอย่างนี้ แต่ว่าท่านไม่ต้องกลัวว่าแล้วท้องถิ่นที่ยากจนจะใช้ความพยายามในการจัดเก็บภาษีอย่างไรให้อำนาจไปอย่างไรก็จะเก็บไม่ได้

๑๖

สปท. ๘/๒๕๕๘

สายชล ๘/๒

เพราะเขาไม่มีกำลังเสีย ท้องถิ่นไม่มีความเจริญ อันนั้นจะเกิดขึ้นก็ไม่เป็นไร แต่ว่าท้องถิ่นใดที่มีความพร้อมเช่น กทม. หรือจังหวัดภูเก็ต หรือจังหวัดเชียงใหม่ หรือโคราช ผมเชื่อว่า มีหลายท้องถิ่นที่เขาสามารถเก็บและพอใช้ หรือไม่พอขาดไป ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่ใช่ขาด ๙๑ เปอร์เซ็นต์ ส่วนนั้นเขาก็สามารถที่จะพัฒนาไปตามกำลังทางเศรษฐกิจของเขาได้ แล้วการอโตโนมี่ (Autonomy) ความเป็นอิสระภายในกรอบก็จะสามารถมีขึ้นได้ ส่วนท้องถิ่นที่ไม่สามารถมีกำลังทางเศรษฐกิจที่จะเป็นอิสระได้ก็ต้องอาศัยเงินอุดหนุน จากส่วนกลาง แต่ว่าส่วนกลางก็จะอุดหนุนท้องถิ่นที่ห่างไกลที่ยากลำบาก ที่ยากจนอยู่ เช่น จังหวัดแม่ฮ่องสอน หรือจังหวัดศรีสะเกษ แล้วก็ไม่ต้องไปอุดหนุน กทม. ให้ กทม. เก็บเอง ให้พอ ไม่ต้องอุดหนุนจังหวัดภูเก็ตและปล่อยให้เขาเป็นอิสระไป ถ้าแยกภาษีออกเป็น ๒ ประเภทอย่างนี้ชัดเจนและมีสัดส่วนที่เหมาะสม ผมว่าโครงสร้างเศรษฐกิจ และการกระจายอำนาจและการพัฒนาประเทศจะแตกต่างกันไปเยอะ อันนี้มีความจำเป็นต้องทำ

ประการที่ ๒ ระบบภาษีของไทยเป็นระบบที่เก็บไม่ครบถ้วน คือในบรรดาฐานภาษีทั้งหลายที่ใช้กันในนานาชาติ ที่สำคัญก็มีฐานเงินได้ ฐานรายจ่าย ฐานแทนเชคชั่น (Transaction) การซื้อขาย และฐานการนำเข้า ส่งออก และฐานทรัพย์สิน มี ๕ ฐานนี้ของไทยก็มี ๕ ฐาน ภาษีฐานเงินได้ แล้วก็ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีฐานรายจ่าย แล้วก็ภาษีมูลค่าเพิ่ม แล้วก็ภาษีสรรพสามิต ภาษีฐานการซื้อขายแทนเชคชั่น (Transaction) แล้วก็ยังมีภาษีธุรกิจเฉพาะอยู่ เมื่อก่อนเป็นภาษีการค้าแต่เราเลิก เราเปลี่ยนภาษีการค้าส่วนใหญ่ไปเป็นภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่สินค้าบางอย่างที่ไม่สามารถเป็นเรื่องของมูลค่าเพิ่มได้ก็ยังคงอยู่ในภาษีธุรกิจเฉพาะ ส่วนตัวการนำเข้า ส่งออกเราก็มีภาษีศุลกากร ฐานภาษีทรัพย์สิน ภาษีฐานทรัพย์สิน แล้วก็ยังมีภาษีบำรุงท้องถิ่น ภาษีโรงเรือนและที่ดิน เราไม่มีภาษีมรดก จนกระทั่งคณะ คสช. เข้ามาจึงได้ออกภาษีมรดก ขณะนี้ออกเป็นกฎหมายแล้ว แต่ว่าจะมีผลใช้บังคับในประมาณต้นปีหน้า ส่วนภาษีโรงเรือนและที่ดินและภาษีบำรุงท้องถิ่น เป็นภาษีเก่าแก่โบราณที่ไม่ได้เปลี่ยนแปลงมานานเป็นเวลาหลายสิบปี ขณะนี้คาดการณ์ว่าที่ดินที่ใช้ในการประเมินภาษีบำรุงท้องถิ่นยังเป็นราคาของเมื่อปี ๒๕๒๓ ซึ่งขณะนี้ปี ๒๕๕๘ ก็ ๓๐ กว่าปีมาแล้ว ๓๐ กว่าปีมานี้ราคาที่ดินเปลี่ยนแปลงไปมากมายมหาศาลเป็น ๑๐๐ เท่าเลย เป็น ๑๐๐ เท่าจริง ๆ เพราะฉะนั้นภาษีนี้จึงไม่ฟังก์ชัน (Function) ไม่สามารถปฏิบัติของมันได้ ภารกิจของมันมีหลายอย่าง ที่สำคัญก็คือ ๑. เป็นรายได้ท้องถิ่น ๒. ก็คือเป็นตัวสกัดกั้นการเก็งกำไรในการถือครองที่ดิน ขณะนี้เราไม่มีภาษีตัวนี้ที่ฟังก์ชัน (Function) อยู่ก็เลยเกิดการถือครองที่ดินเพื่อการเก็งกำไรจำนวนมากซึ่งทำลายเศรษฐกิจเพราะที่ดินไม่ได้ถูกการใช้ประโยชน์ ขณะนี้รัฐบาลก็ไม่ได้นั่งนอนใจกำลังทำเรื่องนี้อยู่ คือได้เปลี่ยนภาษีโรงเรือนและที่ดินกับภาษีบำรุงท้องถิ่นที่รวมกันให้เป็นภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง และเป็นฐานทรัพย์สินจริง ๆ ขณะนี้กำลังปรับแต่งอยู่เพื่อจะให้ออกไปได้ เราก็อยากจะสนับสนุนให้รัฐบาลรีบออกตัวนี้มาโดยเร็วเพื่อแก้ปัญหาฐานทางเศรษฐกิจ นอกจากจะเป็นรายได้สำคัญของท้องถิ่น เป็นตัวสกัดกั้นการเก็งกำไรที่ดินแล้ว ยังช่วยแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำด้วย เพราะที่ดินเป็นปัจจัยของความเหลื่อมล้ำที่สำคัญ เพราะฉะนั้นเราเสนอว่าต้องมีภาษีให้ครบถ้วน

ประการที่ ๓ คือเรื่องภาษีเงินได้ ภาษีเงินได้ของไทยก็ดีมากเพราะเป็นภาษีอัตราก้าวหน้า เก็บจากคนจนน้อย เก็บจากคนรวยในอัตราสูง แล้วก็ยังมีโครงสร้างอัตรา

ที่เขาเรียกโพรเกรสซีฟเรต (Progressive rate) อัตราก้าวหน้า อัตราก้าวหน้าแล้วก็แบ่ง รายได้ออกเป็นชั้น ๆ รายได้สุทธิ ๑๐๐,๐๐๐ บาท เสียภาษีในอัตราร้อยละ รายได้ที่มากกว่านั้น จาก ๑๐๐,๐๐๐-๔๐๐,๐๐๐ บาท ก็เสีย ๑๐ เปอร์เซ็นต์ จาก ๔๐๐,๐๐๐-๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก็เสีย ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ไล่ขึ้นไปนี้ แล้วถึงยอดสุดที่ท็อปเรต (Top rate) คืออัตราสูงสุด คือรายได้สุทธิที่มากกว่า ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป เสียอัตราสูงสุด เดิมเสีย ๓๗ เปอร์เซ็นต์ ต่อมาลดมาเหลือ ๓๕ เปอร์เซ็นต์ และตอนนี้ลดลงไปอีกใช้ใหม่ ท่าน ผอ.สศค. นั่งอยู่นี้ ท่านจะช่วยตอบแทนผมได้ แต่ว่าอย่างไรก็ตามเราลดอัตราแต่เราไม่ได้เปลี่ยนตัวเลข ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาทนี้ผมไปตรวจแล้วใช้มาตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ ขณะนี้ ปี ๒๕๕๘ เป็นเวลา ๒๓ ปี ๒๓ ปีมานี้ประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไปเยอะ ตัวเลขจีดีพี (GDP) ไทย ก็โตขึ้นหลายเท่า ค่าจีดีพี (GDP) ก็สูงขึ้น โครงสร้างเศรษฐกิจก็เปลี่ยนไป เวลานี้คนที่มี รายได้สุทธิ ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่ใช่คนที่ท็อป (Top) ไม่ใช่คนรวยหรือชั้นสูงสุดแล้ว เพราะเงิน ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาทเมื่อปี ๒๕๓๕ พอมาถึงวันนี้เอาเฉพาะอินเฟลชัน (Inflation) เงินเพื่อก็กี่แตกต่างกันไปเยอะแล้ว -----

เพราะฉะนั้นการปรับโครงสร้างภาษีในเรื่องของการปรับช่วงเงินได้มีความจำเป็นที่ต้องทำให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในสังคมเพื่อให้เกิดความยุติธรรม และทำให้คนมีความสมัครใจในการเสียภาษีมากขึ้น เราก็เสนอว่าตัวเลข ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาทที่เป็นท็อปเรต (Top rate) ควรจะได้เปลี่ยนแปลงไป แต่รายละเอียดว่าเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ผมคิดว่าเป็นเรื่องซึ่งเราจะต้องให้ทางฝ่ายบริหารจัดการคือทางกระทรวงการคลังและทางกรมสรรพากรเขาไปคิดคำนวณว่าจริง ๆ แล้วมันเปลี่ยนไปเท่าไร สภาพที่เหมาะสมควรจะเป็นอย่างไร อันนี้เป็นตัวบ่งบอกว่านี่ละคือภารกิจของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศที่นำเอาเรื่องเหล่านี้ไปหารือกับทางหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องและร่วมกันทำการแก้ไขเพื่อประโยชน์ของประเทศไทยโดยรวม

ยังมีอีกเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับภาษี คือภาษีหรืออากรแสตมป์ อากรแสตมป์เป็นตัวที่เราเก็บกันมานานในนานาชาติก็มีนะครับ แต่ว่าเขาเลิกกันไปนานแล้ว เลิกกันไปหลายสิบปีแล้ว แต่เรายังไม่ได้เลิกเพราะเรามัวห่วงรายได้อยู่ ความคิดที่จะเลิกมีตั้งแต่สมัยผมยังรับราชการอยู่นะครับ แต่ว่าไม่สำเร็จ เพราะว่าเรายังเสียดายรายได้อยู่ แต่วันนี้ผมมาดูแล้วว่าตัวเลขนี้มันก่อให้เกิดรายได้ประมาณ ๑๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท ทีนี้พอมองแล้วจะเลิกไปทำไมรายได้ตั้ง ๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท มันเยอะเหลือเกิน แต่ความจริงแล้วถ้าเทียบกับงบประมาณแผ่นดินไทย ๒.๗ ล้านล้านบาท ๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทนี่มันนิดเดียวแล้วตัว ๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทนี่มันก็ไม่ได้หายไปทั้งหมด เพราะหลายตัวเราไปออกกฎหมายโดยให้รวมมันอยู่ในรายการอื่น ๆ ของภาษีตัวอื่นได้ ความจำเป็นต้องใช้การติดแสตมป์คือเดี๋ยวนี้บอกว่าไม่ต้องติดแสตมป์ใช้เสียเป็นเงินแทน มันก็ไม่จำเป็น มันเป็นการลดขั้นตอนลดความยุ่งยากรำคาญ ภาษีเดี๋ยวนี้เรียกว่าเป็นนิวแซนซ์แทกซ์ (Nuisance tax) เป็นภาษีที่ก่อให้เกิดความรำคาญแล้วเก็บจุกเก็บจิกเก็บอะไรก็ได้ ผมก็เสนอให้เลิกไปนะครับ นอกจากนั้นก็มีการเสนอให้ปฏิรูประบบการบริหารจัดเก็บภาษีเพื่อให้มีการจัดเก็บได้ทั่วถึงกว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดความยุติธรรมต่อผู้เสียภาษีทุกคน ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วคนที่เสียอยู่ที่หนีไม่ได้ก็ต้องรับภาระถูกขึ้นภาษี ถูกเรียกเก็บอยู่เรื่อย ๆ เพราะว่ารายได้รัฐไม่พอแต่คนที่หนีอยู่ที่ไม่ได้เสียตามสัดส่วนที่ควรจะเป็นก็หลบอยู่เรื่อย เพราะฉะนั้นการบริหารจัดเก็บภาษีให้ทั่วถึงเป็นธรรม จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องดำเนินการแก้ไขนะครับ

การปฏิรูประบบงบประมาณในระบบของสภาปฏิรูปแห่งชาติ สปช. บังเอิญ มีเหตุผลทางเทคนิคก็เลยไม่ได้เอาเรื่องงบประมาณไว้ที่คณะกรรมการการปฏิรูป เศรษฐกิจ การเงินและการคลัง ซึ่งความจริงควรจะอยู่ที่นี้เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรง แต่เขาไปไว้ในเรื่องของคณะกรรมการปฏิรูประบบราชการ แต่ก็ไม่ใช่ใครก็ตามทำงานร่วมกัน ข้อเสนอที่สำคัญมี ๒ อย่าง อย่างหนึ่งก็คือว่าระบบงบประมาณมันเป็นตัวชี้ขาดว่าเราจะ สามารถใช้การใช้จ่ายของรัฐไปแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำได้หรือไม่ ที่เราบอกว่าเราจะใช้ นโยบายการคลังไปแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำโดยการใช้นโยบายภาษี อันนี้ก็จริงควรจะทำ เราจึงมีภาษีเงินได้ในอัตราก้าวหน้าเก็บจากคนจนน้อย ๆ เก็บจากคนรวยเยอะ ๆ เพื่อจะได้ ลดความเหลื่อมล้ำ แต่มันไม่เกิดหรอกครับ เพราะว่าถ้าเก็บจากคนจนน้อย เก็บจากคนรวยเยอะ แล้วเวลาจ่ายก็ไปจ่ายให้คนรวยเยอะและคนจนน้อยอย่างเดิม มันก็ไม่เกิดการกระจายรายได้ เพราะฉะนั้นจุดสำคัญของการที่จะก่อเกิดการกระจายรายได้โดยใช้นโยบายการคลัง นโยบาย งบประมาณต้องตอบสนองต่อการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ คือต้องสามารถวิเคราะห์ได้ว่า การใช้จ่ายในแต่ละปีของรัฐบาลเป็นจำนวนมาก ๆ ไปตกแก่คนที่มีรายได้แตกต่างกัน มากน้อยเท่าไร นี่ประการหนึ่งนะครับ

ประการที่ ๒ ก็คือระบบงบประมาณของเรามีการพัฒนามาเยอะแล้วก็ค่อนข้างมีประสิทธิภาพมาก แต่ว่ายังไม่ได้ตอบคำถามอีกอย่างหนึ่ง ก็คือว่าเรารู้ว่าเราจ่ายเงินค่าการศึกษาไปเท่าไร จ่ายค่าสาธารณสุขไปเท่าไร จ่ายไปสร้างทางเท่าไร บาย ฟังก์ชัน (By function) นี้เรารู้ เพราะเราจะจ่ายเงินตามกระทรวงไป แต่เราไม่รู้ว่างบประมาณที่ทำนี่ไปลงที่จังหวัดไหน พื้นที่ไหนเท่าไร ตัวเลขนี้ไม่มี ไม่ได้เปิดเผย ผมเชิญท่านผู้อำนวยการสำนักงบประมาณมาขอความรู้จากท่าน ท่านก็บอกว่ามี แต่ว่าไปถามหลายคนแล้วบอกเขาหาไม่ได้ อันนี้ก็ยังเป็นเรื่องที่ต้องไปค้นกันต่อไป แต่อย่างไรก็ตามผมคิดจะไปเริ่มที่งบประมาณตามพื้นที่ งบประมาณที่ตอบได้ว่างบประมาณที่จ่ายไปทั้งหมดจำนวน ๒.๕-๒.๗ ล้านล้านบาทนี้ ไปลงจังหวัดเอ (A) เท่าไร จังหวัดบี (B) เท่าไร จังหวัดซี (C) เท่าไร เพื่อเราจะได้มีนโยบายได้ว่าจะทำอย่างไรให้จังหวัดที่ยากจนได้รับผลประโยชน์มากขึ้น มีโครงการมากขึ้น ถ้าไม่มีตัวเลขนี้เราก็ไม่สามารถมีนโยบายได้ เพราะฉะนั้นข้อเสนอที่สำคัญก็คือต้องมีงบประมาณเชิงพื้นที่นะครับ

อีกเรื่องหนึ่งเป็นเรื่องการตั้งสถาบันวิเคราะห์งบประมาณประจำสภา เรื่องนี้เสนอเป็นกฎหมายไปแล้ว และรัฐบาลกำลังพิจารณาอยู่ ก็คือว่าในแนวคิดใหม่ของโลก คือต้องการจะให้ฝ่ายนิติบัญญัติทำหน้าที่กำกับดูแลและช่วยเหลือฝ่ายบริหารได้มากขึ้น ในการที่จะช่วยวิพากษ์วิจารณ์ ช่วยกลั่นกรองการดำเนินงานของฝ่ายบริหาร แต่ว่าฝ่ายบริหารมีกำลังพร้อมสรรพ รัฐมนตรีเดินเข้าไปในกระทรวงมีนักวิชาการเยอะแยะเป็นดับเลยที่จะตอบโจทย์ที่ท่านสงสัยได้ ทีนี้ ส.ส. ซึ่งเป็นฝ่ายนิติบัญญัติพอเข้ามาในสภาแล้วก็มีกำลังสนับสนุนของฝ่ายเลขาธิการสภา ซึ่งเป็นกำลังสนับสนุนที่ดีมากในจำนวนคนทีน้อย ๆ งบประมาณทีน้อย ๆ ของเขาเนี่ยเขาสามารถทำได้ดีเท่านี้ต้องขอชมเชย แต่ถามว่าเพียงพอไหม ผมคิดว่ายังไม่เพียงพอ เพราะเทียบกับฝ่ายบริหารแล้ว กำลังสนับสนุนทางวิชาการของฝ่ายนิติบัญญัติยังไม่ได้รับการปรับแต่งให้มีความเข้มแข็งเกรียงไกรที่ตอบสนองกับความจำเป็นของการที่ฝ่ายนิติบัญญัติต้องทำหน้าที่ให้ได้ โดยหลักคิดอย่างนี้เราจึงได้ไปตั้งสถาบันที่เรียกว่าสถาบันพระปกเกล้าขึ้นเพื่อให้เป็นสถาบันทางวิชาการของสภา เพื่อให้มาช่วยบรรดา ส.ส. ในการดำเนินการในเรื่องทางวิชาการ สถาบันพระปกเกล้าก็ทำได้ค่อนข้างสำเร็จ มีเกียรติภูมิ มีผลงาน แต่ว่าก็ไม่ได้เป็นผู้เชี่ยวชาญหลักทางด้านการเงิน การคลัง ในนานาชาติเขาจึงตั้งให้อีกหน่วยงานหนึ่งในสภา ในสหรัฐอเมริกาเขาเรียก ซีบีโอ (CBO)

๒๒

สปท. ๘/๒๕๕๘

กมลทิพย์ ๑๑/๒

คองเกรสชันนัล บัดเจต ออฟฟิศ (Congressional Budget Office) ในประเทศแคนาดา เขาเรียกพีบีโอ (PBO) พาร์เลียเมนทารี บัดเจต ออฟฟิศ (Parliamentary Budget Office) เราก็อยากจะตั้งพีบีโอ (PBO) ในประเทศไทย เพื่อให้มีหน่วยงานในสภาที่ประกอบด้วยคนที่มีความเชี่ยวชาญ มีความรู้ มีความสามารถที่จะวิเคราะห์งบประมาณในเชิงแมโคร (Macro) ในเชิงโครงการ ในเชิงผลกระทบต่อภาคส่วนต่าง ๆ ของสังคมได้ ซึ่งขณะนี้ยังไม่มี มันจะต้องใช้เงิน ใช่ว่าในบรรดาการใช้เงินของ ๓ อำนาจนี้ คืออำนาจบริหาร อำนาจนิติบัญญัติ และอำนาจตุลาการ ความจริงไม่จำเป็นต้องเท่ากันหรอก เพราะฝ่ายบริหารต้องใช้เงิน เยอะกว่าเยอะ แต่เราอยากจะทำให้มีการใส่ใจที่จะสนับสนุนให้ฝ่ายนิติบัญญัติ มีความเข้มแข็ง แล้วก็มีความรู้ มีเชี่ยวชาญ มีที่พึ่ง ที่จะช่วยตอบสนองในการดำเนินการของเขา ในการกำกับดูแลการกำหนดนโยบายในการวิพากษ์วิจารณ์เพื่อเสนอต่อสังคมได้ เราจึงได้เสนอ อันนี้เป็นโครงการที่ธนาคารโลกกำลังทำอยู่ในหลาย ๆ ประเทศ และเขาก็มาทำในประเทศไทย โดยให้สถาบันพระปกเกล้าไปทำการศึกษา สถาบันพระปกเกล้าไปจ้าง ทีดีอาร์ไอ (TDRI) ทำการศึกษา แล้วก็แสดงผลงานนี้ออกมา เราก็เอาผลงานนี้มาสนับสนุน ขณะนี้ก็จะเป็นเรื่องที่ร่างเป็นพระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันวิเคราะห์งบประมาณประจำสภา เสนอต่อรัฐบาลไปแล้วนะครับ ก็หวังว่าสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศจะรับไปสานต่อต่อไปนะครับ

๒๓

สปท. ๘/๒๕๕๘

ญริตา ๑๒/๑

ในด้านของรัฐบาลกิจ รัฐบาลกิจเป็นภาคส่วนที่มีขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญ ในระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย รัฐบาลกิจมีทรัพย์สินรวมกันถึง ๑๑.๘ ล้านบาท แต่ว่ามันมีทรัพย์สินเกือบเท่า ๆ กันกับจีดีพี (GDP) ของประเทศไทย แต่ว่าเป็นทรัพย์สิน ไม่ใช่เป็นอินคัม (Income) และรายได้รวมของรัฐบาลกิจก็มีอยู่ถึง ๒๙๘,๐๐๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นรัฐบาลกิจจึงมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจไทย เราจึงอยากให้เห็นว่ารัฐบาลกิจ มีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส และมีความชัดเจน ปัญหาที่เกิดขึ้น กับรัฐบาลกิจของประเทศไทยขณะนี้ความจริงไม่ใช่ปัญหารัฐบาลกิจโดยตรง โดยเฉพาะ เป็นปัญหาร่วมกัน เป็นปัญหาของระบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทย ก็คือระบบการบริหารราชการแผ่นดินของเราได้พัฒนา เปลี่ยนแปลงมามากแล้วก็ดีขึ้น เป็นลำดับ แต่ว่ายังไม่ได้ตอบคำถามสำคัญอันหนึ่ง ก็คือคำถามของการกำกับดูแล และการกำหนดนโยบายของชาติในเรื่องต่าง ๆ เรามีส่วนราชการที่ออกไชน์ บาย ฟังก์ชัน (Organize by function) ที่จัดการในรูปของอำนาจหน้าที่ มีกระทรวงศึกษาธิการดูแล เรื่องการศึกษา กระทรวงสาธารณสุขดูแลเรื่องสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรมก็ดูแล เรื่องอุตสาหกรรม ว่ากันไปอย่างนี้ทุกกระทรวง เขาก็มีอำนาจในเรื่องศึกษา เรื่องสาธารณสุข เรื่องอุตสาหกรรมในขอบเขตทั่วประเทศไทย ถามว่ากระทรวงศึกษาธิการทำหน้าที่อะไร ในการศึกษา หน้าที่ของรัฐในการจัดการปัญหาต่าง ๆ ก็จะมีหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย เรียกว่าโพลีซีเมกเกอร์ (Policy maker) หน้าที่ในการกำกับดูแล เรกูลเตอร์ (Regulator) หน้าที่ในการสนับสนุน โพรโมเตอร์ (Promoter) หน้าที่ในการเป็นเจ้าของ เป็นโอเนอร์ (Owner) หรือหน้าที่ในการโพรไวเดอร์ ออฟ เซอร์วิส (Provider of service) เป็นผู้ให้บริการ ถามว่ากระทรวงการศึกษาทำอะไรในหน้าที่นี้ คำตอบก็คือกระทรวงศึกษาธิการขณะนี้ ทำหน้าที่จัดการศึกษา ให้บริการทางการศึกษา คือเปิดโรงเรียน เป็นเจ้าของโรงเรียน และลานโรงเรียนทั่วประเทศไทย เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการในการศึกษา ของประชาชนชาวไทยและประเทศชาติไทย ถามว่าใครมีหน้าที่หลักในการกำหนดนโยบาย การศึกษา ผมไปหาแล้วไม่ค่อยเจอ จริง ๆ แล้วสภาการศึกษาควรจะทำนโยบายการศึกษา แต่ไปดูจริง ๆ แล้วไม่ค่อยได้ทำหรอก ถามว่าหน้าที่ในการกำกับดูแลการศึกษา เรกูลเตอร์ (Regulator) นี้ใครทำ ก็ปรากฏว่ามีหน่วยงานที่เรียกว่าเป็นกองหรือสำนักที่กำกับดูแล โรงเรียนเอกชนเขากำกับ อันนั้นจริง ทำหน้าที่กำกับเฉย ๆ แล้วโรงเรียนของรัฐที่เยอะแยะ

เต็มประเทศนี้กำกับไหม ก็ตอบว่าไม่ได้กำกับ เพราะทำเองก็ไม่ต้องกำกับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ จึงเป็นการบริหารจัดการที่ไม่มีลักษณะของการพัฒนา ประเทศไทยขณะนี้ไม่ใช่ประเทศไทย เมื่อ ๒๐ ปีที่แล้ว เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วมีความสลับซับซ้อน แล้วก็มีความสามารถของ บุคคลที่กระจายตัวอยู่ในที่ต่าง ๆ และทำหน้าที่ได้ เพราะฉะนั้นการที่จำเป็นต้องจัดระบบ ราชการให้รู้ว่านโยบายอุตสาหกรรมหน่วยงานใดทำ นโยบายเกษตรหน่วยงานใดทำ นโยบายศึกษา นโยบายสาธารณสุขหน่วยงานใดทำ ใครเป็นโพลีซีเมกเกอร์ (Policy maker) ต้องมีองค์กรที่ทำหน้าที่ประจำศึกษาโพลีซี (Policy) อยู่เป็นประจำ รู้ว่าระบบกำลังเคลื่อนตัว ไปทางนี้และมีปัญหาตรงนี้ต้องปรับแต่งระบบอย่างไรในเชิงระบบ แล้วต่างชาติ เขาพัฒนาอะไรไปแล้ว จะทำอย่างไรให้ทันกับต่างชาติ -----

แล้วต่างชาติเขาพัฒนาอะไรไปแล้วจะทำอย่างไรให้ทันกับต่างชาติ เสร็จแล้วก็ต้องมี
 เรกูเลเตอร์ (Regulator) เพราะว่ามีโอเปอเรเตอร์ (Operator) อยู่เยอะแยะ มีโรงเรียน
 มีโรงพยาบาล มีหน่วยปฏิบัติการต่าง ๆ เยอะแยะ เขาต้องโอเปอเรต (Operate)
 แต่การโอเปอเรต (Operate) นี้มันมีการแข่งขัน เพราะฉะนั้นเราก็ต้องมีการกำกับดูแล
 แล้วเราก็ต้องมีหน้าที่ มีการโปรโมท (Promote) เสร็จแล้วก็แยกโอเปอเรเตอร์ (Operator)
 เพราะว่าปฏิบัติการผู้ให้บริการออกจากผู้กำหนดนโยบายและผู้กำกับดูแล อันนี้
 ระบบราชการไทยไม่ค่อยได้ใส่ใจ จึงเกิดปัญหาว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบ รัฐวิสาหกิจที่เป็น
 การคมนาคมขนส่งก็เช่นว่าการบินไทย บริษัทขนส่งก็อยู่กับกระทรวงที่ทำหน้าที่กำกับดูแล
 เรื่องนี้ แล้วเขาก็คิดว่าเขาก็ต้องไปดูแลโดยการไปเป็นประธานกรรมการ พอไปนั่ง
 เป็นประธานกรรมการ บทบาทของประธานกรรมการคือดูแลให้กิจการนั้น ๆ โอเปอเรต
 (Operate) ได้ดีเขาเป็นโอเปอเรเตอร์ (Operator) ขณะเดียวกันนั่งอยู่ในกระทรวงนี้ควรจะเป็น
 เรกูเลเตอร์ (Regulator) หรือเป็นโพลีซีเมกเกอร์ (Policy maker) ตอนนี้เรกูเลเตอร์
 (Regulator) กับโอเปอเรเตอร์ (Operator) เป็นคนเดียวกันแล้วจะเรกูเลต (Regulate)
 กันอย่างไร มันก็เกิดปัญหาขึ้น แล้วรัฐวิสาหกิจทั้งหลายใครเป็นโอเนอร์ (Owner) ใครเป็น
 เจ้าของ เจ้าของคือคนไทย แต่ก็มีคนนั้นไปทำหน้าที่เป็นเจ้าของแทนคนไทย ต้องออกมา
 ให้ชัดเจน ถ้ามว่ากระทรวงต่าง ๆ ที่ดูแลเรื่องรัฐวิสาหกิจเป็นเจ้าของใช่ไหม เขาก็อ้างว่า
 เขาเป็นเจ้าของเขาเคยอยู่ของเขามานาน กระทรวงการคลังซึ่งมีสำนักงานคณะกรรมการ
 นโยบายรัฐวิสาหกิจเราเป็นเจ้าของรัฐวิสาหกิจใช่ไหม เพราะเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ทั้งหมด
 เขาบอกว่าใช่ แต่ว่าอำนาจของเจ้าของสามารถเอ็กเซอร์ไซส์ (Exercise) อำนาจการเป็น
 เจ้าของได้ไหม เจ้าของก็คือผู้ถือหุ้นใหญ่ ผู้ถือหุ้นใหญ่นั้นตั้งกรรมการได้ ตั้งประธาน
 กรรมการได้ ต้องหาคนที่มีคุณสมบัติ มีความรู้ มีฝีมือในด้านนั้น ๆ มานั่งเป็นผู้ดำเนินการ
 ในบริษัท ส่วนเรกูเลเตอร์ (Regulator) และโพลีซีเมกเกอร์ (Policy maker) ก็ต้องนั่งอยู่ที่
 กระทรวงคอยกำกับหน่วยงานเหล่านี้ แล้วแยกอย่างนี้จึงจะสามารถแยกได้ แต่เนื่องจาก
 ระบบราชการไทยไม่ได้แยกอย่างนี้ ก็เลยเป็นปัญหามากที่รัฐวิสาหกิจจะครบ ก็เลยกลายเป็นว่า
 เจ้าหน้าที่ อธิบดี ผู้อำนวยการ สคร. สำนักคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ซึ่งเป็นซี ๑๐
 จะไปกำกับดูแลหรือไปปลดประธานกรรมการบริษัทใหญ่ ๆ ที่เป็นรัฐวิสาหกิจของรัฐ
 ซึ่งเป็นปลัดกระทรวงอยู่กระทรวงอื่นได้อย่างไรนะครับ เพราะฉะนั้นเรื่องเหล่านี้ก็เป็น

การขัดแย้งกันอยู่ เป็นเรื่องคอนฟликт ออฟ อินเทอเรสต์ (Conflict of interest) เพราะฉะนั้นในตรงนี้เราก็ต้องไปจัดการ ซึ่งขณะนี้ก็มีสิ่งที่เรียกว่าซูเปอร์บอร์ด (Super board) ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีท่านนั่งเป็นประธานเองและมีกรรมการหลายคนซึ่งเป็นคนมีฝีมือ กำลังดำเนินการเรื่องนี้อยู่ ก็จะแยกบทบาทภารกิจของผู้ปฏิบัติการกับผู้กำหนดนโยบาย เป็นเจ้าของเป็นเรกูเลเตอร์ (Regulator) ออกจากกันโดยเด่นชัด แต่ผมว่าอันนี้ทำได้สำเร็จ ในเรื่องของรัฐวิสาหกิจก็ดี เราต้องช่วยกันดูต่อไป ช่วยกันขับเคลื่อนต่อไปให้มันสำเร็จ แต่มันไม่เพียงพอ จริง ๆ แล้วระบบราชการไทยต้องทำอย่างนี้ทั้งหมด นอกจากจะทำ บาย ฟังก์ชัน (By function) แล้วจะต้องทำหน้าที่ของเฮดควอเตอร์ฟังก์ชัน (Headquarter function) ส่วนกลางนี้เป็นศูนย์กลางแล้วก็มีหน่วยปฏิบัติอยู่เต็มประเทศไทย ทั้งจังหวัด ทั้งตำบล ทั้ง อบต. อะไรต่าง ๆ ก็ต้องมีการเรกูเลต (Regulate) นะครับ

ในเรื่องของระบบประกันสุขภาพนะครับ เรามีระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งพยายามแยกดีมานด์ ฟอร์ เฮลท์ แคร์ (Demand for health care) กับซัพพลาย เฮลท์ แคร์ (Supply health care) ออกจากกัน เพราะดีมานด์ (Demand) คือพวกที่มีกองทุนเรียกว่า สป. อะไรสักอย่างที่เกี่ยวกับกองทุนสุขภาพ สปสช. ไข่มุข รู้สึก็จะ สปสช. อันนั้นเขาจะมา เป็นตัวแทนของผู้ซื้อบริการทางการแพทย์ -----

ส่วนกระทรวงสาธารณสุขก็จะมีหน้าที่จัดบริการทางการแพทย์ เป็นเจ้าของโรงพยาบาล ทั้งหลายตรงนี้ก็ดี และพยายามที่จะให้ประชาชนได้รับบริการถ้วนหน้านะครับ แต่ว่าเราอยากจะเห็นว่าคนที่สามารถชำระค่าบริการเองและเต็มใจจะทำไม่ต้องล่มจมจากการป่วย ขณะนี้มีคนทำคือมีคนที่เขาไม่ไปใช้บริการของ สปสช. ไม่ไปเบิกแม้ว่าจะมีบัตรทองมีอะไร เขาก็ไม่เอา เขาไปหาโรงพยาบาลเอกชนบริการตามที่เขาพอใจ เพราะเขาต้องการที่จะไปนอนโรงพยาบาลแล้วไม่ใช่มีแต่หมอ มีพยาบาล มียา มีเครื่องอุปกรณ์ทางการแพทย์ เขายังต้องการดูทีวี (TV) ด้วย ต้องการมีห้องแอร์ (Air) ที่เย็นด้วย อันนี้ก็เป็นลักซูรี่ (Luxury) ของเขา ถ้าเขามีสตางค์จ่ายเองเราก็ไม่ห้าม นโยบายของกระทรวงสาธารณสุขเป็นอย่างนี้ ก็ให้เขาจ่ายไป แต่คราวนี้มีปรากฏการณ์ที่ว่าค่าใช้จ่ายทางการแพทย์สูงขึ้นทุกปีคนธรรมดา ๆ ก็อยากจะไปเข้าโรงพยาบาลที่มีคุณภาพ คุณภาพไม่ได้แปลว่าดีอย่างเดียวนะครับ คือมีบริการพิเศษอย่างอื่นด้วย คุณภาพทางการแพทย์นี้ผมเชื่อว่าเราได้พยายามรักษาให้ทุกโรงพยาบาลได้รับการมีมาตรฐานอยู่แล้ว แต่ว่าสิ่งประกอบนี้มีเพิ่มได้ คราวนี้เมื่อค่าใช้จ่ายสูงอย่างนี้ก็เลยทำให้คนที่ป่วยไข้ต้องล่มจมเพราะว่าบังเอิญป่วย ไม่ได้วางแผนไว้สำหรับการป่วย ในระบบทั่ว ๆ ไปเขาจะมีการประกันสุขภาพซึ่งกระจายความเสี่ยง กระจายเงินที่ต้องจ่ายในเวลาใดเวลาหนึ่งเวลาป่วย เนื่องจากมันก้อนใหญ่หลายล้านบาท เอาไปกระจายจ่ายทั่ว ๆ ไป นั่นกระจายอย่างหนึ่ง อีกอย่างหนึ่งกระจายระหว่างคนที่เข้ารับ ประกันภัยเหมือนกัน หลักของการประกันภัยคือกระจายความเสี่ยง อันนี้ต้องส่งเสริมให้มีมากขึ้นแล้วก็จะทำให้ผู้ที่มารบกวรรัฐบาลโดยไปเบิกเงินจาก สปสช. สามารถที่จะจ่ายเองได้ ไม่ต้องล่มจมนะครับ เพราะฉะนั้นระบบที่เราเสนอคือระบบนี้ แต่ระบบของประกันสุขภาพ ถ้วนหน้าก็ยังคงดำเนินการต่อไป เหลืออีกนิดเดียวครับ ระบบการเงินรากฐานผมจะไม่พูด เดี่ยวเชิญอาจารย์กอบศักดิ์พูดนะครับ

เรื่องระบบสหกรณ์ออมทรัพย์ สหกรณ์ออมทรัพย์นี้ความจริงเป็นสหกรณ์ ซึ่งต้องทำหน้าที่รวมคนและช่วยเหลือกันและกัน ซึ่งเขาก็ทำได้ดี แต่ว่าเนื่องจากสหกรณ์ ออมทรัพย์ตอนหลังมีการขยายไปสู่คนที่ไม่ได้เป็นสมาชิกแล้วก็รับฝากเงินจากคนที่ไม่ได้ เป็นสมาชิก ฉะนั้นความเสี่ยงทางการเงินไม่มี เราก็อยากจะเห็นว่ามีความดูแลที่จะดูเรื่อง ไฟแนนเชียลพรูเดนซี (Financial prudence) ของการบริหารการเงิน ผู้บริหารสหกรณ์

แม้จะเป็นสหกรณ์ออมทรัพย์ก็ตามส่วนมากก็ยังเป็นบุคคลธรรมดาที่อยู่ในอาชีพนั้น ๆ เช่น สหกรณ์ครูก็จะเป็นครู สหกรณ์การเกษตรก็จะเป็นเกษตรกรซึ่งไม่ได้มีความรู้ทางการเงิน เราก็อยากจะมีหน่วยงานที่รับผิดชอบเอาคนเหล่านี้มาเทรน (Train) มาฝึกอบรม มาให้ความรู้ทางการเงินและให้ช่วยเขากำกับดูแลให้การบริหารการเงินที่ไม่สุ่มเสี่ยง เพราะวาระบบการเงินถ้าเกิดปัญหาขึ้นมาแล้วมันเป็นไฟลามทุ่งนะครับ

ในเรื่องของระบบสถาบันการเงินเฉพาะกิจ สถาบันการเงินเฉพาะกิจ เป็นธนาคารหรือเป็นสถาบันทางการเงินที่รัฐบาลจัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะกิจ เช่น ธนาคารอาคารสงเคราะห์ก็เพื่อส่งเสริมให้คนมีบ้าน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรก็เพื่อช่วยเหลือชาวนา ธนาคารออมสินก็เพื่อให้คนฝึกนิสัยในการออม ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยก็เพื่อส่งเสริมการส่งออกและนำเข้า มีวัตถุประสงค์เฉพาะกิจ และมีกรอบการดำเนินงานเฉพาะกิจ เพราะฉะนั้นก็สามารถที่จะทำตามวัตถุประสงค์ได้ -----

แต่ในช่วงหลัง ๆ ธนาการพวกนี้พัฒนาขึ้นเยอะ แล้วก็ได้ขยายขอบเขตการบริการกว้างขวางออกไป บางส่วนก็กลายเป็นแข่งขันกับธนาการพาณิชย์ และบางส่วนก็มีขนาดใหญ่จนกระทั่งว่าน่าห่วงใยต่อความมั่นคง เพราะถ้าเผื่อว่าเกิดปัญหาขึ้นก็จะไม่สามารถจำกัดกรอบของความเสียหายได้ แต่ว่าขณะนี้ธนาการเฉพาะกิจเหล่านี้อยู่ในกำกับของกระทรวงการคลัง กระทรวงการคลังเป็นผู้ดูแลและทำหน้าที่เป็นเจ้าของ แต่ว่ากระทรวงการคลังก็มีหน่วยงานหนึ่งเมื่อก่อนผมอยู่ สศค. ก็จะมีหน่วยงานที่เรียกว่าสำนักกำกับดูแลธนาการของรัฐ เขาก็จะดูแลในเรื่องการปฏิบัติตามนโยบายและตามกฎหมาย ระเบียบ แต่ไม่ได้ดูแลในเรื่องของไฟแนนเชียลพรูเดนซี (Financial prudence) คือความเสี่ยงภัยทางการเงินหรือหลักการบริหารสถาบันการเงิน อันนี้เป็นความเชี่ยวชาญของธนาการแห่งประเทศไทย เดิมเราคิดว่าจะตั้งหน่วยงานขึ้นในกระทรวงการคลังเพื่อทำหน้าที่นี้ แต่ตอนหลังไปคุยกับกระทรวงการคลังแล้วกระทรวงการคลังเห็นว่าหน่วยงานนี้ ความจริงแบงก์ชาติมีความสามารถอยู่แล้วก็ให้แบงก์ชาติไปทำเลย เพราะขณะนี้กระทรวงการคลังก็มอบให้แบงก์ชาติทำหน้าที่ตรวจสอบอยู่แล้ว แต่ตรวจสอบเท่านั้น ไม่ได้กำกับดูแล ขณะนี้ก็ทำให้เขาก็กำกับดูแลด้วย ก็คือจะทำให้ระบบธนาการของไทยทั้งระบบได้มีมาตรฐานการกำกับดูแลอย่างเดียวกันในมาตรฐานเดียวกัน ที่จะทำให้ระบบการเงินมีความมั่นคงมากขึ้นนะครับ

มีเรื่องสุดท้ายอีกเรื่องเดียวครับ เรื่องประกันภัยพิชผล เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ผมเชื่อว่ามีคนพยายามทำมานานแล้วไม่สำเร็จ แล้วการทำเรื่องนี้ไม่สำเร็จก็เป็นปัญหาเรื้อรังซึ่งทำให้ชาวนาต้องตกทุกข์ได้ยากตลอดไป และรัฐบาลก็ต้องจ่ายเงินค่าเยียวยาอยู่เป็นประจำทุกปีเมื่อเกิดปัญหาขึ้น แต่ถ้าเราสร้างระบบประกันภัยให้สำเร็จขึ้นมาได้ภาคเกษตรจะสามารถล้มตาอำปากได้ ช่วยตนเองได้ และไม่เป็นภัย ไม่เป็นส่วนที่ต้องพึ่งพาสังคมโดยรวม ทีนี้การทำให้สำเร็จผมมีผู้เชี่ยวชาญทางด้านนี้อยู่คืออาจารย์ธวัชชัยซึ่งเขาเป็นคนที่ทำงานด้านการเงินมานาน เขาก็มาเสนอว่าจริง ๆ แล้วรัฐต้องช่วยในการสร้างให้เกิดขึ้น ก็คือรัฐอาจจะต้องอุดหนุนภาคประกันภัยในเบื้องต้นเพื่อให้เกิดขึ้น เพราะขณะนี้มันเกิดยาก เหตุเพราะว่าต่างคนต่างคิดว่าตัวเองไม่มีภัย คนอื่นเท่านั้นมีภัย แล้วพอตัวเองมีภัยก็จะมาขอประกัน มาประกันเมื่อรู้ว่าภัยจะมาแล้ว ก็จะมีคนที่รู้ว่าภัยจะมาแล้วเหมือนกันจำนวนน้อยก็ไม่สามารถกระจายความเสี่ยงได้ แล้วก็ไม่ได้ประกันทุกปีไม่ว่าจะมีภัยหรือไม่มีภัย ก็เลยไม่สามารถกระจายระหว่งเวลาได้ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ถ้าหากทำให้ดีขึ้นก็จะทำให้

เป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม ผมจะขออนุญาตให้อาจารย์กอบศักดิ์ได้บรรยายในเรื่องของความเหลื่อมล้ำในเรื่องของภาคการเงินฐานรากครับ เชิญครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านสมชัย ฤชุพันธุ์ นะครับ ต้องให้ประธานเป็นคนอนุญาตนะครับ เชิญดอกเตอร์กอบศักดิ์ ภูตระกูล ครับ

นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล : กราบเรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม กอบศักดิ์ ภูตระกูล สมาชิก สปท. หมายเลข ๐๐๙ กระผมจะใช้เวลาประมาณ ๒๐ นาทีครับ ในส่วนของการปฏิรูปด้านของความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจนั้นเป็นประเด็นที่มีความสำคัญมากครับ เนื่องจากปัญหานี้ได้ทวีความรุนแรงขึ้นต่อเนื่อง แล้วก็กลายเป็นประเด็นที่หลายคนหยิบยกขึ้นมา กลายเป็นชนวนความขัดแย้งของประเทศ ระหว่างของคนในเมือง คนในชนบท คนจน คนรวย ซึ่งหลายคนบอกนะครับ บอกว่าถ้าเกิดเราไม่สามารถแก้ไขปัญหาเรื่องนี้ได้ ไม่สามารถขับเคลื่อนการปฏิรูปเรื่องนี้ได้ ก็ถือว่าการปฏิรูปครั้งนี้มันมีความล้มเหลว แล้วถ้ากลับไปดูในเวิร์กชอป (Workshop) ที่เราทำกันมาเมื่อ ๒-๓ อาทิตย์ที่แล้ว ก็จะพบว่าปัญหาของความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจก็เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่หลายคนพูดถึงครับ ขณะที่ประเทศไทยนะครับ ผมอยากจะขอไปที่สไลด์ (Slide) ครับ มีความสำเร็จในการพัฒนาประเทศ สามารถยกระดับรายได้ในช่วง ๓๐ ปีที่ผ่านมาอย่างต่อเนื่อง จนกลายเป็นตัวอย่างของหลาย ๆ คนหยิบยกขึ้นมากล่าวถึงครับ ก็จะพบว่าการพัฒนาดังกล่าวนั้นช่วยลดคนจนไปจำนวนมาก -----

แต่อย่างไรก็ตามปัญหาของการกระจายรายได้ในประเทศไทยโดยรวมนั้นก็ไม่ได้ปรับตัวดีขึ้น ถ้าเกิดดูในภาพถัดไปในจีนี โคเอฟฟิเชียนต์ (Gini Coefficient) จะพบว่าระดับของความไม่เท่าเทียมของรายได้ของเมืองไทยที่วัดจากจีนี โคเอฟฟิเชียนต์ (Gini Coefficient) อยู่ประมาณ ๐.๔๘ ตั้งแต่จุดเริ่มต้นคือปี ๒๕๓๑ จนกระทั่งถึงประมาณปี ๒๕๕๔ ก็หมายความว่าเราพัฒนามา ๓๐ ปี ภาคภูมิใจนักหนาว่าเราพัฒนาสำเร็จ แต่ความจริงแล้วปัญหาของความไม่เท่าเทียมของรายได้นั้นก็ยังอยู่ที่เดิม แล้วถ้าเกิดไปดูต่อเนื่องก็จะพบว่าถ้าเกิดเราแบ่งคนออกเป็น ๕ กลุ่ม ก็พบว่าคนกลุ่มที่มีรายได้สูงสุดในภาพถัดมาจะพบว่ามีส่วนแบ่งของรายได้ถึงประมาณ ๕๔ เปอร์เซ็นต์ ขณะที่คนจนสุด ๒๐ เปอร์เซ็นต์ มีรายได้แค่ประมาณ ๔.๕ เปอร์เซ็นต์ ต่างกัน ๑๑-๑๒ เท่า แล้วที่น่าตกใจคือว่าในช่วง ๒๕ ปีดังกล่าว สัดส่วนที่ว่านี้ไม่ได้เปลี่ยนไปแม้แต่ชนิดเดียว นี่คือการที่น่าเสียดใจว่าเราพัฒนามาถึงขนาดนี้ แต่ว่าปัญหาเรื่องของการกระจายรายได้นั้นไม่ได้ดีขึ้น แล้วถ้าเกิดไปดูอีกกรูปรูปหนึ่งก็คือเรื่องของระดับรายได้ที่เป็นรายได้ของแต่ละคน คนจนสุดมีรายได้เพิ่มขึ้นจาก ๒๔๔ บาท ในปี ๒๕๓๑ เพิ่มเป็น ๑,๘๕๒ บาท เพิ่มขึ้น ๑,๖๐๐ บาท แต่คนรวยสุดเพิ่มขึ้นจาก ๒,๘๐๐ บาท เป็น ๒๑,๘๐๐ บาท หรือเพิ่มขึ้นประมาณ ๑๘,๐๐๐ บาท คนจนเพิ่มขึ้น ๑,๖๐๐ บาท คนรวยเพิ่มขึ้น ๒๐,๐๐๐ บาท คิดดูสิครับ นี่คือการที่ประเด็นที่เป็นจุดอ่อนไหวที่เวลาเขาชุมนุมกันเขาจะหยิบยกขึ้นมาว่าทำไมพัฒนาแล้วผลพวงของการพัฒนานั้นตกอยู่เฉพาะกลุ่มเท่านั้น แล้วคนจำนวนมากของประเทศนั้นไม่ได้รับผลประโยชน์ในเรื่องนี้แล้วถ้าเกิดไปดูอีกภาพนะครับ น่าตกใจยิ่งกว่านั้น เพราะว่าถ้าเกิดพูดถึงรายได้มันคือ ๕๔ ต่อ ๔.๕ ใช้ไหมครับ ๑๑ เท่า แต่พอไปดูเรื่องของสินทรัพย์ มันยิ่งกว่านั้นอีกเยอะเลย นี่คือการกระจายตัวของบัญชีเงินฝากของเมืองไทย ในแบงก์ต่าง ๆ ถ้าเกิดทุกคนดูจะพบว่าบัญชีทั้งหมดประมาณ ๘๗ ล้านบัญชีเงิน ๑๑ ล้านล้านบาท มีบัญชีที่มีเงินมากกว่า ๑๐ ล้านบาททั้งหมด ๑๐๐,๐๐๐ บัญชี ๑๐๐,๐๐๐ บัญชีนี้มีเงินรวมกันทั้งหมด ๕๐ เปอร์เซ็นต์หรือครึ่งหนึ่งของภาคแบงก์ (Banking) เมืองไทย หรือเท่ากับประมาณ ๕.๕ ล้านบาท แค่ ๑๐๐,๐๐๐ บัญชีนะครับ มีเงินเท่ากับครึ่งหนึ่งของภาคแบงก์ (Banking) ทั้งหมดของเมืองไทย ในขณะที่คนอีกจำนวนมากมีเงินเฉลี่ยคนละ ๔,๐๐๐ บาทเท่านั้นเอง แล้วถ้าเกิดไปดูอีกมุมมองหนึ่งก็คือเรื่องของที่ดิน ที่ดินในภาพจะเห็นว่าคนที่รวยที่สุด ๒๐ เปอร์เซ็นต์แรกมีที่ดินรวมกันประมาณ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของโฉนดที่ดินของเมืองไทย ในขณะที่คนจนที่สุด ๒๐ เปอร์เซ็นต์

๓๒

สปท. ๘/๒๕๕๘

กุลนิษฐ์ ๑๖/๒

มีรวมกัน ๐.๒๔ ต่างกันทั้งหมด ๓๐๐ กว่าเท่าตัว ในขณะที่รายได้ต่างกัน ๑๑ เท่า ที่ดินต่างกัน ๓๐๐ กว่าเท่าตัว นี่คือน่าสนใจและเป็นข้อมูลที่น่ากังวลใจ และที่น่าสนใจที่สุดก็คือเขาบอกว่าคนที่มียี่สิบเออะที่สุดของเมืองไทย ณ ขณะนี้มีอยู่ประมาณ ๖๐๐,๐๐๐ กว่าไร่ ภาพเหล่านี้คือความจริงที่น่ากังวลใจ ซึ่งเวลาเราไปดูแนวโน้มประเทศต่าง ๆ เราพบว่าแม้จะพัฒนาไปแล้วก็ตามปัญหาการกระจายรายได้ก็อาจจะรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ แล้วนี่คือภาพที่ผมไม่อยากเห็น ภาพที่ทุกคนไม่อยากให้เห็นเกิดขึ้นในประเทศไทย ภาพนี้อยู่ที่เซา เปาโล ที่ประเทศบราซิล ขอย้อนกลับไปนิดหนึ่งครับ ข้างหนึ่งเป็นสลัม (Slum) อีกข้างหนึ่งเป็นคอนโดมิเนียมหรูกึ่งกลางด้วยกำแพงสูงแล้วต้องจ้างซีเคียวริตี้ (Security) มาดูแล เราอยากให้ภาพนี้เกิดขึ้นที่เมืองไทยหรือครับ ภาพถัดมาคือที่เมืองจินพัฒนาไป มีไฮไลท์ (Highlight) เกิดขึ้นอีกข้างหนึ่ง คนอาศัยอยู่ในรถเมล์ฝู ๆ อันนี้อีกอันหนึ่งครับ นี่คือนภาพตัวของประเทศสหรัฐอเมริกาในภาพถัดมา ก็จะเห็นว่าตัวของประเทศสหรัฐอเมริกานั้น คนจนก็เป็นอย่างนี้ละครับ เยอะแยะเลย นี่คือนเมืองที่เรียกว่ารวยที่สุดของโลก คือนิวยอร์กครับ แล้วถัดมาก็คือนภาพของเด็กในบางส่วนของโลกที่เป็นลักษณะนี้ แล้วถัดมาก็คือนภาพของคนไทยครับ ๒ ตายายคนนี้มีอันจะกินก่อนหน้านะครับ แต่ไม่ได้เก็บออมไว้ ตอนสุดท้ายของชีวิตทำอะไรทราบไหมครับ เข็นรถเก็บขยะครับ แล้วเราจะมีคนแก่ คนสูงอายุ ๓๐ เปอร์เซนต์ของประเทศไทยในช่วง ๒๐ ปีข้างหน้าแล้วคนเหล่านั้นไม่ได้เก็บออมไว้เลย ---

แล้วคนเหล่านี้ก็จะกลายเป็นปัญหาให้กับประชาชน ชุมชน ครอบครัวและสังคมต่อไป และนี่คือ สิ่งที่จะเป็นปัญหาที่ทำให้ปัญหาของความเหลื่อมล้ำนั้นเพิ่มเติมขึ้น ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นหน้าที่ของเรา สปท. ที่ต้องวางกรอบในการที่จะปฏิรูปขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาของความเหลื่อมล้ำ ตั้งแต่วันนี้เพื่อให้ ๒๐ ปีให้หลัง ประเทศไทยเป็นประเทศที่น่าอยู่ ผมอยากไปเร็วครับถึงเรื่อง ของต้นเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาการกระจายรายได้ในเมืองไทยแล้วทำให้เกิดความยากต่อ การแก้ไข ซึ่งประเด็นปัญหาที่เป็นประเด็นสำคัญประการแรกก็คือว่า ปัญหาของการกระจาย รายได้นั้นเป็นปัญหาของคน ๒ กลุ่มครับ มีหลายคนไม่ทันเฉลียวใจว่าทำไมคนจนถึงลด แต่ปัญหาการกระจายรายได้ถึงไม่ดีขึ้น เพราะคนจนลดคือช่วยคนข้างล่างให้ยกตัวขึ้นมา ให้ได้ แต่กระจายรายได้คือคนรวยกับคนจนวิ่งได้ไม่เท่ากัน ผมอยากให้ดูภาพ อีกรูปหนึ่งนะครับ นี่คือภาพของข้อมูลระหว่าง ๒๕ ปีดังกล่าว จะเห็นด้านขวามือสุด ด้านซ้ายมือสุด ขวามือสุดคือคนจนที่สุดของประเทศไทย ซ้ายมือสุดนี่คือคนรวยสุด ของประเทศไทย เฉลี่ยแล้วทุกคนมีรายได้เพิ่มขึ้นประมาณเกือบ ๗ เท่าตัวในช่วงเวลา ๒๕ ปี ดังกล่าว คนรวยสุดสามารถถือตัวขึ้นไป ๙ เท่าตัวครับ ๙๐๐ เปอร์เซ็นต์ ขณะที่คนอื่นเพิ่มขึ้น ๗๐๐ เปอร์เซ็นต์ ส่วนคนจนสุดครับ จนดักดานไปต่อไม่ได้ติดกับดักอยู่ที่ประมาณ ๕๕๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วนี่คือความเป็นจริงของเมืองไทยที่พัฒนาไปแล้วกลุ่ม ๒ กลุ่มไปได้ ไม่เท่ากันเพราะว่านโยบายที่เราทำไว้เอื้อให้กลุ่มคนที่ไปได้ดีไปได้ดียิ่งขึ้น แล้วกลุ่มที่จน กลับไม่ได้รับการเหลียวแลอย่างเต็มที่ นี่คือนโยบายที่เราต้องกลับมาแก้ไขปัญหาดัง ๆ เหล่านี้ ในรอบนี้

ประเด็นที่ ๒ ที่เป็นสาเหตุของปัญหาความเหลื่อมล้ำก็คือโอกาสที่ไม่เท่ากัน หลายอย่างในเมืองไทยดูเหมือนจะเท่ากันแต่ความจริงไม่เท่ากัน ดูเงิน ๆ ทุกอย่างดีหมดเลย ดีเท่ากันหมดเลย ผมอยากให้ดูตัวอย่างที่ ๑ ในหน้าถัดไปครับ การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เมืองไทยภาคภูมิใจมากกว่าเราสามารถเอานักเรียนเข้าสู่ระบบการศึกษาได้ ๙๙ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป ขอโทษนะครับ ได้เข้าเรียนครับ แต่ว่าคุณภาพการศึกษานั้นไม่เท่ากัน นี่คือนโยบายโอเน็ต (O-NET) ผมทำข้อมูลนี้เองเมื่อประมาณหลายปีที่แล้ว ประมาณ ๗-๘ ปีที่แล้ว เฉลี่ยโดยทั่วไป ทั้งประเทศไทยเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ ๑๕๐ คะแนน จาก ๕๐๐ คะแนน ในกรุงเทพฯ เฉลี่ยประมาณ ๒๐๐ คะแนน โรงเรียนที่เก่งที่สุดคือโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาในขณะนั้นอยู่ที่ ๓๕๐ คะแนน อยากดูสิครับ เทียบขนาด เทียบภาคสีเขียว ๆ นี่คือนโยบายที่เห็นไหมครับ ขนาดเล็กคะแนน

ได้ต่ำกว่า ๒๐๐ คะแนนลงมา ๑๕๐ คะแนนลงมา นี่คือการน่ากังวลใจที่เราเอาลูกหลานเราเข้าโรงเรียน แต่ลูกหลานของเราไม่ได้รับการศึกษาที่เหมาะสม แล้วถ้าเกิดคุณภาพมันไม่ได้ล่ะครับ แล้วเวลาเขาเข้าสู่ตลาดแรงงานเขาจะแข่งขันได้อย่างไร เขาจะได้รายได้ที่ดีได้อย่างไร เพราะฉะนั้นสิ่งที่ดูเหมือนกับว่าเท่าก็คือมีโรงเรียนที่เข้าได้เท่ากันทั่วประเทศไทย มีการศึกษาภาคบังคับ แต่ความจริงมันไม่เท่า

อีกอันหนึ่งที่ผมอยากให้คุณครับ ที่บอกว่าเท่าแต่ไม่เท่าคืออะไร ก็คือเรื่องของธนาคารหรือแหล่งเงิน ภาพนี้คือจังหวัดนครพนมครับ สิ่งที่เป็นดวงดาวบ้าง สามเหลี่ยมสี่เหลี่ยมบ้าง นั่นคือสาขาที่ตั้งอยู่เยอะที่สุดก็คืออำเภอเมืองนครพนม อำเภอใหญ่ ๆ อำเภอธาตุพนม อำเภออื่น ๆ แต่ปัญหาคืออะไรทราบไหมครับ ปัญหาก็คือว่าคนที่อยู่ในชนบทเขาไม่สามารถเดินทางมาใช้ธนาคารเหล่านี้ได้ ทั้ง ๆ ที่เราบอกทุกคนว่าธนาคารมันเยอะแล้วในเมืองไทย สาขาเยอะแยะแล้ว เพราะอะไร เพราะมันไกลเกินไป เขามีเงินฝากกัน ๔,๐๐๐ บาท ได้ดอกเบี้ย ๘๐ บาทครับ เดินทางที่ต้อง ๓๐ บาทขึ้นไปค่าเดินทางไม่นับค่าอื่น ๆ แล้วเขาจะเดินทางมาได้ก็ครั้งที่จะมาฝากเงินในธนาคารพาณิชย์เหล่านั้น เพราะฉะนั้นคนเหล่านี้ก็เลือกที่จะไม่เข้าสู่ธนาคารพาณิชย์ แล้วก็ต้องออมเองหรือความจริงไม่ได้ออม แล้วพอสุดท้ายก็ไม่ได้ก็ต้องกู้จากนายทุนหน้าเลือดต่าง ๆ แล้วนี่คือที่มาของปัญหาของความยากจนในชนบทจากสิ่งที่ยกมาดูเหมือนกับเท่าแต่ไม่เท่า

อีกอันหนึ่งที่เป็นปัญหาพอกันในเมืองไทยก็คือโอกาสการทำงาน แล้วขณะเดียวกันก็คือปัญหาของความไม่เท่าเทียมของอำนาจ นี่คือน่ากังวลใจนะครับ ก็คือว่ามีคนกลุ่มที่รายได้ได้น้อยน่าสงสารอยู่แล้ว -----

แต่พอสุดท้ายก็ยังถูกเอาเปรียบในเชิงอำนาจอีก ซึ่งผมจะพูดต่อไปในเรื่องของเกษตรพันธสัญญา ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องของโอกาสที่ไม่เท่ากัน และทำให้คนที่จนอยู่แล้วก็ต้องจนดักดานต่อไป และปัญหาของความเหลื่อมล้ำไม่ได้รับการแก้ไข

ประเด็นที่ ๓ ที่ทำให้เกิดปัญหาเรื่องนี้ก็คือเรื่องของรัฐบาลที่ยังขาดกรอบนโยบายในการขับเคลื่อน ช่างขวาคับ ผมว่านี่คือนโยบายที่หลายคนรู้จักกันดีคือนโยบายการกระตุ้นเศรษฐกิจ ทุกรัฐบาลที่เข้ามาบอกว่าเศรษฐกิจต้องโต ๗ เปอร์เซ็นต์ ๖ เปอร์เซ็นต์ ๕.๕ เปอร์เซ็นต์ นโยบายต่าง ๆ ที่เราพูดถึงกัน บีโอไอ (BOI) โครงสร้างพื้นฐาน นิคมอุตสาหกรรม การลงทุน เขตเศรษฐกิจพิเศษ การส่งเสริมการส่งออก การลดภาษีการนำเข้า การส่งเสริมการวิจัย การส่งเสริมการแข่งขัน นี่คือนโยบายเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจให้เจริญเติบโต มีเป็นชุดครบ บูรณาการชัดเจนว่าทำอะไร แต่ผมถามว่าเรามีนโยบายลักษณะเดียวกันเพื่อต่อสู้กับปัญหาของความเหลื่อมล้ำของประเทศหรือไม่ คำตอบคือไม่ครับ เราทำนโยบายเหล่านี้เป็นชิ้นเป็นหัวแตก ไม่มีใครรับผิดชอบโดยตรง ไม่มีใครดูแลอย่างใส่ใจว่าประเทศไทยต้องลดความเหลื่อมล้ำให้ได้ และนี่คือสาเหตุว่าทำไมปัญหาของความเหลื่อมล้ำในเมืองไทยถึงไม่สามารถที่จะพัฒนาดีขึ้นได้ในช่วง ๒๕ ปีที่ผ่านมา และเราจะแก้ไขปัญหาได้อย่างไรครับ ผมอยากไปถึงแนวทางการแก้ไขที่เราเตรียมไว้ นะครับ ในระหว่าง ๑ ปีที่ผ่านมาเราต้องมีกรอบนโยบายใน ๒ ระดับครับ ส่วนหนึ่งคือนโยบายส่วนบน คนที่รวยแล้วก็ต้องดูแลตัวเองบ้าง แล้วก็ไม่ต้องได้รับการสนับสนุนอย่างที่เคยเป็นมาก่อน อันนี้มีนโยบายต่าง ๆ ที่เราสนับสนุน เขาจนเกินไป แม้กระทั่งบีโอไอ (BOI) บางส่วนถ้าเกิดคิดนะครับ บางนโยบายก็ไม่จำเป็นต้องสนับสนุนก็ได้ นโยบายส่งเสริมการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยก็ให้คนที่มีความช่วยเหลือบางส่วนก็ได้ เป็นต้น แต่ที่สำคัญพอกันก็คือนโยบายระดับรากหญ้าหรือฐานราก นโยบายส่วนนี้คือนโยบายที่ต้องสร้างความเข้มแข็งให้กับฐานของพีระมิดรายได้ของเรา อันนี้ก็ต้องทำควบคู่กันไปครับ ผมอยากจะไปถึงวิธีการที่เราเสนอไว้ในชุดที่ผ่านมา มีนโยบายในหลายระดับนะครับ

ระดับที่ ๑ ที่เราดำเนินการไปก็คือการเสนอให้บรรจุไว้ในตัวของรัฐธรรมนูญ แล้วก็กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการปฏิรูป ซึ่งในส่วนนี้จะเป็นการจัดสรรประโยชน์รัฐธรรมนูญนั้นจัดสรรทั้งอำนาจ จัดสรรทั้งประโยชน์ ซึ่งถ้าเกิดเราสามารถบรรจุแนวคิดต่าง ๆ

๓๖

สปท. ๘/๒๕๕๘

นิษา ๑๘/๒

เหล่านี้ไว้ในรัฐธรรมนูญก็จะเป็นกรอบในการแก้ไขปัญหาของความเหลื่อมล้ำ แล้วก็เป็นที่เราต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อให้แนวคิดนี้นั้นบรรจุไว้ในรัฐธรรมนูญของเรา อันนี้ก็จะมีการเสนอแนะด้านต่าง ๆ เช่น ต้องมีกลไกหรือหน่วยงานกลางที่ดูแลเรื่องปัญหาของความเหลื่อมล้ำ ต้องมีเจ้าภาพ อย่างที่บอกครับ ต้องมีคนใส่ใจดูแลเรื่องนี้อย่างบูรณาการที่บอกไปแล้ว ต้องมีเรื่องของงบประมาณกรอบใหม่ที่ให้ความสำคัญกับระบบพื้นที่อย่างที่ท่านสมชัยได้พูดไปแล้ว ในส่วนนี้ก็คือมีทั้งงบประมาณพื้นที่ แล้วบางพื้นที่ที่จนต่อเนืองอย่างจังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดแม่ฮ่องสอน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ครับ เซอร์เวย์ (Survey) ก็ครั้ง ๆ ก็จนที่สุด ๑๐ อันดับแรกของประเทศไทย พื้นที่เหล่านี้ต้องได้รับงบประมาณเพิ่มเติมเพื่อยกระดับเขาขึ้นมาให้เท่าเทียมกับจังหวัดอื่น ๆ ของประเทศไทยอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ซึ่งก็ต้องควรกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกัน การดำเนินการให้ประชาชนมีความเท่าเทียมเชิงโอกาส ทั้งการเงิน ความรู้ บริการพื้นฐานต่าง ๆ

ในภาคการเกษตรครับ ก็ต้องมีเรื่องของกระจายที่ดินถือครองอย่างเป็นธรรม ในส่วนนี้เราก็มีการทำงานกับคณะสังคมซึ่งคงมีการพูดกันต่อไป เรื่องของธนาคารที่ดิน การให้สิทธิชุมชนในการจัดการที่ดิน อย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีเรียกว่าที่ดินแปลงใหญ่ เรื่องของภาษีที่ดินสิ่งปลูกสร้างที่ท่านประธานได้กล่าวไปแล้วนะครับ หลังจากนั้นก็คือ เรื่องของการดูแลให้เกษตรกรได้รับการคุ้มครองความเป็นธรรมจากการผูกขาดจาก เรื่องของการเกษตร ระบบเกษตรพันธสัญญา การทำสัญญาที่ไม่เป็นธรรม รวมไปถึง เรื่องของการประกันความเสี่ยงที่ได้พูดไปแล้ว เรื่องภาษีที่เป็นธรรม เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ รวมไปถึง เรื่องของการสนับสนุนให้เอกชน ประชาชนมีส่วนร่วมในการลดปัญหาของความเหลื่อมล้ำ อย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้พูดไปเรื่องของประชารัฐครับ ผมขอยกตัวอย่าง ในวาระปฏิรูปของ สปช. เรื่องของการปฏิรูประบบการเงินฐานราก แล้วก็ การปฏิรูประบบเกษตรพันธสัญญา ซึ่งทั้ง ๒ ส่วนนี้เป็นตัวอย่างของการดำเนินการครับ มีการยกร่าง พ.ร.บ. มีการเสนอแนวคิดในการแก้ไขปัญหาทั้ง ๒ ไร่เรียบร้อยแล้ว ความจริงมีเรื่องอื่น ๆ อีกนะครับ ผมอยากยกให้เห็นแค่ ๒ ส่วนนี้ก่อน -----

ปัญหาเรื่องการเงินฐานรากอยู่ตรงนี้ครับ ถ้าคนไทยคือพีระมิดสามเหลี่ยม ตัวของการให้บริการทางการเงินในปัจจุบันเป็นรูปพีระมิดฐานคว่ำครับ สีแดง ๆ ที่เห็นอยู่ให้ความสำคัญกับคนที่มีรายได้สูงเป็นสำคัญ พอมาถึงคนที่มีรายได้ต่ำ คนจน เรียกว่า ๆ ว่าไม่ได้รับบริการ ง่าย ๆ ว่าคนจนในกรุงเทพฯ ก็คนที่จะสามารถเดินเข้าไปที่ธนาคารพาณิชย์ได้ เขาน้อยเนื้อต่ำใจเขาไม่กล้าเข้าไป คนจนในชนบทก็เช่นกันก็เข้าสู่ธนาคารพาณิชย์ไม่ได้ ซึ่งอันนี้ก็คือช่องว่างของการให้บริการและนำไปสู่ความเหลื่อมล้ำของประเทศ ในแนวทางการแก้ไขทางคณะกรรมการธนาคารของเราได้ทำงานอย่างใกล้ชิดกับธนาคารออมสิน ธ.ก.ส. ชุมชน กระทรวงการคลัง ในการยกร่างกฎหมายเรื่องของการเงินฐานราก ซึ่งแนวคิดสำคัญในภาพถัดไปก็คือเราจะหาทางทำให้กองทุนระดับชุมชนต่าง ๆ ทั่วประเทศที่มีอยู่แล้ว ในปัจจุบันมีกองทุนหมู่บ้าน ๘๐,๐๐๐ แห่ง กองทุนออมทรัพย์อีก ๓๐,๐๐๐ แห่ง สหกรณ์อีกประมาณเกือบ ๕,๐๐๐ แห่ง ที่ระดับชุมชน ๑๑๕,๐๐๐ แห่ง ยกกระดับให้ขึ้นมาเป็นโครงข่ายการเงินระดับตำบลที่มีความเข้มแข็งเน้นการออมเป็นหลัก แล้วก็เชื่อมโยงกันทั่วประเทศเพื่อให้เป็นโครงข่ายการเงินเพื่อตอบสนองกับประชาชน ๒๐ กว่าล้านคน ในชุมชนต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย อันนี้เราได้ร่างกฎหมาย ซึ่งแนวทางของการปฏิรูปก็คือว่า ทำอย่างไรที่เราจะเปลี่ยนกองทุนที่เน้นการกู้เป็นหลัก อย่างกองทุนหมู่บ้านให้ไปสู่งกองทุนเพื่อการออม แล้วกองทุนที่ทำหน้าที่ไม่ใช่แค่ ๑ ครั้งต่อเดือน หรือ ๒ ครั้งต่อเดือน แต่เป็นกองทุนที่เปิดทุกวัน วันจันทร์-วันศุกร์ และให้ทุกคนสามารถใช้บริการต่าง ๆ เหล่านี้ได้ ในส่วนนี้เราได้มีการวางกรอบที่จะยกระดับขึ้นมา ๗,๐๐๐ แห่งทั่วประเทศไทย ใน ๑๐ ปีข้างหน้า มี ธ.ก.ส. ธนาคารออมสินเป็นแม่ แล้วก็ให้ความเป็นนิติบุคคลกับเขา เพราะในปัจจุบันยังมีปัญหาเรื่องของกฎหมายทำอย่างผิดกฎหมาย และขณะเดียวกันก็มีการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อขับเคลื่อนมีแผนแม่บทอย่างเป็นรูปธรรม ผสมกัตัวอย่างให้เห็นภาพครับ ภาพเหล่านี้ไปเร็ว ๆ นี้คือตัวอย่างที่ผมไปดูมามีหลายแห่งที่ไปดูมา นี้คือที่จังหวัดกาญจนบุรี ที่ตำบลหนองสาหร่าย นี้คือสถาบันการเงินระดับชุมชน เห็นไหมครับข้างในก็มีแค่นี้ละครับห้องเล็ก ๆ ห้องเดียว และขณะเดียวกันก็มีพนักงานอยู่ ๔ คน และขณะเดียวกันเวลาเขามารับบริการก็ให้บริการกันที่โต๊ะนี้ละครับ แล้วก็มีการปุ่กออมสินที่แจกมีสมุดบัญชีเงินฝาก มีใบฝากเงิน แล้วหลังจากนั้นก็มีการระบบงานที่พัฒนาขึ้นเอง นี้คือระบบคอมพิวเตอร์ที่ให้อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏทำ ในอนาคตพอเราเข้าสู่โครงข่าย ธ.ก.ส.

ธนาคารออมสินก็จะเป็นคนพัฒนาโปรแกรมนี้ให้กับทุกคนโดยที่ไม่ต้องจ่าย ๔๐,๐๐๐ บาท เหมือนกับตำบลหนองสาหร่าย เสร็จแล้วหลังจากนั้นก็ทำทุกบริการเลยครับ ผากเงิน กู้เงิน บริการโอนเงิน ลูก ๆ มาทำงานกรุงเทพฯ สามารถโอนเงินไปที่บ้านได้โดยที่ไม่ต้องเดินทาง ออกไปที่สาขานาคาพาณิชย์ และขณะเดียวกันจ่ายค่าสาธารณูปโภคต่าง ๆ ได้ ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าประปา รวมไปถึงค่ารถยนต์ต่าง ๆ ก็สามารถจ่ายได้ เห็นไหมครับ ผลการดำเนินงาน เขาเข้ามาประมาณ ๑๐ ปีจากปี ๒๕๔๘ ในปัจจุบันมีสมาชิกประมาณ ๔,๐๐๐ คน มีเงินฝาก เฉลี่ยประมาณคนละ ๔๐๐ บาทต่อปีก็คือตกวันละ ๑ บาทครับ ในขณะนี้เขาออมกันได้ ๑๓ ล้านบาท สามารถปล่อยกู้ได้ถึง ๔๒ ล้านบาท เพราะว่า ธ.ก.ส. ธนาคารออมสิน เห็นมีเงินออมก็เอาเงินไปให้ พอช. เขาเอาเงินไปให้ แล้วขณะนี้สามารถปลดหนี้ในระบบ ให้กับคนในตำบลหนองสาหร่ายได้ทั้งหมด ๑๗ ล้านบาท ลดภาระหนี้ ลดภาระการเดินทาง เชื้อไหมครับเขาบอกว่าทุกครั้งที่ต้องเดินทางไปธนาคารออมสิน ธ.ก.ส. ที่อยู่ห่างออกไป ๓๐ กิโลเมตร เขาบอกว่าต้องมีค่าใช้จ่ายประมาณ ๒๐๐ บาทต่อวัน ตื่นมาต้องมัดหน้าทาแป้ง แต่งตัว เดินทาง ค่าเดินทาง กลับมาเสียเวลาไป ๑ วันเต็ม ๆ ๒๐๐ บาท เขาบอกว่า เขาประหยัดไปได้ให้กับชุมชน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี ประหยัดค่าดอกเบี้ยจากหนี้ในระบบ ได้ปีละ ๑๕ ล้านบาทต่อปี แค่นี้ ๑๗ ล้านบาทต่อปีเป็นเงินที่ไม่ถูกดูดออกไปจากตำบล ดังกล่าว แล้วทำให้เป็นแหล่งเงินสำคัญในการพัฒนาก้าวหน้าของตำบลเหล่านั้น คิดดูสิครับว่า ถ้าเกิดเราทำได้ทั่วประเทศไทย ประเทศไทยจะเปลี่ยนไปมากน้อยแค่ไหน นี่คือโครงการแรก ที่เราตั้งใจจะทำ แล้วพอทำเสร็จก็จะเป็นการปิดช่องว่างของการเงินในระดับฐานราก ทั่วประเทศไทย หลายแห่งที่เราไปดูบางแห่งมี ๑๐ ล้านบาท ๕๐ ล้านบาท ๑๐๐ ล้านบาท บางแห่งมีระดับ ๑,๐๐๐ ล้านบาท ประชาชนทำกันเอง แล้วไม่ต้องรอเงินของรัฐบาล ว่าเมื่อไรจะเอาเงินมาเพิ่มเติมให้อย่างกองทุนหมู่บ้าน -----

แต่เป็นเงินที่เก็บออมวันละ ๑ บาทลักษณะนี้ เราได้คุยกับทาง กอช. แล้วครับ กอช. ก็บอกว่า ในอนาคตจะใช้ช่องทางนี้เป็นช่องทางในการให้ประชาชนออม แล้วไม่เอาเงินออกจากตำบลต่าง ๆ อันนี้ก็เป็โครงการแรกที่เราเสนอไว้ละครับ

โครงการที่ ๒ ขอบใจเร็ว ๆ ครับ ก็คือเรื่องของกรปฏิรูประบบเกษตรพันธสัญญา ในอดีตเกษตรกรของเมืองไทยก็มีวิวัฒนาการจากเกษตรดั้งเดิม เกษตรเชิงพาณิชย์ เกษตรแผนใหม่ ฟิชไร์เชิงเดี่ยว ใช้เมล็ดพันธุ์ที่รัฐพัฒนา ใช้สารและปุ๋ยเคมี เทคโนโลยีการเกษตรเข้าสู่ระบบเกษตรพันธสัญญา เกษตรยั่งยืน เกษตรพอเพียง เกษตรผสมผสานใช้ไหมครับ ขณะนี้เกษตรกรของเมืองไทยกำลังเข้าสู่ช่วงสำคัญในการปรับเปลี่ยนตนเอง เพราะอะไรครับ เพราะว่าเทคโนโลยีกำลังก้าวหน้าไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว ผมอยากให้ดูภาพถัดมาครับ นีคือฟาร์มไก่ไข่ของเกษตรกร เห็นไหมครับ เลี้ยงอย่างนี้ละครับ เกษตรกรก็ใช้มือ ใช้แรงงาน ในภาพถัดมาในการเลี้ยง เก็บไข่ ให้อาหาร เขาเลี้ยงกันได้เฉลี่ยประมาณตก ๓,๐๐๐-๕,๐๐๐ ตัวต่อคน ผมอยากให้ดูนะครับ เทคโนโลยีสมัยใหม่ไปถึงไหน นีโรงงานของซีพี (CP) ครับ ที่เมืองจันทบุรีที่สุดของซีพี (CP) ในขณะนี้ เขาเลี้ยงไก่โดยใช้ระบบโรงงานครับ ดูครับ ไก่ไม่ได้อยู่ลักษณะตามธรรมชาติ อย่างเมื่อสักครู่นี้ละครับ อันนี้อยู่ในเล้าอย่างดี แล้วขณะเดียวกันพอไข่ออกมาปุ๊บไม่ต้องมีคนเข้าไปเก็บครับ ไหลมาตามสายพาน มีเครื่องคัดกรอง อันที่มีรอยแตกก็สามารถคัดกรองออกไปได้แล้วก็ใช้คนงานเก็บ รู้หรือเปล่าครับว่าจาก ๓,๐๐๐-๕,๐๐๐ ตัวต่อคน โรงงานแห่งนี้สามารถเลี้ยงได้ตกที่ประมาณ ๑๖๐,๐๐๐ ตัวต่อคนครับ แล้วถ้าเกิดเป็นอย่างนี้ถามว่าเกษตรกรจะสู้ได้อย่างไร นีเป็นที่มาอย่างไรครับว่าเกษตรกรสมัยใหม่ต้องหาทางปรับเปลี่ยนภายใต้ยุคเทคโนโลยีที่กำลังพัฒนา แล้วเขาใช้ละครับ แม้กระทั่งใช้หุ่นยนต์วิ่งเข้าไปดูเลยว่าไก่ตัวไหนมีปัญหาบ้าง ตายหรือไม่ตาย หรือกำลังมีอาการป่วย แล้วเขาส่งคนเข้าไปเก็บ ถ้าเกิดเป็นลักษณะนี้ คำตอบของเกษตรกรในเมืองไทยก็คือต้องอยู่ร่วมกับบริษัทขนาดใหญ่ที่คิดเทคโนโลยีให้ได้ ซึ่งก็ต้องอาศัยบริษัทขนาดใหญ่เป็นคนพัฒนาเทคโนโลยี ถ่ายทอดภายใต้ระบบเกษตรพันธสัญญา แล้วก็ให้รายย่อยยกระดับการผลิตมาตรฐานแล้วก็เพิ่มขนาดของการทำการเกษตรของตนเอง แต่ปัญหาอยู่ตรงไหนทราบไหมครับ ตอนแรกระบบนี้ก็ดูว่าดี แต่พอหลังจากทำไปแล้วพบว่าความไม่เท่าเทียมของอำนาจนำมาถึงเรื่องของการเอารัดเอาเปรียบกัน แล้วพอสุดท้ายเราพบว่าในปัจจุบันมีปัญหาหลากหลาย อย่างบริษัทมีน้อยรายมีอำนาจผูกขาดเหนือตลาดทุกขั้นตอน ทั้งเป็นผู้ผลิต ปัจจัยการผลิต ผู้รับซื้อ แล้วก็รัฐบาล

ธนาการพาณิชย์สนับสนุน เกษตรกรรายย่อยไม่มีการรวมกลุ่ม ไม่มีความเข้มแข็ง ขาดเครือข่าย
 แล้วก็นำไปถึงพฤติกรรมที่เอารัดเอาเปรียบทุกขั้นตอน มีอะไรบ้างครับ เช่นเกษตรกรไม่รู้เรื่อง
 หรอกครับว่าสัญญาเขียนว่าอะไรไว้ บริษัทขนาดใหญ่ใช้ตัวของทนายความนะครับ เงินเดือน
 เป็นล้านในการเขียนกฎหมายให้รัดกุม เกษตรกรอ่านก็ไม่รู้เรื่องว่าคืออะไร ก็เซ็นไป ที่ซำร้าย
 เชื้อใหม่ครับว่าเขาคุยกันแล้วไปกู้เงินจากแบงก์เรียบร้อยแล้วเป็นสิบล้านบาท แต่ยังไม่ได้เซ็น
 สัญญาครับ แล้ววันที่มาเซ็นสัญญาคือกู่ไปแล้ว เริ่มก่อสร้างแล้ว แล้วมาเซ็นสัญญา พอสัญญา
 เขียนว่าอะไรก็ต้องรับตามนั้น แล้วบางรายไม่ได้รับสัญญาไว้ในมือตัวเองด้วย เพราะบริษัท
 เก็บไว้เอง พอเป็นลักษณะนี้ไม่น่าแปลกใจว่าเวลาเกิดปัญหาขึ้นมาก็มีปัญหาฟ้องร้องสารพัดอย่าง
 มีหลายคนที่เข้าสู่กระบวนการนี้แล้วเกิดปัญหาขึ้นมา นี่คือตัวอย่างของความไม่เท่าเทียม
 ของอำนาจที่ทำให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำของประเทศไทยในขณะนี้ ผมอยากให้เห็น นี่คือ
 ตัวอย่างของสัญญานะครับ ข้อความนี้อ่านแล้วก็น่าคิด เขาบอกว่าระเบียบต่าง ๆ ที่บริษัท
 กำหนดขึ้นภายหลังจะแจ้งให้ผู้เลี้ยงรับทราบ และผู้เลี้ยงตกลงให้ถือข้อกำหนด หรือระเบียบ
 ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของสัญญานี้ ถ้าบริษัทเขียนว่าถ้าเกิดความเสียหายขึ้นให้เกษตรกรรับไป
 เกษตรกรก็ต้องรับไป นี่ก็มาอย่างไรครับว่าปัญหาในขณะนี้เกษตรกรพันธสัญญาคือทางออก
 แต่โครงสร้างมันไม่ได้ และขณะเดียวกันภาครัฐเองก็ขาดการถ่วงดุล ขาดการตรวจสอบ
 ขาดหน่วยงานส่งเสริม พัฒนา ขาดกฎหมายเรื่องเกษตรกรพันธสัญญา ขาดกลไกที่จะจัดทำ
 สัญญากลางที่มีมาตรฐานขั้นต่ำ ขาดระบบฐานข้อมูลที่โปร่งใส ซึ่งทาง สปช. ได้มีการคุยกับ
 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทางเครือข่ายเกษตรกร เครือข่ายนักวิชาการ กระทรวงยุติธรรม
 นักวิชาการ แล้วก็บริษัทจัดทำกฎหมายขึ้น ๒ ฉบับครับ เพื่อแก้ไขปัญหานี้ -----

เป้าหมายของการปฏิรูปของเราก็คือเรื่องของการวางระบบที่เป็นธรรมต่อทุกภาคส่วน เหมือนกับกรณีของ พ.ร.บ. อ้อยและน้ำตาลทรายที่เคยได้จัดทำมาแล้ว แล้วก็เป็นการเพิ่มความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลในปัจจุบัน ก็จะมีการแก้ไขกฎหมายปัจจุบันให้ครอบคลุมถึงเกษตรกรพันธสัญญา มีกฎหมายรองรับ มีข้อตกลงมาตรฐานขั้นต่ำ มีตัวอย่างสัญญากลาง มีระบบฐานข้อมูลและการเปิดเผยข้อมูล และขณะเดียวกัน พ.ร.บ. ที่เกี่ยวข้องจะมีอยู่ ๒ ฉบับครับ คำว่า เกษตรพันธสัญญามีอยู่ ๒ คำ เกษตรกรรมคำหนึ่ง สัญญาคำหนึ่ง เพราะฉะนั้นกฎหมายก็จะมี ๒ ฉบับ กฎหมายฉบับหนึ่งคือกฎหมาย พ.ร.บ. ว่าด้วยเกษตรกรพันธสัญญาที่เป็นธรรม กฎหมายอีกฉบับหนึ่งคือเรื่องของสัญญา ก็คือกฎหมาย พ.ร.บ. ว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม เราเสนอแก้ไขกฎหมาย พ.ร.บ. สัญญาที่ไม่เป็นธรรมแล้วก็เขียนกฎหมายใหม่ขึ้นมาฉบับหนึ่ง ซึ่งทั้งหมดนี้จะนำไปสู่เรื่องของการปรับสมดุลของโครงสร้างระบบเกษตรกรพันธสัญญา โดยแต่ก่อนเกษตรกรจะบ่นว่ารัฐ ธนาคารพาณิชย์ เอกชน รุมกันเอาเปรียบเขา มาปล่อยกู่เขา แล้วพอเกิดปัญหาที่เอาเปรียบเขา ในอนาคตเอกชนจะทำสัญญากับเกษตรกรโดยที่มีรัฐแล้วก็ธนาคารพาณิชย์เป็นคนกลางที่ช่วยเช็ค (Check) แล้วอันนี้ก็จะทำให้เกิดความสมดุลของอำนาจ โดยที่ใครจะขยับในการดำเนินงานก็จะมีตัวของคณะกรรมการพัฒนาระบบเกษตรกรพันธสัญญาที่เป็นธรรมขึ้นมา มีข้อสัญญากลาง แล้วหลังจากนั้นมีระบบจัดแจ้ง ใครที่จะทำเกษตรกรพันธสัญญาต้องจัดแจ้ง และขณะเดียวกันตัวสัญญาก็ต้องทำเช่นเดียวกับกรรมธรรม์ ต้องมีการจัดแจ้งให้กระทรวงยุติธรรมเช็ค (Check) ว่าสัญญานั้นเอาเปรียบเกษตรกรจนเกินไปหรือไม่ ถ้าเช็ค (Check) แล้วผ่าน ก็สามารถเขียนในสัญญาได้ว่าได้รับการตรวจเช็ค (Check) แล้วจากกระทรวงยุติธรรม คนที่เซ็นจะได้มีความมั่นใจทั้งธนาคารพาณิชย์และตัวเกษตรกรเอง และพอสุดท้ายคนที่ละเมิดและทำให้เกิดปัญหาที่เกษตรกรก็ต้องมีการรายงาน แล้วก็มีการเปิดเผยต่อสาธารณชน เกษตรกรจะรู้ว่าบริษัท รุ่งเรืองกิจ บริษัทต่าง ๆ ที่ยกตัวอย่างขึ้นมา หรือชื่อที่ผมยกขึ้นมาเอง บริษัท เกษตรก้าวหน้า หรือบริษัท เกษตรพันธสัญญาเอาเปรียบประชาชนในพื้นที่ต่าง ๆ อันนี้จะทำให้เกิดความสมดุลขึ้นมา แล้วสุดท้ายก็นำไปถึงเรื่องของการไกล่เกลี่ยการดูแล นี่ก็เป็นกรอบอีกกรอบหนึ่งเรื่องของเกษตรกรพันธสัญญา นอกจากนั้นก็ยังมีวาระอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่ทาง สปท. ได้ทำ เช่น เรื่องของโซเชียลเอนเตอร์ไพรส์ (Social enterprise) วิสาหกิจชุมชนเพื่อสังคม เรื่องของการปฏิรูปที่ดิน การปฏิรูประบบบำนาญ การให้ความรู้ทางการเงิน ปฏิรูประบบสวัสดิการสังคม

การเพิ่มบทบาทของเอกชน ประชาชนในการลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ ทั้งหมดก็เป็นสิ่งที่มารวมกันเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาของความเหลื่อมล้ำ ทั้งหมดนี้ในครั้งเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ท่านตรัสไว้ตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ ว่าการพัฒนาต้องทำตามลำดับขั้นจากพื้นฐานเมื่อพื้นฐานมั่นคงปฏิบัติได้ดีค่อยไปเสริมสร้างจุดต่อ ๆ ไป และขณะเดียวกันเศรษฐกิจพอเพียงท่านบอกว่าเหมือนรากฐานของชีวิต รากฐานของความมั่นคง ที่โดยคนทั่วไปก็จะลืมเสาะหามาเสริมประชาชน ชุมชนต่าง ๆ คือเสาะหามาเสริม การแก้ไขปัญหาที่ได้กล่าวมาจะสร้างความเข้มแข็งให้กับฐานรากของประเทศไทย แล้วก็จะเปลี่ยนที่สำคัญของการพัฒนาประเทศในช่วงต่อไป และทั้งหมดจะนำไปสู่การเป็นประชาธิปไตยทางเศรษฐกิจ การพัฒนาที่สมดุล แล้วก็ความเข้มแข็งจากฐานราก ซึ่งประชาธิปไตยทางเศรษฐกิจก็จะเริ่มต้นของประชาธิปไตยที่แท้จริง แล้วก็นำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาอย่างแท้จริง ขอขอบคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณดอกเตอร์กอบศักดิ์นี้ครับ แล้วก็ต้องขอบคุณท่านสมชัย ฤชุพันธุ์ ประธานกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง ของสภาปฏิรูปแห่งชาติ ซึ่งทั้ง ๒ ท่านก็เป็น สปท. ก็จะเป็นกำลังสำคัญของเราในการปฏิรูปเศรษฐกิจ เนื่องจากว่าเรามีคณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจเพียงคนเดียว ซึ่งต่างออกไปจากตอนเป็น สปช. ซึ่งมี ๒ คณะ คือชุดท่านสมชัยที่เราเรียกว่าเป็นเศรษฐกิจมหภาค กับ ๒. คือคณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจที่เป็นเรียลเซกเตอร์ (Real sector) ก็คือเกษตร อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว บริการ และอื่น ๆ ครอบคลุมรวมอยู่ตรงนี้หมด ก็เป็นเรียลเซกเตอร์ (Real sector) โดยมีท่านเกริกไกร จีระแพทย์ อดีตรัฐมนตรีและอดีตปลัดกระทรวงก็เป็นประธาน จะหาโอกาสที่จะให้ท่านได้มานำเสนอนะครับ อาจจะไปเพิ่มเติมในวันสุดท้ายของเรา คือวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน -----

ซึ่งจะต้องหารือท่านประธานทินพันธุ์นงศ์ครับ อย่างไรก็ตามท่านจะเห็นว่าการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ จัดทำเป็นข้อเสนอของทางกรรมาธิการที่มีท่านสมชัย ฤชุพันธุ์ เป็นประธานในชุด สปท. นั้นได้ดำเนินการอย่างชัดเจน ตรงประเด็นตอบโจทย์ โดยเฉพาะปัญหาเรื่อง ความเหลื่อมล้ำ ปัญหาในเรื่องของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศตั้งแต่ฐานราก จนมาถึงยอดสุด ปัญหาเรื่องโครงสร้างที่ไม่เป็นธรรมทางด้านของเศรษฐกิจและรายได้ รวมทั้งปัจจัยการผลิตทั้งหลาย พร้อมกับนำข้อเสนอที่เป็นรูปธรรม แล้วก็ตัวร่างกฎหมาย คราวนี้ สปท. ต่อยอดในวาระดังกล่าวนั้น ต่อยอดก็คือว่าในข้อเสนอก็คงต้องมาทำเป็นแผนปฏิบัติการ ปฏิรูปเลย เช่น จะให้มีเรื่องของระบบพันธสัญญาใหม่อย่างไรต้องออกมาเป็น ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ เลย ลงรายละเอียดที่สามารถให้คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นควรแล้วใช้อำนาจทางบริหาร ดำเนินการเป็นมติ แล้วหน่วยปฏิบัติทั้งหลายก็ดำเนินการ หรือตัวร่าง พ.ร.บ. ที่เกี่ยวข้อง เช่น ร่าง พ.ร.บ. การแข่งขันทางการค้าที่ยังมีปัญหาอยู่ทั้งในเชิงของตัวบทบัญญัติของกฎหมายก็ดี โครงสร้างหน่วยงานที่บังคับใช้สถานะของหน่วยงานที่ยังอยู่ใต้อำนาจในส่วนของ ฝ่ายการเมือง แล้วฝ่ายการเมืองก็ยังไม่อิสระพอต่อกลุ่มทุนใหญ่ ๆ อย่างนี้เป็นต้น มันก็เป็นไป ไม่ได้ต่อการที่จะบังคับใช้กฎหมายแข่งขันทางการค้าที่เป็นธรรมและเสมอภาคได้อย่างมีประสิทธิภาพ มันก็เกิดความเหลื่อมล้ำ เกิดการเอารัดเอาเปรียบสารพัดอย่าง อย่างที่เรา เห็นกัน ตรงนี้ก็เป็นที่ที่เราจะต้องจัดทำร่างกฎหมายปฏิรูปอย่างที่ท่านเลิศรัตน์ได้กรุณา ชี้แนะ ชี้แนะ ทั้งในส่วนกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญที่จำเป็นต่อการปฏิรูปและกฎหมาย ปฏิรูปเช่นในกรณีการปฏิรูปเศรษฐกิจ ท่านมีเวลา ๓๐ วันในการส่งการบ้านรอบแรก ในคณะกรรมการทุกคณะที่เป็นกรรมาธิการสามัญและวิสามัญ ๓๐ วันแรกคือจะนับตั้งแต่วันที่พฤษภาคม เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการแล้วนั้นแล้วท่านก็ต้องประชุมในวันรุ่งขึ้นเลย ท่านจะมีการส่งการบ้านภายใน ๓๐ วันครับ ต่อยอดจากวาระปฏิรูป ๓๗ วาระเป็นเบื้องต้น และหลังจากนั้นนี้ในระหว่าง ๓๐ วันท่านจะต้องมีการประชุมกับทางส่วนราชการที่เกี่ยวข้องด้วย หรือเครือข่ายภาคีต่าง ๆ เพื่อความรอบคอบรอบด้านของการทำงานและเน้นการมีส่วนร่วม แต่ต้องรวดเร็ว ข้อบังคับเรากำหนดไว้ ๓๐ วันแรกตามโรดแมป (Road map) ๑ บวก ๑ บวก ๑๘ คือความหมายนี้ครับ เพราะฉะนั้นการบ้านรอบแรก ๓๐ วันแรกก็จะครบกำหนดตรงกับ วันรัฐธรรมนูญพอดีครับ วันที่ ๑๐ ธันวาคม แต่เผอิญเป็นวันหยุดท่านก็ไม่มีโบนัส ท่านต้องส่ง

ภายในวันที่ ๙ ธันวาคม ๓๐ ลบ ๑ เพราะฉะนั้นเมื่อตั้งแล้วเราไม่มีเวลาที่จะโหมโรงหรือไปศึกษาอะไรใหม่แค่เพียงต่อยอด ซึ่งก็เป็นไปตามนโยบายท่านนายกรัฐมนตรี นโยบายของแม่น้ำ ๕ สาย และยุทธศาสตร์การขับเคลื่อน สปท. ของเรา ก็ต้องขอบคุณท่านสมชัย ฤชุพันธุ์ อีกครั้ง ท่านกอบศักดิ์ ภูตระกูล ที่ได้นำเสนออย่างดีเยี่ยมทีเดียวก่อนก็ให้เห็นภาพที่ชัดเจน เรามีสมาชิกปัจจุบันได้แสดงความจำนงทั้งสิ้น ณ บัดนี้ ๗ ท่านด้วยกัน โดยที่ผมจะอ่านชื่อ ๓ ท่านแรก ก็คือ พลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา ท่านเป็นผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ซึ่งท่านก็ได้มีเอกสารประกอบการอภิปราย ผมอนุญาตในการนำแจกสมาชิก ๒. คือท่านธวัชชัย เทอดเผ่าไทย อดีตผู้ว่าราชการจังหวัด มีเอกสารและผมอนุญาต ๓. ศาสตราจารย์ ดอกเตอร์อิศรา ศานติศาสน์ ท่านศาสตราจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ท่านสมาชิก มีเวลาไม่เกิน ๕ นาที ผมจะผ่อนผันตามสารัตถะที่ท่านได้นำเสนอครับ ท่านกษิตจะใช้สิทธิ หรือหรือท่านจะใช้สิทธิในการอภิปรายครับ อภิปรายนะครับ เชิญท่านแรก พลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา เชิญครับ

พลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศผู้ทรงเกียรติที่เคารพทุกท่าน กระผม พลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ลำดับที่ ๑๗๖ ขออภิปรายแผนการปฏิรูปด้านเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง โดยจะเน้นเฉพาะประเด็นหา ทู ดู (How to do) คือวิธีการปฏิบัติให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรมโดยเร็ว ขออนุญาตใช้พาวเวอร์พอยท์ (PowerPoint) ในเอกสารที่แจกประกอบการอภิปรายครับ

ตัวชี้วัดอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศที่ใช้กันโดยทั่วไปนั้นก็คือจีดีพี (GDP) ก็คือกรอส โดเมสติก โพรดัคท์ (Gross Domestic Product) กรอส โดเมสติก โพรดัคท์ (Gross Domestic Product) ก็คือผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ประกอบด้วยปัจจัยดังนี้ ตัวจี (G) ก็คือกัฟเวียร์นเมนต์อินเวสเมนต์ (Government Investment) การลงทุนภาครัฐทางรัฐจะต้องเร่งรัดการลงทุนภาครัฐ ตัวไอ (I) ก็คืออินเวสเมนต์ (Investment) การลงทุน ภาคเอกชนจะต้องส่งเสริมการลงทุนที่สร้างรากฐานทางเศรษฐกิจจากภาคเอกชน และอันที่ ๓ ตัวซี (C) ก็คือคอนซัมป์ชัน (Consumption) การบริโภคภายในประเทศ จะต้องสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวในการบริโภคภายในประเทศ และตัวเอกซ์ (X) ก็คือเอกซ์พอร์ต (Export) การส่งออกจะต้องส่งเสริมการส่งออก และตัวสุดท้าย ตัวเอ็ม (M) คืออิมพอร์ต (Import) ต้องลดการนำเข้าจากต่างประเทศ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้คือปัจจัยที่จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้นแล้วก็เป็นตัววัดนะครับ ในการดำเนินการบางอย่างนั้นดำเนินการเพียงอย่างเดียวเพียง ๑ กิจกรรมเดียวก็อาจจะส่งผลดีในหลาย ๆ ปัจจัยก็ได้ไปพร้อม ๆ กันนะครับ เช่นการลงทุนด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวก็จะเกิดผลดีทั้งต่อตัวจี (G) ตัวไอ (I) ตัวซี (C) แล้วก็ตัวเอกซ์ (X) ถือว่านักท่องเที่ยวมาในประเทศไทยมาใช้จ่ายถือว่าเป็นการเอกซ์พอร์ต (Export) อย่างหนึ่งนะครับ เป็นการเอกซ์พอร์ต (Export) บริการอย่างหนึ่ง

อันที่ ๒ ยกตัวอย่างการลงทุนทางด้านพลังงานทดแทนในการนำเข้าเชื้อเพลิงก็จะเกิดผลดีทั้งตัวไอ (I) คือเศรษฐกิจการลงทุน ตัวซี (C) คือการบริโภคภายใน และลดการนำเข้าคือตัวเอ็ม (M) นั่นเองครับ เพราะว่าทั้ง ๒ อย่างดังกล่าวนี้เป็นการทำงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ และลดช่องว่างระหว่างรายได้ด้วยการทำให้เกษตรกรในชนบทมีรายได้ดีขึ้น เพราะฉะนั้น

ในการดำเนินกิจกรรมบางอย่างนั้นทางรัฐบาลหรือว่าทางสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ก็จะต้องใส่ปัจจัยที่สามารถทำให้เกิดผลดีในหลาย ๆ ด้านพร้อม ๆ กันนะครับ ผมจะขอแนะนำเสนอวิธีการขับเคลื่อนในแต่ละปัจจัยดังนี้ครับ

ปัจจัยแรก ตัวจี (G) การส่งเสริมความเจริญทางด้านเศรษฐกิจก็คือการลงทุนภาครัฐ ไม่ว่าจะเป็นระบบไฟฟ้า ระบบสายส่ง ท่อแก๊ส ท่อน้ำมันของอาเซียน (ASEAN) ระบบโครงข่ายถนนอาเซียน (ASEAN) ระบบการจัดการน้ำเพื่อพัฒนาส่งเสริมการเกษตร หรือการชลประทาน หรือการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว หรือการลงทุนด้านการวิจัยพัฒนา อันนี้ก็ถือว่าเป็นการลงทุนภาครัฐนะครับ มีข่าวดีในรัฐบาลยุคนี้ครับ ได้มีการลงทุนทางด้านคมนาคมของประเทศทางด้านทางบก รถไฟฟ้ารางคู่ ทางน้ำ แล้วก็ทางอากาศ รวมถึง ๑,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ตรงนี้ก็ถือว่าถ้าโครงการนี้ออกมาเร็ว การดำเนินการนี้ออกมาเร็ว ก็จะเกิดผลดีกับคนไทยทั้งประเทศนะครับ และการลงทุนของรัฐบาลนั้นบางครั้งก็ไม่ต้องใช้งบประมาณ อาจจะใช้วิธีการระดมทุนจากภายนอกประเทศก็ได้ในเรื่องของการออกบอนด์ (Bond) การระดมทุนจากอินฟราสตรักเจอร์ฟันด์ (Infrastructure Fund) หรือการออกพันธบัตรของรัฐบาลเพื่อระดมเงินจากภาคเอกชนมาใช้ในการลงทุนก็ได้ครับ

ตัวที่ ๒ นะครับ ตัวส่งเสริมการลงทุนภาคเอกชน คือตัวไอ (I) โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้เน้นดูนะครับว่าเรานำเข้าอะไรมากที่สุด เราก็ส่งเสริมการลงทุนเพื่อทดแทนการนำเข้า อันนั้นนะครับ เช่นขณะนี้มาดูแลแล้วการนำเข้าปิโตรเคมีหรือว่าเชื้อเพลิงนั้นมากที่สุด เราทำอย่างไรถึงจะมีการลงทุนเพื่อชดเชยการนำเข้าเหล่านั้นนะครับ แล้วก็การลงทุนเพื่อการส่งออก โดยใช้จุดแข็งของประเทศไทย เช่น เรื่องการบริการสุขภาพหรือทางการแพทย์ หรือการลงทุนเพื่อการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษา การสาธารณสุข การขนส่ง การชลประทาน และโครงข่ายถนน เป็นต้น

ตัวซี (C) ก็คือการกระตุ้นส่งเสริมการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจด้วยการส่งเสริมให้มีการบริโภคภายใน เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวจากทั้งภายในและภายนอกประเทศ การจัดนิทรรศการ การแสดงสินค้า หรือแม้กระทั่งการจัดตลาดนัดในชุมชน ตลาดนัดในภูมิภาค หรือตลาดกลางสินค้าต่าง ๆ ก็สามารถเป็นการระดมเรียกว่ากระตุ้นการบริโภคได้เช่นเดียวกัน อันนั้นก็เป็นตัวอย่างของการนำเสนอครับ

๔๗

สปท. ๘/๒๕๕๘

จีรานุช ๒๓/๓

อีกตัวหนึ่งนะครับ ตัวเอกซ์ (X) เรามาดูนะครับว่าการเอกซ์พอร์ต (Export) หรือการส่งออกของเรานั้น อันดับแรกนะครับ ผมกล่าว ๕ อันดับนะครับ รถยนต์ และอุปกรณ์ อันนี้ก็มีถึง ๔๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เกิดตัวเกินดุลนะครับ -----

- ๒๔/๑

เครื่องคอมพิวเตอร์ ผลิตภัณฑ์ยาง สำคัญครับ ตอนนี้อย่างเป็นวิกฤติของเรา ถ้าผลิตภัณฑ์ยาง มาส่งออกได้ก็จะแก้ไขปัญหาทางพาราด้วย เรื่องข้าวครับ ในอดีตเรามีข้าวส่งออกตัน ๆ แต่ตอนนี้ เรามีปัญหาเรื่องคุณภาพข้าว เพราะฉะนั้นก็ต้องมีมาตรการเรื่องข้าวเหมือนกันนะครับ แล้วเรื่อง เม็ดพลาสติก ประเทศไทยนั้นมีก๊าซธรรมชาติที่มีคุณภาพในการทำปิโตรเคมีดีที่สุดในภูมิภาคนี้ เราก็ต้องส่งเสริมด้านนี้ครับ

อันสุดท้ายนะครับ การลดช่องว่างรายได้ ผมขอเสนอแนวทาง ๒ แนวทาง ก็คือการลดช่องว่างด้วยการเพิ่มให้คนมีรายได้สูงขึ้นนะครับ คือเกษตรกรในชนบทต้องมีรายได้ สูงขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็ต้องจูงใจให้คนมีรายได้มาก ๆ นั้นมาอยู่ในประเทศไทยด้วย เพื่อจะได้ เก็บภาษีเข้ามาพัฒนาประเทศ เพราะเงินตรานั้นเปรียบเหมือนก้อนเมฆลอยไปลอยมานะครับ เราต้องมีมาตรการจูงใจที่เกี่ยวก้อนเมฆนั้นมาตกเป็นเม็ดเงินเม็ดฝนในประเทศไทยของเราครับ ผมขอเสนอเบื้องต้นแค่นี้ก่อนครับ ขอขอบคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณมากครับ ต่อไปท่านรัชชัย เทอดเผ่าไทย นะครับ เป็นอดีต ผู้ว่าราชการจังหวัด อยู่กระทรวงมหาดไทยนะครับ ท่านมีเอกสารและได้อนุญาตให้แจกจ่าย แล้วนะครับ เชิญครับ

นายรัชชัย เทอดเผ่าไทย : กราบเรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูป ประเทศที่เคารพ กระผม นายรัชชัย เทอดเผ่าไทย สมาชิก สปท. ลำดับที่ ๗๑ ขออภิปราย ในประเด็นการปฏิรูปด้านเศรษฐกิจที่เน้นในเรื่องของวิธีดำเนินการหาทุ (How-to) ในการแก้ไขปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ ซึ่งขออนุญาตท่านประธานพูดไม่เกิน ๑๐ นาทีนะครับ คือ ๕ นาที ไม่ต้อง กดออกนะครับ เพราะเดี๋ยวจะเสียจังหวะ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : กติกา ๕ นาทีครับ

นายรัชชัย เทอดเผ่าไทย : ขอขอบคุณครับ ก่อนอื่นก็ต้องขอขอบคุณ สภาปฏิรูปแห่งชาติที่ได้กรุณาจัดทำแผนการปฏิรูปด้านเศรษฐกิจ การเงิน แล้วก็การคลังไว้ ค่อนข้างดีมาก เพื่อให้เป็นแนวทางแก่ สปท. ได้ดำเนินการคิดแล้วก็ต่อยอดให้เห็นผลในทาง ปฏิบัติต่อไป แล้วสมาชิก สปท. ก็ได้ให้ความสนใจแล้วก็ให้ความสำคัญในการปฏิรูปด้านเศรษฐกิจ

โดยดูได้จากการสมัครเข้าร่วมการปฏิรูปด้านนี้มีมากที่สุด เพราะในขณะนี้ปัญหาของประเทศ ก็เป็นปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ เป็นปัญหาใหญ่ของโลก แล้วก็ เป็นของประเทศด้วย คงทราบดีว่าในเรื่องเศรษฐกิจของประเทศไทยนั้นเราสามารถแบ่งออกเป็น ๒ ระบบ ก็คือระบบเศรษฐกิจมหภาค แล้วก็ระบบเศรษฐกิจจุลภาค ในเรื่องของเศรษฐกิจมหภาคนั้นก็เป็นเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ การจ้างงาน การเงิน และการธนาคาร การพัฒนาประเทศ การค้าระหว่างประเทศ ซึ่งถ้าเกิดปัญหาก็จะกระทบในวงกว้าง ระบบเศรษฐกิจจุลภาค ก็คือเศรษฐกิจในครัวเรือนนะครับ บริษัทหรือกลุ่มเอสเอ็มอี (SMEs) ซึ่งเน้นประโยชน์ที่เกิดแก่ตนเอง ครอบครัว ชุมชน และธุรกิจของตนเอง โดยยึดหลักความพอเพียงแล้วก็กลไกของการตลาด ในปี ๒๕๔๐ ถ้าทุกท่านจำได้นะครับว่าประเทศไทยนั้นเกิดปัญหาภาวะเศรษฐกิจที่เรียกกันว่าต้มยำกุ้ง กลุ่มชนชั้นนำทางเศรษฐกิจล้มกันเป็นส่วนใหญ่ สถานประกอบการปิดตัวเป็นจำนวนมาก ผู้คนว่างงานถูกเลิกจ้างไม่มีงานทำ ก็ต้องกลับไปสู่ชนบท หรือไปสู่ภูมิภาค แต่ประเทศไทยนั้นไม่ถึงกับล้ม ทั้งนี้เพราะเรามีเศรษฐกิจระดับจุลภาค หรือเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็งในการสร้างงาน สร้างอาชีพ แล้วก็สร้างรายได้ให้กับพี่น้องประชาชน ซึ่งเปรียบเสมือนบ้านที่มีฐานรากที่เข้มแข็ง เมื่อเกิดเหตุภัยพิบัติก็จะไม่ล้มครืนลงมาทั้งหลัง รวมทั้งก็สามารถที่จะพัฒนากลับคืนให้สู่ในระบบเดิมได้โดยง่ายแล้วก็รวดเร็ว ผมเองในฐานะที่เคยอยู่กระทรวงมหาดไทยมาก่อน เห็นว่ากระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการในเรื่องของการสร้างเศรษฐกิจฐานรากมานานแล้ว มีทั้งหมู่บ้าน ตำบล ชุมชน ประชาชนที่ประสบผลสำเร็จเป็นจำนวนมากกระจายอยู่ทั่วประเทศในภูมิภาค การดำเนินงานเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ โดยใช้ต้นทุนทางสังคมที่อยู่ในระดับตำบล หมู่บ้าน มาเป็นกลไกในการขับเคลื่อนอันได้แก่ กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ซึ่งมีอยู่ ๒๘,๑๖๕ กลุ่ม มีเงินสะสมออมทรัพย์สะสม ๒๙,๗๔๔ ล้านบาท แล้วก็สมาชิกประมาณ ๓,๘๐๐,๐๐๐ คน สำหรับในส่วนของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ซึ่งเรามีเงินกองทุนอยู่ทั่วประเทศขณะนี้ ๗,๒๐๖ ล้านบาท โครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริซึ่งดำเนินการไปแล้ว ๗,๓๐๙ หมู่บ้าน โครงการสินค้าโอท็อป (OTOP) โครงการตลาดนัดชุมชน ซึ่งปัจจุบันมีจำนวน ๑,๙๙๐ แห่ง โครงการแก้ไขปัญหาความยากจน กข.คจ. จำนวน ๒๙,๒๓๔ แห่ง วงเงินสะสม ๘,๔๘๔ ล้านบาท สมาชิกกองทุนมีทั้งหมด ๒,๑๙๐,๐๐๐ คน โครงการกองทุนแม่ของแผ่นดินนั้นมีจำนวน ๑๘,๔๙๗ กองทุน วงเงิน ๖๐๗ ล้านบาท ----- - ๒๕/๑

มีสมาชิกกองทุนทั้งหมด ๑,๙๐๐,๐๐๐ คน และนอกจากนี้ก็ยังมีโครงการแล้วก็แผนงาน ส่งเสริมอาชีพและรายได้ของพี่น้องประชาชนในระดับท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต่าง ๆ อีก ซึ่งในแต่ละปีก็มีงบประมาณสนับสนุนลงไปเป็นจำนวนมาก จึงใคร่ขออนุญาต เรียนท่านประธานผ่านไปยังสมาชิก สปท. ทุกท่านที่จะไปดำเนินการขับเคลื่อนการปฏิรูป ด้านเศรษฐกิจได้กรุณาพิจารณาให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากดังกล่าวด้วย โดยผมมีเหตุผลสนับสนุน ๓ ประการ

ประการแรก ก็คือว่าเศรษฐกิจฐานรากนั้นเป็นเศรษฐกิจที่กระทบต่อประชาชน ส่วนใหญ่ของประเทศในระดับตำบล หมู่บ้าน หากเศรษฐกิจฐานรากไม่แข็งแรงแล้วประเทศ ก็จะขาดภูมิคุ้มกัน ซึ่งเราดูได้จากปี ๒๕๔๐ ที่เรามีเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็งมั่นคงทำให้ ประเทศไทยเรานั้นปลอดภัยไม่ล้ม

ประการที่ ๒ ก็คือการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก เป็นแนวทางการพัฒนา อย่างยั่งยืนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ชุมชน สังคม อาศัยการพึ่งพาแบ่งปัน ไม่เอาัดเอาเปรียบกัน สอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน ๑๗ หัวข้อ ของสหประชาชาติที่ได้รับการรับรองเป็นกรอบการพัฒนาของโลกในอีก ๑๕ ปีข้างหน้า เมื่อเดือนกันยายน ๒๕๕๘ ที่ผ่านมา

ประการที่ ๓ นั้นก็คือไทยเรามีต้นทุนทางสังคมแล้วก็กิจกรรมทางด้าน เศรษฐกิจด้านนี้อยู่แล้วจำนวนมากมาย ซึ่งสามารถนำมาขับเคลื่อนและต่อยอดการพัฒนา ได้ทันที โดยไม่ต้องใช้งบประมาณจากรัฐทั้งหมด ที่ผ่านมานั้นความล้มเหลวของการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศ เพราะเราเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจระดับบนหรือมหภาคมากเกินไป โดยไม่สนใจเศรษฐกิจฐานราก ทำให้เกิดช่องว่างของความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจมาก ที่อาจารย์กอบศักดิ์ ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ได้กล่าวไว้ ใช้มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ เพื่อผลประโยชน์ทางการเมืองในรูปแบบของประชานิยมและช่วยเหลือพวกพ้อง แล้วก็ มีการทุจริตคอร์รัปชันในโครงการต่าง ๆ ที่เสนอ นอกจากนี้ผมเองยังมีประเด็นหนึ่ง ที่อยากจะขอความกรุณาได้โปรดพิจารณา ก็คือการนำนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ หรือธุรกิจที่ยั่งยืนของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่าน พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา มาเป็นแนวทางในการขับเคลื่อน เป็นแนวคิดที่เน้นการยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก ไปสู่การเจริญเติบโตที่ยั่งยืนทั้งในแง่เศรษฐกิจและสังคมที่เรียกว่าโซเชียลบิซิเนส

(Social business) หรือธุรกิจเพื่อสังคม ด้วยการให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน มาทำงานร่วมกันในการลงทุนทำกิจการอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยภาคเอกชนเป็นผู้ลงทุน และภาคประชาชนก็สามารถร่วมลงทุนได้ หรือภาคประชาชนอาจจะรวมกลุ่มกันลงทุนเองได้ด้วย ส่วนภาครัฐนั้นก็จะเป็นผู้คอยสนับสนุน ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก ผู้ที่จะลงทุน จะสามารถได้รับเงินคืนจากกำไรเท่าจำนวนเงินที่ลงทุนไปเท่านั้น ส่วนกำไรนอกเหนือจากทุน ที่ลงไปจะนำไปใช้ในการลงทุนต่อ และนำไปใช้ในกิจการเพื่อสังคม เช่น การดูแลสุขภาพ ที่อยู่อาศัย ให้บริการด้านการเงินแก่คนยากจน จัดหาน้ำอุปโภคบริโภคเพื่อการเกษตร พลังงานทดแทน เป็นต้น โดยความสำเร็จของธุรกิจเพื่อสังคมเราสามารถวัดได้จาก ความยั่งยืนของบริษัทในการดำเนินธุรกิจเพื่อตอบสนองเป้าหมายทางสังคม เป็นหลัก อันเป็นผลทำให้ชุมชน ธุรกิจภาคเอกชนนั้นเกิดความเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน ชุมชนรู้จักจัดการธุรกิจช่วยเหลือตนเองและสังคมได้ ทำให้ชุมชนเข้มแข็ง แล้วก็ เป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล และนอกจากนี้การขับเคลื่อนในเรื่องของเศรษฐกิจฐานรากนั้น ผมเห็นว่าควรที่จะมีองค์กรที่จะเข้ามาร่วมรับผิดชอบในระดับของภูมิภาคก็คือคณะกรรมการร่วม ภาครัฐและเอกชนในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจหรือ กรอ. จังหวัดเป็นหน่วยดำเนินการ สำหรับในส่วนที่ทางดอกเตอร์กอบศักดิ์ ขออนุญาตที่เอียนาม ได้พูดถึงการแก้ไขปัญหา ความเหลื่อมล้ำ ผมก็คิดว่าในสิ่งที่ผมได้เรียนไว้ก็จะเป็นตัวในเรื่องของการช่วยเหลือ เรื่องความเหลื่อมล้ำได้ แล้วก็หน่วยงานที่เป็นหน่วยในเรื่องของการปฏิบัติเรื่องนี้ก็คือ กระทรวงมหาดไทยเป็นหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งขณะนี้เรากำลังทำในเรื่องของ โซเชียลบิซิเนส (Social business) อยู่ ในส่วนของการช่วยเหลือทางสังคมนั้นก็จะมี ในส่วนของบริษัทเอกชนต่าง ๆ ที่จะทำในเรื่องของซีเอสอาร์ (CSR) กิติ โซเชียลเอนเตอร์ไพรส์ (Social enterprise) กิติ แล้วก็โซเชียลบิซิเนส (Social business) แต่ถ้าดูในเรื่องของ ระบบที่จะเกื้อหนุนในเรื่องของสังคมและลดความเหลื่อมล้ำที่ดีที่สุดแล้ว โซเชียลบิซิเนส (Social business) นั้นเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมแล้วก็สมควรที่จะดำเนินการเป็นอย่างยิ่ง ผมขออนุญาตนำเรียนเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณครับ

๕๒

สปท. ๘/๒๕๕๘

บุศยรินทร์ ๒๖/๑

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านรัชชชัยนะครับ เป็นหนึ่งในผู้อภิปรายซึ่งได้มีการจัดทำเอกสารคำแถลงนะครับ ถ้า ๕ นาทีนี้ผมคิดว่า ๒ หน้าพอดิเลยในสปีช (Speech) ของท่านซึ่งก็เป็นสปีช (Speech) โดยเฉลี่ยของผู้อภิปรายที่พอเหมาะพอควรนะครับ เพราะฉะนั้นท่านจะเห็นว่าคำแถลงดังกล่าวได้ใช้วิธีแบบนี้ในการประชุมสหประชาชาติก็ดี การประชุมนานาชาติ ทั้งอาเซียน (ASEAN) หรือว่ากรอบทวิภาคี พหุภาคี และทำให้เราลดขั้นตอนการทำงานของเจ้าหน้าที่ ขณะเดียวกันฝ่ายที่เป็นดิจิทัล (Digital) เหล่านี้ โดยนโยบายท่านประธานนะครับ ก็คือว่าก็จะนำไปใส่ในแฮนด์ไดรฟ์ (Handy drive) ที่แจกให้สมาชิกครับ เพราะฉะนั้นทุกคนที่เข้าประชุม ไม่เข้าประชุมนี้จะสามารถติดตามความเห็นข้อเสนอของสมาชิกทุกท่านได้ เพราะฉะนั้นถึงได้บอกว่าเราเป็นสภาปฏิรูปก็เป็นตัวอย่างการปฏิรูปในกระบวนการทำงาน ก่อนที่ท่านที่ ๓ จะลุกขึ้นใช้สิทธิอภิปราย ผมขอประกาศอีก ๓ ท่าน มีท่านนิกร จำนง ซึ่งเป็นอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมและผู้อำนวยการพรรคชาติไทยพัฒนา ท่านที่ ๕ ท่าน พลเอก สรวุฒิ ชลออยู่ เป็นที่ปรึกษาพิเศษ แล้วก็อดีตเจ้ากรมการพลังงานทหาร ท่านที่ ๖ พลตำรวจโท อำนวย นิยมะโน อดีตผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ สำหรับท่านที่ ๓ ที่จะอภิปรายต่อไปคือ ศาสตราจารย์ ดอกเตอร์อิสรา ศานติศาสตร์ ศาสตราจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีเอกสารแจกในที่ประชุม ผมอนุญาตแจกให้สมาชิกครับ เชิญท่านครับ

นายอิสรา ศานติศาสตร์ : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศที่ทรงเกียรติทุกท่านครับ ปัญหาเศรษฐกิจสำคัญปัญหาหนึ่งที่ประเทศไทยกำลังประสบอยู่ คือการที่เราไม่สามารถปรับตัวสู่ภาคการผลิตที่ใช้แรงงานฝีมือและเทคโนโลยีสูงได้ แล้วก็แรงงานไทยเองมีค่าแรงสูงขึ้นทำให้เราสูญเสียความสามารถในการแข่งขันในตลาดสินค้าที่ใช้แรงงานไร้ฝีมือเข้มข้นทั้งในตลาดโลก และแม้แต่ในประเทศไทยเองนะครับ วันนี้เราพึ่งพิงแรงงานไร้ฝีมือค่าแรงต่ำจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะกลุ่มประเทศซีแอลเอ็มวี (CLMV) คือ ประเทศกัมพูชา สปท. ลาว ประเทศเมียนมา และประเทศเวียดนาม ทำให้คนเหล่านี้และครอบครัวจำนวนหลายล้านคนอาศัยอยู่ใน

๕๓

สปท. ๘/๒๕๕๘

บุศยรินทร์ ๒๖/๒

ประเทศเรานะครับ ซึ่งมีผลกระทบข้างเคียงหลายด้าน ตั้งแต่ปัญหาการตกงานของแรงงานไทย ปัญหาความมั่นคง ปัญหาการใช้และการให้บริการขั้นพื้นฐาน ในอีกด้านหนึ่งการอาศัย การลงทุนจากต่างประเทศที่เราพึ่งมาตลอด ในปัจจุบันนี้ก็ไม่ใช่แนวทางที่ยั่งยืน เพราะต่างชาติที่มาลงทุนในบ้านเราและเคยขนเงินกลับไปมากมายเมื่อจุดขายของเราหมด หรือด้อยคุณค่าลงเขาก็ทิ้งเราไป ซึ่งมีหลายแนวทางในการแก้ปัญหา ที่สำคัญที่ผมจะขอ นำเสนอในวันนี้ก็คือเรื่องของการออกไปลงทุนในต่างประเทศ หรือเอาท์วอร์ด เอฟดีไอ (Outward FDI) แนวทางนี้เป็นแนวทางที่อยู่ในความสนใจของภาคเอกชน ซึ่งเพื่อใช้ ประโยชน์จากข้อได้เปรียบที่ประเทศปลายทางมี เช่น แรงงานราคาถูก กฎหมาย ภาษี ทางการค้า เงื่อนไขทางศาสนาและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นแนวทางที่หลายประเทศใช้ ไม่ว่าจะเป็น ประเทศญี่ปุ่นใช้ในหลายประเทศ ประเทศจีนเริ่มทำแบบเดียวกับประเทศญี่ปุ่นผ่านคน เชื้อสายจีนในประเทศปลายทาง และแม้แต่ประเทศเล็ก ๆ อย่างประเทศบรูไนที่ไปลงทุน ในอุตสาหกรรมฮาลาลในประเทศจีนและประเทศออสเตรเลีย แนวทางนี้สนับสนุนให้คนไทย หันกลับไปเอาเงินกลับมาจากต่างประเทศบ้างนะครับ ซึ่งภาคเอกชนไทยก็ทำไปแล้ว ในหลาย ๆ ประเทศ เช่น ในประเทศมาเลเซีย ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศอิหร่าน ประเทศตุรกี ถ้าเราเลือกใช้แนวทางนี้เราก็จะลดแรงกดดันจากปัญหาที่ได้กล่าวมาข้างต้น ได้ นะครับ แต่แนวทางนี้มีข้อเชิงลบและผลกระทบที่ต้องระมัดระวังนะครับ เช่น ผลกระทบ จากแรงงานฝีมือ รายรับภาษีที่รัฐควรได้แต่ต้องลดน้อยลง เงื่อนไขทางกฎหมายของประเทศ ปลายทางและกฎระเบียบของไทยเองในการส่งผลกำไรจากการลงทุนกลับบ้าน ซึ่งสิ่งนี้ เป็นสิ่งที่ต้องระมัดระวังเป็นพิเศษนะครับ อีกเรื่องหนึ่งที่ผมอยากนำเสนอคือเราควรมีนโยบาย ยกกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยสู่ตลาดโลกเฉพาะอาเซียน (ASEAN) ซึ่งขออนุญาตเน้นเฉพาะผู้ประกอบการเอสเอ็มอี (SMEs) ระดับกลาง ระดับเล็ก วันนี้ ตลาดอาเซียน (ASEAN) กำลังเข้ามาประเทศไทยเปิดเข้าสู่โลกกว้างนะครับ เป็นโอกาสของ ผู้ประกอบการไทยที่เป็นต่อในด้านเทคโนโลยี การจัดการ บุคลากร โดยเฉพาะกับ กลุ่มประเทศซีแอลเอ็มวี (CLMV) ซึ่งมีสภาพสังคมและวัฒนธรรมคล้ายกับเรา ที่ผ่านมา ภาครัฐให้การสนับสนุนผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมอยู่แล้ว แต่ผู้ประกอบการเหล่านี้

๕๔

สปท. ๘/๒๕๕๘

บุศยรินทร์ ๒๖/๓

ยังต้องการความช่วยเหลือและสนับสนุนอีกหลายด้านให้ออกไปลงทุนในต่างประเทศได้ เช่น
ข้อมูลการตลาด ความรู้เกี่ยวกับเงื่อนไขทางกฎหมายในประเทศปลายทาง ศูนย์ให้คำปรึกษา
การลงทุนในต่างประเทศ การลดหย่อนภาษีหรือการอุดหนุนจากภาครัฐเพื่อกระตุ้น
ให้ออกไปลงทุนได้นะครับ -----

- ๒๗/๑

ผมขออนุญาตนอกจาก ๒ เรื่อง เอาท์วาร์ด เอฟดีไอ (Outward FDI) แล้วก็เรื่องที่กำลังกล่าวมาแล้ว ผมขออนุญาตเสนอเพิ่มอีกประเด็นหนึ่งนะครับ คือเรื่องของนโยบายยกระดับเมืองย่อย เพื่อสร้างจุดขายให้กับจังหวัดต่าง ๆ ในประเทศไทย เพื่อช่วยสร้างรายได้ให้กับประชาชน ในท้องถิ่นและลดปัญหาความไม่เท่าเทียมกันระหว่างกรุงเทพฯ จังหวัดใหญ่ ๆ กับจังหวัดเหล่านั้น เพราะว่าปัจจุบันมีจังหวัดใหญ่ ๆ ของเราที่เด่นไม่ก็จังหวัด เช่น กรุงเทพฯ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดภูเก็ต เมืองพัทยา ที่เป็นที่ยู๊จกในสายตาของต่างชาติ แต่จังหวัดอื่น ๆ ยังไม่เป็นที่ยู๊จก มากพอ มีตัวอย่างจากหลายประเทศครับ ผมขออนุญาตยกตัวอย่างจากประเทศญี่ปุ่น ที่สมัยก่อนเรายู๊จกแต่โตเกียว เกียวโต โอซาก้า แต่รัฐบาลกลางของประเทศญี่ปุ่นได้ส่งเสริม รัฐบาลท้องถิ่นในแต่ละจังหวัดให้ดึงจุดขายของตัวเองออกมาเพื่อดึงดูดการลงทุนเป็นพื้นที่ หลัก ๆ ในการกระจายความเจริญ สร้างจุดเด่นให้แต่ละจังหวัด มีสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่น ให้คนไปเที่ยว มีผลิตภัณฑ์เด่น โพรโมท (Promote) จังหวัดเหล่านั้นผ่านสื่อต่าง ๆ ผมยกตัวอย่างจังหวัดให้ชัดเจนเช่นจังหวัดซากะ ซึ่งเดิมไม่มีใครยู๊จกเลย คนไทยไม่ยู๊จกเลย วันนี้เป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีจุดขาย มีบ่อน้ำร้อนธรรมชาติ มีหลาย ๆ อย่างที่ทำให้คนไทย และคนหลายประเทศไปเที่ยวครับ อันที่จริงผมมีประเด็นทางเศรษฐกิจอีกมาก ผมจะขออนุญาตนำเสนอให้เพื่อนสมาชิก สปท. ผู้ทรงเกียรติได้ใช้ประโยชน์ในโอกาสต่อไป ประเด็นเหล่านี้ผมจะนำเสนอเป็นเอกสาร แล้วก็รวบรวมทั้งประเด็นปฏิรูปกลไกแก้ปัญหา ความยากจนซึ่งจัดอยู่ในวาระปฏิรูปทางสังคมด้วยนะครับ ขอบพระคุณมากครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านศาสตราจารย์ ดอกเตอร์อิสรา ศานติศาสน์ นะครับ ก่อนที่จะ อภิปรายต่อไปผมเรียนว่าในการประชุมเรามีการถ่ายทอดสดทางทีวีช่อง ๑๐ ระบบดิจิทัล (Digital) แล้วก็มีการถ่ายทอดวิทยุรัฐสภาคลื่นเอฟเอ็ม ๘๗.๕ เมกะเฮิร์ตซ์ (FM 87.5 Megahertz) นอกจากนั้นแล้วยังมีการถ่ายทอดสถานีโทรทัศน์รัฐสภา ช่อง ๒๐ ที่เป็น เคเบิลทีวี (Cable TV) รวมไปถึงวิทยุเอเอ็ม ๑๐๗๑ กิโลเฮิร์ตซ์ (AM 1071 Kilohertz) โดยที่จะมีเครือข่ายทั่วประเทศ ๑๔ เครือข่ายได้มีการถ่ายทอดต่อเชื่อมกันไป นอกจากนั้นก็มีการถ่ายทอดผ่าน เวิลด์ ไรด์ เว็บ ดอท ทวีพาร์เลียเมนต์ ดอท เน็ต (www.tvparliament.net) อันนี้สามารถที่จะเปิดชมได้ทั่วโลก รวมทั้งทีวี (TV) ช่องอื่น ๆ ที่มีการเกาะเกี่ยวสัญญาณ ของทางทีวี (TV) รัฐสภาหรือว่าการถ่ายทอดเชื่อมโยงกับวิทยุรัฐสภา ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ขึ้นกับ

ประสิทธิภาพการทำงานของเรา เนื้อหาสาระ และประโยชน์ที่พึงได้ที่ประชาชนเล็งเห็น และสื่อมวลชนเล็งเห็น ก็จะมีการทำให้การเผยแพร่การทำงานของเราที่จะขยายวงกว้างขึ้น ๆ ไปทุกทีนะครับ ขอเชิญท่านนิกร จำนง ซึ่งเป็นผู้อำนวยการพรรคชาติไทยพัฒนา เป็นอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และอดีต ส.ส. เชิญครับ

นายนิกร จำนง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นิกร จำนง สปท. ลำดับที่ ๗๙ ครับ ผมจะนำเสนอประเด็นที่อยู่ในเรื่องเศรษฐกิจซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในส่วนนั้นอยู่ในวาระพัฒนาเป็นส่วนหลัง แต่ผมเห็นว่ามีสำคัญประกอบกับว่าที่ท่านประธานได้กล่าวแล้วว่าผมได้เคยทำงานทางด้านคมนาคมมา ๓ ปี ดูแลทางบก แต่ว่าในการประชุมระหว่างประเทศท่านรัฐมนตรีว่าการได้กรุณามอบหมายให้ผมไปเป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นก็ไปเห็นโลกกว้างทางด้านคมนาคมมาพอสมควร ก็คิดว่าจะนำเสนอที่นี้เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการเสนอต่อไปในอนาคต ผมพิจารณาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ (Logistics) ที่นำเสนอมา ซึ่งมีการเสนอไว้มีการพัฒนาเป็น ๙ ประเด็นที่จริงแล้วก็ค่อนข้างดีพอสมควร ศึกษาได้ละเอียดลึกซึ้งพอ แต่ว่ามีประเด็นบางอย่างที่จะต้องมีการพิจารณาให้ชัดเจนนะครับ ประเด็นที่สำคัญก็คือว่าอย่างการจะตั้งองค์กรใหม่ขึ้นมาจะตั้งเอา สนข. กลับไปอยู่สำนักนายกรัฐมนตรีอีกที ก็อยากจะนำเรียนว่าก่อนหน้านี้ตอนที่เราปฏิรูประบบราชการ สจร. อยู่สำนักนายกรัฐมนตรีอยู่แล้ว แล้วก็ตั้งมาตรงนี้ถ้าจะตั้งกลับไปอีกที ตั้งไปตั้งมาก็ต้องมีเหตุผลพอสมควรในการทำอย่างนั้น

อีกเรื่องหนึ่งที่เสนอไว้ซึ่งเป็นเรื่องโครงการใหญ่มาก เรื่องคลองไทยที่จะทำเหมือนกับคอคอดกระเดิม เรื่องนี้ก็มีนัยสำคัญ -----

คือถ้าเราจะสร้างฝันให้ประชาชน บางทีฝันที่ใหญ่เกินไปแล้วอาจจะเป็นไปได้จะทำให้สำคัญผิดไปได้เยอะเหมือนกันนะครับ ผมเองเคยเป็นกรรมการการศึกษาคอคอดกระมาเมื่อ ๒๐ ปีที่แล้วนะครับ แล้วก็ได้ข้อสรุปว่าระยะทางในการรันเป็น ๓-๔ วันของคอคอดกระทำให้ไม่คุ้ม ไม่เหมือนกับคลองสุเอซซึ่งอ้อมทวีปกันไปแล้ว นัยตรงนี้มีความสำคัญนะครับ เราเสนอขึ้นมาประชาชนก็ฝันไปกับเราด้วยต้องพิจารณาให้ดีตรงนี้ผมจะลงในรายละเอียดว่าการปฏิรูปโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมหรือโลจิสติกส์ (Logistics) การคมนาคมผมเติมเข้าไป เพราะว่าจะได้เห็นชัด ประเด็นแรกที่เราจะต้องมีการพิจารณากันเป็นอย่างมากขณะนี้คือไม่ใช่ปฏิรูประบบต่าง ๆ หรอกครับ ปฏิรูปเป้าหมาย คือเป้าหมายในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้จำเป็นจะต้องพิจารณาให้ชัดว่าจะเกิดประโยชน์ขึ้นกับใคร ผู้คนส่วนไหน อย่างระบบรางนี่นะครับ เราตั้งขึ้นมาตอนนี้เรามีหลากสี สีม่วง สีเหลือง สีแดง เยอะแยะไปหมด ประเด็นที่ต้องพิจารณาให้ชัดว่าคนกลุ่มไหนจะได้ใช้ เพราะว่าคุณค่าขนส่งค่าโดยสารที่แพงมาก ๆ เราก็จะได้คอนโดมิเนียมที่เรียงไปตามรายทาง แล้วคนที่มาขึ้นก็คือคนชั้นกลางค่อนข้างสูง ประชาชนที่เราคาดหวังว่าจะได้ใช้แมสทรานซิท (Mass transit) คนส่วนใหญ่ได้ใช้จริงหรือเปล่า ถ้าเป็นแบบนี้เราไม่ได้หมายความว่าไม่ทำ แต่ว่าค่าใช้จ่ายตรงนี้อาจจะมีลักษณะสวัสดิการทางด้านค่าโดยสาร นักเรียนอาจจะได้คูปองพิเศษไปขึ้นได้ใช้รถแบบนั้นด้วย ถ้าให้ลำพังเขาไปเขาอยู่ไกล อยู่บางใหญ่มากขึ้นเขาไม่ไหว เขาสู้ไม่ไหว เพราะฉะนั้นต้องมีการพิจารณาตรงนี้อ่าเรากำลังออกแบบระบบขนส่งตรงนี้ให้ใครใช้กันแน่ ไม่อย่างนั้นเราจะวางผิดเป้า เราใช้ทุนเยอะนะครับตรงนี้ ควรจะมีการดำเนินการนะครับ

อีกประเด็นหนึ่งเรื่องสินค้า เรื่องสินค้าก็เหมือนว่าเราจะจัดให้เกิดลักษณะโลจิสติกส์ (Logistics) ที่ทำให้เกิดความเคลื่อนไหวระบบสินค้าเพื่อจะส่งรถที่คนอื่นมาผลิตในประเทศส่งออกได้ดี ประเด็นก็คือว่าแล้วชานาชาวไรของเราที่มีการขนส่ง แล้วเราก็ทิ้งไว้ไม่ค่อยใส่ใจกับเขานัก คอสต์ (Cost) ต้นทุนค่าขนส่งที่สูงทำให้สินค้าเกษตรเราส่งออกไปสู่เขาไม่ได้ เพราะค่าขนส่งสูงเกือบ ๓๐ เปอร์เซ็นต์แบบนี้ ถ้าเป็นแบบนี้เราจะต้องจ่ายเงินในการชั้บชิตี (Subsidy) กัน หรือช่วยเหลือเกษตรกรกันอยู่ร่ำไป เพราะว่าต้นทุนของผู้ส่งออกเขาจะมาหักออกจากผู้ผลิตก็คือชานาชาวไร ตรงนี้ก็ต้องพิจารณาในเรื่องสินค้านะครับ ผมมีประเด็น ส่วนวิธีการจะขออนุญาตท่านประธานว่าจะเสนอโดยเร็ว อยู่นะครับ

ไปทั้ง ๔ โหมด (Mode) นะครับ สั้น ๆ หลักการก็คือว่าที่เรามีคือเราต้องพิจารณาตัวเองว่าขณะนี้เราเป็นอย่างไร ตัวเราเองมีอินฟราสตรักเจอร์ (Infrastructure) โครงสร้างพื้นฐานอย่างไรบ้าง ผมเสนอว่าที่เรามีดีก็ต้องให้ได้มาตรฐาน ที่เรามีมากก็ต้องจัดการให้เป็นประโยชน์ แล้วที่ขาดก็ต้องรีบเติม แล้วที่มีน้อยก็ต้องรีบเพิ่ม ที่เรามีคืออยู่แล้วขณะนี้คือทางอากาศ ทางอากาศโดยโลเคชัน (Location) โดยพื้นที่ของเราที่เราอยู่ตรงนี้ ประเทศที่เราอยู่ บรรพบุรุษที่วางเราไว้ตรงนี้ได้เปรียบมาก แล้วก็ระบบที่เราทำไว้แล้วสนามบินนะครับ ทั้งสนามบินอินเตอร์ (Inter) ต่าง ๆ ที่เราใช้อยู่นี้เราวางโครงข่ายได้ค่อนข้างดีแล้วสนามบินในจังหวัดต่าง ๆ เราก็มีย เพราะฉะนั้นเราได้เปรียบมาก ประเด็นปัญหาของเราก็คือขาดมาตรฐานเท่านั้น เพียงแต่เราปรับให้เข้ากับระบบมาตรฐานของสากลเท่านั้นเราก็ชนะเขาแล้ว ตรงนี้มีดีต้องให้ได้มาตรฐานนะครับ

ส่วนที่ ๒ ก็คือว่าที่มีมากก็ให้เกิดประโยชน์ก็คือทางบก ทางบกเองผมอยากจะเรียนว่าในอาเซียน (ASEAN) ทางถนนสายอาเซียน (ASEAN) นี้ะครับ ที่มีอยู่ทั้งหมด ๖๘,๐๐๐ กว่ากิโลเมตร เรามีอยู่ถึง ๓,๔๓๐ กิโลเมตร เราใหญ่ที่สุด ยาวที่สุด แล้วก็ดีที่สุด ดังนั้นตรงนี้อะไรนะครับเราลงทุนไปมหาศาล ผมก็หวังว่าเรามีมากต้องให้เกิดประโยชน์ ผมกำลังคิดอยู่ว่าเราไม่เหมือนฮิตเลอร์หรอก แต่ว่าตอนฮิตเลอร์เขาทำสงครามโลกเขาให้เบอร์ลินเป็นศูนย์กลางของยุโรป ใครก็ต้องผ่านเบอร์ลินหมด เป็นการยึดครองอย่างหนึ่งของเราขณะนี้ถ้าหากว่าให้ประเทศเพื่อนบ้านที่อยู่ในเมนแลนด์ (Mainland) เหมือนกันไม่ว่า สเปน, ลาว ประเทศพม่า ประเทศเวียดนาม หรือประเทศกัมพูชา ได้ใช้ของเรานี้ะครับ เราจะได้ประโยชน์จากถนนตรงนี้แล้วพึ่งพาเรา แต่ที่สำคัญเราต้องเก็บค่าใช้จ่ายด้วยไม่อย่างนั้นมลภาวะก็ตกอยู่กับเรานะครับ แล้วอุบัติเหตุก็เกิด บังเอิญของเดิมเรามีการเก็บค่าผ่านทาง แต่ตอนหลังเรายกให้ประชาชนหมด -----

ตรงนี้เราเก็บค่าผ่านทางแบบประเทศมาเลเซียที่เก็บเราไปประเทศสิงคโปร์อย่างนี้ไม่ได้ เราคงจะจำเป็นว่าถ้าคุณเข้ามาในเมืองไทยอยู่กี่วัน มาทำอะไร เราอาจจะต้องเก็บเป็นค่าธรรมเนียม ผมเองเป็นคนทำให้เกิดพาสปอร์ต (Passport) รถที่ผ่านไปผ่านมาได้ แต่เราเสียดายตรงนี้ว่าถ้าคนอื่นจะได้ใช้บ้างก็จะเป็นประโยชน์กับเรา คือเขาพึ่งพาเรานั้นเอง

ส่วนต่อมาท่านประธานครับ ที่ขาดต้องเติมคือระบบราง ระบบรางเรามี ๔,๐๐๐ กว่ากิโลเมตร แล้วก็รางคู่เพียง ๒๐๐ กิโลเมตรตรงนี้เราจะต้องมีการพัฒนาให้มากขึ้น แล้วที่สำคัญขณะนี้ผมเป็นห่วงระบบไฟฟ้า รถไฟฟ้าที่มี เราไม่มีฟีดเดอร์ (Feeder) เราไม่มีการดีไซน์ (Design) รถเพื่อจะรับคนมาส่ง ขณะนี้เป็นมอเตอร์ไซค์รับจ้างหมด เราต้องพิจารณาตรงนี้โดยเร็ว มีการรียูส (Reuse) รถเมล์โดยเร็ว ไม่อย่างนั้นมันจะเกิดปัญหาว่ารถมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ผมนี่เป็นคนทำให้เกิดป้ายเหลืองขึ้น แต่ไม่ได้พึ่งประสงค์ว่า จะต้องผลิตเป็นฟีดเดอร์ (Feeder) รถไฟฟ้าเลยนะครับ ไว้เพื่อส่งในหมู่บ้านเท่านั้น

สุดท้ายท่านประธานที่เคารพครับ ที่เราน้อยและยิ่งเพิ่มก็คือทางน้ำ ทางน้ำ อาจจะเป็นเพราะว่าเราอยู่ในแม่น้ำลำคลอง เราไม่ชำนาญในเรื่องทะเล เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราจะต้องทำ ต้นทุนขณะนี้สินค้าเกษตรของเราที่ใช้การขนส่งแบบไม่ใช้คอนเทนเนอร์ (Container) เกือบจะเป็น ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งตรงนี้เราส่งสินค้าไปที่ไหนเราก็แพ้เขาหมด สิ่งที่เราพัฒนามาก็คือทางน้ำต้องพัฒนาโดยเร็ว แต่ว่าเราไม่มีความชำนาญ ตรงนี้เราอาจจำเป็นจะต้องร่วมมือกับ อย่างเช่นประเทศจีน ซึ่งก็มีลักษณะชนเหมือนกันให้มาร่วมกับเรา แล้วอาศัยโนว์ฮาว (Know-how) ของเขา อาศัยคอนเทนเนอร์ (Container) ของเขา เพราะเรามีไม่พอ ตรงนี้จะช่วยเราได้ นะครับ แล้วอีกอย่างที่เป็นจำเป็นจะต้องทำมากก็คือ อินแลนด์มอเตอร์เวย์ (Inland motorway) ของเราขณะนี้เรามีสินค้าเกษตรมาลงที่ท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาแล้วก็ส่งออกไปเกาะสีชัง ตรงนี้เราต้องพัฒนาให้มากแล้วก็กันตลิ่งให้ดี เพราะว่าชนจากตรงนี้แล้วลากออกไปเลยจะมีประโยชน์ แล้วทำให้ต้นทุนของสินค้าเกษตรเราต่ำลง แล้วอย่างน้อยเกษตรกรเราจะได้ลืมตาอ้าปากได้บ้าง ผมก็คงมีประเด็นที่น่าเสนอครบทุกโหมด (Mode) ตามนี้ นะครับ นำเรียนท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณท่านนิกร จำนง ท่านก็สมฐานะเป็นอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการ

กระทรวงคมนาคม คราวหน้าก็ขอเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านสมาชิกครับ เผอญมีหนังสือเกษียนมาจากท่านประธานดอกเตอร์ทินพันธุ์ขอให้ผมแจ้งต่อที่ประชุม เนื่องจากว่าทางเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือเป็นคำริของท่านนายกรัฐมนตรี โดยสรุปความดังนี้

ตามที่สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศได้กำหนดให้มีการอภิปรายทั่วไป เพื่อเสนอวิธีการปฏิรูปประเทศ ๑๑ ด้าน ตามมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ เพื่อให้สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เสนอวิธีการปฏิรูปประเทศและกำหนดกรอบการดำเนินงานที่เหมาะสมในการขับเคลื่อน การปฏิรูปประเทศในแต่ละประเด็นให้บรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรมตามความที่แจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ นายกรัฐมนตรีได้มีบัญชาว่าให้นำสิ่งที่เป็นโยบาย แนวคิด นายกรัฐมนตรี หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ คณะรัฐมนตรี เสนอให้ทราบ ทุกประเด็นให้อยู่ในแนวเดียวกัน เน้นการแก้ไขปัญหาคจะทำได้อย่างไร หน่วยงานใด รับผิดชอบดำเนินการให้จัดลำดับความเร่งด่วนระยะที่ ๑ ระยะที่ ๒ และระยะที่ ๓ รวมถึง แหล่งที่มาของงบประมาณด้วย

ก็แจ้งให้สมาชิกได้ทราบนะครับ เป็นหนังสือที่ส่งมาและทางสภาได้รับ ลงทะเบียนวันนี้ ท่านประธานก็มีเกษียนถึงผมให้แจ้งในที่ประชุมเป็นเรื่องแจ้งเพื่อทราบ เป็นเรื่องด่วน ซึ่งก็คงทราบนะครับว่าท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรี และแม่น้ำทุกสาย กำลังให้ความสำคัญและติดตามการทำงานของ สปท. เรา แล้วเราก็เป็นการต่อยอด ขณะเดียวกันจะต้องทำงานประสานใกล้ชิดกับแม่น้ำ ๕ สาย เพื่อให้การปฏิรูปของเรา ในระยะตามโรดแมป (Road map) ๖ บวก ๔ ๖ บวก ๔ คือ ๒๐ เดือนนั้นเป็นไปได้ อย่างเป็นรูปธรรมโดยรวดเร็ว ดังนั้นการที่จะต้องรับทราบว่าอย่างคณะรัฐมนตรีดำเนินการ ะไรไปแล้ว อย่างกรณีที่ท่านดอกเตอร์สมชัย ฤชุพันธุ์ ได้นำเสนอการปฏิรูปเศรษฐกิจ จะเห็นว่าท่านได้มีการแจ้งให้ทราบเลยว่าขณะนี้ในส่วนร่าง พ.ร.บ. ใดจะเป็นเรื่องการปฏิรูป ภาษีก็ดี เรื่องของการปฏิรูปประภพและฐานภาษีก็ดี รัฐบาลได้ดำเนินการไปขั้นไหนแล้ว อย่างนี้เป็นต้น ก็จะได้ทราบว่าขณะนี้ความคืบหน้าในแม่น้ำแต่ละสายขับเคลื่อนไปอย่างไร

หรือว่าในส่วน สนช. เขามีการตรากฎหมายออกมาแล้ว ๑๐๐ กว่าฉบับครับ แล้วก็ที่รอพิจารณาอยู่อีก ๔๐๐ กว่าฉบับ เพราะฉะนั้นก็ต้องทราบว่าข้อเสนอปฏิรูปที่เป็นรูปธรรมทางรัฐบาลหรือว่าแม่น้ำสายอื่น ๆ ของเราที่เป็นเหมือนหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศนั้นเดินไปถึงไหนแล้ว ไม่ใช่เราไปคิดแต่ตามหลังเขา นะครับ ถ้าอย่างนั้นก็คงไม่ได้ เพราะฉะนั้นการอัปเดต (Update) เรื่องเหล่านี้ผมจะขออนุญาตที่จะได้หารือท่านประธานว่าอาจจะต้องเปิดวาระที่จะให้มีการสรุปเรื่องนี้ว่าในส่วนคณะรัฐมนตรีดำเนินการใน ๑๑ ด้านการปฏิรูปตามกรอบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ ไปถึงไหน อย่างไร เฉพาะใน ๑๑ ด้านนะครับ หรือที่เกี่ยวข้องโดยตรงหรือโดยอ้อม ๒. ก็คือ สนช. เองจำเป็นมาก ๓. ก็คือส่วนของหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอย่างที่เคยเรียนนะครับว่าท่านประธาน สปท. เองก็มีนโยบายว่าเมื่อเรามีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ๑๑ ด้านการปฏิรูปแล้ว ในเรื่องของที่ปรึกษาที่จะมีประจำแต่ละคณะนั้นคงต้องมีกรอบของการแต่งตั้ง มิใช่การแต่งตั้งเหมือนในอดีตสภาอื่นซึ่งเรามีความแตกต่างกับสภาอื่นนะครับ ดังนั้นก็อาจจะมีการกำหนดกรอบว่าจะมีผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับด้านนั้นมาเป็นที่ปรึกษาจะได้สอดคล้องประสานการทำงานกันอย่างเป็นทีมเดียวกัน แต่ทั้งนี้ถือว่าเป็นที่ปรึกษาให้ข้อมูลให้คำปรึกษาแล้วการตัดสินใจขั้นสุดท้ายอยู่ที่กรรมการ เพราะว่าการเปลี่ยนแปลงคือความหมายของการปฏิรูป การทำให้ดีขึ้นคือการเปลี่ยนแปลงนั่นเอง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ากรรมการแต่ละคณะมีความเห็นอย่างไรไปรายงานแล้วเข้ามาสู่ สปท. และอาจจะเห็นต่างบ้างกับส่วนราชการก็ดี ด้วยเหตุด้วยผลได้พิจารณารอบคอบแล้วรอบด้านแล้ว เราก็ยืนยันในความเห็นของแนวคิดปฏิรูปไปได้เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงก็เรียนท่านสมาชิกนะครับ ต่อไปขอเชิญท่าน พลเอก สราวุฒิ ชลออยู่ ซึ่งยังรับราชการอยู่นะครับ เป็นที่ปรึกษาพิเศษ แล้วก็อดีตเจ้ากรมการพลังงานทหาร ขอเชิญครับ

พลเอก สราวุฒิ ชลออยู่ : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม พลเอก สราวุฒิ ชลออยู่ สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ หมายเลข ๑๖๓ วันนี้ผมขออนุญาตจะอภิปรายในประเด็นเรื่องโครงสร้างของภาชีบุคคลนะครับ ผมขออนุญาตกล่าวนามของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ที่ได้กล่าวเรื่องโครงสร้างภาชีในรายการคืนความสุขให้กับประเทศไทยแล้วก็ในสภาแห่งนี้ ซึ่งท่านได้กล่าวว่าปัจจุบันประเทศไทย

๖๒

สปท. ๘/๒๕๕๘

วชิรี ๓๐/๒

มีผู้ที่อยู่ในระบบต้องจ่ายภาษีเงินได้ส่วนบุคคลประมาณ ๑๐ ล้านคน จากประชากร ๖๕ ล้านคน แต่มีบุคคลจ่ายจริง ๓.๕ ล้านคน ที่เหลือ ๖.๕ ล้านคนได้รับการยกเว้น เท่ากับคนไทย ๓.๕ ล้านคนต้องแบกภาระดูแลคนอื่นอีกประมาณ ๖๕ ล้านคน ด้วยเหตุนี้ท่านถึงได้ถามประชาชนว่าช่วยคิดหาคำตอบ ๓ ประเด็นด้วยกัน

ประเด็นแรก ทำอย่างไรที่รัฐบาลจะมีรายได้มาบริหารราชการอย่างพอเพียงในการลงทุนพัฒนาประเทศและสร้างสาธารณูปโภคให้กับประชาชน

๒. ทำอย่างไรให้คนไทยอยู่ในระบบภาษีทุกหัวหน้า

๓. ทำอย่างไรให้คนไทยมีความซื่อตรง มีความรับผิดชอบ มีความเสียสละไม่โกงภาษี

จากโจทย์ดังกล่าว กระผมขออนุญาตเสนอแนะท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการว่าเราควรจะปรับแนวความคิด

ประการแรก บุคคลทุกคนจะต้องเสียภาษีทางตรง โดยควรจะมีหมายเลขกำกับภาษีทุกคน ซึ่งปกติแล้วกลุ่มข้าราชการ -----

หรือผู้ที่รับเงินเดือน แล้วก็ผู้ที่ทำงานบริษัทต่าง ๆ จะมีหมายเลขอยู่แล้ว แต่ผู้ที่กลุ่มอาชีพอิสระ อย่างเช่น ขายของตามข้างถนน มอเตอร์ไซค์รับจ้าง หรือในตลาด หรือกลุ่มเกษตรกร พวกนี้ก็จะเป็กลุ่มอิสระ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วก็จะไม่เข้าไปอยู่ในระบบหรือเงินไม่ถึง รายได้ไม่ถึง ซึ่งผมเสนอแนะว่าในการเก็บภาษีทางตรงเมื่อทุกคนเข้าอยู่ในระบบแล้วก็ต้องมีการประเมินการประเมินหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็คือกระทรวงการคลังแล้วก็กระทรวงมหาดไทยในการสำรวจประชากร สำหรับการสำรวจประชากร เด็กทุกคนหรือทุกคนมีบัตรประชาชนแล้วก็มีใบกำกับภาษีด้วยเลย อันนี้ซึ่งทุกคนเมื่อเสียภาษีแล้วก็ควรที่จะมาแบ่งเปอร์เซ็นต์กันว่ารัฐบาลนำเปอร์เซ็นต์ที่เก็บภาษีทางตรงของทุกคนไปใช้บริหารประเทศ แล้วส่วนหนึ่งนั้นก็กลับคืนประชาชนเมื่ออายุ ๖๐ ปี ซึ่งปัจจุบันนี้พวกเราที่ไม่ใช่ข้าราชการจะได้เงิน ๖๐๐ บาทต่อเดือนทุกคน ยกเว้นข้าราชการนะครับ ดังนั้นถ้าเงินส่วนนี้ที่ประชาชนทุกคนเสียภาษีเข้าในระบบ ๖๐๐ บาท บวกกับเงินใครจ่ายภาษีมากก็ได้คืนมาก ใครจ่ายภาษีน้อยก็ได้คืนน้อยอันนี้ ซึ่งประโยชน์ที่ได้รับในการใช้ระบบภาษีแบบบำนาญคือประชาชนรัฐบาลก็จะได้รับงบประมาณเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจากเดิมนั้น ๒ ปีที่ผ่านมาเราเก็บภาษีไม่ตรงเป่าประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทเมื่อ ๒ ปีติดกันหรือผ่าน ๆ มา เมื่อได้งบประมาณและเก็บภาษีน้อยก็ต้องกู้ยืม อันนี้เป็นผลต่อเนื่อง ก็ไปดูแลประชาชนตั้งแต่เกิดยันตายก็ดูแลไม่ได้ทุกโครงการนะครับ

ประการที่ ๒ ประโยชน์ที่ได้รับ ประชาชนทั้งประเทศก็จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ แล้วก็มีความมั่นคงในการเงินเมื่อครบเกษียณอายุ ๖๐ ปี แล้วอีกอย่างหนึ่งประชาชนปกติแล้วส่วนใหญ่จะเลี้ยงภาษี หรือทางบริษัท ห้างร้านก็จะกลับมาเสียภาษี อันนี้ต้องเหนื่อยยากน้อยในการประเมิน เป็นการท้าทาย

ประการที่ ๓ การทุจริตก็จะน้อยลง เพราะว่าทุกคนประชาชนส่วนใหญ่แล้วจะมีส่วนร่วมในเงินของเขาในภาษีทางตรง ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นโครงการอะไรต่าง ๆ ประชาชนก็จะดู ซึ่งเมื่อก่อนนี้เก็บภาษีทางอ้อมเขาก็ไม่ค่อยสนใจ

สรุปได้ว่าควรที่จะปรับแนวความคิดในการเก็บภาษีทางตรงกับคนไทยทุกคน โดยมีหมายเลขผู้เสียภาษีแล้วก็ในการนำคืนส่วนหนึ่งในการบริหารประเทศ และส่วนหนึ่งก็คืนบุคคลในเงินประกันบำนาญเมื่ออายุ ๖๐ ปี ผมขออนุญาตเสนอแนวความคิดเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ ท่าน พลเอก สราวุฒิ ชลออยู่ ความจริงมีประเด็นน่าสนใจมาก เรื่องของซิงเกิลนัมเบอร์ (Single number) ที่จะให้บัตรประจำตัวประชาชนกับบัตรภาษี นำจะเลขเดียวกัน ตรงนี้เรียนว่าผมเคยปฏิรูปกระบวนการนี้ในการที่เรียกว่าเป็นซิงเกิล นัมเบอร์ (Single number) ที่กระทรวงพาณิชย์ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า นั่นก็คือว่า การจดทะเบียนจัดตั้งนิติบุคคลให้ได้เลขนิติบุคคลแล้วก็คือบัตรประชาชนของกิจการนั่นเอง แล้วก็ให้ใช้เลขนั้นเป็นเลขเดียวกับเลขบัตรเสียภาษี ซึ่งเดิมต้องไปจดที่กรมสรรพากร แล้วก็ให้เป็นเลขเดียวนะครับ ทรี อิน วัน (Three in one) เลขก็คือเลขของนายจ้างที่จะต้อง รับผิดชอบเรื่องประกันสังคม ใช้เวลาปฏิรูปแค่ ๔ เดือนเท่านั้นละครับ แล้วก็ใช้เวลา ในการจดจากเดิม ๔ วัน ๓ กระทรวง ๓ หน่วยงานนี้เหลือเพียง ๖๐ นาที หลังจากนั้นอีก ๓ เดือนเหลือเวลาแค่ ๓๐ นาที และใช้พร้อมกันทั่วทั้งประเทศครับ โดยไม่ต้องใช้ งบประมาณใหม่แม้แต่บาทเดียว เพราะฉะนั้นเราทำได้ครับ ฉะนั้นตรงนี้ก็เหมือนกันฐานภาษี ของเรา เป็นข้อเท็จจริงมานานแล้วนะครับ แล้วสิ่งที่เรามักจะได้ยินกันก็คือว่าจะเสียภาษี ได้อย่างไร บริษัทไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ที่ปรึกษาภาษีทั้งหลายนี้ -----

บางคนเขียนหนังสือออกมาเป็นเล่มขายอยู่ในบุ๊กสโตร์ (Book store) เลยว่าจะเลี้ยงภาษี ได้อย่างไร ความหมายตรง ๆ ก็คืออย่างนั้น แต่ว่ามันเป็นหน้าที่ของพลเมืองทุกคน เป็นหน้าที่ต่อประเทศแต่เรามักจะละเลย เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็有一部分หนึ่งที่เป็นข้อเสนอ ที่ดีมาก ผมขออนุญาตตามกติกาตามระเบียบของการประชุม ผมจะอ่าน ๓ รายชื่อถัดไป โดยที่ขณะนี้ก็มีผู้แสดงความจำนงทั้งสิ้น ๙ ท่าน เราอภิปรายไปแล้ว ๕ ท่าน ท่านที่ ๗ ท่านวันชัย สอนศิริ นะครับ เป็นนายความ เป็นอดีตสมาชิกวุฒิสภา แล้วก็อดีตสมาชิก สภาปฏิรูปแห่งชาติ ท่านที่ ๘ ท่านกษิต ภิรมย์ ครับ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ แล้วก็อดีตทูตหลายประเทศนะครับ ท่านที่ ๙ คือท่านธานินทร์ ณะเอม รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ครับ ขอเชิญท่าน พลตำรวจโท อำนวนย นิมมะโน อดีตผู้บัญชาการ ตำรวจภูธรภาค ๑ ครับ

พลตำรวจโท อำนวนย นิมมะโน : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ผมคงใช้เวลาไม่มากจะอภิปรายใน ๒ ประเด็นด้วยกัน แล้วก็ประเด็นที่ไม่ซ้ำกันกับกรรมาธิการที่ได้กรุณามาชี้แจงในสภาแห่งนี้และเพื่อน สมาชิกที่อภิปรายไปแล้ว ทั้งเพื่อนสมาชิกก็ดี กรรมาธิการก็ดี ได้พูดถึงเรื่องของการที่จะ พัฒนา ที่จะปฏิรูปเศรษฐกิจของประเทศนี้ จะสร้างวินัยการเงิน การคลัง จะลดความเหลื่อมล้ำ เพิ่มรายได้ งดรายจ่าย อะไรก็แล้วแต่ นั่นก็แปลว่าเราออกหมัดในด้านเศรษฐกิจ แต่เราอย่าลืมจะต้องป้องกันด้วย ยังไม่มีเพื่อนสมาชิกพูดถึงเรื่องการป้องกัน การป้องกันที่จะ ทำลายวินัยการเงิน การคลัง ในหลายปีที่ผ่านมาเรามีปัญหาเรื่องนี้อยู่ จริง ๆ แล้วผมเคยพูดไว้ ในช่วงของการปฏิรูปทางการเมือง ไม่แน่ว่าผมพูดผิดหัวข้อหรือว่ากำหนดหัวข้อ มาให้ผมพูดผิด ในรัฐธรรมนูญ (ฉบับชั่วคราว) พูดเรื่องนี้ไว้ มาตรา ๓๕ (๗) พูดถึงเรื่อง รัฐธรรมนูญในอนาคตจะต้องสร้างกลไกที่จะป้องกันไม่ให้มีการนำนโยบายประชานิยมมาใช้กับ ประเทศนี้ ประเด็นนี้ยังไม่มีท่านใดพูด ผมขอย้ำครับว่าในห้วงหลายปีที่ผ่านมาประเทศของเรา ถูกมอมเมาด้วยนโยบายประชานิยม ประชาชนของเราถูกมอมเมาโดยเอาเงินภาษีของเราเอง มาซื้อเสียง มาหาคะแนนนิยม อันตรายมาก ผมพูดไปแล้วผมเปรียบเหมือนกับยาพิษที่เคลือบ ด้วยช็อกโกแลต ที่นี้กลไกที่ว่านั้นจะเป็นการปฏิรูปทางการเมืองหรือเศรษฐกิจก็แล้วแต่

จะต้องมีความชัดเจนว่าต้องทำอะไร เพราะฉะนั้นต้องสร้างสิ่งนั้นขึ้นมาให้ได้ไม่เช่นนั้นประเทศของเราก็ยังมีความแตกแยก ประชาชนส่วนหนึ่งอยู่ในสภาพของการกินติด คำว่ากินติด เป็นศัพท์ทางยาเสพติด กินติด แปลว่า ต้องการเสพต่อ ปัญหาต้องทำความเข้าใจกับประชาชน ถามว่าคนที่เอานโยบายนี้มาใช้กับประเทศนี้รู้ผลบั้นปลายหรือไม่ ผมเชื่อว่าทราบ เพราะฉะนั้นจะต้องสร้างกลไกนี้ที่เข้มแข็งขึ้นมาให้ได้ อันที่ ๑ นะครับ

ในประเด็นที่ ๒ ครับ เมื่อวานนี้เราคงทราบข่าวกันว่าประเทศเพื่อนบ้านประเทศเมียนมามีการเลือกตั้งทั่วไป เมื่อวานนี้ผมแอบไปสังเกตการณ์ที่ประเทศเมียนมา ผมกลับมาเมื่อคืนนี้เอง ในการเลือกตั้งที่ประเทศเมียนมาอย่างน้อยเราจะเห็น ๓ อย่างที่ค่อนข้างจะชัดเจน อย่างที่ ๑ ประชาชนมีความตื่นตัวมากออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งประมาณ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ -----

ผมไปยื่นดูหน้าหน่วยเลือกตั้งเช้าแถวกันยาวเหยียด ร้านค้าต้องรีบปิดเพื่อไปลงคะแนน
 อย่างที่ ๒ ครับ ประเทศเมียนมาพยายามที่จะสร้างความปรองดองขึ้นในชาติ รัฐบาลทหารเมียนมา
 ต้องไปเจรจากับชนเผ่า ชนกลุ่มน้อย เสร็จสำเร็จไปแล้ว ๘ ชนเผ่า กำลังจะเจรจาต่อ
 ก็แปลว่าประเทศเมียนมาพยายามที่จะสร้างความนิ่งในทางการเมืองขึ้นมา

ประเด็นที่ ๓ นำเป็นห่วงมากครับ นักธุรกิจ นักลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 มีความชัดเจน ต่างชาติที่ไปลงทุนที่ประเทศเมียนมาตอบเป็นเสียงเดียวกันว่าอยากจะให้
 รัฐบาลทหารสืบทอดอำนาจ ไม่อยากที่จะให้มีการเปลี่ยนแปลงเพราะเกรงจะเกิดการเผชิญหน้า
 ตรงนี้แปลว่าในเรื่องของเศรษฐกิจ การเมืองกระเพื่อมไม่ได้เลย ผมกำลังจะสรุปให้ฟังว่า
 การเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ยึดโยงอยู่ด้วยกัน เมื่อคราวที่ผมอภิปรายในเรื่องของการเมือง
 ผมพูดไว้ชัดว่าถ้าปฏิรูปการเมืองยังไม่เสร็จอย่าเพิ่งเลือกตั้ง ถ้าปฏิรูปการเมืองยังไม่เสร็จ
 อย่าหวังเลยว่าการปฏิรูปเศรษฐกิจจะเดินหน้าไปได้อย่างถาวร ดังนั้นเราต้องปฏิรูปการเมือง
 ให้แล้วเสร็จ และต้องใส่สิ่งเหล่านั้นลงในเรื่องเศรษฐกิจด้วย ผมเปรียบเทียบอย่างนี้ครับ
 การเมืองเหมือนกันกับทะเล เหมือนกับมหาสมุทร เศรษฐกิจเหมือนกับเรือที่ล่องอยู่ในทะเล
 ในมหาสมุทร ถ้าการเมืองยังกระเพื่อมอยู่ ยังกระทบกระทั่ง ยังตาต่อตา ฟันต่อฟัน
 ยังตุมยังตามอยู่ที่นั่นที่นี่ ยังไม่มีความสงบเรียบร้อยขึ้นในบ้านเมือง เหมือนกับคลื่น
 ในมหาสมุทร เรือลำไหนจะกล้าออกไปวิ่งครับ ใครจะมาลงทุนในประเทศไทย เรือที่ออกไปวิ่ง
 ก็ต้องวัดกันว่าจะจมน้ำตายทั้งลำหรือไปไม่ถึงฝั่ง นั่นละครับ ผมกำลังบอกว่าเป็นหน้าที่
 ของคนเราทุกคนครับ คนไทยทุกคน ไม่เฉพาะทหาร ตำรวจที่จะต้องสร้างให้บ้านเมืองสงบ
 เรียบร้อย เมื่อสัปดาห์ก่อนโน้นครับ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีมาพูดตรงนี้ มาพูดแม่น้ำ ๕ สาย
 เราก็ฟังกันอยู่นะครับ สิ่งหนึ่งที่ท่านเป็นกังวลมากในเรื่องของความกระเพื่อมทางการเมือง
 จนกระทั่งไปวิพากษ์กันไปต่าง ๆ นานาในคำพูดที่ท่านจะเปรียบเปรยให้เห็นว่าขอร้องกัน
 ก็กลายเป็นว่าจะปิดเปิดประเทศ ซึ่งในความหมายของท่านก็แปลว่าต้องทำการเมืองให้สงบ
 แล้วเศรษฐกิจก็จะดีขึ้น ดังนั้นจะต้องมีสิ่งนี้อยู่ในเรื่องของการปฏิรูปด้านเศรษฐกิจ
 ด้วยนะครับ

สุดท้ายนี้ก็คงจะฝากใน ๒ เรื่องนี้ไว้ และอีกหลายเรื่องที่ผมคงจะต้อง
 อภิปรายในคราวต่อไปนะครับ วันนี้ก็ขอฝากไว้ ๒ ประเด็นนี้ครับ เนื่องจากเพื่อนสมาชิก
 ยังไม่ได้พูด กราบขอขอบคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณท่าน พลตำรวจโท อำนวย นิยมะโน นะครับ ท่านสมาชิกครับ มีบางถ้อยคำที่คงจะมีการพูดถึงอีกหลายครั้งนะครับ เช่นคำว่า ชนเผ่าหรือว่าชนกลุ่มน้อย ในประเทศเพื่อนบ้านนั้น ขออนุญาตให้ใช้คำว่า ชชาติพันธุ์ นะครับ เผอิญผมเป็นอดีตประธาน คณะกรรมการพัฒนาเขตธุรกิจการค้าชายแดนไทย-พม่า ในสมัยที่เป็นรัฐมนตรี แล้วต่อมาก็เป็นประธานกลุ่มมิตรภาพรัฐสภาไทย-เมียนมาคนแรก แล้วเป็นผู้เสนอให้ก่อตั้ง เพราะฉะนั้นการใช้ถ้อยคำมีความละเอียดอ่อน ก็ขอความกรุณาให้ใช้คำว่า ชชาติพันธุ์ นะครับ ต่อไปเชิญท่านวันชัย สอนศิริ ครับ ท่านอดีตสมาชิกวุฒิสภา อดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ และทนายความ เชิญครับ

นายวันชัย สอนศิริ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สปท. วันชัย สอนศิริ ท่านประธานครับ ความจริงแล้วผมก็ไม่ได้มีความเชี่ยวชาญทางด้านเศรษฐกิจสักเท่าไร แต่พอนึกถึงรถไฟที่ไร นึกถึง ขสมก. ที่ไร -----

นึกถึงการบินไทยที่ไร ประเทศไทยทำไมเป็นอย่างนี้ ท่านประธาน ทำไมรัฐวิสาหกิจ บ้านเราเป็นอย่างนี้ แปลกมากครับ ตั้งแต่กระผมหนุ่ม ๆ มาจนกระทั่งเกษียณไม่ได้มีการพัฒนา ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลง รังแต่จะมีแนวโน้มที่หนี้ท่วมหัวเกาะกินประเทศนี้อยู่ครับ ท่านประธาน ดังนั้นเรื่องนี้จึงเป็นประเด็นสำคัญที่ผมอยากจะอภิปรายสักนิดหน่อย ดูจากกรอบแนวคิดในการปฏิรูปของคณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง ที่ผ่านมา แล้วผมอยากให้ใครก็ตามที่เป็นคณะกรรมการขับเคลื่อนเรื่องนี้ช่วยผลักดันให้สำเร็จทีเถอะครับ อย่าให้มันคาท่อยู่แบบนี้ต่อไป ไม่อย่างนั้นเราจะมีสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ จะมีสภาปฏิรูปแห่งชาติ จะมีการปฏิวัติ รัฐประหาร มาทำไม แล้วเราก็ก้นปัญหาไม่ได้ ท่านประธาน ผมขอลองอ่านเพียงเล็กน้อยจากข้อสรุป ประทานโทษท่านที่เอ่ยนาม คือท่านสมชัยได้พูดไปบ้างแล้ว แต่ผมขอมาย้ำเพื่อให้เห็นว่านี่คือความล้มเหลว ความบกพร่อง เอาเพียงย่อ ๆ ท่านบอกว่าหลักการและเหตุผล การบริหารจัดการรัฐวิสาหกิจที่ยังไม่เป็นระบบและยังไม่โปร่งใสชัดเจน ทำให้รัฐวิสาหกิจบางแห่งขาดประสิทธิภาพ และมีผลการดำเนินการขาดทุนเป็นภาระต่องบประมาณแผ่นดิน แล้วก็ปัญหาที่สำคัญที่สุดนั้นก็คือการแทรกแซงอย่างไม่เหมาะสมทำให้รัฐวิสาหกิจไม่สามารถบริหารได้อย่างมืออาชีพแล้วก็มีประเด็นอื่น ๆ อีกหลายประเด็นครับท่านประธาน แต่สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนนั้นก็คือ เอาละในรายละเอียดผมถือว่าคณะกรรมการชุดที่ผ่านมาทำได้ทำไว้ดีมาก แล้วชี้ถึงปัญหา ชี้ถึงแนวทางแก้ไข ผมอยากจะฝากต่อไปถึงคณะกรรมการขับเคลื่อนเรื่องเศรษฐกิจต่อไปนี้ คือ ๑. ท่านประธานครับ ผมอยากให้รัฐวิสาหกิจ ถ้าคณะกรรมการชุดใหม่ที่จะเสนอเขาชี้ไว้เยอะ บางแห่งควรจะถูก บางแห่งควรจะถูก บางแห่งควรจะถูก คราวนี้ขับเคลื่อนเสียให้ชัดเจนเลยครับว่าอะไรควรจะถูกได้แล้ว เสนอเสีย หาเหตุผลให้เกิดความชัดเจนเลยและให้สังคมได้รับรู้อย่าได้เกรงอกเกรงใจกันต่อไป เพราะในอดีตที่ผ่านมาท่านประธานก็คงทราบ ตัวท่านประธานเองก็เคยคุมรัฐวิสาหกิจหลายแห่งในครั้งที่เป็นรัฐมนตรี บางทีองค์กรของรัฐวิสาหกิจท่านประธานก็ทราบเอาไว้เป็นที่รองรับของนักการเมืองที่สออบตก เอาไว้เป็นที่รองรับของพรรคพวกบริวารที่สนับสนุนพรรคการเมือง และบางครั้งก็เอาเป็นที่ไว้ของผู้ที่จะมาทำมาหากินร่วมกันและตอบแทนกับพรรคการเมือง เป็นไปได้อย่างไรบางองค์กรนั้นเล่นเสียเกือบเจ๊งท่านประธาน หน่วยงานบางหน่วยงาน

ผมเคยไปคุย เคยไปสอบถามเขาบอกว่าผู้บริหารนั้นทำอะไรไม่เป็นแต่ก็เอามานั่ง อย่างนี้
คราวนี้ผมว่าน่าจะต้องมีมาตรการ มีวิธีการขับเคลื่อนเรื่องอย่างนี้ไม่ให้มีอีกต่อไป

ประการต่อมานั้น เรื่องการขาดทุน ลดการขาดทุนและทำอะไรให้มี
ผลกำไรนั้น ผมอยากให้มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจนขับเคลื่อนออกมาให้เห็นเด่นชัดเลยว่าควรจะต้อง
ทำอะไรบ้าง หน่วยงานใดบ้าง -----

และต้องแก้ไขได้จริง ๆ เลยครับ โดยสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศจะต้องมีส่วน
อย่างสำคัญในการผลักดันให้สำเร็จ

และประการต่อมานั้นท่านประธานครับ ผู้บริหารรัฐวิสาหกิจต่อไปนี้แม้แต่
ปัจจุบันก็เหมือนกันครับท่านประธาน ใครจะเป็นผู้บริหารรัฐวิสาหกิจน่าจะมีระบบ
การตรวจสอบโปร่งใส การสรรหาด้วยวิธีการที่ถูกต้องอย่างเป็นระบบ ใครจะเป็นจะต้องไป
วิ่งเต้นคนนั้น จะต้องเป็นคนนี้ ต้องไปหาคนนั้น ต้องมีสายกับคนนี้ ระบบอุปถัมภ์บางคน
ผมว่าเป็นได้อย่างไร แต่ก็เป็นที่ครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าตัวผู้บริหารนั้น
มีส่วนอย่างสำคัญในการที่จะแก้ไขปัญหาขององค์กรต่าง ๆ ในรัฐวิสาหกิจ น่าจะมี
กระบวนการ วิธีการต่าง ๆ ซึ่งผมเชื่อเหลือเกินว่ากรรมวิธีการนั้นได้วางไว้ในส่วนหนึ่ง
แต่เหนือสิ่งอื่นใดทั้งสิ้นทั้งปวงครับ ผมว่าเศรษฐกิจจะแก้ไขได้ รวมทั้งรัฐวิสาหกิจจะแก้ไขได้
หรือไม่ได้นั้นอยู่ที่ตัวการเมืองเป็นสำคัญ รวมทั้งเมื่อสักครู่ที่ท่าน พลตำรวจโท อำนวย
นิมมะโน ได้พูดไว้แล้วผมขอเติมจากท่าน ตัวการเมืองเป็นตัวกำหนดทุกเรื่องในบ้านนี้เมืองนี้
ถ้าตัวการเมืองของเราที่ได้มานั้นปฏิรูปไม่ได้ แก้ไขไม่ได้ การเลือกตั้งไม่โปร่งใส ได้การเมือง
ที่ไม่โปร่งใส จะไปหวังอะไรในการแก้ปัญหารัฐวิสาหกิจ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าการปฏิรูป
การเมืองจึงเป็นส่วนสำคัญในการที่จะแก้ไขรัฐวิสาหกิจด้วย อยากให้พรรคพวกที่เป็น
กรรมวิธีการในชุดนี้ขับเคลื่อนเรื่องนี้ให้สำเร็จให้จงได้ท่านประธานครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านวันชัยครับ แก้ไขข้อเท็จจริงบางประการนิดเดียว คือไม่เคยคุม
รัฐวิสาหกิจ เคยแต่คุมองค์การมหาชน คุณสมบัติผมคงไม่ถึงที่จะได้คุมรัฐวิสาหกิจ
เชิญท่านทูตกษิต ภิรมย์ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และอดีต ส.ส.
เชิญครับ

นายกษิต ภิรมย์ : ขอบคุณครับท่านประธาน ผม กษิต ภิรมย์ สปท. ลำดับ
ที่ ๗ ก่อนอื่นขอขอบคุณท่าน สปท. สมชาย คุณกอบศักดิ์ แล้วก็ทีมงาน ต่อเอกสาร
และคำชี้แจงเกี่ยวกับการปฏิรูปเศรษฐกิจ การเงิน การคลัง ที่ค่อนข้างจะสมบูรณ์แบบครอบคลุม
ทุกประเด็น ในการที่จะอภิปรายวิพากษ์วิจารณ์นั้นผมขออ้างถึงเพาเวอร์พอยนต์ (PowerPoint)
ข้อที่ ๑๑ ที่ได้แจกไว้ วัตถุประสงค์ของการปฏิรูปเศรษฐกิจ การเงิน การคลัง ที่บอกว่ามี
๕ ประการ ผมขอเริ่มแต่ที่เพื่อลดความเหลื่อมล้ำเสียก่อน แล้วก็ขออ้างถึงคำกล่าวของ

ท่านสมชัยด้วยว่าการจัดสรรงบประมาณนั้นของเราไม่ได้ไปลงที่เนื้อที่ แล้วก็ ท่านรองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง ซึ่งเคยเป็นผู้อำนวยการ สำนักงบประมาณคงจะทราบดีว่าการจัดงบประมาณของประเทศไทยนั้นเป็นไปตาม ราชการกระทรวง ๒๐ กระทรวงด้วยกัน แล้วเราก็มักจะติดตามไม่ได้ว่าแต่ละกระทรวงนั้น เอาเงินไปลงที่พื้นที่ในจังหวัดต่าง ๆ อย่างไร แล้วไปทำโครงการอะไรบ้าง แล้วก็ ในการอภิปรายของสภาผู้แทนราษฎรหลายครั้งเกี่ยวกับสำนักงบประมาณนั้น ผมก็ได้ถือโอกาสนั้นพยายามที่จะโน้มน้าวสภาแล้วก็เพื่อนสมาชิก ส.ส. และวันนี้ก็อยากจะ โน้มน้าวเพื่อนสมาชิก สปท. ด้วย ก็อยากจะให้หันไปดูตัวอย่างของประเทศเยอรมนี ตอนที่เขารวมประเทศเยอรมนีตะวันตกกับประเทศเยอรมนีตะวันออก ที่รัฐบาลเยอรมนีตะวันตก ถามก็คือว่าทางฟากของประเทศเยอรมนีตะวันออกนั้นเขาขาดอะไร ในพื้นที่ของ ประเทศเยอรมนีตะวันออกนั้นเขาขาดอะไร แล้วก็ในแขนงธุรกิจหรือว่าเศรษฐกิจนั้นขาดอะไร เมื่อเขาถามคำถามอันนี้ได้แล้วเขาก็ตั้งงบประมาณ แล้วก็เรียกเก็บภาษีจากคน เยอรมนีตะวันตกอีก ๗ เปอร์เซ็นต์เพิ่มเพื่อจะช่วยให้รวมประเทศแล้วก็พัฒนา ประเทศเยอรมนีตะวันออก และ ณ วันนี้ถ้าเพื่อเราเดินทางไปประเทศเยอรมนีตะวันออก

ก็จะเห็นว่าความเหลื่อมล้ำระหว่างประเทศเยอรมนีตะวันตกกับประเทศเยอรมนีตะวันออก
ไม่มีแล้ว ในเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน ในเรื่องการบริหารจัดการการอำนวยความสะดวก
ของภาครัฐต่อประชาชน ความรู้สึกที่มีความเหลื่อมล้ำกันนั้นไม่เกิดขึ้น ที่ยังเหลืออยู่
ประเด็นเดียวก็คือค่าจ้างในประเทศเยอรมนีตะวันออกนั้นยังถูกกว่าประเทศเยอรมนี
ตะวันตก แต่เขาก็ให้แรงจูงใจต่าง ๆ เพื่อจะช่วยเร่งยกระดับของคนในประเทศเยอรมนี
ตะวันออกที่อาจจะเหลืออีก ๕ ปี ๑๐ ปี แต่คิดว่าภายใน ๑๐ ปีนั้นความทัดเทียมระหว่าง
ประเทศเยอรมนีตะวันตกกับประเทศเยอรมนีตะวันออกก็คงจะไม่มีแล้ว เพราะฉะนั้น
ผมก็อยากจะเสนอในสภาพอันนี้ของเราว่าในการจัดสรรงบประมาณต้องทำที่เขาเรียกว่า
ครอสเรเฟอเรนซ์ (Cross-reference) ต้องโยงกันว่าเงินลงผ่าน ๒๐ กระทรวง กับอันที่ ๒
ต้องทำให้สภาพพัฒนาทำตารางขึ้นมาว่าแต่ละเนื้อที่ แล้วก็แขนงธุรกิจ เศรษฐกิจหรือชีวิตต่าง ๆ
เหล่านี้ยังจะต้องเอาเงินจำนวนพิเศษยึดลงไป อัดลงไปเพื่อจะยกระดับขึ้นมาภายใน ๕ ปี
๑๐ ปีได้หรือไม่ อย่างไร และในการนี้ผมก็อยากจะขอเสนอต่อท่านประธานเพื่อมอบให้
ทางฝ่ายสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรประสานกับทางสภาพพัฒนาว่าได้มีการคิดอ่าน
ในเรื่องของการที่จะเติมให้เต็มสำหรับเขตต่าง ๆ ของประเทศไทยที่ยังล้าหลังอยู่หรือไม่
กับอันที่ ๒ ถ้าเผื่อท่านจะสามารถประสานกับทางกระทรวงมหาดไทย ขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัด
แล้วก็นายก อบจ. ทุกจังหวัดทำการบ้านขึ้นมาว่าในจังหวัดของท่านนั้นขาดอะไร
มีอะไรที่จะต้องเติมให้เต็ม แล้วก็อยากจะขอให้ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วก็นายก อบจ.
ทุกท่านปรึกษาหารือกับอดีต ส.ส. ในพื้นที่ของจังหวัดนั้น ๆ ด้วย ก็จะเป็นการสร้าง
การทำงานร่วมกันในการที่จะรู้ว่าจังหวัดต่าง ๆ นั้นขาดอะไร และประเทศไทยจะต้องเติม
อะไร และจะเร่งด่วนที่ไหน อย่างไร เพื่อจะไม่ให้มีความเหลื่อมล้ำระหว่างโรงเรียน
โรงพยาบาล แล้วก็สถานบริการต่าง ๆ เหล่านี้ในประเทศไทย และเราก็อาจจะตั้งเป้าหมายไว้
ว่าจะทำให้เสร็จ เติมให้เต็มอย่างที่ประเทศเยอรมนีตะวันตก ประเทศเยอรมนีตะวันออก
เขาทำภายใน ๒๐ ปี แต่ของเราก็พัฒนามามากแล้วเราก็ตั้งเป้าเสีย ๑๐ ปี ก็จะไปโยงกับ
ประเด็นที่ว่าแล้วเราก็จะได้เป็นประเทศพัฒนาเสียที คราวนี้จะเป็นประเทศที่จะพัฒนาเสียที
ได้นั้นก็ขอมาประเด็นที่ ๓ กันเลยนะครับ เพื่อเสริมความสามารถในการแข่งขันธุรกิจ
ของเศรษฐกิจไทย สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะฟังแต่ไม่ได้ยินก็คือคำว่ามิดเดิล-อินคัม แทรป

(Middle-income trap) สภาวะของประเทศไทยที่ขึ้นสูงไปทางเทคโนโลยีก็ไม่มี จะลงต่ำไปใช้ค่าแรงถูกก็ไม่มีแล้ว แต่ผมก็ทราบว่าทางสภาพัฒน์ได้ทำเอกสารไว้ว่าจะเอาประเทศไทยหลุดพ้นจากสภาวะของมิดเดิล-อินคัม แทรป (Middle-income trap) อย่างไร แล้วก็การปฏิรูปที่เราจะทำการกันอยู่ในสภาวะนี้ต้องโยงกับงานของสภาพัฒน์เพื่อจะได้ช่วยกันนำพาประเทศไทยออกจากสภาวะที่เหมือนเป็นแซนด์วิช (Sandwich) นะครับ ขึ้นข้างบนก็ไม่ได้ ลงข้างล่างไม่ได้ แล้วก็ที่ฝรั่งมักจะจะเป็นธนาคารโลก แล้วก็สถาบันการเงิน สถาบันประเมินผลต่าง ๆ ที่เขาเพียรพยายามที่จะพูดก็คือว่าประเทศไทยจะต้องลงทุนในเรื่องการศึกษา ซึ่งเราได้พูดมามากแล้ว แต่ที่จะต้องลงทุนมากขึ้นอีกก็คือในเรื่องของการวิจัยค้นคว้าแล้วก็การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ แล้วก็ต้องมีการทำงานกันอย่างน้อยสามเสาอย่างใกล้ชิด คือ ภาครัฐบาล ภาคอุตสาหกรรม เอกชน แล้วก็ทางภาคมหาวิทยาลัยทางด้านวิชาการ ต้องวิ่งไปด้วยกันในการที่จะนำพาประเทศไทยให้เป็นประเทศพัฒนาแล้วภายใน ๑๐ ปี ซึ่งอยู่ในวิสัยที่จะทำได้ คู่ขนานกันไปนั้นก็มีเรื่องของโครงสร้างพื้นฐาน ในช่วงที่รัฐบาลของคุณทักษิณ ต้องขอโทษที่กล่าวนาม เราได้ประสบความสำเร็จกับประเทศอาเซียน (ASEAN) อีก ๙ ประเทศในการจัดทำแผนแม่บทว่าด้วยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพราะว่าประเทศไทยอยู่ตรงกลางของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ยิ่งเร่งเท่าไรให้สำเร็จภายใน ๕ ปี ๑๐ ปีนี้เราก็จะเป็นศูนย์กลางคมนาคม ศูนย์กลางโลจิสติกส์ (Logistics) โรงงานต่าง ๆ อะไรเหล่านี้ ประเทศอื่น ๆ ก็หลีกเลี่ยงประเทศไทยไม่ได้ต้องใช้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง เราจะต้องมีความพร้อมในเรื่องนี้เป็นสำคัญ ผมขออีก ๑ นาทีครับ เกินเวลาไปนิดหนึ่ง แล้วก็ประเด็นในเรื่องของธรรมาภิบาล ผมขอพูดประเด็นเดียวครับในการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ผมได้เช็ค (Check) กับทุกประเทศที่เป็นประชาธิปไตย ไม่มีรัฐมนตรีของประเทศเยอรมนี หรือว่าของประเทศเดนมาร์ก หรือของประเทศแคนาดา -----

มีอำนาจหน้าที่ในการจัดอะไรครับ เช่นรายชื่อในเรื่องของการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ เพราะฉะนั้นเราจะต้องมีกำหนดออกมาว่าห้ามมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะเป็นระดับรัฐบาลกลางหรือท้องถิ่นนั้น มีอำนาจหน้าที่ในการลงลายมือเซ็นชื่อของตนเองครับ ต้องเข้ามาทำงานทางด้านนโยบายอย่างเดียว อย่ามายุ่งกับเรื่องของการจัดซื้อจัดจ้าง แล้วผมขอเสนอให้มีสำนักงานจัดซื้อจัดจ้างกลางของภาครัฐ จะเป็นของส่วนกลางหรือจะเป็นของท้องถิ่น อันนี้ก็จะจัดการกระจุกตัวของงบประมาณอยู่ที่สำนักงานรัฐมนตรีของแต่ละกระทรวง ๒๐ กระทรวง อันนี้เป็นเรื่องที่สำคัญยิ่ง และผมคิดว่าไม่ให้รัฐมนตรีหรือว่าฝ่ายการเมืองมายุ่งกับการจัดซื้อจัดจ้างเป็นเรื่องที่สำคัญ

ส่วนประเด็นสุดท้ายครับ ขอแตะเรื่องรัฐวิสาหกิจ ต้องตกลงใจครับ จะให้การบินไทยหรือการปิโตรเลียมซึ่งมีหุ้นอยู่ในตลาดหุ้นนั้นจะให้ป็นรัฐวิสาหกิจเพื่อตอบสนองประชาชน ๖๕ ล้านคน หรือจะให้ป็นกึ่งบริษัทเอกชนที่จะหากำไร ๒ อย่างอยู่ในตัวไม่ได้ครับ จะต้องป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่อย่างนั้นเราแปรรูปการบินไทยและ ปตท. ไป ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ให้เอกชนไปดำเนินการ รัฐเก็บภาษี หรือไม่ก็ต้องเอากลับมาป็นของประชาชนเพื่อจะทำไม่หากำไร หรือกำไรที่จะมีมากก็ต้องม้วนกลับมาที่งบประมาณกลาง เพื่อการพัฒนาของประเทศ ก็ขอเสนอประเด็นเหล่านี้ไว้ก่อนครับ ขอขอบคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีกษิต ภิรมย์ นะครับ เหมือนมีดาวดวงที่ ๓ อยู่ข้างหลัง เพราะว่าท่านต่อไปที่จะอภิปรายก็คือท่านรองเลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ท่านธานินทร์ ฆะเอม เชิญครับ ช่วยกรุณาเสียบัตรนะครับ ขอป็นบัตร สปท. อย่าเอาบัตรอื่นนะครับ เสียบแล้วไม่ดังครับ

นายธานินทร์ ฆะเอม : ขอพระคุณครับ เรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ผม นายธานินทร์ ฆะเอม สมาชิกหมายเลข ๗๔ ก่อนอื่นผมขอแสดงความชื่นชมต่อการนำเสนอประเด็นเศรษฐกิจ ในบางส่วนผมเข้าใจว่าเรียลเซกเตอร์ (Real sector) ยังไม่มานะครับ ของท่านอาจารย์สมชัยแล้วก็คือของดอกเตอร์กอบศักดิ์ ภูตระกูล โดยขอแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อวิธิดำเนินการในบางประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปเพื่อการเจริญเติบโตและการลดความเหลื่อมล้ำ ซึ่งทั้ง ๒ ส่วนนี้แยกกันไม่ออกนะครับ

ผมขออนุญาตเสนอในประเด็นสั้น ๆ ๓ ประเด็น ที่จะเกี่ยวกับเรื่องการจัดระเบียบความคิด เพื่อที่จะเดินต่ออย่างเป็นรูปธรรมนะครับ

ประเด็นแรก ขออนุญาตอ้างอิงสไลด์ (Slide) ที่พูดถึงรัฐขาดกรอบนโยบาย ที่จะขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาอย่างบูรณาการและเป็นรูปธรรมในส่วนของ การลดความเหลื่อมล้ำนะครับ จะเห็นว่าในสไลด์ (Slide) นี้ถ้าดูนี้ ดอกเตอร์กอบศักดิ์ ขออนุญาตเอ่ยนามท่านด้วย พูดถึงว่าโทน (Tone) ของการที่รัฐดำเนินการมันแยกกันเด็ดขาดระหว่างที่จะโปรโมท (Promote) ผมขออนุญาตบางส่วนถ้าพูดเป็นภาษาอังกฤษมันจะง่ายต่อความเข้าใจนะครับ ในส่วนที่เป็นเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งจริง ๆ แล้วทั้ง ๒ เรื่องนี้ ทั้งอินฟราสตรักเจอร์ (Infrastructure) นี่นะครับ เป็นทั้งเรื่องของการสนับสนุน การเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจและเรื่องคุณภาพชีวิตไปพร้อมกัน เพียงแต่ว่าเราจะมองทางด้านไหน

อีกเรื่องหนึ่ง คอมเพทิชันโพลีซี (Competition policy) ถ้าว่าไปแล้วนี่ครับ มันเรื่องของนโยบายแข่งขันทางการค้า ผมยังมองว่าเป็นเรื่องลดความเหลื่อมล้ำระหว่างผู้ประกอบการรายใหญ่อาจจะใช้อำนาจในการครอบงำตลาดหรืออำนาจเหนือตลาด ตรงนี้เป็นเรื่องความเป็นธรรมแล้วก็ลดความเหลื่อมล้ำกับผู้ประกอบการรายย่อยด้วยนะครับ อันนี้ผมขออนุญาตโยงไปถึงประเด็นที่เราถือว่าเป็นรอยเชื่อมระหว่างกัน ระหว่างการเจริญเติบโตกับการที่จะลดความเหลื่อมล้ำ หรือการกระจาย ซึ่งภาษาอังกฤษใช้คำว่าอินคลูซีฟโกรท (Inclusive growth) นี่นะครับ ก็คือว่าโตมีการกระจาย แล้วก็โยงไปที่เมื่อสักครู่ท่าน สปท. ท่านอดีตรัฐมนตรีรักษาได้พูดไว้ ผมเข้าใจว่าแผน ๑๒ นี่นะครับ อันนี้ผมเองในฐานะที่เป็นทีมงานในกระบวนการจัดทำแผน ก็ขอเรียนไว้นะครับว่าเราได้คำนึงถึงเรื่องของเซกเตอร์ (Sector) -----

หรือเรื่องของรายสาขา หรือประเด็นการพัฒนา ควบคู่ไปกับเรื่องพื้นที่นะครับ แล้วการจะทำแผน ๑๒ นอกจากจะคำนึงถึงยุทธศาสตร์ประเทศ ๒๐ ปีแล้ว เราพยายามจะทอนนะครับ ทอนให้ออกมาเป็นรูปธรรม เป็นประเด็นนะครับ และควบคู่ไปกับเรื่องการพัฒนาพื้นที่ที่มีความสำคัญแล้วโยงไปเรื่องที่เราเรียกว่าเป็นโปรแกรมบัตเจตติง (Program budgeting) แล้วขณะนี้กรอบในการจัดทำงบประมาณก็ออกมาแล้วกลุ่มใหญ่ ๆ มีอยู่ ๖-๗ กลุ่ม อย่างเช่น เรื่องของขีดความสามารถในการแข่งขันจะมี ๑๕ ประเด็นย่อยอยู่ในนั้น อันนี้เป็นเรื่องโปรแกรมบัตเจตติง (Program budgeting) ชัดเจน แล้วเรื่องพื้นที่เป็นเรื่องที่มีความสำคัญแล้วเราคงต้องไปแตะเรื่องการบริหารราชการแผ่นดินว่าเราจะจัดระบบว่าถ้าเรากระจายงบประมาณไปแล้วเราจะบริหารจัดการงบประมาณได้อย่างไรที่จะตอบโจทย์ที่เป็นทั้งปัญหาและการพัฒนาศักยภาพ

ในประเด็นที่ ๒ กลุ่มเศรษฐกิจเป็นกลุ่มที่ใหญ่มากนะครับ มีความซับซ้อน แล้วก็หลากหลาย การลดความเหลื่อมล้ำเป็นได้ทั้งเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเรื่องธรรมาภิบาล เราจะพบว่าสิ่งเหล่านี้เราต้องไปด้วยกันแล้วก็จะแบ่งปันกันอย่างไร ในขณะที่เศรษฐกิจขยายตัวและให้มีส่วนแบ่งที่สมกับการมีส่วนร่วม ก็หมายถึงว่าต้องเข้าไปออกแรง ประเด็นนี้ควบคู่ไปกับเรื่องของโอกาสอย่างที่อาจารย์สมชัยท่านได้ยกขึ้น เรื่องความรู้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี แล้วก็นวัตกรรมเป็นเรื่องที่สำคัญ แต่ผมสังเกตเท่าที่เห็น ยังไม่มีความชัดเจนว่าเราจะเอาเรื่องนี้ไปไว้ที่ไหน เรื่องการศึกษาหรือ ซึ่งผมคิดว่ากลุ่มที่น่าจะเหมาะที่สุดก็กลุ่มเศรษฐกิจนี้ละครับที่น่าจะดึงเรื่องนี้เข้ามาแล้วก็แนบแน่น แต่จริง ๆ แล้วเราไม่ได้ทำเรื่องวิจัย วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมไปเพื่อที่จะไปเมคมันนี่ (Make money) หรือว่าไปสร้างรายได้อย่างเดียว มันเป็นเรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิตไปด้วย อันนี้ผมขอยกเป็นประเด็นไว้

ประเด็นสุดท้ายนะครับ เรื่องสหกรณ์ อันนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมาก สหกรณ์นี้นะครับ โครงสร้างและกลไกของสหกรณ์ที่เราทำอยู่ดันมาอยู่กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แล้วเราก็พบว่ามันซับซ้อนมาก สหกรณ์ที่อยู่กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นสหกรณ์การเกษตรจะมีไม่เกิน ๒๐ เพอร์เซ็นต์ที่มีสถานภาพทางการเงินหรือว่าเพอร์ฟอร์แมนซ์ (Performance) ที่พอไปได้ นอกนั้นก็อยู่ในสภาพที่ไม่ดี แต่ในขณะเดียวกันเรามีสหกรณ์ที่อยู่นอกภาคเกษตร สหกรณ์การค้า ขออนุญาตเอ่ยนามครับ

สหกรณ์กรุงเทพ ซึ่งมีผลการดำเนินงานที่ดีมาก มีสมาชิกที่เข้มแข็งนะครับ หรือแม้กระทั่ง สหกรณ์ออมทรัพย์ จะเห็นว่าผลประกอบการของบางสหกรณ์ดีมากนะครับ บางสหกรณ์ มีผลกำไรสูงมากถึงขนาดเอาไปทำบุญได้เป็นร้อย ๆ ล้านบาท ตรงนี้เราคงต้องมาคิดว่าเราจะ ปรับโครงสร้างกลไกทั้งในแง่โพลิซีเมกเกอร์ (Policy maker) เรื่องโพรโมเตอร์ (Promoter) แล้วก็เรกูเลเตอร์ (Regulator) อย่างไร อันนี้สุดท้ายแล้วครับ เรื่องนี้ผมมองถึงเรื่องห่วงโซ่ มูลค่าหรือว่าแวลูเชน (Value chain) ที่เราได้ยินกันในแง่ของของคลัสเตอร์ (Cluster) สหกรณ์สามารถจะทำอะไรในการที่จะเชื่อมห่วงโซ่ของการทำธุรกิจระหว่างกันได้ ทั้งสหกรณ์การผลิต สหกรณ์การค้า ก็อยากให้พิจารณาในประเด็นนี้นะครับว่าถ้าโครงสร้าง และกลไกที่รัฐจะออกมา ทั้งผู้กำหนดนโยบาย ทั้งผู้สนับสนุน ส่งเสริม แล้วก็เป็นผู้ที่ คอยทำหน้าที่เรกูเลเตอร์ (Regulator) ด้วย อันนี้ก็จะเป็นเรื่องที่สำคัญมาก แต่ไม่น่าจะอยู่ที่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อน การปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ ดิฉันมีรายชื่อท่านผู้ขออภิปรายอีก ๔ ท่าน ท่านชูชัย ศุภวงศ์ ท่านเพิ่มพงษ์ เขาวลิต ท่านสันตศัถ์ย์ จรูญ งามพิเชษฐ์ ท่านชูชาติ อินสว่าง ขอเรียนเชิญ ท่านแรก ท่านชูชัย ศุภวงศ์ อดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ อดีตกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ และอดีตเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ขอเชิญค่ะ

นายชูชัย ศุภวงศ์ : ขอบพระคุณครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมต้องขอแสดงความขอบคุณและชื่นชมท่านอาจารย์สมชัย ฤชุพันธุ์ -----

แล้วก็ท่านดอกเตอร์กอบศักดิ์ ภูตระกูล ในฐานะอดีต สปช. ด้วยกันที่ทำความเรื่องปฏิรูปกันมาเป็นเวลาร่วมปีนะครับ แล้วส่วนของผมในฐานะที่เป็นรองประธานกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับที่ถูกคว่ำไปแล้วนะครับ รับผิดชอบในหมวดปฏิรูป ซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับคณะกรรมการปฏิรูปด้านต่าง ๆ ทุกด้านในสภาของ สปช. ก็มีความชื่นชมกับคณะกรรมการปฏิรูปด้านเศรษฐกิจอย่างมากทั้ง ๒ ชุด สิ่งที่เราได้ทำงานร่วมกันคือ สักส่วนที่เป็นสาระสำคัญในเรื่องของปฏิรูปเศรษฐกิจทั้งมหภาคและรายภาคบรรจุไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่นั่นไม่พอนะครับ เรายังได้บันทึกในเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญในแต่ละมาตราด้วยเหตุที่ว่ามีความกังวลว่าเมื่อไปเป็น พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญแล้วเจตนารมณ์อาจจะถูกเบี่ยงเบน และเมื่อมีเวลาเหลืออยู่เราก็ทำการร่าง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการปฏิรูปประเทศไทยที่คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญก็มอบให้ผมเป็นประธานชุดนี้ เมื่อทั้ง ๓ ส่วนออกมา คือ มาตราที่เกี่ยวกับการปฏิรูปในร่างรัฐธรรมนูญ บันทึกเจตนารมณ์ แล้วก็ร่าง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญ อย่างที่ผมกล่าวแล้วนะครับ ก็ฟังเสียงจากนักธุรกิจ ฟังเสียงจากผู้นำชุมชนในท้องถิ่นก็ได้แสดงความชื่นชม โดยนักธุรกิจบางท่านถึงกับบอกว่าถ้าชุดกระบวนการปฏิรูปเศรษฐกิจตามรัฐธรรมนูญที่ออกมา ตามร่าง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญที่ออกมาจะทำให้เราสามารถแข่งขันทางการค้ากับต่างประเทศได้ แล้วทางผู้นำชุมชนก็บอกว่าจะเป็นการสร้างประชาธิปไตยทางเศรษฐกิจครั้งสำคัญ ท่านประธานครับ ปกติที่ผ่านมาเรามักจะพูดถึงประชาธิปไตยทางการเมืองของนักเลือกตั้งนะครับ ขอประทานโทษ เราละเลยเพิกเฉยประชาธิปไตยการมีส่วนร่วม ประชาธิปไตยของท้องถิ่น และที่สำคัญที่แทบไม่เคยกล่าวถึงเลยคือ ประชาธิปไตยทางเศรษฐกิจที่ดอกเตอร์กอบศักดิ์ได้พูดถึงนะครับ ถ้ามองย้อนไปในอดีตก็จะมีท่านปรีดี พนมยงค์ ได้พูดถึงประชาธิปไตยทางเศรษฐกิจ ถ้ามองในปัจจุบันก็มีศาสตราจารย์ นายแพทย์ประเวศ วะสี ที่ได้พูดถึงนี้ไว้นะครับ ก็ด้วยเหตุที่ว่ามีความเหลื่อมล้ำกันมากเหลือเกินในสังคมไทย การที่เครื่องมือเหล่านี้ทำงานจะนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม ผมขอเสนอ ๓-๔ ประเด็นที่คิดว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนใน ๒๐ เดือนข้างหน้าครับ แต่ว่าที่ไม่กล่าวถึงก็มีความจำเป็นเช่นกัน

ประเด็นแรก ก็เป็นประเด็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจมหภาค และ ๓ ประเด็นที่เหลือนี้ก็ลงเศรษฐกิจรายภาค เศรษฐกิจมหภาคที่เป็นปัญหาสำคัญคือต้องแก้ปัญหาอำนาจเหนือตลาดที่นักวิชาการบางท่านพูดว่าทุนสามานย์ แต่ว่าอดีต สปช. เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ท่านมาทำให้ภาษาสุภาพขึ้น ท่านบอกว่าทุนสามานย์กับทุนไม่สามานย์ ทุนสามานย์นี้นำไปสู่การเกื้อกูลของระบอบเผด็จการรัฐสภาทุนสามานย์นะครับ ซึ่งสร้างความแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมอย่างมาก ประเด็นที่ผมเสนอก็คือต้องเร่งร่าง พ.ร.บ. ปรับปรุงแก้ไข พ.ร.บ. การแข่งขันทางการค้าออกมาโดยเร็วครับ เพราะฉะนั้นกลไกระหว่าง สปท. สนช. รวมทั้งกรม. จะเป็นจุดสำคัญที่จะต้องเร่งดำเนินการในเรื่องนี้นะครับ

ประเด็นที่ ๒ เป็นการปฏิรูประบบเกษตรพันธสัญญา อันที่จริงอาจารย์กอบศักดิ์ได้พูดในเรื่องนี้ไว้อย่างแจ่มชัดนะครับ ส่วนปฏิรูประบบเกษตรเดี่ยวท่าน สปท. ชูชาติ อินสว่าง เป็นตัวแทนเกษตรกรจะมาอภิปรายต่อจากผมอีกทีหนึ่ง ประเด็นสำคัญของสัญญาที่ไม่เป็นธรรมกับเกษตรกรนี้ผมคิดว่าต้องเร่งจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบเกษตรพันธสัญญาที่เป็นธรรมขึ้นมา องค์กรประกอบและรายละเอียดได้มีอยู่ในรายละเอียดแล้ว ก็ต้องเร่งผ่านการผลักดันร่าง พ.ร.บ. ต่าง ๆ ออกมา อันนี้ก็มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องประสานงานกับทาง สนช. เพื่อให้เครื่องมือต่าง ๆ เหล่านี้ออกมาทำงาน

ประเด็นที่ ๓ คือการเร่งปฏิรูปการเงินฐานราก ท่านเพื่อนสมาชิกและท่านประธานที่เคารพครับ ทุกภาคส่วนในสังคมมีสถาบันการเงินเป็นของตัวเองนะครับ แต่ว่าชุมชนขาดแคลนสถาบันทางการเงินและที่มักจะไม่เข้มแข็ง การวางเป้าว่าใน ๑๐ ปีข้างหน้าจะยกมาตรฐาน จะปฏิรูปประมาณ ๗,๐๐๐ แห่ง ผมคิดว่าไม่ทันการณ์นะครับ เป็นไปได้ไหมว่าย่นย่อระยะเวลาให้เหลือภายใน ๕ ปีนะครับ แล้วจากนี้ไปอีก ๒๐ เดือนข้างหน้าเราจะทำเป็นตัวอย่างสักจังหวัดละ ๑ แห่งได้ไหมครับ ๗๗ จังหวัดทั่วประเทศอาจจะยกเว้น กทม. เพื่อให้เห็นรูปธรรมของการปฏิรูปว่าสถาบันการเงินที่เป็นที่พึ่งได้ของชุมชนนั้นได้เกิดขึ้นแล้ว และพัฒนาการต่อไปในอนาคตอาจจะเป็นธนาคารสหกรณ์ หรือธนาคารเครดิตยูเนียนแบบต่างประเทศที่ไม่ใช่เชื่อมโยงกับธนาคารพาณิชย์ที่คนกังวลว่าจะดูทรัพยากรของชนบทเข้าสู่เมือง

ประเด็นที่ ๔ ประเด็นสุดท้าย ท่านประธานครับ เร่งปฏิรูปที่ดินในส่วนที่เราสามารถดำเนินการได้ อันที่จริงท่านนายกรัฐมนตรีท่านได้ดำเนินการไปก่อนหน้านี้แล้ว เราได้ยินข่าวที่น่าชื่นใจก็คือการมอบที่ดินให้ชุมชนที่แม่ทา จังหวัดเชียงใหม่ ท่านกำชับว่าอย่าไปขายต่อ จริง ๆ แล้วร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยสิทธิชุมชนในการจัดการที่ดินและทรัพยากรนั้นหรือเดิมเราเรียกว่าโฉนดชุมชนไม่สามารถเอาไปขายต่อได้ แต่ว่าให้สิทธิชุมชนสามารถทำกินได้ตลอดไป อันนี้จะแก้ปัญหาความยากจน ความเหลื่อมล้ำได้มาก เพราะร่าง พ.ร.บ. เกี่ยวกับธนาคารที่ดิน ๒ ฉบับนี้ต้องประสานงานเร่งรีบออกมาเพื่อแก้ปัญหาความทุกข์ยากและความเหลื่อมล้ำในสังคม

ประเด็นสุดท้ายครับท่านประธาน คือมาตรการทางภาษีโดยเฉพาะภาษีที่ดินที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ การศึกษาของอาจารย์อิทธิพล ศรีเสาวลักษณ์ บอกว่าประเทศสูญเสียไปปีหนึ่งประมาณ ๑๓๐,๐๐๐ ล้านบาทนะครับ เพราะว่าที่ดินกว่าร้อยละ ๗๐ ของประเทศไม่ได้ใช้อย่างคุ้มค่า ทำอย่างไรถึงจะเอาที่ดินต่าง ๆ เหล่านี้มาใช้อย่างคุ้มค่า ก็ต้องใช้กลไกและมาตรการทางภาษี ใน ๔ ประเด็นที่ผมเสนอนี้ผมเชื่อว่าใน ๒๐ เดือนข้างหน้าเราจะเห็นรูปธรรมของการปฏิรูปทางเศรษฐกิจและสร้างสิ่งที่เรียกว่าประชาธิปไตยทางเศรษฐกิจ ประเทศเราจะน่าอยู่น่าอาศัยยิ่งขึ้นครับ ขอบพระคุณครับ

นางสาววัลย์รัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอบพระคุณค่ะ ต่อไปเรียนเชิญท่านอดีตเลขาธิการ ป.ป.ส. นะคะ ท่านเพิ่มพงษ์ เชาวลิต เชิญค่ะ

นายเพิ่มพงษ์ เชาวลิต : กราบเรียนท่านประธาน สปท. ที่เคารพครับ กระผม เพิ่มพงษ์ เชาวลิต สปท. ๑๑๐ ขออนุญาตนำเรียนเสนอ ๑ ประเด็นครับ จากการที่เราดูเรื่องปัญหาเศรษฐกิจที่สำคัญอันหนึ่งที่ทางคณะทำงานได้ศึกษาพบว่า เรื่องความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาใหญ่ ปัญหาความเหลื่อมล้ำของบ้านเราเกิดขึ้นมานานแล้ว แล้วก็สาเหตุให้เกิดวิกฤติทางการเมืองหรือความมั่นคงของประเทศมาเป็นเวลานานหลายสิบปี ในความเหลื่อมล้ำอันหนึ่งเราต้องยอมรับว่าคนของเราส่วนใหญ่หรือประชากรจำนวนมากมีอาชีพทางเกษตรกรรม ไม่ว่าจะเป็นชาวนา ชาวไร่ ชาวสวนต่าง ๆ เหล่านี้ มีข้อมูลที่น่าสนใจของกรมชลประทานซึ่งผมได้อ่านพบมาแล้วก็คิดว่าเป็นสิ่งที่น่าสนใจอย่างมาก ถ้าเราไม่ปฏิรูปเรื่องนี้เราจะลดความเหลื่อมล้ำได้ยากมากนะครับ ข้อมูลนั้นปรากฏดังนี้ครับว่าประเทศไทยเรามีลุ่มน้ำอยู่ ๒๕ ลุ่มน้ำนะครับ มีลุ่มน้ำย่อยอยู่ ๒๕๔ ลุ่มน้ำ แล้วแต่ละปีจะมีฝนตกโดยเฉลี่ยถ้าคิดเป็นปริมาณน้ำได้ประมาณ ๗๓๐,๐๐๐ ล้านคิว ฝนที่ตกลงมาอาจจะซึมบ้าง ระบายบ้าง ลงไปในน้ำบาดาลบ้าง ก็ยังมีน้ำที่เหลืออยู่บนผิวดิน ๒๘๐,๐๐๐ ล้านคิว อันนี้ที่เหลือ แต่ความต้องการใช้น้ำในประเทศไทยของเรา ไม่ว่าจะเป็นเกษตรหรือการใช้การบริโภคก็ตีประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ ล้านคิว เรามีเขื่อนต่าง ๆ ทั้งหมด ขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ๑๗,๐๐๐ แห่งทั่วประเทศ เก็บน้ำได้เพียง ๘๐,๐๐๐ ล้านคิว คือครึ่งหนึ่งของปริมาณความต้องการใช้ แสดงว่าสิ่งที่สำคัญมาก น้ำประมาณอีก ๒๐๐,๐๐๐ ล้านคิวถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่มีการจัดการ เพราะฉะนั้นการดำเนินการทางเกษตรของเราเราจะพึ่งพาเรื่องธรรมชาติเป็นหลัก -----

ปีใดฝนฟ้าดีก็ไปได้ ปีใดฝนฟ้าแล้งก็ไม่สามารถดำเนินการได้ โดยเฉพาะระยะที่ผ่านมาระยะหลังท่านจะพบว่าปริมาณของฝนที่แล้งจะมีมากขึ้น ขึ้นอยู่กับการทำลายทรัพยากรธรรมชาติของเรา เพราะว่าฝนแต่ละปีประมาณ ๔-๕ เดือนเท่านั้น อีกประมาณ ๗ เดือน หรือ ๘ เดือนเราจะไม่มีฝนเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปีหน้าจะเป็นปีที่เราก็คงทราบอยู่แล้วว่าเรื่องฝน เรื่องน้ำน้อยจะมีปัญหามากขึ้น ภาวะการจัดการตรงนี้ผมคิดว่าการบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ เอาน้ำที่เหลือทิ้งไว้ ๒๐๐,๐๐๐ ล้านคิว ให้มาเก็บเข้ามาเพิ่มขึ้นตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญของการปฏิรูป เพราะถ้าเราปฏิรูปตรงนี้ได้จะพูดถึงการลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ รวมทั้งการเพิ่มรายได้ทำให้เศรษฐกิจในชนบทที่ดีขึ้นนะครับ ถ้ามองว่าจะดำเนินการอย่างไร จะสร้างเขื่อนขนาดใหญ่ก็คงเป็นไปได้ยากมาก มีแนวคิดอันหนึ่งที่ผมได้เห็นอยู่มี ๒-๓ แนวนะครับ อันหนึ่งก็ทางจังหวัดอุดรธานีซึ่งเป็นโมเดล (Model) ที่น่าสนใจที่ผมคิดว่าสมาชิกเราควรไปศึกษาคือการสร้างฝายคอนกรีต โดยให้ชาวบ้านระดมทุน ระดมแรงขึ้นมาแล้วสร้างฝายคอนกรีตเก็บรับน้ำ หรือว่าอีกอันหนึ่งที่จังหวัดน่านซึ่งหม่อมราชวงศ์ดิศนัดดา ดิศกุล ทางแม่ฟ้าหลวงท่านได้ทำไว้ก็คือการขุดบ่อรับน้ำ การให้ประชาชนจังหวัดน่านได้มีการขุดบ่อรับน้ำในแต่ละหมู่บ้านลึกประมาณ ๒-๔ เมตรสามารถเก็บรับน้ำได้ ผมคิดว่าแนวคิดตรงนี้มีความเหมาะสมกับทางด้านเศรษฐกิจพอเพียงของเราโดยใช้ธรรมชาติของตัวเองแล้วก็สามารถเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ถ้าดำเนินการแบบนี้ไปทุกหมู่บ้านทั่วประเทศผมคิดว่าเราสามารถจะเก็บรับน้ำที่ทิ้งไป ๒๐๐,๐๐๐ กว่าล้านคิวได้จำนวนหนึ่ง แล้วก็สมารถทำให้ในหมู่บ้านมีกินมีใช้และมีการทำเรื่องเกษตรแบบพอเพียงหรือทำเศรษฐกิจที่ใช้น้ำน้อย ตรงนี้ผมคิดว่าจะเป็นการปฏิรูปเรื่องการเกษตรอย่างแท้จริงซึ่งผมคิดว่าถ้าเราเน้นตรงนี้ได้ในข้อเสนอของ สปท. ซึ่งผมคิดว่าการเสนอของ สปท. เราอาจจะไม่จำเป็นต้องเสนอหลังจาก ๒๐ เดือนว่าจะทำอะไร ซึ่งเราได้พูดกันแล้วว่าถ้าเราสามารถเสนอข้อเสนอตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในช่วงที่เราดำเนินการทำงานอยู่ใน ๒๐ เดือนจะเป็นการปฏิรูปที่ได้ผลค่อนข้างมาก แล้วผมคิดว่าในรัฐบาลเองก็มีข้อสั่งการตรงนี้บ้างแล้ว แต่ผมคิดว่าในทางปฏิบัติหน่วยราชการได้มีการดำเนินการมากน้อยหรือไม่ อย่างไร แต่ตรงนี้จะเป็นการติดตาม และผมคิดว่าจะเป็นการปฏิรูปในระดับฐานรากอย่างแท้จริงครับ ขอขอบคุณครับ

นางสาววัลย์รัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอบคุณค้ะท่านเลขาธิการ ต่อไปนะคะเป็นท่านสันตศักย์ จรุงญู งามพิเชษฐ์ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อดีตสมาชิกวุฒิสภา และอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข กราบเรียนเชิญค้ะ อยู่ไหมคะ เชิญค้ะ

นายสันตศักย์ จรุงญู งามพิเชษฐ์ : กราบเรียนท่านประธาน สปท. ที่เคารพ กระผม นายสันตศักย์ จรุงญู งามพิเชษฐ์ สปท. ขอกราบเรียนต่อสภาแห่งนี้ ท่านพี่ เพื่อน และน้องที่ทรงเกียรติทุกท่าน กระผมเองก็อยู่ในสภานี้มาตั้งแต่ปี ๒๕๒๖ ก็เคยอยู่ กระทรวงการต่างประเทศเป็นเลขานุการรัฐมนตรี แล้วอยู่กระทรวงพาณิชย์ก็เคยเป็น รัฐมนตรี ตลอดจนเป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ก็พอที่จะทราบ ถึงปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็เป็นประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว เป็นประธานคณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ผมก็คิดว่าเรื่องปัญหา เศรษฐกิจของประเทศชาติในยามนี้เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องมาร่วมกันขับเคลื่อน เพื่อที่จะให้เป็นรูปธรรมที่สมบูรณ์ เพราะประเทศไทยนั้นมีทรัพยากรที่สมบูรณ์ทุก ๆ ประการ เรื่องของระบบเศรษฐกิจนั้นได้ครอบคลุมไปทั้งหมดนะครั้บ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ที่สำคัญก็การเงิน การคลัง การอุตสาหกรรม การเกษตร นวัตกรรม แล้วก็เรื่องของการท่องเที่ยว -----

ในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ นี้ผมจะกล่าวถึงเรื่องของการท่องเที่ยว ซึ่งถือว่าเป็นการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาโดยรัฐบาลแทบจะไม่ต้องลงทุน ในฐานะที่ผมเองก็อยู่เมืองพัทยามาโดยตลอด ผมเห็นความสำคัญว่าในการที่ครั้งหนึ่งเคยผลักดันให้โครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นรูปธรรม ในขณะนั้นมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ ๕ มีการรถไฟ การทำเรือ การนิคมอุตสาหกรรม และการทำเรือที่มาตาพุดและแหลมฉบัง บัดนี้เป็นฉบับที่ ๑๑ แล้วก็ยังไม่ไปถึงไหนเท่าไร เพราะมีทั้งรถไฟความเร็วสูง แล้วก็หลาย ๆ ประเภท แต่แหลมฉบังเป็นนิคมอุตสาหกรรมเบา ไร่ผลไม้ และนิคมอุตสาหกรรมหนักก็อยู่ที่มาตาพุด ขณะนี้มีถึง ๘,๐๐๐ โรงงานแล้วในรอบนี้คือภาคตะวันออก จริง ๆ แล้วการท่องเที่ยวมีทั่วประเทศ ซึ่งภูเก็ต หาดใหญ่ เชียงใหม่ พัทยา แต่พัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ ผมก็จะกล่าวถึงเรื่องใกล้ตัวว่าที่เห็นมานั้นขณะนี้เรื่องโลจิสติกส์ (Logistics) ต่าง ๆ ก็ยังไม่ค่อยขับเคลื่อนถึงไหน ก็มีทั้งรถไฟความเร็วสูง แอร์พอร์ตลิงค์ (Airport link) ซึ่งน่าที่จะเริ่มดำเนินการได้แล้วขณะนี้มันนักท่องเที่ยวปีละ ๙,๓๐๐,๐๐๐ คน มีโรงแรมถึง ๑๓๐,๐๐๐ ห้อง โดยประมาณรวมทั้งที่เกสต์เฮาส์ (Guest house) หรือคอนโดมิเนียมด้วย มากกว่าประเทศสิงคโปร์ทั้งประเทศ เพราะฉะนั้นเรื่องราวได้จากนักท่องเที่ยวถือว่าเป็นเงินตราต่างประเทศที่ไหลเข้ามา เรามีนักท่องเที่ยวจากรัสเซีย จากประเทศจีนมากันมากมาย ขณะนี้กำลังจะไฮซีซั่น (High season) นั่นก็คือนักท่องเที่ยวจะหนีหนาวมาเพื่อเข้ามาในการท่องเที่ยวครั้งนี้ ผมจะพูดถึงเรื่องอยู่ทะเลาะครับ สนามบินอยู่ทะเลาะเป็นสนามบินพาณิชย์นานาชาติ ซึ่งไม่ขึ้นกับกรมการบินพาณิชย์ ไม่ขึ้นกับการทำอากาศยาน แต่เป็นการดูแลของกองทัพเรือ ซึ่งงบประมาณมีน้อยนิด เมื่อก่อนนี้ห้องผู้โดยสารเข้าออกได้ ๔๐๐ คน เราก็ผลักดันกันจนกระทั่งรัฐบาลจัดให้มีเข้าออก ๑,๕๐๐ คน งบประมาณก็ไปส่วนหนึ่งแล้ว แต่คิดว่ากำลังจะรอเงินก้อนสุดท้ายไป และจะเปิดได้ในเดือนมิถุนายน ๒๕๕๙ เรื่องนี้เป็นเรื่องหลักที่สำคัญ เพราะว่ามีเครื่องบินชาร์เตอร์ไฟลท์ (Charter flight) เหมาลำ มาจากทั้งประเทศจีน ทั้งรัสเซีย ทั้งภาคตะวันออกกลางอะไรต่าง ๆ นั่นก็คือการที่จะต้องสนับสนุนและทำอย่างไรถึงจะให้สนามบินอยู่ทะเลาะที่อยู่ในการดำเนินการให้เป็นรูปธรรม ขณะนี้ขาดบุคลากรสำคัญไม่ว่า ตม. ศุลกากรอะไรต่าง ๆ ไม่เพียงพอ อีกทั้งถนนหนทางต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงมาถึงพัทยา ๔๐ กิโลเมตรนั้นก็ขอให้ขยายแล้วก็รีบดำเนินการในขณะที่กำลังจะเป็นไฮซีซั่น (High season) แล้ว นี่คือเงินตราต่างประเทศที่จะไหลเข้ามา ถึงแม้ว่าจะต้องมาพัฒนา

ใช้จ่ายเงินนั้น แต่การท่องเที่ยวก็เหมือนพี่ชายคนโต เงินทองที่ได้มานั้นส่วนหนึ่งก็เข้ารัฐบาล ส่วนหนึ่งก็ไปถึงทุกสาขาอาชีพ นักลงทุนก็คือการลงทุนสร้างโรงแรม และบุคลากร พนักงานต่าง ๆ หรือพ่อค้าแม่ขาย เกษตรกร มีรายรับทั้งสิ้นนะครับ ก็ขอฝากว่าผลักดัน สนามบินอยู่ตะเภาซึ่งเป็นสนามบินที่มีศักยภาพสูง มีความยาวถึง ๓,๒๕๐ เมตร ยาวกว่า ดอนเมืองซึ่ง ๓,๒๐๐ เมตร เดียวนี้ดอนเมืองรู้สึกว่าจะสร้างให้ยาวพอกันแล้ว ก็ฝากรัฐบาลว่า อันนี้เห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ แล้วถ้าได้แอร์พอร์ตลิงค์ (Airport link) ไปเชื่อมโยงกัน หรือแม้กระทั่งรถไฟความเร็วสูง -----

จะผ่านพิทญาไปสู่มาบตาพุดยิ่งดำเนินการได้เร็วเท่าไรก็ยิ่งดีนะครับ เพราะว่าแผนพัฒนาเศรษฐกิจ
ฉบับที่ ๕ ได้บรรจุไว้ เดียวนี้ไปถึงฉบับที่ ๑๑ แล้ว ยังมีอีกหลายเรื่องที่จะต้องผลักดันกันนะครับ
คิดว่าฝากเพื่อการพัฒนาปฏิรูปให้รวดเร็ว ก็ขอฝากรัฐบาลไว้เท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นางสาววัลย์รัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
คนที่สอง) : ขอบพระคุณมากค่ะ หลายแผนแล้วนะคะ ตั้งแต่แผน ๕ จนแผน ๑๑ แล้ว
นอกจากท่านชูชาติ อินสว่าง ดิฉันมีท่านดอกเตอร์ทวีศักดิ์ กอนันต์กุล เพิ่มมาอีกคนหนึ่ง
ตอนนี้ขอเรียนเชิญท่านชูชาติ อินสว่าง ก่อนนะคะ เชิญค่ะ ท่านเป็นประธานชมรมสหกรณ์
ภาคเกษตรแห่งประเทศไทย ขอขอบคุณค่ะ

นายชูชาติ อินสว่าง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม ชูชาติ อินสว่าง
สปท. ๐๔๑ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่าหนังสือ
ที่เห็นอยู่ในมือผม ๓-๔ เล่มนี้เป็นวาระการปฏิรูปเรื่องเศรษฐกิจ เฉพาะภาคเกษตรนี้เล่มโต
หนาถึง ๓๐๐ กว่าหน้า และอีกเล่มหนึ่งเป็นการปฏิรูประบบการเกษตรพันธสัญญาให้เป็นธรรม
และอีกเล่มหนึ่งกรอบการปฏิรูปเศรษฐกิจ ซึ่ง ๓ เล่มนี้ไม่รวมกับเรื่องอื่น ๆ อีกเยอะแยะ
ฝากกรรมาธิการซึ่งมีท่านประธานสมชัยและท่านดอกเตอร์กอบศักดิ์จะสำเร็จมาจน
ทุกวันนี้ต้องใช้ความวิริยะอุตสาหะพอสมควร ท่านประธานที่เคารพครับ การใช้เวลานั้น
ต้องทำความเข้าใจ ต้องเรียกคนมาเชิญมา เราเป็นแต่คุณอำนวย เราไม่ได้เป็นคุณอำนาจ
บางที่เขาก็มาบ้างไม่มาบ้างก็ไม่สามารถที่จะไปบังคับเขาได้ แต่การทำทั้งหลายทั้งปวงบางเรื่อง
จะต้องเรียนรู้เพิ่มเติม แม้กระทั่งต้องปรับเปลี่ยนแนวคิด แม้กระทั่งต้องปรับเปลี่ยน
พฤติกรรมเสียด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานครับว่าพี่น้องเกษตรกรผม
ทั้งประเทศ ๓๙ ล้านคน คิดเป็น ๖๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ของประชากรในประเทศไทย ขณะนี้
ประสบปัญหาเดือดร้อนเนื่องจากภัยแล้งและอีกหลาย ๆ อย่าง แต่ทั้งหลายทั้งปวงนั้นผมได้
กราบเรียนไปยังพี่น้องเกษตรกรผม โดยเฉพาะอย่างยิ่งชมรมสหกรณ์ภาคเกษตรแห่งประเทศไทย
ผมบอกว่า ณ วันนี้เราอย่าไปเรียกร้องอะไรมาก ขอให้เราใช้อุดมการณ์และวิธีการของสหกรณ์
มาใช้ให้เป็นประโยชน์ นั่นคือช่วยเหลือตนเองและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเป็นใหญ่ ผมกราบเรียน
ด้วยความเคารพว่าภัยแล้งคือคลื่นเข้ามาสู่ภาคเกษตรในประเทศไทย ถ้าเรานิ่งนอนใจอยู่
มัวแต่รอรับการช่วยเหลือจากรัฐบาลแล้ว รัฐบาลเองก็มีภาระล้นมือไม่สามารถช่วยเหลือได้

ทุกสิ่งทุกอย่าง ถ้าเราช่วยเหลือตัวเองได้ก็จะเป็นอันดีอย่างยิ่งสำหรับเรา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้คิดว่าถ้าเราจะช่วยเหลือตัวเองนั้นจะต้องมีองค์ประกอบ ๔ องค์รวมด้วยกัน

องค์รวมองค์แรก ก็คือส่วนราชการครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ณ วันนี้ ต้องตื่นตัว ต้องเข้มงวด ต้องให้ความสุขแก่พี่น้องประชาชนได้ วันนี้เกษตรกรเดือดร้อน ท่านต้องลงไปช่วย ท่านต้องลงไปดูแล ต้องลงไปค้นประเด็นปัญหาว่าปัญหาอะไรที่มันเกิดขึ้น นี่คือภาคแรก ถ้าราชการลงไปกระทำการ ลงไปดูแล ลงไปให้กำลังใจพี่น้องเกษตรกรแล้ว ผมเชื่อแน่ว่าจะช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรได้เยอะ

องค์ที่ ๒ ก็คือตัวของสหกรณ์เองหรือตัวของรัฐวิสาหกิจชุมชนเอง หรือตัวของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเอง หรือตัวของสันนิบาตสหกรณ์แห่งประเทศไทยเอง หรือแม้แต่ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแต่ละจังหวัดเอง ต้องลุกขึ้นมาทำงาน ลุกขึ้นมาช่วยกันที่จะทำภารกิจต่าง ๆ ช่วยรัฐบาลให้ประสบความสำเร็จได้ ณ วันนี้ ถ้าแต่ละสหกรณ์บอกว่าทำไม่ได้ แต่ละองค์กรบอกว่าทำไม่ได้ ขอความช่วยเหลือจากรัฐบาลไม่ได้หรือครับ ภัยแล้งก็มาต้องเรียกคนมาประชุม -----

ต้องเรียกคนมาระดมความคิดว่าเราจะทำอย่างไร ชุดบ่อได้ไหม เจาะน้ำบาดาลได้ไหม เอาเงินที่ไหน เงินไม่มี ราชการไม่มี เรามีไหม ถ้าเราไม่มีเพื่อนเรามีไหม สหกรณ์ภาคออมทรัพย์ มีเยอะแยะ สร้างเครดิตให้เขาเห็นไปเอามาเมื่อไรก็ได้ครับ ณ วันนี้ถ้าเรามีความตั้งใจ อยากจะทำ สำคัญเราไม่ทำแค่นั้นเอง นี่คืองค์ประกอบองค์ที่ ๒

องค์ประกอบองค์ที่ ๓ ก็คือตัวเกษตรกรเอง ณ วันนี้เขาก็แจ้งให้เราทราบแล้วว่าฝนไม่มี น้ำแล้ง น้ำต้นทุนถูกเอาไปใช้หมดเราจะทำอย่างไรกัน ทำไม่ได้แล้วทำอย่างไร ตะโกนร้องแรกแหกกระเชอบอกว่าทำไม่ได้ ๆ ก็อดตายแน่นอน ถ้าทำไม่ได้เขาบอกว่าให้ปลูกพืช น้ำน้อยได้ไหม ไม่เคยปลูก จะทำอย่างไร เมื่อไม่เคยปลูกเรียนรู้สิครับ ก็ต้องอาศัย ภาคราชการมาช่วยแนะนำส่งเสริมว่าถ้าปลูกถั่วอายุมันก็วัน ปลูกแล้วจะเอาไปขายที่ไหน ภาคราชการเขาก็จะมาช่วยเรา อันนี้คือสิ่งสำคัญที่ตัวเกษตรกรจะต้องเรียนรู้สำคัญที่สุด

องค์ประกอบองค์ที่ ๔ ก็คือสื่อมวลชน หรือสื่อสารมวลชน หรือสื่อสารต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสื่อจากรัฐไปเกษตรกร สื่อจากองค์กรไปเกษตรกร หรือสื่อจากทั่ว ๆ ไป ไปให้เกษตรกรได้เรียนรู้ ปรับเปลี่ยนวิถีคิด วิธีการทำงานใหม่ ต่อไปนี้จะฟุ่มเฟือยอย่างเก่าไม่ได้แล้ว ต้องขยันขันแข็ง ต้องมานะอดทน อย่างนี้เป็นต้น

เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนด้วยความเคารพว่าถ้าเราตื่นตัว ติดตาม กำกับ ดูแล และประเมินผล และให้กำลังใจซึ่งกันและกันนะครับ เราสามารถที่จะนำนโยบายที่ ท่านกรรมการเขียนไว้ทั้งหมด ๓-๔ เล่มนี้ไปปฏิบัติได้ ถ้าเราปฏิบัติได้อย่างที่เราจะเป็นผู้นำ ทางด้านอาเซียน (ASEAN) เลยครับ เราเป็นผู้นำโลกยังได้เลยเพราะเราเป็นครัวโลกอยู่ตรงนี้แล้ว ที่สำคัญที่สุดเราต้องทำ ถ้าเราไม่ทำวันนี้แล้วนะครับเราขอไม่ได้แล้ว ที่สหกรณ์ผมนะครับ พอภัยแล้งเข้ามาผมเรียกประชุมเลยครับ ๑. ปรับโครงสร้างหนี้ ๒. ลดอัตราดอกเบี้ย ๓. ถ้าใครกู้เงินไปชุดบ่อ ชุดสระ ชุดอะไร ต้องปลอดดอกเบี้ยให้ ๑ ปี ชุดบ่อ ชุดสระ เสร็จเรียบร้อยรีบเชิญประมงจังหวัดมาเอาปลาไปปล่อย เสร็จเรียบร้อยพอลถึงปีจับเอาปลาขึ้นมา ใช้เงินต้น ผมต้องให้ความรู้เขา ต้องให้กำลังใจเขา อย่างนี้เป็นต้นนะครับ ผมกราบเรียน ท่านประธาน ถ้าวันนี้เรายังไม่นำนโยบายไปปฏิบัติ ๓-๔ เล่มที่อยู่ในมือผมก็เหมือน เศษกระดาษว่างเปล่า พี่น้องเกษตรกรขณะนี้ครับ ไปถามที่ไหนเขาก็บอกว่าไม่ให้ทำนา ไม่ให้ทำนาแล้วปลูกถั่ว ให้ปลูกถั่วแล้วเอาไปขายที่ไหน ถ้าเราไปเห็นด้วยกับเขาเนี่ยครับ เออจริง อย่างนั้นถูกต้องไม่ได้ครับ เราต้องให้ความรู้เขา โดยเฉพาะลำดับอีกทีนะครับ

ภาคราชการ องค์กร ตัวเกษตรกรเอง แล้วก็สื่อ ถ้าสื่อให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ ให้การเรียนรู้เขา เขาประสบความสำเร็จแน่นอน

และสุดท้ายท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าพี่น้องเกษตรกรผมรายนะครับ ปัญหาซื้อเสียงไม่เกิดครับ เชื่อผมเถอะครับ ไม่ต้องไปซื้อเลยครับ เขาไม่เอาครับ เพราะเขามีสตางค์แล้วครับ

ประการที่ ๒ ถ้าพี่น้องเกษตรกรผมรวย เรื่องการสาธารณสุขก็ไม่ต้องไปยุ่ง วนวายใช้งบประมาณมากมายขณะนี้ สิ่งแวดล้อมก็ไม่ต้องไปกลัว

ประการที่ ๓ ถ้าพี่น้องเกษตรกรผมรวย เรื่องปรองดองไม่ต้องห่วงนะครับ ถ้ารวยแล้วรักกัน ทุกวันนี้ทุกคนจะหาเงินก็เลยมีความไม่ปรองดองกันเกิดขึ้น ผมขออนุญาต กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ ขอขอบคุณอย่างสูงครับ

นางสาววัลย์รัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอขอบคุณมากค่ะ ความหวังเราอยู่ที่เกษตรกรนะค่ะ ลำดับสุดท้าย ดิฉันกราบเรียนเชิญท่านดอกเตอร์ทวิศักดิ์ กอนันตกุล ท่านเป็นผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ เรียนเชิญค่ะ

นายทวิศักดิ์ กอนันตกุล : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายทวิศักดิ์ กอนันตกุล สมาชิก สปท. หมายเลข ๖๓ ผมขอขอบคุณท่าน สปท. สมชัย ฤชุพันธุ์ และ สปท. กอบศักดิ์ ภูตระกูล ที่ได้นำเสนอแนวทางปฏิรูปจาก สปช. ด้านเศรษฐกิจ ผมมี ๓ ประเด็นนะครับ ประเด็นเรื่องการหลุดพ้นจากมิดเดิล-อินคัม แทรป (Middle-income trap) ประเด็นเรื่องการใช้องค์ความรู้เพื่อเศรษฐกิจฐานรากแล้วก็ ข้อเสนอแนะครับ

ประเด็นแรกที่เกี่ยวข้องกับการหลุดพ้นจากมิดเดิล-อินคัม แทรป (Middle-income trap) นั้น ส่วนที่คิดว่าสำคัญแล้วยังไม่ได้ปรากฏอยู่ในรายงานนะครับ ก็คือการพยายามเปิดตลาดในประเทศให้กับอุตสาหกรรมไทยที่กำลังเจริญเติบโตหรือเป็นผู้ที่สร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ ๒ แห่ง -----

แห่งแรกก็คือการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ของประเทศ ซึ่งขณะนี้เรากำลังทำประเภทที่ว่าสร้างถนน สร้างท่าเรือ สร้างรถไฟฟ้า รถไฟทั่วประเทศ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ใช้เงินลงทุนมากมาย แม้ว่าบางวิธีอาจจะไม่ต้องใช้เงินภาษีของเราโดยตรง แต่ในที่สุดค่าบริการต่าง ๆ จะเป็นตัวที่จะชดใช้ในการลงทุนต่าง ๆ เหล่านั้น หากได้สามารถที่จะเชื่อมโยงการลงทุนขนาดใหญ่เหล่านี้เข้ากับอุตสาหกรรมภายในประเทศที่เข้มแข็ง แล้วก็ให้มีการทำงานร่วมกันระหว่างไทยและต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง ทางเลือกนี้จะเป็นทางออกอันหนึ่งที่จะทำให้เรามีเศรษฐกิจที่มั่นคงแล้วก็ได้โครงสร้างพื้นฐานมาใช้งาน นอกจากนั้นยังมีการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยในด้านอื่น ๆ ซึ่งกำลังจะเกิดขึ้นแล้วก็ใช้ตลาดของประเทศไทยได้อีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเครื่องมือแพทย์ อุปกรณ์คนพิการ อุปกรณ์การศึกษา เป็นต้น ตลาดของภาครัฐอีกส่วนหนึ่งก็คือเรื่องของการจัดซื้อจัดจ้างโดยทั่ว ๆ ไปของภาครัฐ ซึ่งปีหนึ่ง ๆ รัฐบาลกับรัฐวิสาหกิจซื้อของกันหลายแสนล้านบาท หากได้พิจารณาสินค้าซึ่งประเทศไทยได้เป็นผู้ผลิตแล้วก็ทำได้ดีมากขึ้น ๆ นั้น จะพบว่าผู้ประกอบการหลายคนที่มีนวัตกรรมพบว่าตลาดเริ่มแรกค่อนข้างจะลำบาก จึงสมควรที่จะเปิดโอกาสให้สินค้าไทยที่ได้มาตรฐานได้มีตลาดเริ่มแรกของสินค้าตัวเองให้กับภาครัฐโดยการจัดวิธีการที่ให้มีการซื้อโดยวิธีกรณีพิเศษ

เรื่องที่ ๒ เกี่ยวกับการใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และองค์ความรู้ต่าง ๆ เพื่อช่วยลดความเหลื่อมล้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคการเกษตร อันนี้ก็สอดคล้องกับท่านสมาชิกที่อภิปรายท่านที่แล้วนะครับ ซึ่งมีประเด็นมากมายว่าหากมีองค์ความรู้ให้กับเกษตรกร เกษตรกรต่าง ๆ ก็สามารถที่จะลดค่าใช้จ่ายในการทำการเกษตร เช่นลดการใช้ปุ๋ยเคมีหรือใช้ยาฆ่าศัตรูพืชที่เป็นพิษกับร่างกายน้อยลงหรือไม่ใช้เลย โดยใช้ทางเลือกตัวอย่างเช่น การเลือกใช้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณสมบัติต้านทานน้ำท่วมหรือว่าต้านโรคของพืชบางชนิด หรือว่าการใช้สารชีวพันธุ์อย่างเช่น ราบิวเวอร์เรีย (Beauveria bassiana) ทดแทนการใช้สารเคมีซึ่งเป็นพิษกับผู้บริโภค รวมทั้งเป็นพิษกับตัวเองด้วย เพราะฉะนั้นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปนั้นก็ย่อมที่จะเกี่ยวข้องกับการถ่ายทอดองค์ความรู้เข้าสู่ชุมชน การใช้กลไกวิสาหกิจชุมชนวิสาหกิจเพื่อสังคม ซึ่งเป็นกลไกที่เกิดขึ้นได้อย่างซ้ำ แต่ว่าจำเป็นที่จะต้องมีความระมัดระวังครับ

๙๒

สปท. ๘/๒๕๕๘

วิษุตา ๔๕/๒

อันสุดท้าย เกี่ยวกับข้อเสนอที่ผมใคร่ขอเสนอให้บรรจุในการอภิปรายในกลุ่ม คณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อันแรก ก็คืออยากจะขอให้บรรจุประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม ทั้งเพื่อเศรษฐกิจหลักและเศรษฐกิจฐานรากเข้าไปอยู่ใน กระบวนการของการพัฒนาเศรษฐกิจ ประเด็นที่ ๒ คือควรจะต้องคำนึงถึงการวิจัย และพัฒนาทั้งเพื่อให้ได้ความรู้พื้นฐานและการวิจัยประยุกต์ วิจัยสังคม และวิจัยนโยบาย เพื่อนำผลการวิจัยที่มีข้อมูลข้อเท็จจริงที่ดีมาประกอบในการตัดสินใจ ประเด็นที่ ๓ ควรจะเน้นให้ประเทศของเรานั้นมีระบบควบคุมคุณภาพการผลิต ซึ่งประกอบด้วย ศูนย์ทดสอบผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้มาตรฐานสากล การกำหนดมาตรฐานสินค้า การกำหนด กระบวนการให้ตรามาตรฐานของเราเป็นที่ยอมรับของทั่วโลก และระบบมาตรฐานวิทยา ของประเทศซึ่งเป็นแม่บทของการสอบเทียบเครื่องมือวัด

ประเด็นสุดท้าย ผมใคร่ขอให้ที่ประชุมคณะกรรมการว่าด้วยเศรษฐกิจนั้น อนุโลมนำข้อเสนอ สปช. วาระปฏิรูปที่ ๒๐ ซึ่งชื่อว่าระบบวิจัยเพื่อเป็นโครงสร้างพื้นฐาน ทางปัญญาของประเทศ แล้วก็วาระที่ ๒๑ คือระบบวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อเป็นโครงสร้างพื้นฐานทางนวัตกรรมของประเทศ แล้วก็วาระพัฒนาที่ ๘ คือการปฏิรูป ข้อมูลเพื่อการพัฒนาประเทศ ๓ วาระนี้อนุโลมนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการอภิปราย ในการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นางสาววัลย์รัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ ท่านสมาชิกคะ ที่ท่านดอกเตอร์ทวิศักดิ์ได้อภิปรายไปเป็นหน้าที่ ส่วนหนึ่งของเรา คือหน้าที่ของเรานอกจากจะขับเคลื่อนสิ่งที่ สปช. ทำมาให้แล้ว ก็คือ ตรวจสอบว่ามีประเด็นใดบ้างที่ไม่ได้อยู่ในเปเปอร์ (Paper) -----

ที่ สปช. ทำมาเราก็สามารถที่จะขอเพิ่มประเด็นเหล่านั้นเข้าไปได้อีกนะคะ ก็เป็นอย่างที่ท่านจะเพิ่มประเด็นเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีเข้าไปในเรื่องการปฏิรูปด้านเศรษฐกิจ อันนี้ก็เป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่ง เพราะฉะนั้นด้านอื่น ๆ ดิฉันก็ขอกราบเรียนฝากท่านสมาชิกทุกท่านไว้ว่าช่วยกรุณากลับไปดูว่าในด้านที่ท่านจะเข้าไปนั่งเป็นกรรมาธิการนั้น ถ้ามีประเด็นอะไรที่ สปช. ยังไม่ได้กล่าวถึงไว้ในเอกสารที่จะปฏิรูปเราก็สามารถเพิ่มเติมได้ค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

ดิฉันมีท่านสุดท้ายอีกท่านหนึ่งนะคะ ท่านขออภิปราย ท่านไพฑูริย์ หลิมวัฒนา ท่านเป็นที่ปรึกษานายก อบจ. ชุมพร ท่านมีเอกสารแจกด้วย แต่เนื่องจากเพิ่งส่งมา เราจะให้เจ้าหน้าที่ผลิตแจกคงจะเป็นหลังจากที่ท่านอภิปรายไปแล้ว เชิญท่านไพฑูริย์ค่ะ

นายไพฑูริย์ หลิมวัฒนา : กราบเรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ท่านสมาชิกขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศทุกท่านครับ กระผม ไพฑูริย์ หลิมวัฒนา สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ลำดับที่ ๑๑๑ ขอหารือท่านประธานในประเด็นเรื่องเศรษฐกิจชุมชน กระผมอดีตเป็นนายกเทศมนตรี ปัจจุบันที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร และสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอหารือในประเด็นข้อเท็จจริงซึ่งได้ประสบมากับตัวเอง เรื่องเกี่ยวกับบริษัทที่ผูกขาดตลาดในพื้นที่ในชุมชนจนในภาคปัจจุบันครับท่านประธาน พ่อค้า แม่ขาย ผมว่าไม่ใช่จังหวัดชุมพรจังหวัดผมจังหวัดเดียว มันโดนกระทบไปทั่วประเทศครับท่านประธาน พี่น้องประชาชนได้มาหากระผมที่บ้านบอกว่าท่านสมาชิก สปท. ช่วยดูในประเด็นนี้สักหน่อยหนึ่งที่บริษัทขายตรงไปตั้งอยู่ที่ชุมชนต่าง ๆ ทั่วประเทศนั้น ได้เอาไรต์เอาเปรียบพี่น้องประชาชนในชุมชนอย่างหนัก จนปัจจุบันพ่อค้า แม่ค้า ร้านค้าในชุมชน ในเขตเทศบาลก็ดี จะล่มสลายไปหมด คนเหล่านี้ท่านประธานครับ เป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศที่ทำมาหากินมีรายได้เล็กน้อย ๒๐๐ บาท ๓๐๐ บาท ๔๐๐ บาท ๕๐๐ บาท ที่พอจะพยุงชีวิตและครอบครัวของตัวเองให้อยู่ในสังคม ซึ่งในภาวะปัจจุบันเศรษฐกิจมันย่ำแย่ พื้นที่บ้านผมมียางพารา ปัจจุบันไม่มีคนตัด สิ่งทีกระทบรุนแรงที่สุดทราบไหมครับท่านประธาน ในบริษัทที่ขายตรงอย่างนี้ละครับ พุดตรง ๆ เลยครับ บริษัทเซเว่น อีเลฟเว่น (7-Eleven) เมื่ออาทิตย์ที่ผ่านมาผมก็ไปนั่งที่ตลาด ปรากฏว่าเขามาขายตรงอะไรรู้ไหมครับ กาแฟอาราบิก้า (Arabica) ทั้งร้อนและเย็นแล้วก็ยังมีน้ำแข็งปั่นอะไรปั่นต่าง ๆ ออกมาขายตรง กระผมถามไปว่าพนักงานที่แต่งเครื่องแบบเซเว่น อีเลฟเว่น (7-Eleven) ว่าน้องทำไมถึงทำอย่างนี้

ร้านค้าในตลาดที่เขาขายกาแฟเขาขายกาแฟเย็นหรือเครื่องดื่มต่าง ๆ น้องเขาบอกว่าเป็นนโยบายของบริษัท เมื่อขายในเซเว่น อีเลฟเว่น (7-Eleven) ไม่ได้ตามเป้าก็ต้องให้พนักงานออกมาเร่ขายกับพี่น้องประชาชนถึงบ้าน ถ้าอย่างนี้ต่อไปท่านประธานครับ มิจะต้องเอาอาหารกล่องละ ๒๘ บาท ๓๕ บาทเข้าไปขายถึงบ้านหรือครับท่านประธาน -----

ก็ขอฝากโดยเฉพาะสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศซึ่งมีอยู่ทั้ง ๒๐ กระทรวง และผู้ที่สามารถจะบันดาคาลตรงนี้ดูแลชุมชนตรงนี้ ดูแลพี่น้องประชาชนรากหญ้าตรงนี้ได้ ก็ขอฝากตรงนี้ไปยังท่านผู้เกี่ยวข้อง ก็คงจะมีเรื่องขอหารือกับท่านประธานคณะนี้ครับ ขอฝาก ท่านผู้ที่เกี่ยวข้องได้โปรดดูแลพี่น้องประชาชนซึ่งเป็นรากฐานส่วนใหญ่ของประเทศครับ ขอขอบคุณครับ

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอบพระคุณค่ะ ดิฉันก็เป็นห่วงเหมือนกัน ตัวเองก็เดินเข้าเซเว่น อีเลฟเว่น (7-Eleven) อยู่บ่อย ๆ แล้วก็มีความรู้สึกที่ว่าถ้าหากว่าสถานการณ์เป็นไปอย่างนี้แบบนี้ ร้านค้าโชห่วยทั้งหลายก็แทบจะไม่เหลือแล้ว อันนี้เป็นเรื่องที่ต้องฝากคณะกรรมการปฏิรูป ด้านเศรษฐกิจจริง ๆ ว่าการมองเศรษฐกิจอย่ามองแต่ภาพรวมและข้างบนใหญ่ ๆ เท่านั้น ข้างล่างเล็ก ๆ นี้สำคัญ เขาจะย่ำแย่กันหมดแล้ว เราก็ได้อภิปรายกันเรื่องการปฏิรูป ด้านเศรษฐกิจมาแล้วก่อนที่จะจบดิฉันจะกราบเรียนเชิญท่านดอกเตอร์สมชัย ฤชุพันธุ์ ว่าท่านมีความเห็นอะไรที่แสดงตอบจากการที่ท่านได้ฟังการอภิปรายของสมาชิกมา ตลอดเวลาเข้าจนถึงบ่ายนี้ ขอเชิญสัก ๕ นาทีค่ะ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : ขอขอบคุณท่านประธานและขอบคุณเพื่อนสมาชิกทุกท่านครับ ผมรู้สึกดีใจมากที่ผมได้มานั่งฟังวันนี้ ต้องขอขอบคุณสมาชิกทุกท่านที่อภิปราย ให้ความคิดเห็นต่าง ๆ ผมคิดว่าความคิดเห็นหลากหลายและเป็นประโยชน์มาก มีแง่มุมต่าง ๆ ขยายขอบความคิดผมไปเยอะ และผมก็ได้รับการเรียนรู้เยอะ ผมจะไม่ตอบเป็นประเด็น ผมจะขออนุญาตเก็บข้อเสนอแนะความคิดเห็นเหล่านี้ไปใช้ประโยชน์ในการพิจารณาในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเพื่อช่วยกันขับเคลื่อนต่อไปครับ ขอขอบคุณมากครับ

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอบพระคุณมากค่ะ ท่านยังทำงานอยู่กับเราต่อไปนะคะ แล้วก็คงจะดูแล ด้านเศรษฐกิจต่อ ขอกราบขอบพระคุณท่านสมชัย ฤชุพันธุ์ และท่านกอบศักดิ์ ภูตระกูล มากเลยคะที่วันนี้กรุณามาเป็นเหมือนกับวิทยากรให้ความรู้พวกเราและพวกเราก็ได้มีการอภิปรายกันอย่างหลากหลาย กราบขอบพระคุณมากค่ะท่านในนามของ สปท. นะคะ

ต่อไปจะเป็นการอภิปรายเพื่อเสนอวิธีการปฏิรูปประเทศในด้านพลังงาน
ในด้านพลังงานนี้เราได้เชิญท่านทองฉัตร หงส์ลดารมภ์ ประธานกรรมการ และท่านศิริ
จิระพงษ์พันธ์ เลขาธิการคณะกรรมการของสภาปฏิรูปแห่งชาติมาร่วมแสดงความเห็น
เจ้าหน้าที่กรุณาเชิญผู้ชี้แจงด้วยนะคะ เวลาประมาณสัก ๔๕ นาที ๒ ท่านจะพอไหมคะ
ขอบพระคุณค่ะ เรียนเชิญค่ะ

(ผู้แทนของคณะกรรมการปฏิรูปพลังงาน สภาปฏิรูปแห่งชาติ เข้าชี้แจง
ต่อที่ประชุม)

นายทองฉัตร หงส์ลดารมภ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อน
การปฏิรูปประเทศและท่านสมาชิก สปท. ที่เคารพ กระผมนายทองฉัตร หงส์ลดารมภ์
อดีตประธานคณะกรรมการปฏิรูปพลังงาน สภาปฏิรูปแห่งชาติ ต้องขอกราบขอบพระคุณ
ที่ทางสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศได้ให้เกียรติเชิญกระผมมาช่วยนำเสนอวาระ
การปฏิรูประบบพลังงานที่คณะกรรมการปฏิรูปพลังงานได้รวบรวม ศึกษา วิเคราะห์
ประเด็นปัญหาของระบบพลังงานของชาติในทุกมิติ และได้ประมวลจัดทำเป็นข้อเสนอ
แนวทาง และขั้นตอนการปฏิรูป และทำบลูพริ้นท์ ฟอ์ เซนจ์ (Blueprint for change)
เพื่อให้สัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมาย ท่านคงทราบดีอยู่แล้วนะครับว่าคณะกรรมการปฏิรูป
พลังงานในสภาปฏิรูปแห่งชาติคราวที่แล้วประกอบด้วยสมาชิก ๒๖ ท่าน -----

ได้แบ่งงานเป็นคณะอนุกรรมการ ๔ ชุด เพื่อศึกษา รับฟังข้อมูล ความเห็น และข้อเสนอแนะ จากหน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการ และกลุ่มตัวแทนผู้บริโภค และภาคประชาสังคม รวมทั้ง จัดสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในวงกว้าง ซึ่งประธานคณะอนุกรรมการประกอบไปด้วย คุณมนัญญา ศิริวรรณ เป็นประธานเรื่องทรัพยากรปิโตรเลียมและราคาพลังงาน ๒. คุณอัญชลิ ชวนิชย์ เป็นประธานเรื่องโครงสร้างระบบบริหารจัดการและกำกับกิจการพลังงานแห่งชาติ ๓. คุณวิบูลย์ คูหิรัญ เป็นประธานเรื่องกิจการไฟฟ้า และ ๔. คุณอลงกรณ์ พลบุตร เป็นประธานเรื่องพลังงานทดแทนและประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนที่กระผมจะกล่าวถึงข้อเสนอการปฏิรูป ผมใคร่ขออนุญาตท่านประธานนำเสนอวิดิทัศน์ ที่เกี่ยวกับบริบทของการปฏิรูปพลังงานเพื่อให้ข้อมูลงานโดยรวมของคณะกรรมการ ปฏิรูปพลังงานครับ ขออนุญาตครับ

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : เชิญฉายวิดิทัศน์ได้เลยค่ะ เจ้าหน้าที่ช่วยดูเสียงด้วยนะคะ (เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการเปิดพรีเซนเทชัน (Presentation))

นายทองฉัตร หงส์ลดารมภ์ : ท่านประธานที่เคารพครับ เนื้อหาสาระทั้งหมดของรายงานที่คณะกรรมการปฏิรูปพลังงาน สภาปฏิรูปแห่งชาติ ก็ได้รับการสรุปรวมในภาพรวมทั้งหมดตามที่ปรากฏในวิดีโอทัศน์นะครับ ทั้งหมดนี้ในรายละเอียดข้อมูลทั้งหลายที่นำมาสรุปย่อในวิดีโอทัศน์นั้นก็อยู่ในรีพอร์ต (Report) รายงานเล่มใหญ่ ซึ่งทางกรรมการได้นำเสนอ สปช. ไปแล้ว แล้วก็ได้นำเสนอไปที่คณะรัฐมนตรีเรียบร้อยแล้ว ก็เป็นส่วนที่ทาง สปท. จะได้พิจารณาหยิบยกสิ่งที่คิดว่าสำคัญในลำดับต่าง ๆ -----

ตามข้อพิจารณาของทาง สปท. แล้วใช้ในการที่จะดำเนินการในเรื่องขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศต่อไปครับ ต่อไปผมยังอยากจะขอหยิบยกเฉพาะประเด็นที่คิดว่าเป็นประเด็นสำคัญ ๆ มาเน้นให้ท่านสมาชิก สปท. ได้รับทราบตามความเห็นของคณะกรรมการการปฏิรูปพลังงานของ สปช. นะครับ ในเรื่องประเด็นและเป้าหมายของข้อเสนอปฏิรูป คณะกรรมการได้เสนอเป็นประเด็นการปฏิรูปทั้งหมด ๑๘ ประเด็นด้วยกัน โดยที่กำหนดเป้าหมายและหลักการสำคัญ ๆ ไว้ ๔ ประการนะครับ

ประการที่ ๑ ก็คือเรื่องของความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มบทบาทภาคประชาชน ซึ่งเราถือว่าบทบาทของการที่ภาคประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเรื่องของพลังงานของรัฐ หรือของชาตินั้นเป็นเรื่องจำเป็นและสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นในข้อเสนอในการปฏิรูปของคณะกรรมการการปฏิรูปพลังงานของ สปช. ทุกคณะอนุกรรมการจะเน้นในเรื่องของการเข้าไปมีบทบาทในการบริหารจัดการ

ประการที่ ๒ ซึ่งก็มีความสำคัญแล้วก็เป็นเป้าหมายหลักของเรา ก็คือการส่งเสริมการแข่งขันเสรีอย่างเป็นธรรม เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการ ผู้บริโภค และผู้บริหารได้มีส่วนในการแข่งขันกันอย่างเสรี และรักษาความเป็นธรรมในการแข่งขัน

ประการที่ ๓ เป็นเรื่องของการสร้างมิติใหม่ให้แก่พลังงานหมุนเวียน และการอนุรักษ์พลังงาน ซึ่งจะมีคณะกรรมการคณะหนึ่งทำเรื่องนี้โดยเฉพาะแล้วก็มีเนื้อหาสาระที่ได้นำเสนอในรายงานเป็นอย่างมากนะครับ

ประการที่ ๔ ประการสุดท้าย ซึ่งเราคิดว่าเป็นเรื่องของความจำเป็น เป็นเรื่องสำคัญที่จะช่วยลดความแตกแยกหรือความไม่เข้าใจ หรือความที่มีปัญหาต้องถกเถียงกัน ก็เกี่ยวกับเรื่องข้อมูล ซึ่งที่มาของข้อมูลต่าง ๆ ไม่ตรงกันบ้าง ไม่ใช่ข้อเท็จจริงบ้าง ไม่ถูกต้องบ้าง ไม่ครบถ้วนบ้าง เป็นสาเหตุของความสับสนวุ่นวายในเรื่องของการกำหนดนโยบายพลังงาน เราจึงเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องมีศูนย์ข้อมูลกลางที่เป็นอิสระ ทำการรวบรวมวิเคราะห์ เผยแพร่ข้อมูลด้านพลังงานให้แก่ทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่องและใช้ในการพิจารณาดำเนินการต่อไป ทั้งหมดนี้ก็เป็นประเด็นซึ่งเป็นเป้าหมายที่สำคัญในเนื้อหาของรีพอร์ต (Report) ของทางคณะกรรมการการปฏิรูปพลังงานครับ

ในส่วนของการเพิ่มบทบาทภาคประชาชน ทางคณะกรรมการเห็นว่าควรจะเปิดให้ภาคประชาชนเป็นกรรมการในคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ

และในคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมจัดทำพยากรณ์ความต้องการและแผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้า ให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารกองทุนพัฒนาไฟฟ้าและกองทุนพลังงานเพื่อสังคม และที่สำคัญที่เราเสนอด้วย ก็คือการใช้ประชาชนผลิต และจำหน่ายไฟฟ้าจากโซลาร์ (Solar) ในราคาที่เป็นธรรม ส่วนการส่งเสริมการแข่งขันเสรีอย่างเป็นธรรม ทางคณะกรรมการได้พิจารณาเสนอแนะให้ยกเลิกสูตรราคาน้ำมันที่อิงราคานำเข้า หรืออิมพอร์ตพาริตี (Import parity) และจำกัดการใช้เงินกองทุนน้ำมันในการอุดหนุนราคา ลดบทบาทกิจการที่มีการผูกขาด แยกการบริหารโครงข่ายและศูนย์ควบคุมระบบต่อส่งก๊าซธรรมชาติ สายส่งไฟฟ้าเป็นอิสระจากหน่วยผลิต -----

จัดหาและจัดจำหน่าย สนับสนุนการผลิตและซื้อขายไฟฟ้าอย่างเสรี พัฒนาโครงข่ายสายส่งไฟฟ้าเชื่อมกลุ่มประชาคมอาเซียนและภูมิภาคข้างเคียง ส่วนในประเด็นการสร้างมิติใหม่พลังงานหมุนเวียนและอนุรักษ์พลังงานนั้น ทางคณะกรรมการการปฏิรูปพลังงานได้เสนอให้ส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานในอาคารทั้งภาครัฐและเอกชนด้วยการบังคับใช้ระบบเอสโก (ESCO) หรือระบบบริษัทจัดการพลังงาน และข้อบัญญัติการใช้พลังงานสำหรับอาคารปฏิรูปกฎหมาย ด้านพลังงานทดแทน พลังงานหมุนเวียน และพลังงานชีวภาพให้มีการพัฒนาที่ทั่วถึงและอย่างมีประสิทธิภาพ แยกกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและกรมอนุรักษ์พลังงาน เพื่อประสิทธิผลในการดำเนินการ

และประเด็นที่สำคัญสุดท้าย ก็คือการสร้างศูนย์ข้อมูลด้านพลังงาน คณะกรรมการการปฏิรูปพลังงานมีความเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมาก และภาครัฐนำที่จะเริ่มดำเนินการและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ก็คือการสร้างศูนย์ข้อมูลด้านพลังงานให้เป็นหน่วยงานกลางที่เป็นอิสระ ทำการรวบรวม วิเคราะห์ เผยแพร่ข้อมูลด้านพลังงานให้แก่ทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน ทางคณะกรรมการได้พิจารณาแล้วก็เห็นว่าสิ่งซึ่งทางคณะกรรมการการปฏิรูปพลังงาน สปช. ได้ทำเสนอนั้นน่าจะให้ประโยชน์แก่ประชาชนและส่วนรวมเป็นอย่างยิ่งในการที่ให้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย กำกับและติดตาม การมีพลังงานที่มีคุณภาพเพียงพอต่อความต้องการในราคาที่เป็นธรรม ให้กิจการพลังงานมีประสิทธิภาพ โปร่งใส น่าเชื่อถือ และมีการแข่งขันที่เป็นธรรม ต้นทุนราคาพลังงานเทียบเคียงได้กับตลาดสากล ประชาชนเป็นผู้ผลิตไฟฟ้าเพื่อใช้เอง และขายส่วนที่เหลือในราคาที่เป็นธรรม ส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานและรักษาสิ่งแวดล้อม ให้ได้รับข้อมูลด้านพลังงานที่เชื่อถือได้และเป็นปัจจุบัน

ในประเด็นสุดท้าย ซึ่งทางกระผมและคณะอยากจะนำเสนอเพื่อให้ สปท. ได้พิจารณาดำเนินการเป็นการเร่งด่วน ก็คือ ๑. คณะกรรมการได้จัดทำแผนงาน วิธีการและกระบวนการ ที่เราเรียกโพรเซส แอนด์ ออกาไนเซชัน ดีไซน์ (Process and organization design) ไว้แล้ว รวมเป็นบลูพริ้นต์ ฟอว์ เซนจ์ (Blueprint for change) ที่สามารถนำไปดำเนินการได้ทันทีตามที่ปรากฏในรายงานฉบับสมบูรณ์ที่ได้นำเสนอไปแล้ว แล้วสามารถที่จะสรุปเป็นการเร่งด่วนได้ดังนี้ คือ ๑. มีความจำเป็นที่จะต้องตรากฎหมายใหม่ ๓ ฉบับ คือ พ.ร.บ. กองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ร.บ. สำนักงานข้อมูลพลังงานแห่งชาติ พ.ร.บ. พลังงานทดแทน

ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องรีบดำเนินการเพื่อให้การปฏิรูปพลังงานในเรื่องดังกล่าวนี้มีฐานที่มั่นคงและสามารถดำเนินการต่อเนื่องได้ ๒. แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายจำนวน ๕ ฉบับ ๑. พ.ร.บ. การส่งเสริมอนุรักษ์พลังงาน ๒. พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมที่เกี่ยวข้องพลังงาน ๓. พ.ร.บ. คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ๔. พ.ร.บ. การประกอบกิจการพลังงาน และ ๕. พ.ร.บ. ปีโตรเลียม

สุดท้ายนี้ก็จะมีโครงการซึ่งทางคณะกรรมการปฏิรูปพลังงาน สปช. ได้นำเสนอ ครม. ไปแล้ว และเห็นสมควรที่จะให้ได้มีการเร่งรัดติดตามให้มีการดำเนินการให้เป็นรูปธรรม คือ ๑. โครงการส่งเสริมการติดตั้งโซลาร์รูฟ (Solar roof) อย่างเสรี ๒. โครงการส่งเสริมยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทย และ ๓. การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลกลางด้านพลังงาน ทั้งหมดนี้ก็เป็นประเด็นซึ่งทางคณะกรรมการใคร่ขอเรียนนำเสนอต่อสภา สปท. ครับ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นางสาววัลย์รัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่สอง) : ขอบพระคุณท่านทองฉัตร หงส์ลดารมภ์ มากนะคะ ท่านใช้เวลาเพียงครั้งเดียว เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกสามารถที่จะอภิปรายได้นาน ดิฉันมีรายชื่อสมาชิกที่จะขออภิปรายอยู่เพียง ๓ ท่าน ท่านใดจะอภิปรายเพิ่มเติม เดี่ยวเจ้าหน้าที่กรุณาส่งชื่อเลยนะคะ ในมือขณะนี้ ๓ ท่าน พลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา ท่านเป็นผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ท่านศิริชัย ไม้งาม ท่านเป็นประธานสหภาพแรงงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ท่านวิทยา แก้วภราดัย เป็นอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข กราบเรียนเชิญท่าน พลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา เลยนะคะ เชิญค่ะ

พลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศผู้ทรงเกียรติที่เคารพทุกท่าน ผม พลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศลำดับที่ ๑๗๖ ขออภิปรายแผนการปฏิรูปด้านพลังงาน ขออนุญาตใช้ภาพถ่ายและเอกสารประกอบการอภิปราย โดยจะขออภิปรายใน ๒ ประเด็นครับ ประเด็นแรก จะกล่าวถึงพลังงานกับความมั่นคงของชาติ ประเด็นที่ ๒ จะขอเสนอแผนการปฏิบัติเพื่อการป้องกันมิให้เกิดปัญหาวิกฤติพลังงานของชาติในอนาคตอันใกล้นี้ครับ

ในประเด็นแรก พลังงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติ ซึ่งจะมีรายละเอียดอยู่ในแผ่นใสและเอกสารที่แจกให้ว่าพลังงานนั้นเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติทางด้านการทหาร และขีดความสามารถในการป้องกันประเทศ ถ้าเราไม่มีน้ำมันเชื้อเพลิงศักยภาพทางการรบของเรา ไม่ว่าจะเส้นทางบก ทางเรือ หรือทางอากาศ ก็จะไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ พลังงานกับความมั่นคงทางด้านศักยภาพ อำนาจการต่อรองระหว่างประเทศ ถ้าประเทศเราขาดพลังงานคงจะไม่สามารถต่อรองกับประเทศใด ๆ ในภูมิภาคนี้ได้ และพลังงานกับความมีศักดิ์ศรีและความภาคภูมิใจของคนในชาติ ถ้าเรามีพลังงานของเราเอง เราก็มีความภาคภูมิใจ แต่ถ้าเราต้องพึ่งคนอื่นเราก็คงไม่มีความภาคภูมิใจ และคงจะต้องหวาดผวายุ่งตลอดเวลา พลังงานกับความมั่นคงทางด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยภายใน ถ้าไฟฟ้าติด ๆ ดับ ๆ กล้องวงจรปิดก็คงจะใช้ไม่ได้ บ้านเรือนก็คงจะไม่สามารถที่จะอยู่อย่างมีความสุขได้ พลังงานกับความมั่นคงทางด้านสังคมก็เช่นเดียวกัน พลังงานกับความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจของชาติ แน่นนอนครับ ถ้าประเทศไทยของเราไม่มีไฟฟ้าหรือไฟฟ้ามืด ๆ ดับ ๆ

หรือไม่เพียงพอ หรือไม่มีความมั่นคง ก็คงไม่มีใครมาลงทุนสร้างโรงงานในประเทศไทย และพลังงานกับความมั่นคงทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ถ้าเราไม่เลือกใช้พลังงานให้ถูกต้องเหมาะสม เราจะเป็นการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และที่สำคัญที่สุดเป็นการทำลายทรัพยากรธรรมชาติที่เราจะต้องหวงแหนไว้ให้กับลูกหลานของเราเพื่อความมั่นคงของชาติของเราในอนาคต และพลังงานกับความมั่นคงทางการเมือง ถ้าพลังงานหมด พลังงานเกิดวิกฤติ แนนอนครับ ประชาชนก็จะลุกฮือก็จะมีปัญหาทางการเมืองด้วยเช่นเดียวกัน พลังงานกับความมั่นคงทางการลงทุนภาคอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว ถ้าประเทศไทยของเราไฟฟ้าติด ๆ ดับ ๆ โรงแรมก็ไม่มีไฟหรือโรงแรมทุกโรงแรม ต้องมีเครื่องกำเนิดไฟฟ้าของตัวเอง ค่าโรงแรมก็จะแพง การท่องเที่ยวก็จะแพง และแนนอนครับ ก็ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวอย่างแนนอน พลังงานกับการคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ (Logistics) แนนอนครับ ระบบขนส่งของเราที่กำลังจะมีนั้นส่วนใหญ่ก็ต้องใช้ไฟฟ้า เมื่อไฟฟ้าไม่มีหรือไฟฟ้าไม่เพียงพอ ไม่มีเสถียรภาพ การคมนาคมขนส่งและการโลจิสติกส์ (Logistics) ก็จะมีปัญหาเช่นเดียวกัน รวมถึงการจราจรทางอากาศด้วย พลังงานกับศักยภาพในการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี เทคโนโลยีก็ต้องใช้ไฟฟ้านะครับ ในเครื่องเทคโนโลยีทั้งหลาย ถ้าไฟฟ้าไม่มีความเสถียร เครื่องใช้ไฟฟ้าหรือเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ก็จะเสียหายเช่นเดียวกัน พลังงานกับการพัฒนาศักยภาพทางด้านทรัพยากรของชาติ ในการพัฒนาทรัพยากรของชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งพลังงานทดแทนนั้นถือว่า ประเทศไทยเรามีจุดแข็ง -----

เราสามารถพัฒนาศักยภาพบุคลากรของเราให้มีจุดเด่นในเรื่องนี้และเป็นจุดขายของประเทศไทยในภูมิภาคอาเซียน (ASEAN) เราอาจจะประกาศว่าประเทศไทยเราคือฮับ (Hub) แห่งพลังงาน ในขณะที่ สปท. ลาวเขาประกาศว่าเขาเป็นแบตเตอรี่แห่งเอเชีย เราขอเป็นฮับ (Hub) ทางด้านพลังงานของอาเซียน (ASEAN) ก็แล้วกันนะครับ พลังงานกับเตรียมความพร้อมในการที่อาจจะเข้าสู่ภาวะสงครามที่อาจจะเกิดขึ้นในบางภูมิภาคของโลกได้ ถ้าเราพึ่งแหล่งพลังงานจากต่างประเทศถ้าเกิดวิกฤติทางด้านการเมืองในประเทศนั้น ๆ หรือทางขนถ่ายน้ำมันหรือว่าก๊าซมาก็จะมีปัญหาเช่นเดียวกัน และพลังงานกับเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเรา และสุดท้ายพลังงานเราต้องตัดสินใจในทางเลือกของชาติของเราว่าระหว่างวิกฤติกับโอกาส ถ้าเราตัดสินใจถูกก็เป็นโอกาสของเรา ถ้าเราตัดสินใจผิดก็เป็นวิกฤติของเรานั้นเอง

ประเด็นที่ ๒ จะขอกล่าวถึงเรื่องการป้องกันการเกิดวิกฤติพลังงานของชาติ จากข้อมูลที่ได้แจ้งให้แหล่งก๊าซธรรมชาติในประเทศไทย ตามเอกสารที่แจ้งจะเห็นได้ว่า ก๊าซธรรมชาติในอ่าวไทยจะเริ่มสูบได้น้อยลงไปเรื่อย ๆ และจะหมดในอีกประมาณ ๑๕ ปีข้างหน้า อันที่จริงแล้วสัญญาณบอกเหตุได้เริ่มเกิดขึ้นแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ เพราะปริมาณก๊าซที่สูบได้ขึ้นมาใช้ลดลงและต้องนำก๊าซธรรมชาติเหลวเข้ามาเสริมทดแทน ในขณะที่ความต้องการใช้ก๊าซธรรมชาติเพิ่มขึ้นทุกปี ปีละประมาณ ๒ เพอร์เซ็นต์ จึงทำให้เป็นแรงบวกทั้งสองในการที่จะต้องเพิ่มขึ้นการนำเข้าปริมาณก๊าซธรรมชาติเหลวที่มีราคาแพงจากต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น และก๊าซธรรมชาติที่ถูกนำมาใช้มากที่สุดก็คือใช้ในการผลิตกระแสไฟฟ้า ในขณะที่ความต้องการใช้กระแสไฟฟ้าก็เพิ่มขึ้นเฉลี่ย ๔ เพอร์เซ็นต์ต่อปี ทำให้ในอีกประมาณ ๑๐ ปีข้างหน้าปริมาณก๊าซธรรมชาติที่เราใช้มากกว่าครึ่งหนึ่งต้องสั่งนำเข้ามาจากต่างประเทศซึ่งมีราคาแพงมากกว่าก๊าซธรรมชาติที่ขุดเจาะได้ในอ่าวไทยมากถึง ๒-๓ เท่าตัว อันจะส่งผลให้ราคาค่ากระแสไฟฟ้าจะต้องสูงขึ้นอีกมากอย่างมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ทางเลือกที่จะแก้ไขวิกฤติภาวะขาดแคลนนี้เพื่อความอยู่รอดของชาติ ทางเลือกหนึ่งก็คือ การทดแทนการนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลวด้วยโรงไฟฟ้าชีวมวล ซึ่งมีค่าของกระแสไฟฟ้าถูกกว่าการผลิตด้วยก๊าซธรรมชาติเหลวที่นำเข้าจากต่างประเทศ และอันจะเป็นประโยชน์ทั้งต่อผู้ใช้ไฟฟ้า ต่อการเพิ่มจีดีพี (GDP) ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ และกระแสเงินสดหมุนเวียนในชุมชน เป็นประโยชน์ในการปลูกพืชพลังงานในพื้นที่นอกเขตชลประทานและเป็นการแก้ไขปัญหาภัยแล้งอย่างยั่งยืน ซึ่งพื้นที่นอกเขตชลประทาน

มีมากถึง ๖๐-๗๐ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่การเกษตรทั่วประเทศ และเป็นการแก้ไขปัญหาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ จะได้ไม่เป็นภาระของรัฐบาลที่จะต้องมาอุดหนุนราคาพืชไร่หรือผลผลิตทางการเกษตรที่มีปัญหาอยู่อย่างทุกวันนี้ และที่สำคัญเกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้กับเกษตรกรในชนบท เป็นแหล่งส่งเสริมเศรษฐกิจรากฐานให้บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม และสิ่งที่ผมนำเสนอมาทั้งหมดนั้นสามารถเกิดได้ง่ายมากเลยครับ และสามารถทำได้ทันทีและไม่ต้องใช้งบประมาณของทางราชการด้วยครับ หน่วยงานที่รับผิดชอบก็คือสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน นำเสนอในประเด็นยุทธศาสตร์เหล่านี้ ต่อปลัดกระทรวงพลังงานเพื่อนำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานให้นำเข้าคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติหรือเรียกว่า กพช. เพื่อจะให้ความเห็นชอบเมื่อ กพช. ให้ความเห็นชอบ คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานหรือเรียกว่า กกพ. ก็เป็นผู้ออกประกาศเพื่อใช้ปฏิบัติได้ทันที ซึ่งรัฐบาลไม่ต้องใช้งบประมาณ ประชาชนผู้ใช้ไฟได้ประโยชน์ ได้ใช้ไฟราคาถูก และที่สำคัญประชาชนทั้งประเทศได้มีส่วนร่วมในการผลิตกระแสไฟฟ้าเพื่อความมั่นคงของชาติอย่างยั่งยืนครับ ขอจบการนำเสนอครับ

นางสาววัลย์รัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอบพระคุณมากนะคะ สำหรับข้อมูลที่ทำมาดีมากเลยคะ แต่ว่าในรายละเอียดท่านคงจะต้องนำไปแสดงในคณะกรรมการอีกทีนะคะ เพราะเป็นข้อมูลที่จะช่วยให้เกิดผลทางปฏิบัติอย่างรวดเร็ว ดิฉันกราบเรียนเชิญท่านที่ ๒ คือท่านศิริชัย ไหมงาม ท่านประธานสหภาพแรงงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เชิญคะ อยู่ไหมคะ ท่านเสียบัตรได้นะคะ เชิญคะ

นายศิริชัย ไม้งาม : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายศิริชัย ไม้งาม ประธานสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย สปท. ลำดับที่ ๑๕๒ ก่อนอื่นนะครับ ผมเองต้องขอชื่นชมในคณะกรรมการปฏิรูปพลังงาน ซึ่งได้จัดทำรายงานซึ่งเป็นส่วนสำคัญต่อเรื่องพลังงานของประเทศ แต่ผมนั้นขอแสดงความคิดเห็นในประเด็นความหวังใยในเรื่องของกิจการไฟฟ้าของประเทศ ซึ่งพลังงานไฟฟ้านั้น มีลักษณะผูกขาดโดยธรรมชาติ เป็นกิจการที่เกี่ยวข้องกับสาธารณูปโภคที่จำเป็นจะต้องมีการจัดการอย่างเป็นธรรมและยั่งยืน โครงสร้างกิจการไฟฟ้าของประเทศได้มีการเปลี่ยนแปลงมาโดยตลอด แต่ขณะนี้ใช้โครงสร้างรูปแบบเอนฮานด์ ซิงเกิล บายเยอร์ (Enhanced Single Buyer) หรืออีเอสบี (ESB) ซึ่งถือว่าเป็นระบบที่ดีและเหมาะสมกับประเทศไทยที่มีการมุ่งเน้นในเรื่องของระบบไฟฟ้าของประเทศให้มีความมั่นคง บริหารต้นทุนค่าไฟฟ้า โดยมองประชาชนเป็นศูนย์กลาง และให้เกิดความเป็นธรรมต่อผู้ประกอบการในกิจการไฟฟ้า การเปิดเสรีกิจการไฟฟ้านั้นเป็นสิ่งที่ผมเองยังไม่ได้รับฟังว่าจะใช้รูปแบบใด นี่คือนี่ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงจะยกเลิกในโครงสร้างอีกโครงสร้างหนึ่ง ควรจะมีความชัดเจนในเรื่องนี้ ในเรื่องทีขณะนี้รูปแบบเอนฮานด์ ซิงเกิล บายเยอร์ (Enhanced Single Buyer) นั้นถูกดำเนินการในการประมูลโรงไฟฟ้า โดยคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานที่จะทำหน้าที่ในการดูแลระบบไฟฟ้าของประเทศให้มีความมั่นคง บริหารต้นทุนค่าไฟฟ้า และที่สำคัญการประมูลหลายครั้งที่ผมเองไม่สบายใจก็คือความเคลือบแคลงสงสัยของสังคมว่าการทำหน้าที่ขององค์กรกำกับดูแลนั้นได้ยึดถือในเรื่องของความโปร่งใสและเรื่องของธรรมาภิบาลเพียงใด ซึ่งเรื่องนี้ผมเองได้มีโอกาสนำเรียนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาโดยตลอด แล้วก็ได้เห็นว่าการตัดสินใจของการประมูลโรงไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ซึ่งอาจจะเอื้อให้กับบริษัทไฟฟ้าเอกชน ในเรื่องนี้ไม่มีมาตรการใด ๆ เลยที่จะลงโทษในการปฏิรูปที่จะเกิดขึ้น ซึ่งผมหวังว่าเราเองคงจะได้สร้างความเชื่อถือและได้รับการยอมรับจากสังคมโดยรวม

ในเรื่องของประเด็นที่บอกว่าจะลดการผูกขาดในกิจการรัฐ ซึ่งไฟฟ้านั้นเป็นการผูกขาดโดยธรรมชาติอยู่แล้ว เราจะเปลี่ยนการผูกขาดโดยรัฐไปเป็นการผูกขาดโดยเอกชนหรือครับ นี่คือนี่ที่สำคัญ ถ้าเป็นหน่วยงานที่รัฐดูแล รัฐก็ต้องทำเพื่อประโยชน์ของประชาชน วันนี้กิจการไฟฟ้าของประเทศได้มีการให้เอกชนถือสัดส่วน ๕๕ เปอร์เซ็นต์ รัฐมีสัดส่วนเพียงแค่ ๔๕ เปอร์เซ็นต์ นี่คือการเปลี่ยนการผูกขาดไปเรียบร้อยแล้ว

เราจะทำอย่างไรที่จะป้องกันการผูกขาดว่าจะผูกขาดโดยรัฐหรือผูกขาดโดยเอกชน ซึ่งในเรื่องของกิจการไฟฟ้าผมเรียนยืนยันว่าไม่ใช่การทำธุรกิจ เพราะไฟฟ้านั้นเป็นสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาอย่างรอบด้าน เพราะการปฏิรูปไฟฟ้านั้น ถ้าเกิดทำไม่ดีจะสร้างความล้มเหลว และเกิดความผิดพลาดเสียหายอย่างรุนแรง ซึ่งเกิดขึ้นมาแล้ว ในหลายประเทศที่มีการเปิดเสรีกิจการไฟฟ้าโดยขาดการวางแผนที่รอบคอบ และที่สำคัญคือ ระบบไฟฟ้านั้นขาดความมั่นคง ไม่มีเสถียรภาพ ประชาชนต้องจ่ายค่าไฟฟ้าที่สูงขึ้น เพราะประโยชน์สูงสุดของเอกชนคือมุ่งหวังกำไรครับ เราจะแก้ไขอย่างไร

ส่วนอีกประเด็นหนึ่งครับ คือประเด็นในเรื่องของการแยกระบบส่งไฟฟ้า และศูนย์ควบคุมออกจากหน่วยงานของรัฐ เราต้องยอมรับว่าไฟฟ้าพูดถึงเรื่องความมั่นคง ดังนั้นรัฐต้องมีกำลังผลิตอย่างน้อย ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แต่การผลิตกระแสไฟฟ้าจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงเรื่องของความมั่นคงของระบบไฟฟ้าและความพอเพียง ซึ่งเรื่องนี้ถ้ามีการแยกออกของประเทศไทยจะทำให้ศูนย์ควบคุมระบบไฟฟ้าหรือแม้กระทั่งสายส่งไฟฟ้านั้นจะดำเนินการโดยหน่วยงานใด เอาเพียงแค่วันนี้องค์การกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าได้รับการกิจของการไฟฟ้าไปหลายเรื่องยังไม่ไหวเลยครับ นี่คือนี่ที่ผมเองก็อยากจะมีโอกาสได้รับฟัง

และอีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องของในกรณีที่เกิดภาวะฉุกเฉิน การที่มีการรวมระบบไฟฟ้า ระบบส่ง และศูนย์ควบคุมนั้น เป็นการสร้างพลังที่จะแก้ไขปัญหาในช่วงฉุกเฉินได้เป็นอย่างดี แต่ถ้าเมื่อมีการแยกกันเมื่อไร การสั่งการและการที่จะกู้สถานการณ์กลับคืนมานั้นเป็นเรื่องที่ยาก ดังนั้นผมพยายามถามหลายครั้งกับประเด็นเรื่องกิจการไฟฟ้าว่าเป็นการแปรรูปหรือเปล่า เราเองอยากเห็นการปฏิรูปครับ แต่ไม่ใช่เป็นเรื่องการแปรรูป เพราะวันนี้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยนั้นยังคงความเป็นรัฐวิสาหกิจ ผมเองยืนหยัดและต่อสู้เรื่องนี้มาโดยตลอด เพื่ออยากจะทำให้กิจการไฟฟ้าของประเทศนั้นเป็นกิจการของรัฐเพื่อทำหน้าที่บริการประชาชน

สุดท้ายครับ ผมยืนยันว่าการปฏิรูปกิจการไฟฟ้านั้นผมเห็นด้วยถ้าจะทำให้ประโยชน์สาธารณะ และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่จะทำเพื่อประโยชน์ของเอกชนและกลุ่มทุนผมขอขอบคุณครับ สวัสดีครับ

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่สอง) : ขอบพระคุณค่ะ คงเป็นประเด็นที่ฝากคณะกรรมการปฏิรูปด้านพลังงานไปนะคะ เรื่องการผูกขาดกับการแข่งขันอย่างเสรี ซึ่งคณะ สปช. ได้เสนอเอาไว้ ต่อไปท่านที่ ๓ เรียนเชิญท่านวิทยา แก้วภราดัย ค่ะ

นายวิทยา แก้วภราดัย : ท่านประธานสภาที่เคารพ ก่อนที่จะเข้าเรื่องรายงานของการปฏิรูปด้านพลังงาน ผมขออนุญาตที่จะหารือท่านประธานเป็นการเบื้องต้นสัก ๒-๓ เรื่องก่อนนะครับ

เรื่องที่ ๑ ผมคิดว่าที่ท่านประธานได้มีดำริให้มีการลงชื่อก่อนการอภิปรายก็เป็นเรื่องที่ดีครับ จะได้รับรู้ลำดับว่าใครจะอภิปรายเมื่อไร

เรื่องที่ ๒ ส่วนดำรงจะให้พิมพ์มาด้วยว่าจะอภิปรายอะไร ผมคิดว่าผมไม่เคยเจอครับ แล้วก็คงเป็นเรื่องยุ่งยาก เพราะไม่เช่นนั้นแล้วท่านประธานอาจไม่ต้องนัดประชุมเลยครับ ให้พวกผมพิมพ์คำอภิปรายมาส่งท่านประธาน ท่านประธานก็ส่งฝ่ายเจ้าหน้าที่กรอง กรองทั้งหมดก็ส่งไปปฏิรูปกัน ไม่มีสภาที่ไหนหรือครับส่งคำอภิปรายก่อนที่นี้ไม่ได้ส่งงานวิจัยนะครับ เป็นงานที่จะต้องแสดงความคิดเห็นและรับฟังฝ่ายอื่นเพื่อออกความคิดเห็นไปด้วย

ประการที่ ๓ ผมคิดว่าเอกสารที่ประกอบการพิจารณา ถ้าจะกรุณานะครับคือทางสภาเราถ้าทำเร็วกว่านี้หน่อยนะครับ เพราะเมื่อสักครู่ก่อนเข้าเรื่องการปฏิรูปด้านพลังงาน ผมก็อ่านไม่ทันนะครับเพราะเพิ่งได้รับแจก พู้งนี้เราจะอภิปรายเรื่องที่ทางคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเขาเตรียมที่จะฟังความคิดเห็นจากพวกเรา ถ้าเป็นไปได้ครับรายงานเบื้องต้นจากสภาที่รวบรวมดูครับว่าคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเขาทำอะไรไปบ้าง เขาคิดอะไรไว้บ้าง เราจะได้ต่อยอดได้ในการแสดงความคิดเห็นนะครับ อันนี้ขอความกรุณาว่าเอกสารที่ใช้ประกอบการประชุมแต่ละครั้งถ้าเร่งมาก่อนสักนิดก็จะได้มีเวลาเตรียมตัวครับ

ท่านประธานครับ ผมต้องขอขอบพระคุณท่านทองฉัตร ขออนุญาตที่เอ่ยนามในฐานะประธานกรรมาธิการการปฏิรูปพลังงาน สภาปฏิรูปแห่งชาติ ที่ได้รายงานต่อสภาเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งหัวข้อประเด็นที่ท่านพูดถึงเรื่องการให้ข้อมูลข้อเท็จจริงกับประชาชน เพราะเรื่องพลังงานเป็นเรื่องใหญ่ เป็นวิถีชีวิตที่ใหญ่ แล้วก็นับวันจะก้าวสู่ความขัดแย้งมากยิ่งขึ้น ๆ ท่านประธานถ้าติดตามในช่วง ๒ ปีที่ผ่านมาี้กระบวนการต่อสู้ภาคประชาชนเรื่องพลังงานออกมาเยอะมากครับ เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกันมา เพราะด้านหนึ่งที่ท่านพูด ท่านประธานได้รายงานเมื่อสักครู่ก็คือด้านการให้ข้อมูลกับภาคประชาชน -----

มีข้อมูลอีกเป็นจำนวนมากครับ กลายเป็นข้อมูลที่ยังไม่ได้เปิดเผยโดยหมดจด ฐานข้อมูล
ที่ผู้บริโภคหรือประชาชนจะรับรู้รอบด้านก็ไม่เกิดขึ้น เมื่อข้อมูลไม่เกิดขึ้นจินตนาการ
ภาคประชาชนก็เกิดขึ้นมากมายครับ จนบางครั้งผมก็ฟังทั้ง ๒ ด้านแล้วก็เกิดความสับสน
ยกตัวอย่างเช่นท่านประธานครับ เขาบอกว่าในอ่าวไทยมีก๊าซ มีหลุมน้ำมันเยอะมาก
บางข้อมูลบางฝ่ายยืนยันเยอะจนประมาณกันว่าน้ำมันในอ่าวไทยมากกว่าประเทศซาอุดีอาระเบีย
ซึ่งผมก็คิดว่ามันเป็นไปไม่ได้ครับ แต่จำนวนหลุมที่นับแล้วมันมากกว่าประเทศซาอุดีอาระเบียจริง ๆ
คราวนี้ปัญหาว่าภาครัฐเราให้ข้อมูลกับภาคประชาชนอย่างไร มีคนส่วนหนึ่งเชื่อตามครับว่า
เมื่ออ่าวไทยมีหลุมน้ำมันถึง ๖๐๐-๗๐๐ หลุมมันก็น่าจะมากกว่าประเทศซาอุดีอาระเบีย
แต่อีกฝ่ายหนึ่งก็ได้แย้งครับ หลุมน้ำมัน หลุมแก๊สในอ่าวไทยเหมือนหลุมขนมครก หลุมตื้น ๆ
แต่หลุมที่ประเทศซาอุดีอาระเบียมันเป็นคลังแก๊สทั้งขนาดใหญ่ก็เจาะหลุมเดียวกำไร
เปอร์เซ็นต์ที่เราได้จากน้ำมันทำไม่ได้ต่ำ ทำไม่ประเทศซาอุดีอาระเบียรัฐเขาได้ภาษีจากน้ำมัน
สูงกว่า คำอธิบายเหล่านี้ย่อมเป็นที่เคลือบคลุมหมดครับ ถ้าคณะกรรมการที่ท่านประธาน
คณะกรรมการธิการรายงานการทำฐานข้อมูลที่เป็นจริงที่ให้ภาคประชาชนได้รับรู้มันก็จะ
ทางออกในการที่ประชาชนได้ติดตาม และคนส่วนหนึ่งจะไม่ได้หลงบริโภคข้อมูล ตามไลน์ (Line)
ตามโทรศัพท์มาทุกวันครับ จนบางครั้งเราคิดว่าเมืองไทยน้ำมันเยอะจริง ๆ เยอะที่สุดในโลก
บางครั้งก็เคลิ้มเลยครับ แต่บางครั้งก็ตั้งหลักทำใจได้ว่ามันคงไม่มากมายขนาดนั้น ท่านประธานครับ
พลังงานในโลกนี้มันมีที่มากก็ตามธรรมชาติ พลังงานของโลกมาทั้งหมดก็มาจากธาตุทั้ง ๔
ดิน น้ำ ลม ไฟ วันนี้พลังงานหลักที่เราเอามาใช้เราขุดมาจากดินเกือบทั้งหมดครับ เราขุด
แก๊สธรรมชาติ เราขุดน้ำมัน เราขุดถ่านหิน ขุดมาจากใต้ดินทั้งหมด และระยะเวลาของ
การขุดเหล่านี้มันมีเวลาครับ นักวิชาการบางส่วนบอกว่าอีก ๕๐ ปีข้างหน้าน้ำมันจะหมดโลก
นักวิชาการส่วนหนึ่งก็ต้องแสวงหาทางออกว่าใน ๕๐ ปีข้างหน้าการทดแทนพลังงานเหล่านี้
คืออะไร วันนี้น้ำมันโลกราคาต่ำลง แก๊สในอ่าวไทยอย่างที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายมันลดต่ำลง
การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยไม่มีทางหนีครับ ก็ต้องหาพลังงานอื่นมาทดแทนที่ราคา
ต่ำกว่าแก๊สธรรมชาติที่จะซื้อนำเข้าจากต่างประเทศ ก็เป็นที่มาของพลังงานสีดำนี่เขาจะ
นำเข้าจากต่างประเทศก็คือถ่านหิน แต่เนื่องจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยเราเคยมี
ข้อพิพาทเรื่องถ่านหินมาครั้งหนึ่งในอดีต และเป็นตำนานที่หลอนเอ็นจีโอ (NGO) อยู่ทั่วประเทศ
นั่นคือโรงไฟฟ้าถ่านหินลิกันต์แม่เมาะ จังหวัดลำปาง มีคนเจ็บป่วยเพราะโรงไฟฟ้าถ่านหินนั่นมาก

๑๑๒

สปท. ๘/๒๕๕๘

วชิรี ๕๖/๒

วันนี้การไฟฟ้าตัดสินใจว่าพลังงานประเทศไทยไม่พอแล้วครับ ชื่อจาก สปท. ลาว ชื่อจาก ประเทศเมียนมา เอาแก๊สธรรมชาติเข้ามาอย่างไร ๆ ต้องขาดแคลน โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบุว่าภาคใต้ วันข้างหน้าไฟฟ้าต้องดับ เป็นคำเตือนด้วยครับ และบางครั้งมันกลายเป็นคำขู่ แต่ท่ามกลาง คำเตือนและคำขู่ การสืบหน้าแก้ปัญหาของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยมันก็เป็น ปัญหาครับ เขาบอกว่าจะตั้งโรงไฟฟ้าถ่านหิน เราไล่ไปตั้งแต่บ้านกรูดครับ ไล่ลงไปเรื่อย ๆ ไล่ไปจนถึงจังหวัดชุมพร ไล่จนถึงจังหวัดนครศรีธรรมราช สุดท้ายไปประกาศว่าจะสร้างที่ จังหวัดกระบี่ ท่านประธานครับ เรารู้สึกแปลกใจใหม่ครับว่าขณะที่เราบอกว่าเราจะขาดแคลน เรื่องพลังงานกระแสต่อต้านการตั้งโรงไฟฟ้าทำไมได้เกิดระเบิดขึ้นไปทุกที่ ผมคิดว่า การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยและภาครัฐต้องหาคำตอบครับ เรากำลังพูดว่าประเทศนี้ ต้องการพลังงานมาสร้างไฟฟ้า และเราตัดสินใจที่จะทำที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตัดสินใจ จะทำจังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช หรือจังหวัดกระบี่ แต่เราไม่ได้เริ่มต้นพูดกับ ประชาชนจริงครับว่าคนที่นั่นจะได้อะไร ปัญหาเหล่านี้เกิดตลอดท่านประธานครับ กรุงเทพฯ ขยะล้นเราต้องเอาไปทิ้งจังหวัดนครปฐม ถ้ามว่าคนกรุงเทพฯ ได้ครับ ขยะพันกรุงเทพฯ ถ้ามว่าจังหวัดนครปฐมเขาได้อะไร เช่นเดียวกันครับวันนี้ไปสร้างโรงไฟฟ้าที่จังหวัดกระบี่ หรือจะสร้างโรงไฟฟ้าที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ปรากฏว่าคุณเริ่มต้นคำถามไม่ตรงกับคำตอบ ผมอยู่จังหวัดนครศรีธรรมราช ผมก็ต้องถามครับว่าผมจะได้อะไรเมื่อคุณมาตั้งโรงไฟฟ้า ไม่ใช่คุณพาประชาชนไปดูงาน ๆ พาไปเที่ยว จ้างเงินก้านัน ผู้ใหญ่บ้าน แล้วก็หลอกล่อว่า วันข้างหน้าจะสบายขึ้น เพราะฉะนั้นกระทรวงพลังงานต้องให้คำตอบจากพื้นที่ที่ไป ก่อมลภาวะเขา -----

ทางออกของประธานกรรมการนะครีบ เป็นทางออกที่ผมคิดว่าเป็นแนวทางที่รัฐสามารถเดินทางปฏิบัติได้ อยู่ขั้นตอนการปฏิบัติของระบบราชการเท่านั้นเอง ท่านพูดถึงพลังงานทดแทนครีบ เพื่อนสมาชิกบางท่านได้พูดถึงพลังงานชีวมวล ซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ครีบ พลังงานมันมีที่มาจากธาตุทั้ง ๔ เมื่อเราขุดจากดินจะหมด พลังงานที่เหลือครีบ พลังงานน้ำจะสร้างเขื่อนก็ยากครีบ แก่งเสียดัน ต้นกันมาทุกรัฐบาลไม่เคยเสร็จสักรัฐบาล พลังงานน้ำที่ได้ใช้ก็เป็นพระราชดำริของพระเจ้าอยู่หัวที่ตกค้างมาถึงเราเดี๋ยวนี้ได้กินบุญจากท่านทั้งนั้น เราสร้างโรงไฟฟ้าจากพลังน้ำใหม่ไม่ได้หรือครีบ เหลือพลังงานอะไรครีบ พลังงานจากลมครีบ วันนี้ที่จังหวัดนครศรีธรรมราชผมผ่านไปครีบ ริมทะเลปากพั้งเขาขึ้นกัณฑ์พัดลมมา ๔ ตัวไปแต่ไกลก็ดูสวยงามครีบ และขึ้นเป็นแนวเดียวกับที่การไฟฟ้าจะคิดขึ้นถ่านหินครีบ ขณะที่พลังงานลมเริ่มหมุน การไฟฟ้าเริ่มไปกว้านซื้อที่เพื่อขึ้นถ่านหิน ท่านประธานลองนึกดูเถอะครีบว่าประชาชนเขาจะเลือกทางไหน เขาก็ตัดสินใจเลือกได้ครีบ พัดลมที่หมุนอยู่กลางอากาศมันยังเป็นความสวยงาม แต่ขึ้นแล้วถ่านหินเมื่อไรประมงแถวนั้นก็ยับเยิน ชีวิตความเป็นอยู่ไม่รู้จะเปลี่ยนแปลงอย่างไร คำตอบจากการไฟฟ้าไม่ชัดเจน เพราะฉะนั้นพลังงานเรื่องลมเป็นพลังงานทางออกที่ไม่หมดครีบ พลังงานจากดินนับวันจะหมด พลังงานต่อไปครีบ พลังงานจากแสงอาทิตย์ ซึ่งผมเข้าใจว่ายังเป็นปัญหาคาราคาซังอยู่ที่กระทรวงพลังงาน ยังเอาไม่ออกอยู่ครีบ คือมีคนเซ็นใบอนุญาตให้ตั้งโรงงานเกี่ยวกับโซลาร์ฟาร์ม (Solar farm) หรือโซลาร์เซลล์ (Solar cell) ไข่มกจนไม่รู้ว่าจะใบอนุญาตนั้นวิ่งตะลอนขายกันได้ที่ตลาดแล้วปรากฏโรงงานก็ไม่ได้เกิด วันนีรัฐจะตัดสินใจว่ายุติหรือเปล่า ที่นี้การเมืองเขาเซ็นกันไว้ยุคก่อน ๆ แล้วรับสตางค์กันไปและขายกันในตลาดวุ่นวายไปหมดจะยุติได้หรือยัง ถ้ายุติจะเดินหน้าอย่างไร โซลาร์รูฟ (Solar roof) ที่สร้างบนหลังคาครีบ กระบวนการก็ประกาศแล้วตั้งแต่เดือนตุลาคมนี้ไม่รับใหม่แล้วครีบ ผมก็ไม่ทราบว่าจะพลังงานทดแทนอย่างนี้นี้อย่างไรการไฟฟ้าถึงไม่รับ หรืออยากสร้างโรงงานถ่านหินกันมาก ที่จริงทุกบ้านติดแผงแล้วก็สามารถใช้ได้ ๒๐-๓๐ ปี ไฟฟ้าในบ้านเองก็ใช้ได้ทำไมเราไม่ทำกัน คิดหรือครีบว่าถ่านหินจะไม่หมดโลก แต่ถ้าดวงอาทิตย์หมดโลกเราก็ดับกันไปหมดละครีบ เพราะฉะนั้นพลังงานโซลาร์ (Solar) เป็นพลังงานทดแทนที่จำเป็นจะต้องทำ

พลังงานอีกอันหนึ่งครีบ พลังงานจากสิ่งเหลือใช้ของมนุษย์ที่เขาเรียกว่าพลังงานจากขยะ บางคนบอกว่าขยะเป็นทองคำครีบ แต่ก็เห็นจริงเห็นจิงนะครีบว่าเราเคย

เข้าไปผลักดันทำความเข้าใจให้เอกชนหรือรัฐเองสามารถเปิดโรงงานเผาขยะสร้างเป็นไฟฟ้า ถ้าไปดูต่างประเทศนะครับ ประเทศญี่ปุ่น ประเทศจีนก็ตามครับ โรงเผาขยะเขาตั้งอยู่ กลางเมืองเลยครับ คือถ้าเป็นประเทศไทยก็ตั้งอยู่สี่แยกปทุมวันเลยครับ เผาขยะกัน กลางสี่แยกปทุมวัน แล้วก็ีสนามกีฬาแห่งชาติอยู่ติด ๆ กันเขาอยู่กันได้ครับ แต่ทำไม ประเทศไทยเราถ้าบอกว่าจะตั้งโรงเผาขยะ ลองขยับไปดูตรงไหนครับมีเสียงค้านทันที เราทำอะไรครับ ก็คือข้อมูลที่เรานำให้กับประชาชนนี้ต่ำมากครับ ต่ำจนประชาชนต้องตั้งหน้าตั้งตา คัดค้านไว้ตลอด เพราะฉะนั้นฐานข้อมูลที่ท่านประธานกรรมการพูดถึงเมื่อสักครู่นี้ครับ คลังข้อมูลในการรวมความรู้เรื่องพลังงานทั้งหมดจำเป็นต้องทำ และจำเป็นต้องเผยแพร่ให้ ประชาชนรู้ กระทรวงพลังงานก็ดี ปตท. ก็ดี ที่มีเงินมากมายนะครับก็ควรจะมีโฆษณา สิ่งเหล่านี้ออกไป โรงไฟฟ้าชีวมวล โรงไฟฟ้าจากขยะเกิดขึ้นได้ครับ ผ่านไปที่ไหนครับ เดี่ยวนี้จังหวัดใกล้ ๆ จังหวัดนนทบุรี กองขยะพะเนินเทินทึกครับ จังหวัดหลัก ๆ มีปัญหาหมด ทั่วประเทศครับ จังหวัดนครศรีธรรมราชที่ผมอยู่ครับ ขยะกองอยู่ประมาณ ๑,๐๐๐,๐๐๐ ตันครับ ส่งกลิ่นกระจุกกระจายไปทั้งกองทัพภาคที่ ๔ แม้ทัพทุกคนนะครับนอนดมกลิ่นขยะกันทุกคืน ถ้าเราสามารถผลักดันให้ความรู้กับประชาชนจริง ๆ ว่าการเผาขยะทำไฟฟ้าให้เกิดขึ้นได้ มันไม่ได้สร้างสิ่งแวดล้อมที่เลวร้ายขึ้นมา ไม่เช่นนั้น ประเทศจีน ประเทศญี่ปุ่น หรือประเทศ ที่เขาพัฒนาแล้ว -----

เขาสร้างกลางเมืองกันได้ อันนี้ก็ต้องทำครับ และผมเห็นด้วยว่าเป็นพลังงานทดแทนที่ไม่มีวันหมดจากโลกนี้ พลังงานลม พลังงานแสงอาทิตย์ และพลังงานจากของที่เหลือใช้ สิ่งที ๔ พลังงานสะอาดที่เราควรส่งเสริมกัน ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ต้องแปลให้เป็นเรื่องจริง ก็ฝากคณะกรรมการที่จะทำเรื่องนี้ของสภา สปท. เราว่าช่วยไปดูด้วยครับ ผมคุยกับท่าน ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ ท่านนิกร จ่างง ท่านสมาชิก สปท. ซึ่งเพิ่งกลับมาจากประเทศจีน เมื่อวาน ท่านบอกว่าท่านไปที่เมืองกวางเจา เดียวนี้ที่กวางเจามอเตอร์ไซค์เจียบกริบครับ ไม่มีชิงแบบประเทศไทยครับ มอเตอร์ไซค์กวางเจาทั้งหมดเป็นมอเตอร์ไซค์ไฟฟ้าครับ ก็ยังแปลกใจครับว่ามอเตอร์ไซค์ประเทศไทยเราทำไมเขาไม่ใช้ไฟฟ้า ก็มีบางส่วนบอกว่ามันวิ่งช้า ผมก็คิดว่าขณะที่วิ่งช้าเราก็กาลังรณรงค์ให้ปั่นจักรยานกัน มอเตอร์ไซค์ในประเทศจีนไฟฟ้าหมด ก็ปั่นต่อครับ แล้วถ้าทั้งเมืองกลายเป็นเมืองที่ปลอดมลภาวะไป ไม่น่าเชื่อครับประเทศจีนที่เราไปเมื่อก่อนเสียงกริ่งจักรยานดังลั่นปักกิ่ง ไปทีหลังเสียงแตรมอเตอร์ไซค์ดังลั่นไปหมด เดียวนี้กลายเป็นรถไฟฟ้าหมดครับ ผมก็พยายามสอบถามไปครับ กรมการขนส่งทางบก ก็ตั้งอยู่ครับ พอดีหรือท่านปลัดกระทรวงข้างหลังโทรศัพท์ไปถามรองอธิบดีดู และท่านนิกร ซึ่งเคยดูแลกรมการขนส่งทางบกในฐานะรัฐมนตรีมาก่อนกรมการขนส่งทางบกเขามีปัญหาครับ จักรยานไฟฟ้าเขาก็ไม่ส่งเสริมมากครับท่าน เขาบอกว่าวิ่งช้าแล้วเดี๋ยวคนอื่นจะชนเอา เพราะฉะนั้นความเร็วจักรยานไฟฟ้าถ้าต่ำกว่า ๔๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงไม่อนุญาตให้จดทะเบียนครับ ผมก็ไม่เข้าใจเรารณรงค์ให้สโลว์ไลฟ์ (Slow life) ช้าลง ๆ อีกฝ่ายหนึ่ง ก็บอกว่าช้าไม่ได้เดี๋ยวเพื่อนชน ก็ไปดูกันให้ดีครับ ถ้ากระเปียบเสียใหม่วันนี้ปักกิ่งรถแท็กซี่ใช้รถแท็กซี่ไฟฟ้านะครับ มอเตอร์ไซค์ใช้มอเตอร์ไซค์ไฟฟ้าออกจากบ้านไปที่ทำงาน กลับมาเสียบปลั๊กชาร์จ (Charge) ไฟพรงนี้เข้าไปต่อไม่ต้องไปแวะเติมน้ำมัน แท็กซี่ปักกิ่งเดี๋ยวนี้ ออกรุ่นใหม่ใช้แท็กซี่มิเตอร์ (Meter) ไฟฟ้า ชาร์จไฟ (Charge) ทีหนึ่งวิ่งได้ ๒๐๐ กิโลเมตร ความเร็วก็ไม่ได้ต่ำก็ ๘๐-๑๐๐ กิโลเมตรสบาย ๆ ครับ แต่ถามว่าทำไมในเขตเมืองของประเทศไทยเราจำนวนมากเราไม่คิดจะทำอย่างนั้น ถ้าฝ่ายพลังงานได้ส่งเสริมจริง ๆ เดียวนี้ รถแท็กซี่ไฟฟ้าเขาทำได้ที่ประเทศจีนติดปัญหาอย่างเดียวครับ อุตสาหกรรมเรายังไม่ได้รับรองคุณภาพ เป็นไปได้ไหมครับว่าอุตสาหกรรมไปดูงานเขา เสียบ้าง วันข้างหน้าไม่ต้องมาเถียงอยู่ว่ารถมอเตอร์ไซค์เข้าได้ ไม่ได้ รถแท็กซี่ไฟฟ้าเข้าได้ ไม่ได้ ก็ไปดูระบบอุตสาหกรรมเขาให้จบ ไม่ต้องรอให้เอกชนใครคิดจะลงทุนต้องชน

เจ้าหน้าที่ของกระทรวงอุตสาหกรรมไปดูงาน อ้ายอย่างนี้มันก็ติดสินบนกันกลาย ๆ ครับ ทำกันเสียเองก่อนในเชิงรุก มันก็จะได้เตรียมรับมือทั้งหมด เพราะฉะนั้นผมคิดว่าหลายข้อที่ทางสภาพัฒนาฯ ได้ศึกษามาเป็นข้อที่ได้รับปฏิบัติต่อและน่าจะเป็นจริงได้ ทั้งเรื่องการหาพลังงานทดแทน ทั้งการหาคำตอบให้กับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย トラบใดที่คุณให้คำตอบเริ่มต้นไม่ได้ว่าท้องถิ่นได้อะไรกับการสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินอย่าไปกดคอให้เขายอมเลยครับ มันไม่จบ จังหวัดกระบี่ประชาชนวิจารณ์ที่ต้องใช้กำลังตำรวจครึ่งพันครึ่งกันไม่ให้คนเข้า พอประชาชนวิจารณ์เสร็จปั๊บเดี๋ยวนี้เขาก็ยังประท้วงกันทั้งทะเลครับ เพราะไม่ได้ตอบคำถามของพื้นที่เขาแต่กำลังตอบปัญหาของประเทศ แล้วคุณตอบปัญหาให้ได้ไหมครับว่าถ่านหินหมดคุณจะไปอย่างไร จะไปปรมาณูต่อหรือเปล่า เพราะฉะนั้นการตอบของภาครัฐมันต้องสามารถตอบคำถามได้ตลอด แนวทางของคณะกรรมการฯ ได้ศึกษาไว้ ผมคิดว่าเป็นแนวทางที่ต้องรับฟังและสภาขับเคลื่อนของเรามีหน้าที่ต้องรับมาทำต่อครับ ขอขอบพระคุณคณะกรรมการฯ สปท. เป็นอย่างยิ่งที่ได้ศึกษาเรื่องพลังงานเพื่อให้พวกผมที่อยู่ในสภานี้ได้มาต่อยอดในการแปรเป็นรูปธรรมที่เป็นจริง ขอขอบพระคุณครับ

นางสาววัลย์รัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอบพระคุณค่ะ เจ้าหน้าที่มารายงานดิฉันว่าช่วงนี้ไม่ได้จับเวลา เพราะว่าเนื่องจากมีผู้ขออภิปรายจำนวนน้อย เพราะฉะนั้นดิฉันก็ให้ท่านพูดเต็มตามที่ท่านต้องการจะพูด ท่านละประมาณ ๑๐-๑๕ นาทีเพราะว่ามีจำนวนน้อย ต่อไปเชิญท่านรัฐมนตรีกษิต ภิรมย์ แล้วเดี๋ยวต่อจากท่านรัฐมนตรีกษิตดิฉันมีอีก ๓ ท่านเดี๋ยวจะอ่านชื่อค่ะ ขอขอบพระคุณค่ะ

นายกษิต ภิรมย์ : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม กษิต ภิรมย์ สปท. อันดับที่ ๗ ผมเป็นคนพูดยาว ๆ ไม่เป็นครับเพราะถูกห้ามที่บ้าน ท่านประธานครับ ผ่านท่านประธานไปที่ท่านทองด้วงด้วย เมื่อ ๓๐ กว่าปีที่แล้วผมเดินตามท่านถือแฟ้มไปประชุมทั่วอาเซียน (ASEAN) เกี่ยวกับความมั่นคงทางพลังงาน แล้วก็ได้เรียนรู้อะไร ๆ ต่าง ๆ จากท่านทองด้วง แล้วก็ทาง ปตท. เยอะ ผมได้ร่วมทำงานกับทางการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยก็เยอะมากครับ ช่วงที่รับราชการอยู่ที่กระทรวงการต่างประเทศ และ ๒ หน่วยงานเมื่อ ๓๐ ปีที่แล้วเรียกว่าเป็นขวัญใจของตัวกระผมแล้วก็ของประชาชนชาวไทย แต่ประเด็นปัญหาที่คือว่าระยะหลัง ๆ การทำงานของทั้ง ๒ หน่วยงาน รวมทั้งกระทรวงพลังงานด้วย จากมุมมองของประชาชนจากความนึกคตินั้นมันมีประเด็นปัญหาเรื่องไม่ค่อยจะโปร่งใส ผมก็ค่อนข้างจะแปลกใจที่ทางท่านทองด้วงได้บอกว่าจะเสนอศูนย์ข้อมูล เพราะ ณ วันนี้ไม่ต้องมีศูนย์ข้อมูลนะครับ ถ้าเผื่อกระทรวงพลังงาน การปิโตรเลียม แล้วก็การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยเอาข้อมูลจริง ๆ ออกมาให้ประชาชนทราบ ณ วันนี้ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแล้วก็ทำงานร่วมกันก็จะเกิดขึ้น อันนี้เป็นเรื่องที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง แล้วก็ขณะที่โลกเขาก็ไม่เอานิวเคลียร์ ผมขอเรียนด้วยนะครับ เมื่อสัปดาห์ที่แล้วผมเขียนบทความเรื่องผมไม่เอานิวเคลียร์ พลังงานนิวเคลียร์ไฟฟ้าลงแนวหน้า ผมยินดีจะส่งสำเนาไปให้ทราบด้วยเหตุผลอันใดอย่างไร แล้วถ่านหินก็มีประเด็นปัญหาของมันอยู่ ขณะที่มันก็อยู่ในแผนพัฒนา ๕ ปีของประเทศ แล้วก็ในช่วงรัฐบาลของคุณอภิสิทธิ์ ขออนุญาตกล่าวนาม เราก็เป็นผู้ริเริ่มที่จะใช้มันสำปะหลัง กากอ้อย ปาล์ม น้ำมัน ในการที่จะเป็นพลังงานทดแทน ผมก็ยังไม่เข้าใจประเด็นปัญหาของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยว่าทำไมยังจะไปที่นิวเคลียร์ เมื่อ ๗๖ จังหวัดของประเทศไทยนั้นเป็นดินแดนสวรรค์ของการท่องเที่ยว จะเอาโรงไฟฟ้าไปตั้งไว้ที่ไหน ผมมองไม่เห็นนะครับแค่จังหวัดกระบี่ก็แย่แล้วในเรื่องถ่านหิน แล้วยังจะดันทุรังไปอีกทำไม แล้วเราก็มีพีชเกษตรมากมายมหาศาล การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยก็ดี การปิโตรเลียมก็ดีมีเงินมากมาย ในการที่จะเอาไปลงทุนในเรื่องของการค้นคว้าวิจัย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด แล้วจะได้ไม่ต้องไปโฆษณาตนเองผ่านทางทีวี (TV) ขอโทษที หรือว่าไปสปอนเซอร์ (Sponsor) การจัดกีฬาที่ไม่มีคนไปดูก็หลายอันด้วยกัน ก็ต้องขอฝากไว้ด้วยนะครับ ขอพูดตรงไปตรงมาจากความในใจแล้วที่เป็นมหัศจรรย์มันคืออะไรครับเรื่องพลังงานทดแทน ทั้ง ๆ ที่เรายังมีแสงอาทิตย์ กลุ่มบริษัทบ้านปูที่เป็นบริษัทที่ยิ่งใหญ่ของไทยไปลงทุนที่ประเทศอินโดนีเซียทางด้านถ่านหิน

๑๑๘

สปท. ๘/๒๕๕๘

ดวงใจ ๕๙/๒

ณ วันนี้ไปซื้อกิจการบริษัทโรงงานไฟฟ้าแสงอาทิตย์ที่ประเทศญี่ปุ่นแล้วก็ขายโซลาร์เอเนอร์จี (Solar energy) ที่ประเทศญี่ปุ่น ผมก็ถามตัวเองแล้วก็ถามไปที่บุคลากรของบ้านปูว่า ทำไมถึงไปทำงานที่ประเทศญี่ปุ่น ประเทศไทยมีแสงแดด แสงอาทิตย์มากกว่าประเทศญี่ปุ่น แล้วทำไมบ้านปูถึงไม่ทำที่นี่ ก็ไม่มีคำตอบนะครับ มันมีอะไรในกอไผ่ แล้วนี่ก็มาโยงถึงประเด็นปัญหาของเอกสารที่ทางคณะกรรมการการปฏิรูปพลังงานของสภาปฏิรูปแห่งชาติ ได้เสนอว่าไม่ได้มาพูดกันให้แน่ชัดว่าประเด็นปัญหาที่แท้จริงที่มันอยู่ความในใจของประชาชนทั้งหมดเกี่ยวกับกิจการพลังงานและไฟฟ้าจริง ๆ คืออะไร ปัญหาอยู่ตรงไหน การเมืองเข้ามาแทรกแซงหรือเปล่า หรือว่าบอร์ด (Board) ต่าง ๆ ไม่ทำงานเพราะการเมืองเข้ามาแทรกแซง หรือมีการทุจริตคอร์รัปชัน หรือว่ามีการจัดผลประโยชน์ที่ไม่ไปตอบสนองของคนส่วนใหญ่ต่าง ๆ เหล่านี้ แล้วเรื่อบอกว่าในเมื่อมันเป็นโอกาสแล้วเราอยู่ในช่วงของการปรับเปลี่ยนประเทศไทยที่จะมีการปฏิรูป เป็นโอกาสทองของผู้บริหารของการปิโตรเลียมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การไฟฟ้านครหลวงทั้งหลาย ในการที่จะเสนอข้อคิดเห็นที่ติงาม แล้วก็มาแก้ไขให้ประเทศไทยขับเคลื่อนไปได้ที่พลังงาน ซึ่งเป็นของประชาชน หรือไฟฟ้าที่ประชาชนจะได้รับบริการ แล้วก็ทำแบบอารยประเทศ เขาทำคือตอนนี้ แม้กระทั่งเตาแก๊สหุงต้มเขาก็เลิกแล้วที่ประเทศญี่ปุ่น ภายในอีก ๑ ปี ทุกโรงงานทุกร้านอาหารที่ประเทศญี่ปุ่นต้องใช้ไฟฟ้า เพราะเขาไม่ยอมให้มีการขนย้ายตัวท่อเตาแก๊สธรรมชาติ เพราะมันเป็นอันตรายต่าง ๆ เหล่านี้ -----

เราก็ควรจะไปในทิศทางนั้นแล้วก็มุ่งเน้นพลังกำลัง สติปัญญางบประมาณที่เรามีอยู่ทั้งหมด ไปสู่ทางพลังงานทดแทนแล้วก็หมุนเวียน อันนั้นเป็นประเด็นแรกที่เราต้องมารีบกันทำงาน ส่วนการให้สัมปทานในอ่าวไทยก็เอาความจริงออกมา ไม่ได้มีมาก และแต่ละหลุม ๒๓-๒๔ ที่จะเปิดสัมปทานก็เปิดไปเสีย ผมก็เช็ค (Check) กับทางฝรั่งมูลค่าเขาก็บอกว่าหลุมแก๊สกระจาย หรือน้ำมันกระจายต้องลงทุนสูงมาก ก็ถ้าเพื่อเขาอยากจะลงทุนก็ให้เขาสัมปทานไป แต่ชี้แจงเสีย แต่อ้อ ๆ อึ้ง ๆ กันอย่างนี้ก็เลยไม่รู้ว่ามีอะไรที่แฝงอยู่ในกอไผ่หรือเปล่า

กับอีกประเด็นหนึ่ง ถ้าเราประสบความสำเร็จอย่างสูงในการพัฒนาร่วมกับ ประเทศมาเลเซีย แล้วเราก็เพิ่งจะทำกับประเทศเวียดนามได้ ก็ไม่เอาความสำเร็จเหล่านั้น ประสบการณ์ที่เรามีมาคิดว่าเราจะแก้ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับเขมร ประเทศกัมพูชา ฮุนเซน เพื่อนรักเพื่อนสนิทของผม อย่างไรก็ตามก็สามารถที่จะกำหนดเขตร่วมให้เล็กที่สุดที่ไม่ไปกระทบกับการเจรจาแบ่งปันเขตแดนทางทะเลได้ใหม่ แล้วก็แบ่งผลประโยชน์กันคนละ ๕๐ ๕๐ ก็เป็นไปได้เพื่อจะเอาของธรรมชาติขึ้นมาใช้เสียก่อนแล้วก็คู่ขนานกันไป ก็อาจจะให้มีการเจรจาว่าด้วยการไปปักปันเขตแดนทางทะเลก็อาจจะทำคู่กันได้ หรือไม่ก็ต้องเร่งในการที่จะเจรจาเขตแดนทางทะเลเสียก่อน มันควรจะอยู่ในแผนปฏิรูปอันนี้ด้วยโดยที่ยังไม่เอาแก๊สหรือน้ำมันขึ้นมาเพราะว่ายังปักปันเขตแดนไม่เสร็จ ถ้าเพื่อไปทำก่อนแล้วไม่มีหลักเกณฑ์ ไม่มีความโปร่งใส ก็อดจะคิดไม่ได้ว่าคงมีด้านทุจริตกันอีกแล้ว ผ่านทาง ปตท. ไป ปตท. หรือว่ากรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ พลังงานเชื้อเพลิง โอนงานอันนี้หรือว่าจ้างไปรับ ดำเนินการ บริษัทที่จะมารับว่าจ้างนั้นมีผลประโยชน์ทับซ้อนทางด้านการเมืองหรือไม่ ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นช่องทางของการทุจริตคอร์รัปชันหรือไม่ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ต้องเอาขึ้นมาวางกันไว้

อีกประเด็นหนึ่ง ก็คือว่าเราไปลงทุนในเรื่องพลังงานไฟฟ้าในประเทศเมียนมา แล้วก็ สปป. ลาว โดยเฉพาะการไฟฟ้าฝ่ายผลิต แล้วก็ก็มีเอกชนอื่น ๆ เข้าไป เราไปทำลาย สิ่งแวดล้อมแล้วก็ชุมชนเขาไม่ได้ ต้องมีธรรมาภิบาล ไม่ใช่เพราะว่าเขาเป็นพม่า เป็นกระเหรี่ยง เป็นมอญ เป็นลาว แล้วเราก็ไปลงทุนเพื่อจะเอาไฟฟ้าเข้ามาโดยไม่ได้คิดคำนึงกับ ผลเสียที่จะกระทบกับเพื่อนบ้านที่เป็นพี่น้องของเราในประชาคมอาเซียนเสียแล้ว มันก็มี อีก ๒-๓ เชื้อนที่เป็นประเด็นปัญหาอยู่ ความโปร่งใสจะต้องมี ต้องชี้แจง แล้วจะบอกว่า

๑๒๐

สปท. ๘/๒๕๕๘

สายชล ๖๐/๒

ฉันเป็นผู้ลงทุนโดยขาดธรรมาภิบาลไม่ได้ครับ การไปทำธุรกิจนอกประเทศก็ต้องมีธรรมาภิบาล ต้องคิดถึงหัวอกของเขาด้วย อันนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ

ส่วนประเด็นสุดท้าย มันก็มีข่าวลือมากมายว่าการปิโตรเลียมแห่งชาติมีบริษัท ลูก ๆ อยู่ประมาณ ๒,๐๐๐ บริษัท ประมาณ ๑,๐๐๐ บริษัทก็จดทะเบียนอยู่ทั่วโลกบนเกาะ โจรสลัดทางการเงินด้วยหรือเปล่า แล้วไปทำอะไรในต่างประเทศ แล้วก็เมื่อลงทุนไปแล้ว กำไรไปที่ไหนครับ ไปเก็บไว้ที่เคย์แมน ไอส์แลนด์ (Cayman Islands) หรือว่าที่ ประเทศสิงคโปร์ อันนี้ก็ต้องมีความโปร่งใส แล้วใครนั่งเป็นประธานบอร์ด (Board) แล้วทำไม แต่ละคนมีหลายตำแหน่งในประธานต่าง ๆ ครอส (Cross) กันไปครอส (Cross) กันมา คนโน้นคนนี้เกาหลังกันไปกันมาหรือเปล่า อันนี้ความโปร่งใสเหล่านี้ต้องเอาออกมาเสียก่อน ก่อนที่เราจะนำไปสู่การปฏิรูป เวลาบอกว่าจะต้องเปิดเสรีในเรื่องกิจการพลังงานและไฟฟ้า ยังไม่ต้องให้ใครเข้ามาแข่งขัน เอาเป็นการปิโตรเลียมเปิดเสรีเสียก่อนว่าไม่ใช่เป็นทั้งผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้แปรรูป แล้วก็ผู้จำหน่ายตามปั้มต่าง ๆ อันนี้เป็นโมโนโพลี (Monopoly) ผูกขาด แล้วก็ตามที่ผมได้กล่าวไว้เมื่อเช้านี้ว่ารัฐวิสาหกิจจะให้เป็นองค์กรเพื่อทำกำไร ไม่ได้คำนึงถึง ประชาชนดังที่คุณศิริชัย ไม้งาม ท่านพูดเมื่อสักครู่นี้หรือเปล่า ถ้าเพื่อจะเป็น บริการประชาชนไปเพื่อสาธารณประโยชน์ก็ต้องเป็นเช่นนั้น แต่ถ้าเพื่อจะเป็นหากำไร มันอีกเรื่องหนึ่งแล้วครับ มันหัวมังกุท้ายมังกรไม่ได้ ประชาชน ๖๕ ล้านคนคือผู้ที่ได้รับ เคราะห์กรรมต่าง ๆ เหล่านี้ ผมก็ขอฝากประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้มา ถ้าเพื่อจะช่วยกรุณา ตอบชี้แจงได้เพื่อจะเป็นการบ้านให้กับเราที่สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศนี้ไปทำงาน ทั้งในสภา ทั้งคณะ แล้วก็ในคณะกรรมการพลังงานที่จะเกิดขึ้น ขอกราบขอบพระคุณ ท่านประธานครับ

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอบพระคุณค่ะ เดี่ยวตอนช่วงท้ายอาจจะให้ท่านทองฉัตรกรุณาชี้แจงแล้วก็ ให้ความเห็นกับสิ่งที่สมาชิกอภิปรายนะค่ะ -----

๑๒๑

สปท. ๘/๒๕๕๘

รัชนีพร ๖๑/๑

ท่านต่อไปอีก ๓ ท่าน มีท่านวิวัฒน์ ศัลยกำธร ท่านศาสตราจารย์ดุสิต เครื่องงาม ท่านกษิตรีเดชธนทัต เสกขุนทด เชิญท่านวิวัฒน์ ศัลยกำธร ประธานสถาบันเศรษฐกิจพอเพียง อดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ เชิญค่ะ

นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร : ท่านประธานและท่านผู้มีเกียรติที่เคารพครับ ผม วิวัฒน์ ศัลยกำธร หมายเลข ๑๔๖ มี ๒ ประเด็นที่อยากจะเรียนไปถึงท่านกรรมาธิการ ปฏิรูปพลังงาน แล้วก็ท่านที่จะทำหน้าที่เป็น สปท. ด้านพลังงานต่อครับ ประเด็นที่ ๑ ผมอยากจะกราบเรียนถึงเป้าหมายของการปฏิรูปพลังงาน ประเด็นที่ ๒ อยากจะพูดถึง การขับเคลื่อนให้เกิดการปฏิบัติจริง ๆ

ประเด็นแรก ผมคิดว่าท่านกรรมาธิการปฏิรูปพลังงานของ สปช. ได้ทำการบ้านไว้ดีมาก ผมเคยมีโอกาสได้ถูกเชิญไปเรียนที่ วพน. รุ่น ๔ กระทรวงพลังงานได้จัดตั้ง โรงเรียนพัฒนาพลังงานระดับสูงขึ้น แล้วก็ผมถูกเชิญไปร่วมในการเรียนรู้ ๕ เดือน แล้วก็มีส่วนในการเสนอแผนแผนหนึ่งในการที่จะปฏิรูปเรื่องพลังงาน เห็นข้อเสนอของกรรมาธิการ ได้พูดถึงทั้งดีมานด์ไซด์ (Demand side) ทั้งซัพพลายไซด์ (Supply side) ไว้ถือว่าดีมาก ซัพพลายไซด์ (Supply side) นี้เราให้น้ำหนักกับการผลิตป้อนความต้องการให้ได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ หมายถึงว่าเศรษฐกิจเราโตเท่าไร พลังงานก็ต้องโตเท่านั้น อันนี้คือเป้าหมาย ซึ่งอันนี้ผมไม่ค่อยเห็นด้วยนัก ผมให้ความสำคัญกับในกลุ่มที่เราไปศึกษากันกลุ่มละ ๑๐ กว่าราย ที่มาจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิต แล้วก็การใช้พลังงานที่ไปเรียนรู้ด้วยกัน มองว่าการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพถือเป็นเรื่องใหญ่มาก ผมสมมุติอย่างนี้ว่าถ้าเราต้องการให้เศรษฐกิจโต สมมุติว่า ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าเราใช้พลังงานลดลงเหลือสัก ๖๐ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ว่าประสิทธิภาพการผลิต ประสิทธิภาพการดำเนินงานทุกอย่างทั้งการผลิตและบริการยังสามารถทำได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่เรามีประสิทธิภาพในการใช้พลังงานสูงมาก เราใช้พลังงานเพียง ๗๐ เปอร์เซ็นต์ เพียง ๖๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น แต่ว่าประสิทธิภาพของเราทำได้ถึง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ อย่างนี้น่าจะเป็นเรื่องที่เป็นทางออกของโลก ผมได้มีโอกาสทำงานร่วมกับองค์การระหว่างประเทศหลายองค์การด้วยกันที่ทำเกี่ยวกับเรื่องของภาวะโลกร้อน โดยเฉพาะไอพีซีซี อินเตอร์กัฟเวิร์นเมนทัล พาเนล ออน ไคลเมต เชนจ์ (IPCC : Intergovernmental Panel on Climate Change) มีนักวิทยาศาสตร์จำนวนมากที่เชิญได้มาทำงานในบ้านเรา

๑๒๒

สปท. ๘/๒๕๕๘

รัชนีพร ๖๑/๒

มีเพื่อนอยู่คนหนึ่งชื่อว่าดอกเตอร์เควิน เคนนี่ เขาตามเรื่องนี้แล้วเขาก็บอกว่าโลกเรานี้
ทนต่อการผลิตคาร์บอนไดออกไซด์เพิ่มและนำเอาออกซิเจนมาสันดาปต่อไปอีกไม่ได้แล้ว
ถ้าพูดกันตรง ๆ แต่ว่าการนำเสนอข้อมูลนี้ไม่ค่อยมีใครอยากนำเสนอ เพราะว่าส่งผลเสีย
ต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่แท้ที่จริงโลกนี้ทนไม่ได้แล้วที่เราจะไปเอาพลังงาน
มาเผาเพิ่ม ถ้าจะให้โลกใบนี้อยู่คงทนจำเป็นต้องหยุดการเผา เผานั้นแปลว่าคุณต้องเอา
ออกซิเจนจำนวนมหาศาลมาสันดาป แล้วก็ผลิตคาร์บอนไดออกไซด์ให้โลกมันโอเวอร์ (Over)
ไปหลายเท่า มีนักวิทยาศาสตร์พูดทำนองว่าถ้าจะให้โลกใบนี้อยู่รอดต้องไปหาโลกมาอีก ๔ ใบ
ปลูกต้นไม้บนโลกใบนี้ให้เต็ม และอีก ๔ ใบก็ปลูกให้เต็ม จึงจะสามารถดึงคาร์บอนไดออกไซด์
มาเก็บไว้ในต้นของมัน ต้นไม้ต้นหนึ่งเก็บคาร์บอนไดออกไซด์ได้ประมาณครึ่งหนึ่ง ประมาณ
๔๙.๗ เปอร์เซ็นต์ ก็แปลว่าถ้าเอาต้นไม้มาต้นหนึ่งมาเผาก็จะได้คาร์บอนไดออกไซด์ประมาณ
ครึ่งหนึ่ง ดีเสียว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์หย่อน ๆ -----

- ๖๒/๑

๑๒๓

สปท. ๘/๒๕๕๘

จีรนุช ๖๒/๑

ถ้าจะให้โลกใบนี้รอดต้องเอาโลกอีก ๔ ใบมาแล้วก็ปลูกต้นไม้ให้เก็บคาร์บอนไดออกไซด์ มาไว้ในต้นตัวเองแล้วผลิตออกซิเจนมาป้อนให้มนุษย์ ให้โลกถึงจะอยู่รอด เพราะฉะนั้น มาตรการการประหยัดพลังงาน การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ หรือที่เราเรียกกันว่า ดีมานด์ไซด์ (Demand side) จึงเป็นเรื่องสำคัญที่สุด เพราะฉะนั้นทิศทางของการปฏิรูป พลังงานเอาละครับ เราหยุดการใช้พลังงานไม่ได้ แต่ว่าซัพพลาย (Supply) นั้นต้องให้น้ำหนักเอาจริงไปกับการใช้พลังงานที่ไม่ทำให้โลกใบนี้มันเสื่อมลงไปอีก ซึ่งผมคิดว่า ท่านกรรมาธิการได้ศึกษาไว้ละเอียดรอบคอบมากทีเดียว ต้องขออนุญาตชมเชย และขอขอบพระคุณท่าน รวมทั้งท่านผู้อภิปรายอีกหลายท่านได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ดีมาก

ส่วนเป้าหมายที่ ๒ คือด้านดีมานด์ไซด์ (Demand side) คนใช้ถ้าใช้กัน พุ่มเพื่อยอย่างทุกวันนี้ ถ้าท่าน สปท. จะได้ศึกษาต่อว่าประสิทธิภาพการใช้พลังงานของบ้านเรา เมื่อเทียบกับทั้งโลก เรายังอยู่อันดับที่ต่ำมากนะครับ เราใช้ประสิทธิภาพต่ำมาก และเรายังเพิ่มประสิทธิภาพได้ ๓๔ มาตรการที่ท่านกรรมาธิการได้เสนอเอาไว้ แล้วก็เรื่องไฟฟ้าอีก ๖ มาตรการ ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ดีมาก แล้วก็ผมนึกย้อนไปถึงสมัย พลเอก เปรมท่านมาเป็น นายกรัฐมนตรี ตอนนั้นผมอยู่ชั้น ๗ สถาปนิก อยู่กองวางแผนเตรียมพร้อม ๑๑ มาตรการ ที่ใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งน้ำมัน ทั้งไฟฟ้า เรามีมาตรการประหยัด ผมอยู่ชั้น ๗ ของสภาพัฒน์มันเป็นชั้นลอยฟ้า เป็นคาดฟ้าขึ้นไปหลังคานี้ร้อนมากครับ ชั้นอื่นเขาปิดไฟ ปิดแอร์ (Air condition) แล้วเขายังอยู่ได้ แต่ชั้น ๗ นี้ไอ้โฮต้องนั่งพัดกัน แต่นั่นก็เป็นตัวอย่างครับ ราชการทำเป็นตัวอย่างมาตรการ ผมคิดว่าไม่เชยครับ ถ้าจะเอามาใช้จริงจังในยุคนี้ซึ่งเป็น ยุคที่เราสามารถออกกฎ ระเบียบได้ง่ายเร็ว ผมมีความเชื่อมั่นท่านนายกรัฐมนตรีเอาเรื่องนี้ แน่นนอน ภาครัฐทำเป็นตัวอย่างเอาเฉพาะไฟฟ้ากับน้ำมัน ๒ ตัวนี้ หน่วยงานไหนลดไฟฟ้า ลดพลังงานได้ส่วนต่างที่ลดได้เอาไปเป็นรางวัลทั้งหมด เอาไปขึ้น ๓ ชั้น เอาไปให้เป็นรางวัล เป็นเงิน ผมจำได้นะครับ กระทรวงมหาดไทยถามท่านผู้ว่าราชการจังหวัดหลาย ๆ ท่านตอบได้ อำเภอนไหน จังหวัดไหน สามารถทำได้ที่ ๑ เอาไป ๓ ชั้นทั้งจังหวัด อำเภอนไหนได้ที่ ๑ เอาไป ๓ ชั้นทั้งอำเภอ นี่ภาครัฐทำเป็นตัวอย่างทำได้ผมยืนยัน ภาคเอกชนครับ องค์กรใด ใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ง่ายที่สุดคือน้ำมันกับไฟฟ้าน้ำมันเช็กบิล (Check bill) ได้ง่าย ๆ เลยครับ เอารางวัลไป มีมาตรการ ซึ่งผมเชื่อมั่นว่าท่านกรรมาธิการ สปท. ที่ศึกษามามีข้อมูลอยู่ แล้วก็

๑๒๔

สปท. ๘/๒๕๕๘

จีรานุช ๖๒/๒

ท่าน สปท. ที่จะมารับผิดชอบต่อก็มีข้อมูลทำได้ ที่สำคัญคือประสิทธิภาพของระบบ กลไกรัฐ
ลำพังกระทรวงเดียวทำไม่ได้แน่ผมยืนยัน พูดแล้วพูดอีก การศึกษาเหมือนกัน การปฏิรูป
การศึกษา การปฏิรูปการจัดการทรัพยากร เหมือนกันเราเคยได้มีโอกาสประชุมร่วมกับ
๒ กระทรวงนี้ว่างานจะสำเร็จได้ต้องระดมสรรพกำลัง นี่ผมใช้ภาษาทหารนะครับ ผมเคยได้
ทำงานร่วมกับสถาบันวิจัยทหารเมื่อสมัยที่อยู่กองวางแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ
ของสภาพัฒน์ยุคนั้น ยุคที่ พลเอก เปรมท่านมาเป็นนายกรัฐมนตรีปีแรก และท่านก็สั่งตั้ง
สำนักงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริขึ้น มาตรการสำคัญนี้ต้องร่วมมือกันทุกภาคส่วน
ลำพังกระทรวงพลังงานกระทรวงเดียวทำไม่ได้ครับ ภาครัฐทุกกระทรวงต้องตั้งคณะกรรมการร่วม
ขึ้นมา มอบหมายภารกิจทำเป็นจริงเป็นจัง ผมเชื่อมั่นว่าทำได้ไม่ได้เกินวิสัย ภาคเอกชน
ต้องเข้ามาร่วมกำหนดนโยบายด้วย ไม่ใช่ภาครัฐเป็นพ่อรู้ดีมันทุกเรื่อง และใช้อำนาจสั่งการ
ลงไป ไม่มีใครเขาอยากทำงานด้วยหรอกครับ ถ้าท่านคิดว่าท่านมีอำนาจ มีเงินงบประมาณ
แล้วทำได้ ไม่มีใครเขาเต็มใจมาทำงานด้วย เพราะฉะนั้นต้องให้เกียรติเขา -----

- ๖๓/๑

ภาคชุมชน โรงเรียน มหาวิทยาลัย ภาควิชาการ แม้แต่วัดนะครับ วัดเดียนี่บางวัดโอบไธ
ใช้จ่ายเพื่อการเผาผลาญพลังงานรุนแรงมากครับ เราช่วยกันได้ครับ แม้ชุมชน
แม้ภาคประชาชน เอาจริงครับเรื่องนี้ ต้องฟังประชาชนบ้าง ข้าราชการเราไม่ได้เก่งทุกอย่าง
เราต้องฟังประชาชน และเชิญเขาเข้ามาร่วมในการตัดสินใจ ๕ ขั้นตอน ผมทำกฎหมาย
เมื่อคราวที่แล้ว ทำกฎหมายปฏิรูปกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทำกฎหมาย
ยังไม่เสร็จหมดวาระเสียก่อนแล้วก็เชิญนักกฎหมายมาสานต่อ ใช้เงินส่วนตัวนะครับ
เงินเดือนที่รัฐบาลให้ไว้เอาไปทำงานเรื่องนี้ต่อ มีกฎหมายยกร่างเอาไว้แล้วจะให้ทุกภาคส่วน
เข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิรูปกลไกการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากร โดยเฉพาะ
พลังงานเป็นทรัพยากรที่โลกกำลังวิกฤตินะครับ พลังงานน้ำ น้ำนี้วิกฤติ เป็นความท้าทาย
ของมนุษยชาติยุคนี้ พลังงานก็เช่นกัน ถ้าขาดแคลนน้ำ ขาดแคลนพลังงาน อาหารน่ากลัว
ที่สุด อย่างนี้คือชนวนสงครามโลก พระเจ้าแผ่นดินเราเตือนเรื่องนี้จนโลกเขาเอาไปปฏิบัติ
กันแล้ว ผมเชื่อมั่นว่าถ้าเอาจริงรัฐบาลนี้ท่านเอา แล้วก็ทำได้ อยู่ในวิสัยที่ทำได้ อยากจะให้
กำลังใจ แล้วก็กราบขอบพระคุณท่านกรรมาธิการที่ได้กรุณาศึกษาแล้วก็มาเล่าให้พวกเราฟัง
กราบขอบพระคุณครับ

นางสาววัลย์รัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ ต่อไปเรียนเชิญท่านศาสตราจารย์ดุสิต เครื่องงาม เชิญค่ะ

ศาสตราจารย์ดุสิต เครื่องงาม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
ดุสิต เครื่องงาม สปท. หมายเลข ๕๓ ครับ กระผมเองอดีตเป็น สปช. ทางด้านพลังงาน
แล้วในครั้งนี้ได้ลงชื่อในนาม สปท. ว่ามีเจตจำนงที่จะเข้าไปอยู่ในคณะกรรมการ
ทางด้านพลังงานตามเดิมครับ หลาย ๆ เรื่องที่ได้รับฟังมาทั้งจากท่านอดีตประธาน
ท่านอดีตนุการคณะกรรมการของ สปช. ชุดเรื่องพลังงานก็ดี หรือว่าหลาย ๆ ท่าน
ที่ได้อภิปรายกันในวันนี้ ผมก็ได้จดโน้ตอะไรไว้แล้วแล้วก็จะพยายามนำมาสานต่อ
ในหลาย ๆ เรื่องครับ

เรื่องแรก ที่กระผมจะขออนุญาตอภิปรายนำเสนอ ก็คือเรื่องพลังงานทดแทน
โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับพลังงานแสงอาทิตย์ครับ พลังงานแสงอาทิตย์เป็นการผลิต
ไฟฟ้าที่แปลงแสงอาทิตย์ซึ่งมีทุกวันไม่สิ้นสุด แล้วก็ถือว่าเป็นพลังงานที่สะอาด ในหลาย ๆ

๑๒๖

สปท. ๘/๒๕๕๘

กมลทิพย์ ๖๓/๒

ประเทศนิยมชมชอบใช้กันเป็นอย่างมาก และพร้อมทั้งในประเทศไทยเราด้วยซึ่งรัฐบาลให้การส่งเสริมมาเป็นเวลานาน การติดตั้งชุดพลังงานแสงอาทิตย์นั้นมีด้วยกัน ๒ แบบ ก็คือแบบที่อยู่บนพื้นดิน เรามักจะเรียกว่าโซลาร์ฟาร์ม (Solar farm) หรือว่าออนกราวด์ (On ground) แบบที่ ๒ ก็คืออยู่บนหลังคาสิ่งปลูกสร้าง หรือว่าบ้าน ซึ่งเราเรียกว่าโซลาร์รูฟ (Solar roof) ทั้ง ๒ ประเภทนี้ บ้างก็มีจุดเด่น บ้างก็มีจุดด้อย บ้างก็มีปัญหา และวันนี้ก็ยังมีปัญหาอยู่อีกเยอะ สิ่งที่ผมอยากจะขอเล่าให้ท่านประธานผ่านไปทางท่านสมาชิก ได้ทราบก็คือผมอยากจะขอหยิบยกประเด็นทั้ง ๒ เรื่องครับ ทั้งโซลาร์ฟาร์ม (Solar farm) และโซลาร์รูฟ (Solar roof) มาเล่าสู่กันฟัง แล้วก็เรียกได้ว่าเป็นประเด็นเร่งด่วนสาหัสมาก ๆ

เริ่มแรกเกี่ยวกับเรื่องโซลาร์ฟาร์ม (Solar farm) ครับ ในเดือนสิงหาคม ท่านรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้ประกาศโครงการหนึ่งที่สำคัญแล้วก็ได้ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก ชื่อว่าโครงการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ที่ติดตั้งบนพื้นดินสำหรับหน่วยงานราชการ และสหกรณ์ภาคการเกษตร ขอเรียกสั้น ๆ ว่า โซลาร์ฟาร์ม (Solar farm) ราชการและสหกรณ์ภาคการเกษตรครับ หลังจากนั้น ๑ ปีได้ผ่านมา คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานได้ออกระเบียบ -----

ได้ออกประกาศหลักเกณฑ์เชิญชวนให้ทั้งหน่วยงานราชการ เชิญชวนให้สหกรณ์มาเข้าร่วมโครงการนี้เป็นอย่างมาก และขณะนี้เรากำลังอภิปรายอยู่วันนี้ที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน กำลังรับเอกสารรับแฟ้มกันอยู่จะปิดรับสมัครอยู่แล้วในวันพรุ่งนี้ประเด็นที่ผมอภิปรายก็คือว่าแม้กระทั่ง ๗ พรรษา นายกรัฐมนตรีเป็นผู้ออกนโยบาย เป็นผู้ออกคำสั่ง เป็นผู้ออกนโยบายออกมาในการที่จะรับซื้อไฟฟ้าจากโซลาร์ฟาร์ม (Solar farm) เชื้อใหม่ล่ะครับว่าวันนี้ยังมีกฎหมาย ยังมีระเบียบที่ยังขัดแย้งกันอยู่เป็นอุปสรรคที่จะทำให้โครงการโซลาร์ฟาร์ม (Solar farm) ราชการและสหกรณ์เดินหน้าไปได้เลยครับ จนถึงวันนี้ยังไม่มีหน่วยงานเข้ามาแก้ไขให้ ประเด็นก็คือว่าโครงการโซลาร์ฟาร์ม (Solar farm) ราชการและสหกรณ์นั้นเขาบอกว่าต้องใช้ที่ดินราชพัสดุ เขาบอกว่าต้องใช้ที่ดินของหน่วยงานราชการ เขาบอกว่าต้องใช้ที่ดินของเกษตรกร เขาบอกว่า ใช้ที่ดินของสหกรณ์การเกษตร มีหรือไม่มีถ้าไม่มีก็ไปเช่ามา แล้วปรากฏว่า ๒๒ จังหวัดที่คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานได้ประกาศเชิญชวนไว้นั้น มีพื้นที่ภาคกลาง ภาคตะวันตก แล้วก็ภาคตะวันออก ๒๒ จังหวัด สิ่งที่จะเกิดขึ้นก็คือว่าบรรดาพื้นที่ต่าง ๆ ที่ทางหน่วยงานราชการก็ดี หรือว่าสหกรณ์เขาจะยื่นเข้าโครงการนั้นติดขัดกับกฎหมายผังเมืองทั้งสิ้นครับ พื้นที่ ๒๒ จังหวัดนั้นผมได้ตรวจสอบเป็นรายอำเภอ รายตำบลแล้ว ๙๐ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ติดขัดกับผังเมือง ติดขัดกับผังเมืองนั้นแปลว่าในช่วง ๑ ปี ๒ ปี ๓ ปีที่ผ่านมาผู้ว่าราชการจังหวัดในจังหวัดเหล่า ๆ นั้นได้ประกาศออกมาแล้วว่าจังหวัดนั้นเป็นพื้นที่สีเขียว สีชมพู ซึ่งเป็นพื้นที่เขาเรียกว่าเป็นพื้นที่เกษตรหรือว่าเป็นพื้นที่เกษตรชนบท ห้ามมิให้ก่อสร้างโรงไฟฟ้าทุกชนิด แต่สิ่งที่มันมหัศจรรย์มากคือทุกวันนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการนี้กำลังรับสมัครอยู่ ก็จะมีทั้งราชการและสหกรณ์ไปยื่นขอเพื่อขอสมัครเข้าโครงการนับพันราย ทราบดีว่าจริง ๆ แล้วก็รู้ละครับว่าพื้นที่ที่เขาไปยื่นนั้นตกคุณสมบัติทั้งหมดเลย ๙๐ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ที่จะได้รอดนั้นก็ถือเป็นพื้นที่ฟลุก (Fluke) ที่อาจจะอยู่ในพื้นที่ความมั่นคง พุดสั้น ๆ ก็คืออยู่ในค่ายทหารไม่ต้องไปใช้กฎหมาย รง. ๔ ไม่ต้องไปใช้กฎหมายผังเมืองได้รับการยกเว้น เราไม่ว่าอะไรกัน แต่อีก ๘๐-๙๐ เปอร์เซ็นต์นั้นจะตกคุณสมบัติทั้งหมด สิ่งที่มีมหัศจรรย์มากก็คือว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระทรวงพลังงานหรือว่ากระทรวงอื่น ๆ ไม่สามารถที่จะเข้ามาแก้ไขปัญหานี้ได้ กระผมเองเมื่อ ๒ สัปดาห์ที่แล้วทนมไม่ไหวต่อเหตุการณ์นี้ที่เกิดขึ้นจึงลงนามไปถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม พึงบารมีของกระทรวงอุตสาหกรรมว่าโครงการโซลาร์ฟาร์ม (Solar farm) นั้น

๑๒๘

สปท. ๘/๒๕๕๘

ญริตา ๖๔/๒

มีปริมาณถึง ๖๐๐ เมกะวัตต์ ครอบคลุมพื้นที่ ๒๒ จังหวัดจะเดินหน้าไปได้ต้องใช้อำนาจ
ของรัฐมนตรีในการแก้ไขกฎกระทรวง ก็คือให้ประกาศว่าโซลาร์ฟาร์ม (Solar farm)
ขนาดพื้นที่หรือขนาดกำลังการผลิตไม่เกิน ๕ เมกะวัตต์ ซึ่งเข้าข่ายนโยบายของรัฐบาล
ในครั้งนั้นว่าโซลาร์ฟาร์ม (Solar farm) เหล่านั้นให้บอกว่าเป็นโรงงาน เมื่อไม่เป็นโรงงาน
ก็ไม่ต้องขอใบ รง. ๔ เมื่อไม่เป็นโรงงาน ไม่เป็นโรงไฟฟ้า ก็ไม่ไปติดขัดกับผังเมืองครับ
กราบเรียนท่านประธานครับ อาจจะมี ง ๆ ว่าแล้วมันเกี่ยวอะไรกับผังเมือง มันเกี่ยวอะไร
กับโซลาร์ (Solar) เกี่ยวครับ เพราะว่าหลายปีที่ผ่านมาและหลายจังหวัดเรียกว่าเก้
เท่มากครับว่าจังหวัดไหนถ้าสามารถประกาศผังเมืองได้จังหวัดนั้นกรีน (Green) จังหวัดนั้นคลีน
(Clean) เท่มาก แต่พอมาขณะนี้เกษตรกรหรือว่าหน่วยงานราชการเขาต้องการที่จะขอสร้าง
โซลาร์ฟาร์ม (Solar farm) ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ดี หรือโยธาธิการจังหวัดไม่สามารถ
เซ็นอนุมัติให้ก่อสร้างได้ครับ ก็คือไม่สามารถนำคุณสมบัติไปยื่นให้กับคณะกรรมการ
กำกับกิจการพลังงานได้ก็คือจะตกคุณสมบัติทั้งหมด ได้เข้ามาอีกกระแสนึงว่ารัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยที่กำลังจะพิจารณาที่จะแก้ไขกฎกระทรวง ที่จะแก้ไขผังเมืองอยู่
ก็ต้องคอยดูต่อไปครับ -----

- ๖๕/๑

เพราะฉะนั้นผมคิดว่าที่ผมอภิปรายเรื่องนี้ถือว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนมาก ถือว่าเป็นการปฏิรูปครับ นั่นก็คือการปฏิรูปบูรณาการที่เราจะต้องมีการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มันขัดแย้งกันครับ ทุกวันนี้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับผังเมือง กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม มันไปไม่ได้กับการส่งเสริมพลังงานทดแทนครับ มันขัดกันไป ขัดกันมา เพราะฉะนั้นที่อดีตท่านประธานกรรมาธิการปฏิรูปพลังงานได้ชี้แจงไปแล้วว่า พระราชบัญญัติส่งเสริมพลังงานทดแทนนั้นก็ถือว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนที่จะต้องมีการยกเร่งขึ้นมา ในระยะยาว ก็หวังว่าในร่าง พ.ร.บ. ส่งเสริมพลังงานทดแทนนั้นคงจะมีอะไรที่เกี่ยวข้องกับ วัน สตอป เซอร์วิส (One stop service) ที่จะเอื้ออำนวยในการลงทุนไฟฟ้าพลังงานทดแทน ได้อย่างเป็นอย่างดี ถ้าไฟฟ้าพลังงานทดแทนสามารถลงทุนได้ราบรื่น ประเทศไทยก็จะมี ความมั่นคงด้านพลังงานครับ แต่ว่าในระยะสั้นที่สุดภายในวันที่ ๒๐ พฤศจิกายนนี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็ดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมก็ดี ไม่สามารถแก้ไขกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับผังเมืองหรือ รง. ๔ ก็ไม่ทราบว่าจะ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ของโครงการที่ยื่นไปนั้นจะตกคุณสมบัติหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับชะตากรรมตรงนั้นแล้วละครับ

ขออนุญาตไปเรื่องที่ ๒ ครับ มีท่านผู้มีเกียรติได้อภิปรายเรื่องรถยนต์ไฟฟ้า หรือว่ายานยนต์ไฟฟ้า ก็ต้องขอกราบเรียนว่าผมเองในฐานะสมาชิกเก่าก็ได้ให้ความสนใจ เกี่ยวกับเรื่องนี้มาโดยตลอด เราได้เคยเชิญอธิบดีกรมการขนส่งทางบก ผู้อำนวยการหลาย ๆ ฝ่าย มาหารือร่วมกันที่จะปรับเปลี่ยนสเปก (Spec) ในการที่จะให้รถยนต์ไฟฟ้านี้สามารถวิ่ง บนท้องถนนได้โดยไม่ผิดกฎหมาย ก็คือลดจำนวนขนาดกิโลวัตต์ที่จะต้องบังคับ เดิมทีบอกว่า รถ ๔ ล้อต้องไม่น้อยกว่า ๔ กิโลวัตต์ เราก็เจรจาแล้วลงมา ๓ ก็ได้ ๒.๕ ก็ได้ ๒ ก็ได้ทำนองนั้น เป็นต้นที่จะสามารถจดทะเบียนเป็นรถที่วิ่งบนถนนได้ถูกต้องตามกฎหมาย รวมทั้งมอเตอร์ไซค์ไฟฟ้า ก็เช่นเดียวกันครับ ที่ผ่านมารกรมการขนส่งทางบกบอกว่าต้องมีมอเตอร์ (Motor) อย่างน้อย ๕๐๐ วัตต์ เราก็ต่อรองลงมาเหลือ ๒๕๐ วัตต์แล้วละครับที่จะสามารถจดทะเบียนได้ เมื่อเป็นดังนี้ รถยนต์หรือยานยนต์ไฟฟ้านี้แทนที่จะต้องซื้อในราคาหลายล้านบาท จนกระทั่งเป็นล้านบาท เพราะว่าจะต้องอ้อมแบตเตอรี่เยอะ อ้อมมอเตอร์ (Motor) ขนาดใหญ่มันก็จะสามารถไซซิง (Sizing) ให้เล็กลงได้ ต่อไปเราก็จะเห็นรถยนต์ไฟฟ้าที่จะวิ่งจากบ้านไปตลาด ไปช้อปปิ้ง (Shopping) หรือว่าไปจังหวัดใกล้เคียงได้ แล้วเขาสามารถวิ่งได้ถูกต้องตามกฎหมาย ที่สำคัญราคาก็จะถูกลง

ความจริงมีอีกหลายเรื่องนะครับ แต่ว่าเบื้องต้นผมขออภิปรายแต่เพียงเท่านี้ครับ
ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธาน
สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
คนที่หนึ่ง) : ขอคุณท่านศาสตราจารย์ ดอกเตอร์ดุสิต เครืองาม ท่านยังเป็นนายกสมาคม
อุตสาหกรรมพลังงานแสงอาทิตย์แห่งประเทศไทย แล้วก็เป็นศาสตราจารย์ ดอกเตอร์
ทางด้านพลังงานแสงอาทิตย์และพลังงานทดแทนมา ๓๐ ปี ถือว่าเป็นมือหนึ่งของประเทศ
คนหนึ่งที่เดียว เชิญท่านกษิต์เดชชนทัต เสกขุนทด อดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
ในคณะกรรมการปฏิรูปพลังงาน แล้วก็เป็นอดีตรองประธานสภาพัฒนาการเมือง เชิญครับ

นายกษิต์เดชชนทัต เสกขุนทด : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ
กระผม กษิต์เดชชนทัต เสกขุนทด สมาชิก สปท. หมายเลข ๐๐๕ ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณ
ท่านประธานทองฉัตรนะครับ ซึ่งผมเองก็เป็นสมาชิกของท่านเมื่อตอนเป็น สปช. ได้นำเสนอ
รายงานอย่างละเอียดนะครับ สำระสำคัญที่ สปช. ได้ศึกษารายงานการปฏิรูปมามี ๔ เป้าหมาย
หลัก ๆ การเพิ่มบทบาทภาคประชาชน การส่งเสริมเสรีอย่างเป็นธรรม การสร้างมิติใหม่
ของพลังงานหมุนเวียน พลังงานอนุรักษ์พลังงาน แล้วก็รวมทั้งเรื่องศูนย์ข้อมูล ทั้ง ๔ เป้าหมายนี้
ถือว่าเป็นสำระสำคัญ แต่สิ่งที่ผมอยากจะเพิ่มเติมในประเด็นของการขับเคลื่อนของการปฏิรูป
ในครั้งนี้น่าหนักไปที่เรื่องของการเพิ่มบทบาทของภาคประชาชนในการมีส่วนร่วมนะครับ ----

ในส่วนของ สปช. เองได้กำหนดไว้ ๒ เรื่องใหญ่ ๆ ก็คือการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย แล้วก็การกำกับ ตลอดทั้งเรื่องของการผลิต จำหน่ายไฟฟ้าจากโซลาร์รูฟ (Solar roof) เสรี อันนั้นคือวางไว้ ๒ เรื่อง ประเด็นของผมนั้นก็ต้องยอมรับข้อเท็จจริงนะครับ ไม่ว่าจะเป็ พระเอกตัวใหม่ พลังงานทดแทน ไม่ว่าจะเป็เรื่องของพลังงานหลักที่เราต้องค้นหา แน่แน่นอน ในหลักการสำคัญก็คือว่ามีผู้ค้นหาเพื่อสร้างความมั่นคง แล้วก็ผู้บริโภค อย่่างไรก็แล้วแต่ ก็จะมีแบบนี้คู่กันไปตลอดเวลา ในหลักการวันนี้ต้องยอมรับข้อเท็จจริงว่าหาเท่าไรก็ไม่มีทางพอ ถ้าตราบไต่ผู้บริโภคยังบริโภคแบบนี้อยู่ แล้วหาเท่าไรก็ไม่สามารถที่จะถมให้เต็มกับเรื่องของ พลังงาน พลังงานหลัก ๆ ก็ไม่สามารถลงได้ในจุดใดจุดหนึ่ง ก็มีปฏิกริยาจากภาคประชาชน ภายไต้ข้อมูลที่ไม่เท่าเทียมกัน ในขณะเดียวกันพระเอกตัวใหม่ที่เข้ามาเรื่องพลังงานทดแทน ในแต่ละจุด ข้อกฎหมายแต่ละข้อก็มีข้อจำกัดทั้งนั้น เพราะฉะนั้นอุปสรรคสำคัญที่นำไปสู่ ความมั่นคงก็มีค่อนข้างยากลำบาก ประเด็นสำคัญที่ผมนอยากเน้นย้ำเพิ่มเติมจากการเพิ่ม บทบาทของภาคประชาชน ผมนอยากมองมิติของคำว่า ชุมชนสวัสดิการ มีความเป็นไปได้ มากน้อยแค่ไหนที่จะทำระบบเชิงนโยบายที่สนับสนุนให้มีความชัดเจนและเป็นรูปธรรม ที่ชัดเจนมากขึ้น ฝ่ายที่จะผลิตให้เกิดความมั่นคงก็ผลิตไป ค้นหาไป สร้างรูปธรรมไป แล้วก็ สร้างพลังงานทดแทนไป แต่ในมุมมองกลับกันเองเชิงนโยบายอาจจะต้องให้น้ำหนักไปที่ผู้บริโภค เปลี่ยนจากผู้บริโภคมาเป็นผู้ผลิตที่ชัดเจนมากขึ้นได้อย่างไร ภายไต้วิธึบประมาณที่ชัดเจน อาจจะเป็นรูปลักษณะของ ๑ อำเภอ มีสัก ๑ ตำบลที่เป็นตำบลพลังงานก็ได้ พลังงาน ในความหมายตรงนี้ไม่ใช่เป็นเพียงแค่พลังงานที่เราต้องผลิตอย่างมหาศาล เป็นพลังงาน ที่เราสามารถผลิตเอง ใช้เอง จัดการเอง มีโมเดล (Model) ที่ตำบลสามารถจัดการระบบพลังงาน และพึ่งตนเองได้มีอะไรบ้าง ๑ ๒ ๓ ที่เราสามารถพึ่งตนเองได้ มีอะไรบ้างที่เราต้อง ผลิตเองได้ มีอะไรบ้างที่เราต้องอนุรักษ์เอง แล้วมีอะไรบ้างที่รัฐจัดให้ในการที่จะทำให้เขา ไปสู่การผลิตได้ แน่แน่นอนครับ ทั้งประเทศนี้ไม่สามารถผลิตได้แน่นอนในทุกพื้นที่ ทุกพื้นที่ตำบล ทุกพื้นที่ชุมชน แต่มีบางตำบล มีบางพื้นที่ที่มีศักยภาพเรื่องนี้ มีการจัดรูปองค์กร ผมว่า ประเมินตามศักยภาพว่าในทุกพื้นที่ถ้าเราสร้างพลังประชาชนในการจัดการระบบทรัพยากร การจัดการระบบพลังงานของตัวเองมันเป็นเส้นกราฟที่สวนทางกัน ฝ่ายผลิตเพื่อสร้าง ความมั่นคง แต่ในขณะเดียวกันผู้บริโภคเองก็พยายามจัดการและพึ่งพาตนเองได้ อะไรบ้าง

๑๓๒

สปท. ๘/๒๕๕๘

ณัฐวัฒน์ ๖๖/๒

ที่สามารถลดพลังงานได้ อะไรบ้างที่ชุมชนสามารถจัดการระบบพลังงานได้ ทำอย่างไร นโยบายเหล่านี้จะสร้างรูปธรรมตัวนี้ขึ้นมาด้วย เพราะฉะนั้นถ้า ๒ อย่างประกบกัน ก็คือว่าเป็นทั้งผู้ใช้ แล้วก็เป็นผู้ผลิตไปในตัว จะทำให้ระบบทั้ง ๒ ทางไปด้วยกันได้ ที่สำคัญที่สุดก็คือผลพลอยได้ที่เกิดขึ้นก็คือว่าพลังที่มีปฏิกริยาต่อกันระหว่างฝ่ายที่ค้นหาพลังงาน กับฝ่ายที่มีปฏิกริยาที่ไม่เห็นด้วยกับการสร้างพลังงานจะเป็นมุมมองทันที ถ้ามีตำบลสวัสดิการท้องถิ่นสวัสดิการเกิดขึ้นในประเทศไทยต่าง ๆ ที่เขาสามารถจัดการเอง ทั้งนี้ทั้งนั้นก็คือว่าศูนย์ข้อมูลที่ทำนุประธานได้นำเสนอเมื่อสักครู่ที่เป็นศูนย์ข้อมูลที่ชัดเจน รูปธรรม ทั้งเทคโนโลยีที่ให้ชุมชนสามารถจัดการได้ เรื่องอะไรที่ชุมชนจัดการได้ นโยบายสนับสนุนอย่างเต็มที่งบประมาณเองก็ต้องจัดไประบบนี้ ผมมีความเชื่อตัวหนึ่งคือว่ารัฐไม่มีทางที่จะจัดระบบพลังงานให้กับชุมชนได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ในระยะยาวแน่นอน จะทำอย่างไรให้ชุมชนท้องถิ่นลุกขึ้นมาจัดระบบพลังงานตัวเองด้วย เพราะฉะนั้นก็คือแปลว่าการขับเคลื่อนครั้งนี้เองอาจจะต้องคิดออกแบบด้วยเหมือนกันว่าพื้นที่ตำบลไหน อำเภอไหน จังหวัดไหน ที่มีศักยภาพในการจัดการระบบพลังงานตรงนี้ขึ้นมาได้ ผมมีความเชื่อตัวหนึ่งว่าชุมชนเองก็มีความพร้อมชุมชนเองคงไม่ต้องการที่จะไปหาทุนเพื่อมาใช้พลังงานอย่างต่อเนื่องหรอกครับ ถ้าชุมชนสามารถผลิตได้ รัฐสนับสนุนให้เกิดพลังของชุมชนในการจัดการพลังงาน เขาลดค่าใช้จ่ายมันแปลว่าเพิ่มรายได้โดยปริยาย -----

ก็แปลว่าระบบเศรษฐกิจฐานรากมันก็จะสูงขึ้น ไม่ได้แปลว่าหาเงินมาวันละ ๓๐๐ บาท แล้วก็มาใช้พลังงานหมดวันละ ๔๐๐ บาท เพราะฉะนั้นมิติของการสร้างพลังงานที่มั่นคง ต้องดูทั้ง ๒ มิติ มิติที่หาเพื่อให้เกิดนโยบายสาธารณะของพลังงาน กับมิติที่ชุมชนท้องถิ่นเอง ต้องลุกขึ้นมาจัดระบบพลังงานของตัวเอง อะไรที่จัดการได้จัดการ อะไรที่ไม่สามารถจัดการได้ รัฐเองต้องให้สาธารณะของพลังงานเหล่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณท่านกษิตรีเดชธนทัต เสกขุนทด นะครับ ต่อไปเชิญท่านวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา นะครับ อดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ แล้วก็รองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ เดลินิวส์ เชิญครับ

นายวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา : ขอขอบคุณท่านประธานครับ ผม วรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ลำดับที่ ๑๓๑ นะครับ เรื่องที่ทาง คณะกรรมาธิการนำเสนอมานะครับ ผมก็พิจารณาหลายอย่าง แล้วก็อันที่จริงผมก็จบ หลักสูตรเดียวกับอาจารย์ยักษ์ที่เมื่อสักครู่พูดไปนะครับ คือสถาบันวิทยาการพลังงานของ กระทรวงพลังงาน รุ่นที่ ๔ ผมก็พอจะมีวิชาอยู่บ้างนะครับ ประเด็นที่ผมมองนี่ผมมองต่างจาก คณะกรรมาธิการอยู่นิดหนึ่งนะครับ เห็นด้วยทุกอย่าง ประเด็นหนึ่งที่กรรมาธิการยังตกอยู่นะครับ นั่นก็คือเรื่องแนวคิดนะครับว่าเอาเฉพาะเรื่องไฟฟ้า เพราะไฟฟ้าจะมีบทบาทมากในอนาคต พลังงานด้านฟอสซิล (Fossil) ใช้อื่นก็คงจะลดลงไปนะครับ ไฟฟ้าที่ว่านี่นะครับ เป็นปัญหามากแล้วมีการประท้วงมาก เราไม่ได้คิดปรับระบบ คิดแต่ทางเรื่องเทคโนโลยี เรื่องทางกายภาพ เรื่องอะไรนี่นะครับ ผมคิดอย่างนี้นะครับ ไฟฟ้าใช้ที่ไหนต้องผลิตที่นั่น ที่ภาคใต้ที่เมื่อสักครู่พูดกันอยู่นี่นะครับ ใช้ไฟ ๓,๐๐๐ เมกะวัตต์ ผลิตจริง ๑,๐๐๐ เมกะวัตต์ อีก ๒,๐๐๐ เมกะวัตต์เอาจากราชบุรีลงไป วันหนึ่งสายกริด (Grid) ขาด ดับ เขาเรียก แบล็กเอาท์ (Blackout) หรืออะไรนี่นะครับ หมดทั้งภาค ทำไม่ละครับ คนราชบุรีมีภูมิคุ้มกัน อะไรเป็นพิเศษครับถึงโรงไฟฟ้าตั้งได้แล้วไม่เสียชีวิตกันทั้งจังหวัด แล้วทำไมคนภาคใต้ ทั้งหมดถึงไม่เอาโรงไฟฟ้าเลยกลัวมาก ฉะนั้นสิ่งที่ควรที่จะปรับโครงสร้างก็คือโครงสร้างราคา แล้วมันจะโซนนิ่ง (Zoning) โดยอัตโนมัตินะครับ คนใกล้โรงไฟฟ้าใช้ไฟถูกครับ เพราะถือว่า เสี่ยงเรื่องมลพิษ คนอยากได้อากาศบริสุทธิ์ต้องไฟแพง ๆ ครับ หรือแม้กระทั่งชนิดพลังงาน

๑๓๔

สปท. ๘/๒๕๕๘

เบญจมาภรณ์ ๖๗/๒

ต้องมีส่วนมาคิดอยู่ในสูตรไฟฟ้า อยากบริสุทธิ์ อยากจะได้แสงแดด โซลาร์ฟาร์ม (Solar farm) หรืออะไรเอาเลยครับ จัดให้ แต่แพงหน่อยนะครับ เพราะอะไรครับ ต้นทุนการผลิตไฟนี่นะครับ ถ้าเป็นแก๊สกับถ่านหินประมาณ ๒ บาทกว่า ๆ ต่อ ๑ หน่วย (Unit) ขยะประมาณ ๕ บาทกว่า ๆ โซลาร์ฟาร์ม (Solar farm) ก็ประมาณ ๕ บาทกว่า ๆ เมื่อก่อน ๑๑ บาท มีแอดเดอร์ (Adder) รวยกันมาหลายคนนะครับ รวยทั้งมีเขาเรียกว่าอะไร ทั้งคนซื้อ คนขาย ทีนี้สิ่งเหล่านี้บางครั้งเราก็พูดถึงเรื่องเทคโนโลยีไปโดยที่ไม่ได้คิดถึงผู้ใช้นะครับ ผู้ใช้อย่างผมนอกจากจะเป็นนักศึกษาสถาบันวิทยาการพลังงานผมยังเป็นผู้ใช้ไฟอยู่ที่บ้านผม ผมจะไปต่อรองกับการไฟฟ้าไม่ได้ โอ้ย ไฟคุณแพงขอลด ลดแบบผมไปต่อแม่ค้านี้ไม่ได้นะครับ เท่าไรเท่านั้น ไม่จ่ายปั๊มตัดมิเตอร์ (Meter) เลย ผมถูกบังคับซื้อครับ นี่คือสิทธิของประชาชน ที่ถูกบังคับซื้อ ฉะนั้นถ้าเกิดคนฉลาดก็ต้องไปสร้างราคาที่ดินทาง คนปลายทางอย่างผม รับกรรมอย่างเดียวกันนะครับ ผมถึงคิดว่าการปฏิรูปเรื่องพลังงานนี่นะครับ คุณได้ประโยชน์ คุณต้องรับผิดชอบด้วยนะครับ ใครที่อยู่บริเวณนั้น ไม่อย่างนั้นก็จะจะมีช่องว่างเกิดขึ้น ก็คือ จะมีภาคประชาชน คำนี้ใหญ่นะครับ ภาคประชาชน ผมก็เป็นประชาชน ผมก็อยากจะเป็น ภาคประชาชนนะครับ แต่ถ้าเกิดผมขึ้นชั้นไม่ได้ผมไปพูดที่ไหนก็ไม่มีใครฟัง ภาคประชาชน ที่ดีก็เยอะครับ แต่ที่ไม่ดีก็มีนะครับ อย่างกรณีปิดโรงกลั่น ไม่ใช่โรงกลั่นนะครับ นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดนี้ ๕๖ โรงงาน -----

มีการฟ้องศาลปกครอง หลังจากฟ้องเสร็จก็มีภาคประชาชน ที่ว่านี่เป็นองค์กระนะครับ ร่อนจดหมายไปทั้งหมด ๑๘๑ บริษัท บอกว่าคุณนี่เหมือนที่มาบตาพุดละ ถ้าคุณไม่สมัครสมาชิก ๕๐,๐๐๐ บาท เดี่ยวเราจะไปตรวจสอบ มันแปลว่าอะไรครับ ที่ผมพูดนี้ผมมีหลักฐานนะครับ แล้วคนที่ให้หลักฐานผมนี่คือเป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุด เรียกผมไปตำหนิว่าสื่ออย่างคุณ ไปตีตีปีกให้ภาคประชาชนเขา ฉะนั้นถ้าเราไม่ปรับโครงสร้างของราคากับพื้นที่แล้วก็ผู้ใช้ มันจะมีช่องว่างเกิดขึ้น การขายความกลัว ไปปลุกให้คนกลัวแล้วออกมาประท้วง ง่ายครับ เขาก็ออกมาประท้วงกัน แต่ว่าจากนั้นมันจะมีกลไกอื่นต่อไปอีก ซึ่งใครจะได้จะเสียผมไม่ทราบ แต่ที่แน่ ๆ คือค่าไฟผมจะแพงขึ้นเรื่อย ๆ นอกจากเรื่องการปรับเรื่องราคาเรื่องอะไรนะครับ ดีมานด์ (Demand) ซัพพลาย (Supply) ตรงนี้ครับ

อีกประเด็นหนึ่งที่ผมอยากจะเรียนฝากไว้ก็คือการทำโซลาร์ฟาร์ม (Solar farm) นี่ครับ โซลาร์ฟาร์ม (Solar farm) จริง ๆ แล้วควรจะผลิตที่ไหนแล้วก็ใช้ที่นั่น ท่านครับ สายกริด (Grid) แพงนะครับ อย่างที่ สปบ. ลาวมีจุดสร้างเขื่อนประมาณ ๗๐ กว่าจุด พัฒนาได้ ๓๐ จุด ผมถามว่าที่เหลือเขาทำอะไร ประเทศเวียดนามได้เขื่อนที่หลวงพระบางนะครับ แต่ทำไฟไปประเทศเวียดนามไม่ได้เพราะค่ากริด (Grid) แพงมาก ทีนี้เราทำโซลาร์ฟาร์ม (Solar farm) ครับ โซลาร์ฟาร์ม (Solar farm) ผลิตไฟแค่ ๔ ชั่วโมงครึ่ง วันหนึ่งมี ๒๔ ชั่วโมง ฉะนั้นสายกริด (Grid) ที่สร้างมาเพื่อส่งไฟ ๒๔ ชั่วโมงนะครับ ถนนสายนี้ใช้งานจริง ๆ แค่ ๔ ชั่วโมงครึ่งเท่านั้นเอง อีก ๑๙ ชั่วโมงเราโยนทิ้งน้ำครับ ฉะนั้นจากนี้ไปถ้าเกิดจะพูดเรื่องโซลาร์ฟาร์ม (Solar farm) นะครับ ผมก็เสนอว่าทำให้ดีครับ ผมไม่คัดค้านครับ แต่ทำที่ไหน ใช้ที่นั่นใช้ที่นั่นแล้วคนที่ใช้ต้องรับผิดชอบเรื่องราคา เพราะว่าอากาศบริสุทธิ์นะครับ พวกที่กลัวไฟแพง ก็ใช้ถ่านหินนะครับ แล้วถ่านหินถ้าเกิดคนอยู่ข้าง ๆ โรงงานถ่านหิน ถ้ากลัวมลพิษไม่เป็นไรครับ เดี่ยวจะให้พวกโรงงานที่เขาอยากจะได้ค่าไฟถูก ๆ เขาจะวิ่งมาอยู่รอบ ๆ เอง มันจะเกิดการโซนนิ่ง (Zoning) ด้วยราคา เพราะว่ากลไกนี้เป็นกลไกที่ยังไม่ได้คิดถึงกัน ผมมีประเด็นเสนอแค่นี้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณมากครับ ต่อไปเป็นท่านสุดท้ายนะครับ ดอกเตอร์ถวิลวดี บุรีกุล ท่านเป็นอดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ปัจจุบันก็ยังเป็นผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนา สถาบันพระปกเกล้า เชิญครับ

๑๓๖

สปท. ๘/๒๕๕๘

กฤษณิษฐ์ ๖๘/๒

นางฉวีลวดี บุรีกุล : กราบเรียนท่านประธาน ดิฉัน ฉวีลวดี บุรีกุล สมาชิกหมายเลข ๖๑ ดิฉันต้องขอขอบคุณท่านอดีต สปช. กรรมการการปฏิรูปพลังงาน ที่ได้ทำเอกสารมานำเสนอพวกเรา แล้วก็ได้นำเสนอสิ่งที่สำคัญที่สุดที่ดิฉันต้องยกย่องท่าน คือท่านเอาบทบาทของประชาชนเป็นอันดับหนึ่งในการปฏิรูป ดิฉันอยากจะตั้งข้อสังเกตเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ท่าน สปท. ท่านอื่นได้อภิปรายไปแล้ว คือเรื่องของธรรมาภิบาลในการจัดการพลังงาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้งสิ้น

เรื่องแรก คือการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชนในเรื่องพลังงาน ต้องมีความจำเป็น มีความจำเป็นเป็นอย่างมาก ทำอย่างไรประชาชนถึงจะได้รับข้อมูลที่ตรงกัน แล้วก็นอกจากนี้ข้อมูลนั้นต้องถูกต้อง เทียบตรง ทันการณ์ พอเพียง เข้าใจได้ง่าย และเป็นข้อมูลที่รับก่อนที่จะมีการตัดสินใจ เพราะเหตุการณ์หลายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ เกิดขึ้นเพราะอาการแดด ซินโดรม (DAD Syndrome) ตัวดี (D) ตัวแรก คือผู้มีอำนาจ ได้ตัดสินใจไปแล้ว ถึงจะแอนนounce (Announce) ตัวเอ (A) นะคะ คือให้ข้อมูลกับประชาชน เมื่อเป็นเช่นนี้ประชาชนก็เกิดความหวาดกลัว เพราะสิ่งหนึ่งที่ประชาชนแทบจะไม่มีเลย ก็คือความเชื่อมั่นในองค์กร หรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพลังงาน เมื่อเป็นเช่นนี้ ก็เกิดการใช้รูปแบบของการมีส่วนร่วมที่ไม่ได้ทำกันทั่วไป ก็เป็นที่มาของดี (D) ตัวสุดท้าย คือดีเฟนด์ (Defend) โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีความจำเป็นที่จะต้องใช้นั้นขนาดนี้ เพราะเศรษฐกิจต้องพัฒนา เมื่อเป็นเช่นนี้ความขัดแย้งก็เกิดขึ้น ทั้งหมดทั้งปวงนี้มันมาจากการขาดธรรมาภิบาลตั้งแต่เริ่มแรก คือการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร คือแอ็กเซส ทู อินฟอร์เมชัน (Access to information) ส่วนข้อที่ ๒ คือการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการเข้าถึงการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ซึ่งบอกว่าได้จัดประชาพิจารณ์แล้ว แต่ประชาพิจารณ์นั้น ไม่ได้จัดหลังจากตัดสินใจไปแล้วมันก็เกิดปัญหาทั้งสิ้น -----

๑๓๗

สปท. ๘/๒๕๕๘

วชิรี ๖๘/๑

แล้วอีกอย่างหนึ่งก็คือการจัดนี้เรียกว่าสักแต่จัด เขาเรียกว่าใช้เวลา ๒ ชั่วโมงครึ่ง วิทยากร มาพูดแต่ส่วนดี ให้ข้อมูลแต่ส่วนดี ข้อมูลส่วนเลวี่นั้นพูดน้อยมาก แล้วประชาชนอีก ๓ คน ก็มาคือผู้สนับสนุน ครึ่งชั่วโมงพูดเสร็จก็จบไปแล้วบอกว่าเป็นความชอบธรรมว่าประชาชนที่นี้ เห็นด้วยกับโครงการ เมื่อเป็นเช่นนี้พวกที่ไม่ได้เข้ามาก็ไม่พอใจ เมื่อเป็นเช่นนี้ความขัดแย้งก็เกิด โครงการก็เกิดไม่ได้หรือกระจะ ดิฉันคิดว่าหลายเรื่องก็เป็นด้วยเหตุเช่นนี้ เพราะว่าการเข้าถึง การมีส่วนร่วม และการเข้าถึงการตัดสินใจมันเกิดขึ้นไม่ได้ บางครั้งการตัดสินใจเป็นของ ผู้ปกครอง ผู้มีอำนาจ แต่ว่าเสียงของประชาชนต้องได้ยิน ได้ยินแล้วต้องตอบสนองนะคะ คือการจัดนี้จัดได้จัดเพื่อรับฟัง แต่รับฟังแล้วจะการันตี (Guarantee) ได้อย่างไรว่าได้ยิน เพราะฉะนั้นความเชื่อมั่นมันเกิดขึ้นไม่ได้ เมื่อไม่เชื่อมั่นความรู้สึกว่าจะเสี่ยงจะเกิดขึ้นอย่างมาก ความเสี่ยงมันจะเพิ่มขึ้นตามความเชื่อมั่นที่ลดลง แล้วสุดท้ายก็คือการเข้าถึงความยุติธรรม แอ็กเซส ทู จัสทิซ (Access to justice) มันต้องเกิด เมื่อเกิดผลกระทบกับผู้มีส่วนได้เสียแล้ว ความยุติธรรมมันต้องเกิด เมื่อคดีขึ้นสู่ศาลศาลทำอะไรก็ต้องทำตามศาลนะคะ เช่นศาล สั่งว่าต้องไปฟื้นฟูพื้นที่ภายในกี่วัน ๆ ท่านต้องรีบไปฟื้นฟู เพราะถ้าท่านไม่ฟื้นฟูแต่ว่า ยังมาจัดงานเอาดารามาไปเฉลิมฉลองกันมันยิ่งสร้างความไม่เชื่อมั่นให้กับประชาชน ความรู้สึกว่าจะเสี่ยงมากขึ้นท่านจะทำโครงการอะไรมันก็ยิ่งยากขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาลพลังงานจึงเกิดขึ้นได้ยากมากสำหรับสังคมบ้านเรานะคะ นอกจากนี้การมีส่วนร่วม ของประชาชนท่านบอกว่าอยากจะให้ประชาชนมีบทบาท ให้เข้ามาเป็นกรรมการในเรื่องของ พลังงาน ดิฉันต้องถามว่าคนที่เข้ามาเป็นกรรมการในภาคของประชาชนนั้นมีลักษณะอย่างไร เป็นตัวแทนของประชาชนมากน้อยแค่ไหน แล้วได้ฟังเสียงของประชาชนมากน้อยแค่ไหน ตรงนี้ก็ยังเคลือบคลุม (Question) กันอยู่นะคะ

แล้วนอกจากนี้ในเรื่องของกรรมการกองทุนรอบโรงไฟฟ้า เขาบอกว่า ผู้มีส่วนได้เสียต้องได้รับผลประโยชน์เพราะว่ากองทุนรอบโรงไฟฟ้าก็ตั้งขึ้นไว้เพื่อการนี้ เพื่อเยียวยาทั้งหลาย แต่ปรากฏว่าการใช้จ่ายจริง ๆ ไม่ได้เกิดขึ้นกับผู้มีส่วนได้เสียอย่างแท้จริง ผู้ที่ได้รับผลกระทบก็ยังเดือดร้อนอีกต่อไป แต่ผู้ที่ไม่ได้รับผลกระทบหรืออยู่นอกพื้นที่ที่ได้รับ ผลกระทบกลับได้รับผลพวงจากตรงนั้น เพราะว่าด้วยกลไกของคณะกรรมการมันไม่เอื้อให้ ผู้มีส่วนได้เสียอย่างแท้จริงได้เข้ามาสู่กระบวนการนั้น ส่งข้อเสนอเขาไปก็ไม่ได้รับการพิจารณา

นั่นเป็นปัญหาอีกเรื่องหนึ่ง นอกจากนี้การรับผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ มีความสำคัญอย่างมากในการจัดการพลังงานของประเทศไทย บุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือกลุ่มใด กลุ่มหนึ่ง หรือบริษัทใดบริษัทหนึ่ง หรือรัฐวิสาหกิจใดรัฐวิสาหกิจหนึ่ง จะร่ำรวยบนต้นทุน ของชาวบ้านแต่เพียงลำพังคงไม่ได้ เพราะฉะนั้นเรื่องของหุ้นส่วนการจัดการพลังงาน จึงต้องเกิดขึ้น หุ้นส่วนในการรับผลประโยชน์ร่วมกัน ทุกครั้งที่โรงไฟฟ้าเดินเครื่อง ทุกครั้งที่ เครื่องจักรเดินเครื่อง ผลประโยชน์ส่วนหนึ่งตกอยู่กับสังคม เขาบอกว่่าก็ตกอยู่กับภาษี ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ากองทุนพลังงานแล้วอย่างไร แต่มันไม่เพียงพอนะคะ เพราะผู้ที่ได้รับผลกระทบนั้นเขามีความหวาดกลัวและได้รับความเสียหายมากกว่าคนอื่น ๆ เพราะฉะนั้นจะมีมาตรการอย่างไร เรื่องของการเจรจา เรื่องของประชาเสวนาหาทางออก ก่อนที่จะเริ่มโครงการนั้นจึงมีความสำคัญ คือไม่ใช่สักแต่จัดประชาพิจารณ์ แต่จริง ๆ แล้ว มันมีเหนือกว่านั้นคือเรื่องของการทำเดลิเบอเรทีฟฟอรัม (Deliberative Forum) ซึ่งเป็น เรื่องของการจัดการพลังงานร่วมกัน เพราะที่ผ่านมาเรามักจะตั้งโจทย์ผิด เรามักจะตั้งโจทย์ ว่าสร้างหรือไม่สร้าง ทำหรือไม่ทำ แต่จริง ๆ แล้วโจทย์ที่แท้จริงควรจะเป็นว่าเราจะร่วมกัน จัดการพลังงานอย่างไร เราจะมีส่วนร่วมในการหาพลังงานมาใช้อย่างไรได้อย่างพอเพียงได้อย่างไร แล้วมีทางเลือกอะไรบ้าง ทางเลือกที่ ๑ ทางเลือกที่ ๒ ทางเลือกที่ ๓ แล้วแต่ละทางเลือกนั้น มันมีโปร (Pro) มีคอน (Con) อย่างไร มีข้อดี ข้อด้อยอะไร แล้วถ้าเราจะเลือกทางเลือกที่ ๑ นั้น เราจะต้องแลกมาด้วยอะไร เราจะต้องทำอย่างไรเพื่อให้ได้ทางเลือกนี้ขึ้นมา แล้วในที่สุด ความเข้าใจ ความรู้ในเรื่องเหล่านี้ก็ต้องเผยแพร่สู่ประชาชน แล้วก็มีการเสวนา กระบวนการให้ความรู้เกิดขึ้น เช่นถ้าอยากจะได้พลังงานราคาถูกท่านจะต้องแลกได้ด้วย ความเสี่ยงของตัวเองอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นเราจะต้องมาตัดสินใจว่าเราจะเอาอะไร แล้วสิ่งหนึ่งที่สุดท้ายบางทีมีหลายทางเลือกที่เขาจะเลือก ทางหนึ่งที่เขาอาจจะเลือก คือเรื่องของการประหยัดพลังงาน ซึ่งเรื่องของการประหยัดพลังงานมันหายไปแล้ว จากการณรงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมตรงนี้ เริ่มตั้งแต่ภาครัฐก็ขาดการมีส่วนร่วมในการณรงค์ ให้ประหยัดพลังงาน พวกเราแม้กระทั่งนั่งอยู่ในห้องนี้ดิฉันยังหนาวต้องพันผ้าพันคอทั้ง ๆ ที่เรา ไม่มีความจำเป็นเลย เราอาจจะเพิ่มอุณหภูมิแล้วก็แต่งกายให้น้อยลง หมายถึงว่าไม่ต้องสวม สูท (Suit) หรือว่าใส่เสื้อผ้าที่สุภาพแต่ว่าเราประหยัดพลังงานร่วมกันก็ได้ -----

การก่อสร้างต่าง ๆ อาคารต่าง ๆ ของสถานที่ราชการของราชการก็อาจจะต้องคิดถึงเรื่องเหล่านี้เป็นต้นนะคะ นอกจากนี้การมีส่วนร่วมในการผลิตกระแสไฟฟ้า ดิฉันพูดถึงเรื่องโซลาร์เอเนอร์จี (Solar energy) ต่อจากท่านอาจารย์ดุสิตสักเล็กน้อยนะคะ กระบวนการที่จะให้ประชาชนมีส่วนร่วมนั้นเป็นเรื่องที่ดีมากแล้วดิฉันก็เห็นด้วยกับการรณรงค์เรื่องของพลังงานทางเลือกตรงนี้ แต่ว่ามันยุ่งยากมากเหมือนกับไม่จริงใจ ไม่ตั้งใจ ไม่อยากจะให้ประชาชนมีส่วนร่วม เพราะในเรื่องการไปวางบิล (Bill) การมาตรวจดูว่าได้ผลิตไฟฟ้าเท่าไร ต้องไปวางบิล (Bill) คนแก่ต้องนั่งแท็กซี่ไปก็เสียหลายร้อยบาท วางบิล (Bill) เสร็จก็ต้องรอเขาบอกว่าให้ไปเอาเช็คได้ ใช้เวลาก็ต้องนั่งแท็กซี่ไปอีก ตอนนี้อาจารย์ดุสิตบอกว่าเขามีใส่ในออนไลน์ (Online) ให้แล้วนะคะ แต่ก็ยังไม่สะดวก ยังไม่ครอบคลุม ต้องมีกลไกอีกแต่กว่าจะได้โซลาร์รูฟ (Solar roof) ตรงนี้ขึ้นมาจะนะคะ ดิฉันต้องใช้กระบวนการมากมาย ต้องไปถาม ต้องทำหนังสือไปถามคนนั้นคนนี้ว่าทำไมถึงไม่ได้สักที คือเนื่องจากว่าดิฉันเข้าโครงการดิฉันเป็นประเภทพวกอยากจะใช้เทคโนโลยีนะคะ แต่สุดท้ายดิฉันก็มานั่งเข้าใจว่ากลไกของรัฐไม่เอื้อกับประชาชนที่อยากจะมีส่วนร่วมในการประหยัดพลังงานหรือผลิตพลังงานขึ้นมาเองเลย

นอกจากนี้อีกเรื่องหนึ่ง คือเรื่องของการช่วยกันประหยัดพลังงานเรื่องขนส่งมวลชน ดิฉันยังไม่เห็นความตั้งใจจริงของภาครัฐที่จะสร้างขนส่งมวลชนให้ประชาชนทั่วประเทศไทยหันมาใช้บริการขนส่งมวลชนแบบนี้ คือในบางวันเราอาจจะไม่ต้องใช้รถของเราเลยก็ได้ อะไรอย่างนั้นนะคะ ยกตัวอย่างง่าย ๆ ที่ศูนย์ราชการถ้ามีขนส่งมวลชนที่เหมาะสม รถก็คงจะไม่ติดที่ถนนแจ้งวัฒนะเป็นต้น การใช้พลังงานก็จะลดลงอย่างนี้เป็นต้น

นอกจากนี้อีกประเด็นหนึ่งคือเรื่องของนิติธรรมด้านพลังงาน ดิฉันคิดว่า รูล ออฟ ลอว์ (Rule of law) ต้องเอามาใช้ในเรื่องพลังงานให้มาก ๆ เราคงจะไม่ต้องมานั่งอธิบายเรื่องรูล ออฟ ลอว์ใน (Rule of law) ตรงนี้ เพราะพวกเราก็มีความรู้ในเรื่องนี้มากกันอยู่แล้วเรื่องของการปฏิบัติตามกฎหมายและกฎหมายไหนที่มันไม่เอื้อ ดิฉันคิดว่าคงจะต้องเอามาปฏิบัติ แล้วก็หลายเรื่องอยู่ที่ศาลปกครองนะคะ เรื่องของข้อพิพาทระหว่างรัฐกับประชาชน หรือแม้กระทั่งหลายเรื่องก็เป็นเรื่องที่ยื่นศาล เรื่องของคดีหมิ่นประมาท เรื่องโนนเรื่องนี้ แต่มันเกี่ยวข้องกับกิจการพลังงาน เป็นต้น ดิฉันมีประสบการณ์ในการเป็นพยานในศาลในเรื่องของคดีเกี่ยวกับพลังงานทั้งหลายนี้ละคะ ก็รู้สึกว่ามันเกิดขึ้นเพราะอาการ

แดดซินโดรม (DAD Syndrome) ทั้งสิ้น ถ้าไม่มีอาการแดดซินโดรม (DAD Syndrome) ดิฉันคิดว่าประชาชนเขาไม่รู้สักเดือร้อนอะไรหรอกนะคะ ก็คือให้เขามีส่วนร่วม ตั้งแต่เริ่มแรก เขาก็คงอยากจะมีผลประโยชน์บ้างจากการร่ำรวยของคนอื่นที่ต้องเอา ความเสี่ยงของชีวิตของเขา มาเกี่ยวข้องนะคะ เพราะฉะนั้นเราคงต้องมองกัน ด้วยความเข้าใจ พุดกันด้วยความเข้าใจ ต้องมีอัตตानัง อุปมัง กรกันเยอะ ๆ ก็คือการเอาใจเขา มาใส่ใจเรา ท่านก็คงไม่มีใครอยากจะให้โรงงานอะไรมาตั้งอยู่ใกล้บ้าน เพราะฉะนั้นก็เป็น เช่นเดียวกัน เราคิดถึงเอาใจของเขามาใส่ใจเราปุ๊บเราจะรู้เลยว่าทำไมเขาถึงต้องออกมาคัดค้าน แต่ว่าด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงคิดร่วมกันตั้งแต่แรก แล้วก็มีการชดเชย เยียวยาแล้วคุยกัน แล้วความเป็นธรรมมันไม่ใช่สิ่งที่จะต้องเท่านี้เท่านั้น ความเป็นธรรม ในที่นี้มันหมายถึงแฟร์เนส (Fairness) จัสติซ (Justice) มันคือแฟร์เนส (Fairness) แฟร์เนส (Fairness) จะเกิดขึ้นได้ ก็คือความพอใจความรู้สึกว่าเป็นสุข สิ่งที่เขาได้รับนั้นมันเป็นสุขแล้ว เพราะฉะนั้นดีกว่าไหมที่เราจะมาเดินหน้าไปด้วยกันแล้วก็อย่ามองประชาชนเป็นศัตรู มองประชาชนเป็นหุ้นส่วนพลังงานที่จะผลิตแล้วก็จัดการพลังงานไปด้วยกัน แล้วสร้างทรัสต์ (Trust) เพื่อให้ประชาชนยอมรับการตัดสินใจของรัฐอย่างเต็มภาคภูมิแทนที่จะขึ้นนิ้ว เราใช้วิธี ขึ้นนิ้วไปเยอะแล้วเป็นเพราะพวกเขา เป็นเพราะพวกเอ็นจีโอ (NGO) เป็นเพราะพวก ภาคประชาสังคม เป็นเพราะนักวิชาการ ทางโน้นก็บอกว่าเป็นเพราะพวกนายทุน เป็นเพราะ อย่างโน้นอย่างนี้ ดิฉันคิดว่าเราเปลี่ยนใหม่ นะคะ เพราะทุกครั้งที่เราขึ้นนิ้วไปที่คนอื่น ๓ นิ้ว มันชี้เข้าหาตัวเอง เราเปลี่ยนจากฉันหรือเธอเป็นวี (We) ดีไหมที่จะช่วยกัน เพราะมีฉะนั้น ดิฉันคิดว่าความขัดแย้งที่เกิดจากการจัดการพลังงานของประเทศไทยก็ไม่ได้สิ้นสุดเพียงวันนี้ ไม่ได้สิ้นสุดเพียงการทำงานของ สปท. ในอนาคต แต่มันจะเกิดขึ้นถ้าเราไม่ช่วยกันคิดร่วมกัน แล้วก็จัดการพลังงานไปด้วยกันแบบยั่งยืน ขอขอบคุณค่ะ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณเตอร์ถวิลวดีนะครึบ ความจริงท่านสมาชิกได้อภิปรายทั้งสิ้น ๙ ท่าน แล้วก็ผมได้เรียนถามท่านประธานกรรมาธิการปฏิรูปพลังงาน ดอกระทอองฉัตร หงศ์ลดาธรมภ์ ว่าจะมีอะไรชี้แจงหรือไม่ เพราะมีการเสนอความคิดเห็นข้อสังเกตอันเป็น ประโยชน์ ท่านก็บอกว่าสมาชิกเสนอข้อสังเกตดีมาก เพราะฉะนั้นก็ไม่มีอะไรชี้แจง -----

ดังนั้นก็ถือว่าการอภิปรายทั่วไปเพื่อเสนอวิธีการปฏิรูปประเทศด้านพลังงานนั้นได้เสร็จสิ้นลงนะครับ
ผมมีเรื่องเพิ่มเติม เผอิญต่อเนื่องจากท่านวิฑูรย์ แก้วภราดัย สมาชิก สปท.
ได้เสนอคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในเรื่องของเอกสารประกอบการพิจารณา อยากให้ดำเนินการ
เร็วขึ้นโดยมีการให้สมาชิกได้มีเวลาที่จะอ่าน เพราะฉะนั้นท่านรองประธาน คนที่สอง
ท่านวัลย์รัตน์ ศรีอรุณ ท่านก็ได้มีบัญชาประสานไปยังสำนักวิชาการโดยผ่านทาง
ท่านรักษาการเลขาธิการ บัดนี้เอกสารประกอบการพิจารณาในวาระการประชุม
แสดงความคิดเห็นเรื่องรัฐธรรมนูญนั้น ได้จัดส่งมา ๒ ฉบับ จาก ๓ ฉบับ ก็พร้อมแจก
อยู่หน้าห้องประชุมนะครับ ก็ขอบคุณท่านสมาชิกวิฑูรย์ แก้วภราดัย ที่ได้แนะนำ
กระบวนการทำงานของเราให้สมบูรณ์มากขึ้น แล้วก็ประโยชน์ต่อสมาชิกโดยรวม

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่เสนอใหม่ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ ไม่มี

ต้องขอบคุณดอกเตอร์ทองฉัตร หงส์ลดารมภ์ แล้วก็ท่านเลขาธิการ
คณะกรรมการปฏิรูปพลังงาน ดอกเตอร์ศิริ จิระพงษ์พันธ์ ที่ให้เกียรติกับทาง สปท.
มาบรรยายสรุปถึงพิมพ์เขียวปฏิรูปพลังงานอย่างสมบูรณ์ทีเดียว ก็ขอขอบคุณในนาม
สปท. นะครับ วันนี้หมดระเบียบวาระการประชุมแล้ว ขอขอบคุณท่านสมาชิกที่มาประชุม
ทุกท่านนะครับ ผมขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๒๓ นาฬิกา

การประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘

วันจันทร์ที่ ๙ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา นายวีระพันธ์ มุขสมบัติ รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
นางวัชรวิวรรณ ฝ่ายทอง ผู้อำนวยการสำนักรายงาน
การประชุมและชวเลข

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นางสติมา จันทร์ไพจิตร ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานชวเลข ๔
นางสาวพัชรี ไชคำพา เจ้าพนักงานชวเลขระดับอาวุโส
นางเพทชาย เรือนเรือง เจ้าพนักงานชวเลขระดับอาวุโส
นางสาวกมลธำมาศ ทังสุภูติ ศิริสัมพันธ์ เจ้าพนักงานชวเลขระดับอาวุโส

ผู้จัดรายงานการประชุม

นายณัฐวัฒน์ ศิระชัยพงศ์ นางสาวเบญจมาภรณ์ รงค์ทอง
นางสาวกุลนิษฐ์ พัฒนประเสริฐ นางสาววัชรี อนุเอียร
นางสาวนิษา สิริจารุชัย นางสาววิชชุดา ธรรมรักษ์
นางดวงใจ มั่นคงดี นางสาวสายชล ไทยรวมมิตร
นางสาวรัชนิพร มณีนิล นางจิรนุช มานะกอบการ
นางสาวกมลทิพย์ เอี่ยมจำรัส นางสาวสุริตา แก้วนิล
นางสาวบุศยรินทร์ ตันติจารุโรจน์

ผู้ควบคุมการบันทึกภาพและเสียง

นางวันทนา วงษ์ชมพู นางกัลยาณี สีอ้วน

กลุ่มงานชวเลข ๔

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ภาคผนวก
 รายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
 ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘
 วันจันทร์ที่ ๙ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๘
 โดยคณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
 ในคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

อักษรย่อ/คำย่อ	ความหมาย	แหล่งที่มา/อ้างอิง
กกพ.	คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (Energy Regulatory Commission : ERC)	http://www.erc.or.th/
กข.คจ.	โครงการแก้ไขปัญหาความยากจน	ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการบริหารและการใช้จ่ายเงินโครงการแก้ไขปัญหาความยากจน พ.ศ. ๒๕๕๓
กทม.	กรุงเทพมหานคร	
กพช.	คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ	http://www.eppo.go.th/
กรธ.	กรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญ	
กรอ.	กองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (Income Contingent Loan: ICL) โครงการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕	http://www.nstru.ac.th
กอช.	กองทุนการออมแห่งชาติ	http://www.nsf.or.th
ขสมก.	องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (Bangkok Mass Transit Authority)	http://www.bmta.co.th
กรม.	คณะรัฐมนตรี	
คสช.	คณะรักษาความสงบแห่งชาติ	
จีดีพี (GDP)	ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP)	Web site : วิกีพีเดีย สืบค้น ๕ ก.พ. ๒๕๕๙
จินี โคเอฟฟิเชียนต์ (Gini Coefficient)	สัมประสิทธิ์จินี (Gini coefficient) เป็นวิธีวัดการกระจายของข้อมูลทางสถิติอย่างหนึ่งที่นิยมใช้เป็นตัวบ่งชี้ความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้หรือการกระจายความร่ำรวย ถูกพัฒนาขึ้นโดยนักสถิติชาวอิตาลีชื่อ คอร์ราโด จินี สัมประสิทธิ์จินีถูกนิยามให้เป็นอัตราส่วนซึ่งมีค่าระหว่าง ๐ และ ๑ สัมประสิทธิ์จินีที่ต่ำจะแสดงถึงความเท่าเทียมกันในการกระจายรายได้ หากค่านี้สูงขึ้นจะบ่งชี้ถึงการกระจายรายได้ที่เหลื่อมล้ำกันมากขึ้น สัมประสิทธิ์จินีที่เท่ากับ ๐ หมายถึง ความเท่าเทียมกันอย่างสมบูรณ์ (ทุกคนมีรายได้เท่ากัน) และ ๑ หมายถึง ความเหลื่อมล้ำอย่างสมบูรณ์ (มีคนที่มีรายได้เพียงคนเดียว ส่วนคนที่เหลือไม่มีรายได้เลย) การคำนวณสัมประสิทธิ์จินีอยู่บนสมมติฐานว่าไม่มีใครมีรายได้ต่ำกว่าศูนย์	Web site : วิกีพีเดีย สืบค้น ๕ ก.พ. ๒๕๕๙

อักษรย่อ/คำย่อ	ความหมาย	แหล่งที่มา/อ้างอิง
ซีบีโอ (CBO)	สำนักงานงบประมาณแห่งสภากรองเกรส ประเทศสหรัฐอเมริกา (Congressional Budget Office : CBO)	http://www.fpo.go.th
ซีพี (CP)	เครือเจริญโภคภัณฑ์ (Charoen Pokphand Group : CP)	
ซีเอสอาร์ (CSR)	Corporate Social Responsibility (CSR) หรือ บริษัท บริหาร หมายถึง การดำเนินกิจกรรมภายในและภายนอก องค์กร ที่คำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมทั้งในองค์กรและในระดับ ใกล้และไกล ด้วยการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในองค์กรหรือ ทรัพยากรจากภายนอกองค์กร ในอันที่จะทำให้อยู่ร่วมกันใน สังคมได้อย่างเป็นปกติสุข	www.thaicr.com
ซีแอลเอ็มวี (CLMV)	(Cambodia, Laos, Myanmar, Vietnam : CLMV) คือ ประเทศกัมพูชา ลาว พม่า เวียดนาม เป็นประเทศ ในกลุ่ม ASEAN ที่มีแนวโน้มเศรษฐกิจโตต่อเนื่องและยังมี แร่ธาตุทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ และยังมีค่าจ้างแรงงาน ไม่สูงนัก	Web site : thai-aec http://www.thai-aec.com/65#ixzz3wua7tr00
ตม.	ตรวจคนเข้าเมือง	
ทีดีอาร์ไอ (TDRI)	สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (Thailand Development Research Institute : TDRI)	http://tdri.or.th/
ธ.ก.ส.	ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (Bank for Agriculture and Agricultural Co-operatives)	http://www.baac.or.th/
บีโอไอ (BOI)	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment)	http://www.boi.go.th/
ป.ป.ช.	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ (Office of the Nation Anti-Corruption Commission)	https://www.nacc.go.th/
ป.ป.ท.	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตใน ภาครัฐ (Office of Public Sector Anti-Corruption Commission : PACC)	http://www.pacc.go.th/
ป.ป.ส.	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (Office of the Narcotics Control Board)	สำนักงาน ป.ป.ส. https://www.oncb.go.th
ปตท.	การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย หรือ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)	http://www.pttplc.com
ผอ.	ผู้อำนวยการ	
พ.ร.บ.	พระราชบัญญัติ	
พอช.	สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน	http://www.codi.or.th/
พีบีโอ (PBO)	หน่วยวิเคราะห์งบประมาณของรัฐสภา (Parliamentary Budget Office : PBO) หมายถึง หน่วยงานที่เป็นอิสระจากฝ่ายบริหารและ มีความเป็นกลางทางการเมือง ทำหน้าที่นำเสนอการวิเคราะห์	การคลังปริทัศน์ ฉบับที่ 4/2557 มิถุนายน 2557 สำนักนโยบายการคลัง

อักษรย่อ/คำย่อ	ความหมาย	แหล่งที่มา/อ้างอิง
	<p>งบประมาณ จัดทำการคาดการณ์ทางเศรษฐกิจและงบประมาณรายรับ รายจ่าย ดุลการคลัง และหนี้สาธารณะ รวมทั้งนำเสนอผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงนโยบายการคลังทั้งด้านรายรับและรายจ่าย การใช้จ่ายเงินนอกงบประมาณ หรือกิจกรรมทางการคลังและกึ่งการคลังอื่น ๆ ตัวอย่างเช่น</p> <p>Parliamentary Budget Office ประเทศแคนาดา (ก่อตั้งปี ค.ศ. 1974)</p> <p>National Assembly Budget Office (NABO) ประเทศเกาหลีใต้ (ก่อตั้งปี ค.ศ. 2003)</p> <p>Office for Budget Responsibility (OBR) ประเทศอังกฤษ (ก่อตั้งปี ค.ศ. 2010)</p> <p>โดยหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับ และถือเป็นต้นแบบคือ Congressional Budget Office (CBO) ประเทศสหรัฐอเมริกา (ก่อตั้งปี ค.ศ. 1974)</p>	<p>http://www.fpo.go.th/FP_O/modules/Content/getfile.php?contentfileID=6708</p>
รง.๔	<p>ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน สำหรับโรงงาน ประเภทที่ ๓ ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๗ (๓) โรงงานจำพวกที่ ๓ ได้แก่ โรงงานประเภท ชนิดและขนาดที่การตั้งโรงงานจะต้องได้รับใบอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้</p>	<p>http://www.erc.or.th/</p>
วพน.	<p>หลักสูตรผู้บริหารระดับสูงด้านวิทยาการพลังงาน สถาบันวิทยาการพลังงาน</p>	<p>http://www.thailand-energy-academy.org/</p>
ส.ส.	<p>สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร</p>	
สคร.	<p>สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (State Enterprise Policy Office)</p>	<p>http://www.sepo.go.th/</p>
สจร.	<p>สำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก</p>	
สนข.	<p>สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร กระทรวงคมนาคม</p>	<p>http://www.otp.go.th</p>
สนช.	<p>สภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	
สปช.	<p>สภาปฏิรูปแห่งชาติ</p>	
สปท.	<p>สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ</p>	
สปป.ลาว	<p>สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว</p>	<p>Web site : สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ เวียงจันทน์ http://vientiane.thaiembassy.org/th/</p>
สปสช.	<p>สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (National Health Security Office)</p>	<p>http://www.nhso.go.th/</p>
สภาพัฒน์ (สศช.)	<p>สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p>	<p>สภาพัฒน์ (สศช.)</p>

อักษรย่อ/คำย่อ	ความหมาย	แหล่งที่มา/อ้างอิง
สศค.	สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง (Fiscal Policy Office)	http://www.fpo.go.th/
อบจ.	องค์การบริหารส่วนจังหวัด	
อปท.	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
เอ็นจีโอ (NGOs)	องค์กรพัฒนาเอกชน (อพช.) (Non-Governmental Organizations : NGOs)	
เอสโก้ (ESCO)	บริษัทจัดการพลังงาน (Energy Service Company : ESCO) คือ องค์กรหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ที่ดำเนินธุรกิจ เกี่ยวกับการพัฒนาโครงการอนุรักษ์พลังงานแบบครบวงจร	http://thaiesco.org
เอสเอ็มอี (SMEs)	วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs)	http://www.sme.go.th/
เอาท์วาร์ด เอฟดีไอ (Outward FDI)	เงินลงทุนทางตรงระหว่างประเทศขาออก (Outward Foreign Direct Investment)	สำนักงานกองทุนสนับสนุน การวิจัย (สกว.)
โอท็อป (OTOP)	สินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambon One Product : OTOP)	http://www.thaitambon.com/
โอเน็ต (O-NET)	การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน จัดสอบให้กับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มัธยมศึกษาปีที่ ๓ มัธยมศึกษา ปีที่ ๖ และนักเรียนเทียบเท่า โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษา แห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ สทศ. (Ordinary National Education Test : O-NET)	Web site : สถาบันทดสอบ ทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)
ไอพีซีซี (IPCC)	ไอพีซีซี (Intergovernmental Panel on Climate Change : IPCC) เป็นหน่วยงานร่วมระหว่างรัฐบาลซึ่งทำงานด้วยหลักการ ทางวิทยาศาสตร์ เป็นหน่วยงานพิเศษขององค์กรอุตุนิยมวิทยา โลก องค์การสหประชาชาติ และโปรแกรมสิ่งแวดล้อม สหประชาชาติ	www.agi.nu.ac.th

รายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

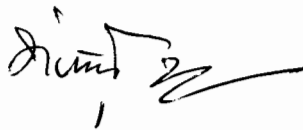
รายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศได้ตรวจแล้วเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ และสภาได้มีมติรับรองรายงานการประชุม ในคราวประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๙ วันจันทร์ที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๒ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ วันอังคารที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ วันจันทร์ที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

จึงขอลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ตามข้อบังคับสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๓๔

ร้อยเอก

(ทินพันธุ์ นาคะตะ)

ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

สำนักรายงานการประชุมและตัวเลข

กลุ่มงานรายงานการประชุม